

Molnár Gyula

Szűz Mária a történelemben

Küküllői esperesi kerület

TARTALOM

Mária a történelemben; s a történelem Máriában

**A Mária Akadémia nyitó előadása a Kút völgyi Engesztelő Kápolna zárdokháza-
nak coenaculumában**

Párhuzam a földi világ eseményei és az egy időben jelentkező égi jelek között

Krisztus láthatatlan második eljövetele az emberi szívekbe

**A Garabandalban 1961-1965 között elhangzott profetikus figyelmeztetés klasszikus
és gyakorlati bejelentése az Úr Jézus láthatatlan eljövetelének**

A Mária-korszak ránk-köszöntése

Mária igehirdetésének kerigmatikus jellege

„Van-e valami, ami lehetetlen volna nekem?”

**A már kihirdetett 4 Mária-dogma rövid bemutatása Az 5. és egyben kihirdetés előtt
álló utolsó hittétel Mária, a Megváltó társa**

Parasztmisztika

Máriás-világ

A Messiás-várás és az egyistenhit

Ószövetségi próféták és a Máriás kornak látnokai

Mária-jelenések korunkban

A Mária-jelenések tartalma és célja

Az ég szorgos törődésének célja

Az Istenanya alakja és kifejező mozdulata

Az angyalok szerepe a Mária-jelenésekben

A jelenések karakterológiája

Tematikai kérdések

Szűz Máriától kapta Jézus Krisztus emberi természetét

Milyen okok váltották ki a jelenések sorozatos jelentkezését

Az értelem sohasem magyarázhatja meg

A harmadik évezred Ázsiája

**A mohamedán Korán Mária-szúrójának másfélezer éves tanúságtétele a Szűzanya
Szentlélektől fogantatása mellett**

**Az Úr Jézus dicsőséges mennybemenetelét követő harmadik esztendőben, 36-ban a
damaszkuszi Krisztus-jelenés. Az Istenember jelenés-nyitánya a megváltott földön**

**Kr.u. 36. A damaszkuszi események, Jézus Krisztus mennybemenetele után a har-
madik évben**

**Az Úr Jézus közbülső láthatatlan eljövetele a kereszténység II. évezrede kezdetének
tájékoztatójában**

**1090-1153. Szent Bernát – Szent Bernát XII. századi üzenete Jézus Krisztus másod-
szor jön vissza a földre láthatatlanul az emberi szívekbe**

1098-1179. Bingeni Szent Hildegard

1412-1431. május 30. Szent Johanna

1417-1487. Flüe-i Szent Miklós

1531. Guadalupe (Mexikó)

1696. Máriapócs (Magyarország)
1715. Máriapócs (Magyarország)
1846. La Salette (Franciaország)
1854. Lourdes (Franciaország)
1871. Pontmain (Franciaország)
1877. Dietrichswalde
1879. Knock Mhuire (Írország)
1905. Máriapócs (Magyarország)
1917. Fatima (Portugália)
1932. Beauring (Belgium)
1933. Banneux (Belgium)
1947. Tre Fontane (Olaszország)
1956. Budapest (Magyarország)
1958. Turzovka (Szlovákia)
1961. Garabandal (Spanyolország)
1961. San Damiano (Olaszország)
1961. Szeretetláng (Magyarország)
1968. Kairó-Zeitun (Egyiptom)
1973. Akita (Japán)
1978. Torinói lepel (Olaszország)
1982. Soufanieh-Damaszkusz
1985. Nadzsu (Dél-Korea)
Szókefalva a Szűzanya 23 jelenésének fényében 1995-2005 között
Elmélkedés a fényről

„A vándor Egyház eszkatalogikus jellege az utolsó dolgokat jelenti.: halál, külön ítélet, tisztítóhely, mennyország, pokol, utolsó ítélet.

Ezek az utolsó dolgok nem is olyan »utolsó«, mert rányomják bélyegüket nem csak a hittudományra ... hanem az egész keresztény létre. A keresztény hit ezekben éri el teljes kifejlődését és beteljesedését. ... Ezekben tárul fel az egyes ember életének az értelme, az emberiség életéé, és a történelem értelme.

A buddhizmus és az egzisztencialista filozófia némely irányzata tagadja, hogy a történelemnek idők fölötti értelme lenne. – Az emberi élet és az emberi történelem értelme az »Isten országa«, vagyis Isten uralma és üdvözítő működése a teremtett világban, főleg pedig az emberben.

Egyedül Mária anyai Szívének a végtelen jósága által remélhetjük, hogy kegyelmet, alkalmas segítséget és oltalmat nyerünk mostani bajainkban. A világot még mindig vad viszonyok marcangolják és a gyűlölet tüze égeti, mint saját gonoszságának áldozatát. Kihez fordulhatnánk máshoz oltalomért? A Szűzanya nemcsak mennyei fényben tündöklő Boldogasszony, hanem nagy pártfogónk is, aki ezer éven át csodálatosan oltalmazta népünket.”

*Alba Julia Gyulafehérvár, 1948.
Vízkereszt ünnepén
†Áron püspök*

Dr. Jakubinyi György, a gyulafehérvári Főegyházmegeye Érsekének áldása kíséri Mária történelmi szerepét dogmákban és jelenésekben bemutató írásunkat. A 2002. május 18. csíksomlyói búcsús szentmisén, ahol 300 pap koncelebrált és mintegy 700.000 zarándok imádkozott, a befejezés után néhány perces személyes audiencián a főpásztor köszönetet mondott Molnár Gyula többszörös doktor, szerep-mariológusnak Szőkefalváról írt és Gyulafehérvárról Rómába is továbbított tanulmányaiért.

Prológus és epilógus is, amit Márton Áron, a vértanúság dicsőségében halhatatlan főpásztor prófétikusa megállapít: „Európa a halálos bűn állapotában van.” (1946. évi pünkösdszombati beszéde Csíksomlyón.)

A katolikus székelység ősi szent helyén – mely egyben a nyugati kereszténységnek is egyik legkeletibb őrhelye – gyűltünk össze, hogy apáink példájára Isten Szent Anyja előtt hódolatunkat bemutassuk és magunkat és gyermekeink jövőjét az Ő hatalmas pártfogásába ajánljuk.

Zarándok csapatok vannak jelen Erdély távoli vidékeiről is. A Székelyföld népe pedig az ősi parancsnak engedelmeskedve tömegében kelt útra most is. Mezei ösvényeken, erdei csapásokon és minden útvonalon napok óta templomi zászlók vonulnak, s a vonuló búcsúsok fölött, mint láthatatlan zászló himes szövete: imák tömör hangja, bűnbánati zsoltárok panaszos dallama, a Mária-énekek üde csengése száll és követi a szélben lengő lobogónkat.

Így járnak ide a nemzedékek századok óta. Ugyanazokon az ösvényeken, csapásokon és utakon: és ugyanazokkal az imákkal, énekekkel, áhitatgyakorlatokkal. Itt imádkoztak apáink, amikor visszaverték az ősi katolikus hit ellen fegyverrel felvonuló fejedelmet. Itt kérték az égi segítséget, amikor őrhelyeiket, asszonyaik és leányaik becsületét, a maguk és fiaik szabadságát kellett megvédelmeznüök a keletről hajdan gyakran fenyegető ellenség ellen. Ide zarándokoltak a kitartás kegyelméért, valahányszor elemi csapások sújtották, avagy az emberi önkény megalázásai és igazságtalanságai alatt lélekben kifáradtak. És ide jöttek árvaságukban is, hogy Istent engesztelve és Mária támogatását kérve fogjanak hozzá feldúlt életük újjáépítéséhez.

Mária a történelemben; s a történelem Máriában

Három vallomás, mely sem nem bevezető, sem nem előszó, mert az elsőnél több, a másodiknál kevesebb.

Ez az írás a világegyház legkeletibb európai részén, a hitét megvalló Erdélyben jelenik meg; készülő francia fordításával, egy közel 300 milliós nyelvi kultúra közvetítésével kilép a nagyvilágba is.

Hárman írtuk ezt a bevezetőt; három személy három esztendőre visszatekintő közös elmélkedésének, töprengésének ez a nyilvános vallomása szokatlan bemutatkozás, mert ez a forma sem nem előszó, sem nem bevezetés. Mindezeknél kevesebb és több.

Egy elkrisztustalanodó világ jórészt már csak papírkereszténysége, amelyet a statisztikai felmérések illúziója leplez, még az evangéliumi alkotmányt is megkérdőjelezi, ha szembekerül a keresztény közélet valóságával.

Nem kell mást tenni, csupán Mária jelenéseinek és üzeneteinek a hitelességét megtámadni, tévhitéséket aktuális kosztümeibe öltöztetni őket, hogy az örök és életadó program erőtlenné válják és az igazság megmaradjon az ismeretlenségben.

Jelenünk és múltunk nagy jelentőségű jelenései, ezek egymással párhuzamos történései azt mutatják, hogy az Ég és a föld között híd ível át, amely egyszerre látható és láthatatlan. Mindent annak az igazságnak a fényében vizsgálunk, hogy a kinyilatkoztatás lezárult az apostolokkal. A jelenések tehát sem nem folytatásai, sem nem kiegészítői a kinyilatkoztatásnak. XIV. Benedek pápa szavaival élve „a hívek okulására és lelki hasznára” kívánunk eljárni, amikor megjelentetjük ezt a munkát.

A világ kontinenseinek szentélyei, amelyek a jelenések valóságát őrzik, a római Santa Maria Maggiore bazilikára, az Egyház legjelentősebb Mária-templomára tekintenek. Mint Mária személye, úgy a dicsőszentmártoni-szőkefalvi események is Jézus személyéhez vezetnek. Ez a könyv is ebben a Máriától eredő fényben él. Minden valódi jelenés a kegyelem felsorolhatatlan karizmáinak egyike. A zarándoklatok mindenütt a gyóntatószékekben, az eucharisztikus találkozásokban, a böjtvállalásokban, az engesztelésekben, a rózsafüzérek imádkozásaiban fókuszálódnak. A mariológia a krisztológiáért van, abból épül ki. Minden új szentély, amely valamely jelenés helyszínén létrejön, az evangelizáció, a pasztoráló munka ébresztője, serkentője és segítője.

Több mint harminc jelenés és misztikus esemény teszi világossá az Ég és a föld történéseinek párhuzamát. A jelenések nemcsak képviselik, hanem hordozzák is az utolsó két évszázad pasztorálteológiájának karizmatikus impulzusát. Sehol sem élhetjük meg oly bensőségesen a hithirdetés és az együvé tartozás szolidaritását, mint a Mária-szentélyekben. Erdély e kötetel visszautaz az óhazának, hiszen e kötet utolsó fejezete, amely a szőkefalvi eseményekről számol be, az év március idusán már külön füzet alakjában megjelent. A mennyei diplomáciának ez a váratlan lépése így két ország katolikusságának és ortodoxiájának közös eseménye lett. Hiszen ott, ahol a zarándokok huszonnégy órás virrasztással készülnek Mária édesanyánk fogadására, még az Ave Mariák széthullott kárpát-medencei darabkái is megszépülve épülnek egybe.

A történelem minden egyes Mária-jelenésében benne dalol a többi – más civilizációs arccal és más kultúrkeretben. Ünnepre készülünk világszerte, Mária dicsőséges korszakának matutinumára, ahol a Magnificatban ott a Nyolc Boldogság, és a Nyolc Boldogságban – mint ezt az Akatisztosz Himnusz is kifejezi – ott a Magnificat.

1956 transzcendenciájának isteni lényegét is Mária alakja fejezi ki. Mi mindent tett Ő, hogy megváltozott a szívünk, és Heródes aprószentjeinek sorához csatlakozott a Kádár-heródesek által kivégzett magyar ifjak vértanúsága! Erre az értelemmel követhetetlen forradalmi misztikára utal XII. Piusz pápa éppúgy, mint Albert Camus, aki Párizsból hirdette, hogy a kis magyar nép hősiessége milyen örökséget ajándékozott a világnak!

Imádkozzunk, hogy a Kárpátok határolta Erdélyben a „túlvilági Magyarország” levitái, szeminaristái újra találkozzanak a szentolvasóval, nemcsak az obligát májusban és októberben, hanem mindennap, mint egykoron Prohászka Ottokár, Majláth Gusztáv, Mindszenty József, Márton Áron, Glattfelder Gyula, Belon Gellért, Jakubinyi György szellemiségének kispapjai! Vállaljuk a történelmi Magyarország identitását, és segítsük az összetartozás tudatának ébresztését!

Ha hallgatunk, bűnpártolók, bűnsegédi bűnrészesek vagyunk. Ha hallgatunk, joggal vádolhat a történelem azzal, hogy a „túlvilági” magyar Egyház papnevelésének erre a tragikus mulasztására, az egyházpolitika ezen neuralgikus pontjára nem hívtuk fel a közfigyelmet.

Sajnos, e túlnani Magyarország szemináriumaiiban kihalt a rendszeres, szerves szentolvasós könyörgés, de többségében még az egyéni is. Az utolsó évtizedben nem egy fiatal paptestvérünk nemcsak hogy nem imádkozza az Istenanya által ötszáz éve szüntelenül kért rózsafüzért, hanem tizenöt evangéliumi titkával nem is ismeri, mert sem a szülői házban, sem a papnevelésben nem tanították meg rá. Ha szentséges Anyánk jelenései során levitákat választana ki üzenetei közvetítésére, talán itt is új világ köszöntene ránk, mert szentolvasót rajzolva az ifjú papok szívébe az Ave Mariák hangjátékának angyali muzsikájával Ő maga tanítja szentséges anyasága tüneményes pedagógiájával Thurzófalva erdőkerülőjét, Lassuta Mátét, aki az egész világért könyörög; Ő maga tanítja a római Bruno Cornacchiolát, aki egykor ateista forradalmár volt; és Ő maga tanítja a spanyolországi Garabandál gyermekeit.

Hallgassunk a jelenések édesanyjának szentolvasós interpellációira! Mint annyi helyen, Szőkefalván is a tizenöt titkú, százötven imából álló nagy szentolvasót kéri! Hitet kíván ez az imádság, a „megszállottság” hitét, az Üdvözlégyek szerelmes szeretetét, sokkal nagyobb hitet, mint amiről Gilgames, az ókori Kelet hősének kőbeírt eposza tanúskodik, amely az ember halhatatlanságra irányuló vágyának egyik legelső emléke. Öleljük hát magunkhoz a szőkefalvi interpellációt és kövessük az evangéliumi útmutatását: „Tedd ezt, és élni fogsz!”.

A jelenések interkonfessziós jellege megmutatja, hogy a Mária-jelenések nem csupán a katolikusokhoz szólnak, bár eredetileg ebben a környezetben mennek végbe, hanem a kereszténység reális egészéhez. Ez a jelleg még egy további és tágabb jelentőségű vonással egészül ki. A Mária-jelenések évezredének sajátossága ugyanis abban található meg, hogy a jelenések kilépnek a kereszténység szoros értelemben vett köréből, és olyan helyszíneken zajlanak, amelyek más kultúrákhoz tartoznak. Ilyen jelenések mentek végbe Egyiptomban (Kairó-Zeitun); a 99 %-ban pogány Japánban (Akita); a vallások találkozása szempontjából legváltozatosabb Szíriában (Soufanieh) és a buddhista Dél-Koreában (Nadzsü). Az e helyszíneken lefolyt események (részben jelenések, részben Mária személyéhez fűződő csodásnak minősíthető történések) a Mária-jelenések globális jellegét és jelentőségét emelik ki. Globális ez a jelleg, hiszen már Guadalupe is megmutatta, hogy a jelenések célpontja nem csupán egyetlen személy vagy közösség, hanem több vallási közösség szerves egysége, mint amilyen az akkori mexikói indiánok és a betelepült spanyolok csoportjai voltak. Ezt a globális jelleget kifejezetten erősítik meg az afrikai és ázsiai események. Ha arra gondolunk, hogy korunk valóban a vallási, kulturális, gazdasági és politikai globalizálódás kora, azt is mondhatjuk, hogy a Mária-jelenések globális jellege – amely az evangélium üzenetét hordozza – a jelenések globális jelentőségét mutatja. A globalizálódás által előidézett kulturális zavarodottságban a jelenések egységes üzenete a rendeződés – a szívek megtérése – ígéretével lép fel.

A Mária-jelenések további sajátossága, hogy apokaliptikus jellegűek. Ezen nemcsak azt érthetjük, amit az apokalipszis a Szentírás tanúsága szerint jelent, hanem azt is, hogy maguk a jelenések rendre olyan helyszíneken történnek meg, amelyek lakossága a szorongattatás sajátos formáit éli. A legjobb példa erre Guadalupe, ahol a kereszténységhez utat kereső indiánok kaptak természetfeletti segítséget. A fatimai események közismerten az első világháború legvéresebb tombolásának időszakában mentek végbe. A szőkefalvi események pedig a pusztulás rémével szembesülő erdélyi magyarság körében folynak mind a mai napig. A Mária-jelenések egészét mindennek alapján úgy tekinthetjük, mint amely részleteiben és átfogóan is az egyre mélyebb válságba sodródó emberiséghez szólnak; ennek az emberiségnek kínálnak egyetemes rendeződést biztosító természetfeletti segítséget.

Valóban, a guadalupai események csak néhány évvel követték az újkori kereszténység legnagyobb szakadását, a protestantizmus fellépését; időben egybeestek a harminc éves háború legvéresebb csatáival, amelyeknek valamely felekezet nevében elkövetett kegyetlensége és embertelensége hatalmas tömegekben roppantotta meg a keresztény hit bizonyosságát. A modern kereszténység egész folyamata bizonyos értelemben az összeroppanás fokozatait mutatja, amelyek során a megrendült kereszténység kiszorul a politikai és a kulturális életből. Ezt a folyamatot nevezzük elvilágiasodásnak, szekularizációnak. S noha a folyamatban kétségkívül számos kedvező vonása is megállapítható, összességében mégis egyenes útnak mutatkozik a 20. századi szörnyűségekhez, amelyekben a korábban ismeretlen létszámú emberiség a korábban ugyancsak ismeretlen mérvű kegyetlenségek, elnyomások és népiirtások korszakába érkezett. A Mária-jelenések e megroppant, a vallástól elidegenedő, önmagában megrendült, az elnyomás erőinek egyre kiszolgáltatottabb emberiségnek üzennek. Üzenetük segítségnyújtás és ígélet; segítség azoknak, akik a végső kétségbeeséshez közelítenek, legyenek bár népek vagy egyének vagy maga az emberiség; és ígélet, mivel a jelenések központi üzenete nemcsak a fenyegető helyzet megállapításában fejeződik ki, hanem a megmenekülés reményének természetfeletti felvillantásában is.

A Mária-jelenések üzenete sokféle; néhány jól dokumentált jelenés esetétől eltekintve – mint amilyen a guadalupai, a Lourdes-i vagy a fatimai volt – jellemző, hogy az üzenetek többszörös közvetítéssel érik el a nagyvilágot. Ezért hivatalos hitelesítésük gyakran nehézségekbe ütközik, aminthogy az egyes események sem minden esetben teszik lehetővé, hogy az egyházi vizsgálat egyértelműen állást foglaljon jellegük kérdésében. Ennek ellenére a jelenések üzenete három nagy részre osztható fel. Az első a figyelemfelhívás, amely gyakran jelentkezik határozott és fenyegető tartalmú előrejelzések formájában. A közös üzenet abban a kifejezésben foglalható össze, hogy a világ – vagy az adott nemzeti-kulturális környezet – katasztrófális helyzetben van mind vallási, mind erkölcsi értelemben. A jelenések második része a helyzet megváltoztatására irányuló felszólítás, amely tartalmilag leggyakrabban az Egyházban bevett kegyességi szokások gyakorlását és megújítását kéri. Végül a harmadik rész az ígélet; ennek értelmében a Szűzanya a legnagyobb baj közepette sem hagyja el az embert, hanem segítséget kíván nyújtani neki ahhoz, hogy megmeneküljön nehéz helyzetéből.

Külön kell foglalkoznunk azzal, ami szinte valamennyi jelenés lefolyásának közös kísérőjelensége; s ez a jelenések fényvilága. Mint a jelen könyv utolsó fejezete részletesen kifejti, a jelenéseket mindenkor sajátos fényjelenségek kísérik; nemcsak csodálatos napkitörések és színváltozások, hanem egyáltalában olyan fény, amely a fizikailag ismert fény sugárzó hatását felülmúlóan tündökletes. A mai fizika számára is a fizikai fény a kozmosz energiavilágának egyik legrejtélyesebb jelensége. A kutatás álláspontja szerint a fény nem más, mint az elektromágneses sugárzás szemmel látható fajtája. Pszichológiailag mégis valamennyien, akik ép látással rendelkezünk, ezen túlmenően különös jelentőséget tulajdonítunk a fénynek. A hagyományos felfogásban a fizikai fény a fizikai világ legvégső formája, minden fizikai valóság eredete, vagy amiképpen a skolasztikusok mondták, a legvégső anyagi forma. A jelenésekben

megjelenő fény azonban nem tűnik anyagnak; hiszen még az a személy, a szőkefalvi látnok is látja ezt a fényt, aki már hosszú évek óta fizikai vakságban szenved. A jelenések fénye ezért inkább a természetfeletti valóság üzenetének lenne mondható, amely egyrészt fényeszerű, másrészt mégis sajátosan ragyogó fény. A fizikai fény értelmezésének és kutatásának története a jelen előszó keretében nem ismertethető; annyit azonban mégis meg kell jegyeznünk, hogy a modern fizika nem utolsósorban a fény vizsgálatával indult hódító útjára. S mily sajátos az, hogy ez a fizika már Descartes munkájában is a fény megtörésének, a fénytörés jelenségének kutatására irányult! S a későbbi nagy fényelmélet megalkotóját, Newtont sem a fény eredeti egysége, hanem színekre való felbonthatóságának a kérdése érdekelte. A fény eredeti fényessége e megközelítésekben eltűnik; s a 20. századi fizikában is már csak olyan, rejtélyesen kettős természetű valóságként jelenik meg, amelynek sebessége minden más mozgás viszonyítási alapjaként szolgál.

A fény a vallás világában ennél meghatározóbb jelentőségű. A keresztény teológiai viták mintegy nyolcszáz évvel ezelőtt azon kérdés körül forogtak, hogy vajon Isten teremtetlen fénye, vagyis az Ő dicsősége emberi szemmel látható-e. A katolikus kereszténység elutasította ezt a felfogást; az ortodox misztika azonban mind a mai napig vallja. A Mária-jelenések fénytermészete és miliője közvetve talán választ kíván adni erre az ősi kérdésre is. A Szűzanya mint teremtmény gyakran fényözönben jelenik meg; tehát olyan fényben, amely körülfogja, hordozza. Ez a fény a látnokok számára látható, ám Fatimában 1917 májusától minden hónap 13-án a déli órákban érkező jelenés rendkívüli fénygömbjét észlelték a zarándokok és a kíváncsiságból egybegyűltek is. Egyöntetűen megállapították, hogy ez a fény sokkal erősebb a déli napféynél. A Cova da Iria törpe tölgyéhez közeledő gömbszerű fény elhomályosította a tűző nap világosságát. Szőkefalván a késő délutáni időben fényben érkező Szűzanya rendkívüli csendet, áhítatos hitet, percekre megvalósuló lelki egységet teremt. Noha nem állíthatjuk, hogy itt teremtetlen fényről lenne szó, azt azonban igen, hogy a jelenések fényessége a mai fizikai gondolkodáshoz szokott emberben is felébresztik a fény transzcendenciájának az észlelését: azt, hogy a fény bizonyosan több annál, mintsem hogy a kortárs fizika definíciójával megelégedhessünk. A fény tündökletessége e jelenésekben világosan utal arra, hogy a keresztény fénymisztika kétezer évének hagyománya olyan igazságokat tartalmaz, amelyek – a jelenések méltóságteljes radikalizmusával – túlmutatnak korunk tudományosságának horizontján.

A szőkefalvi kiválasztottnak minden jelenésben a fény misztikus, belső látássá testesül. A zarándokok számára viszont a fény a jelenés negyedórája alatt láthatatlan és érzékelhetetlen, mert mindez a máriás fény közegében hanggá, szóvá, kifejezéssé válik.

A földi világtalanság asszonyának lelkében ez a természetfeletti teológiai fény-társalgás üzenetté lesz, mégpedig 2002. március 15-én – személyes jelenlétünk tanúságával! – az emberiséghez intézett tizenegyedik szőkefalvi nyilvános üzenetté – a templomkert szabadtéri oltáránál.

Minden üzenet a misztikus fény konkrétuma. A jelenések által bevilágított tér az egész földkerekség közös birtoka.

A misztika ihlette világ messze túlemel a tudomány, a bölcsélet ihlette gondolkodás és kifejezés végső lehetőségein.

Végül térjünk vissza arra a gondolatra, hogy a Mária-jelenések évezrede olyan, fokozatosan kibontakozó jelenésekből áll, amelyek a vallását elvesztő emberiség egyre mélyebb zavarában nyilatkoznak meg és közlik üzeneteiket. Úgy is fogalmazhatunk, hogy az emberiség titokzatos története során a Mária-jelenések a vallási valóság történeti jelenlétét fejezik ki a maguk módján. E jelenésekben az fejeződik ki, hogy a kereszténység Istenszüloje nemcsak az elmúlt kétezer év kezdetén vállalt magára döntő szerepet, hanem ezt a szerepet korunkban egyre határozottabban érvényesíti. A Mária-tiszteletnek e könyvben is összefoglalt nagy állomásai az efezusi zsinattól

kezdve 1950-ig a Szűzanya azon szerepét juttatja érvényre, amelyet hagyományosan a latin *Stella maris*, a tengerek csillaga elnevezéssel fejeztek ki. A tengeren hányódó hajósok számára a menekülés útját kijelölő csillagfény ahhoz hasonlítható, ahogyan a jelenésekben üzenő Szűzanya feltárja a válságba hullott modern emberiség megmenekülésének az útját.

Mégsem csupán arról van szó, hogy az emberiség történetében a Szűzanya számos alakban jelen van; hanem arról is, hogy ez a történet valamiképpen benne zajlik. Nemcsak az Egyházat szabad elképzelnünk a régi ikonográfiának megfelelően úgy, mint amely Mária köntöse alatt áll; hanem az egész emberiség is ide tartozik; s teológiailag jól meghatározott értelemben itt is helyezkedik el. A hagyományos misztika egyik tétele szerint az emberi lélek valamiképpen Máriához hasonló; s minél inkább megvalósul benne ez a hasonlóság, annál közelebb kerül ahhoz, hogy megszülethessen benne a Megváltó. Ennek mintájára mondhatjuk, hogy az emberiség, miközben a Szűzanya által kifejezett valóság körében áll fenn, valamiképpen egyre közelebb kerül ahhoz, hogy alkalmassá váljék a Megváltónak csak a szívekben megélhető, láthatatlan visszatérére, ahogyan ez Szent Bernátnál már a XII. században, a II. Vatikáni Zsinat idején a spanyol Garabandálban, majd az olasz San Damianóban 1961 és 1971 között is kifejeződött. Miként az első eljövétel Mária közvetítésével valósult meg, úgy a visszatérés is valamilyen módon – amelyről csak feltételezéseink lehetnek – kapcsolatban áll a Szűzanya személyével. Ez a kapcsolat olyannyira szoros, hogy nemcsak az emberiség történetében megjelenő Máriáról beszélhetünk, hanem sokkal inkább arról, hogy mind egyenként, mind közösen, mind népenként, mind az emberiség egészében – ahogyan ezt a jelenések interkonfessziós és globális jellege kifejezi – abban a valóságban léteünk, amely számunkra csak nehezen érthető módon azonos a Mária-tisztelet évezredeiben megjelenő Szűzanyával. Ahhoz tehát, hogy Mária jelen lehessen a történelemben, mindenekelőtt a történelemnek kell jelen lennie Máriában.

Boldogan és büszkén idézzük Hans Urs von Balthasart, a világhírű teológust és mariológust, aki anyai ágon nemcsak erdélyi magyar származású, hanem első unokatestvére boldog Apó Péter bárónak, a vértanú győri püspöknek: „A kereszténységet mariológia nélkül az a veszély fenyegeti, hogy észrevétlenül embertelenné válik. Az Egyház gépies, lélek nélküli lesz, nyugvópont nélküli lázas tevékenységbe fullad, tervezésbe menekül. S mivel ezen elférfiassult világban mindig csak új ideológiák váltják egymást, minden vitatkozó, kritikus, keserű, humortalan és végül unalmas lesz, és az emberek végül tömegesen hagyják el az ilyen Egyházat.” (Klarstellungen, Freiburg 1971, 72. oldal).

E könyv szerzője dr. Molnár Gyula diakónus, mariológus, akit 1992 júniusában szentelt fel Dr. Dankó László metropolita érsek, Kalocsa főpásztora. Ez az elhivatott ember már évtizedek óta foglalkozik behatóan a Mária-jelenések és az ezzel kapcsolatos egyéb jelenségek történetével és valóságával. Élete átfogja az egész 20. századot; hiszen még fül- és szemtanúja jelen lehetett Prohászka Ottokár utolsó prédikációinak; majd Klebelsberg Kuno ösztöndíjasaként tanulhatott a berlini Collegium Hungaricumban, az egyik olyan intézményben, amelynek célja a trianoni Magyarország szellemi életének feltámasztása, megerősítése és nemzetközi szintű kiteljesítése volt.¹ Itteni tanulmányainak meghatározó élménye Romano Guardini személyisége és tanítása volt; azé a Guardinié, aki a két háború között az európai intellektuális katolicizmus egyik legragyogóbb csillagaként tündökölt. Guardini előadásai a berlini egyetem nagy auditoriumában állandóan annyira zsúfoltak voltak, hogy – Molnár Gyula beszámolója szerint – még a padosok között a lépcsőkön is ültek. A tetszésnyilvánításkor a lépcsőkön ülők felálltak, hogy ütemes

¹ A bolsevizmus kultúra romboló tevékenységének bevezetéseként 1948-ban feloszlatták a nemzeti egyesületeket, egyházi társulatokat, kongregációkat, Mária légiót, a nyugati világgal tudományos kapcsolatokat ápoló közösségeket, így a Collegium Hungaricumok Országos Egyesületét is, amelynek utolsó titkára e könyv megjelenésekor a 92 éves szerző.

lábdobogással fejezzék ki elismerésüket. Az előadások mindig halk tónusúak voltak; a téma középpontjában éveken át Dante munkássága állt; a világirodalom talán legmonumentálisabb művének ismertetésébe minden belefért, még Savonarola és Luther is. Ha Guardini idézett, leginkább Shakespeare-hez fordult; s jutott ideje arra is, hogy az ökumenizmus szellemében bibliaórákat is tartson, hiszen az akkor négymillió Berlinnek csak egynegyede volt katolikus.

Molnár Gyula ugyancsak a berlini Humboldt-egyetemen mélyült el a jogfilozófiában és a jogetikában. Emlékeiben fölmerül, hogy a világháborút megelőző években a közéletet mily mértékben áthatotta a szabadság iránti vágy. A Deutsches Theaterben játszó nagy német színész, Gründgens mint Tell Vilmos ismételte a kor hívószavát: Geben Sie Gedankenfreiheit! – gondolat szabadságot kérünk. Molnár Gyula a későbbiekben ösztöndíjjal Konstantinápolyban is tanulmányokat folytatott, ahol közelről megismerte Kemál Atatürk új Törökországát, amelyet szigora ellenére rendkívül sikeresnek tartott, hiszen – Izmet Inonü, Atatürk bizalmasa, majd utóda vezetésével – képes volt összekapcsolni a moszlim hagyományt a modern nyugati kultúrával. S milyen különös, hogy a kilencszáz milliós tömeget maga mögött tudható iszlám vallás szent könyve, a Korán kiemelten dicsőíti Máriát! Számos moszlim hívó kívülről tudja a Korán imáit, így Máriát dicsőítő részeket is; ez is mutatja Mária jelentőségét abban, hogy a különböző vallások kapcsolódási pontokat találjanak egymás között.

Molnár Gyula fiatal jogászként a két háború közti magyar országgyűlés ún. parlamenti gyorsírójaként dolgozott, és itt a korszak vezető politikusainak személyével és gondolataival találkozhatott. Olyan személyiségeket ismerhetett meg közelről, mint Apponyi Albert, Bethlen István, Klebelsberg Kuno, Vass József, Imrédy Béla, Kállay Miklós vagy Eckhardt Tibor. Szerepe a háború előtti ifjúsági katolikus mozgalomban meghatározó csúcspontját az 1938-ban rendezett budapesti Eucharisztikus Világkongresszuson érte el, amely azzal kecsegtetett, hogy az első világháborúban összeroppant európai kultúra a katolicizmus szellemiségéből merítheti megújulásának erejét. Ne feledjük, hogy ebben az időszakban a magyar katolicizmus éppoly erős és eleven volt, mint a lengyelországi; s csak a második világháborút követően kibontakozott, eltérő történelmi pályákon vált a lengyel katolicizmus Kelet-Európában meghatározóvá, míg Magyarországon – Mindszenty József és társainak hősiessége ellenére – szellemisége és lelkiisége fokozatosan lehanyatlott.

A II. világháború alatt Molnár Gyula összekötő tisztként szolgált a keleti fronton. Beosztottai mindenüvé követték, akik különösen tisztelték benne elkötelezett hitét és mély kereszténységét. 1949 után, a Mindszenty-per kibontakozásától kezdve letartóztatásának fenyegettségében illegalitásban élt, mígnem 1950-ben elfogták és bebörtönözték. Börtönévei egy részét Mária Nostrán töltötte, ahol a záróakkordját a miskolci egyetem építése tette ki a híres Dudujka helyszínén. E megpróbáltatásokból jó adottságai és buzgó lelkiélete következtében mind lelkileg, mind fizikailag megerősödve szabadult 1954-ben. Mind a mai napig azt tartja, hogy ma is erőteljes fizikumát nem kis részben az imádkozva végzett fegyencmunkának és börtönböjtnek köszönheti. Az 1960-as évektől kezdve elkötelezetten kutatta és hirdette a Mária-tisztelet különböző formáit. Amikor ez lehetővé vált, nemcsak utazásait folytatta a nagyvilágban, hogy felkeresse a leghíresebb jelenések színhelyeit Franciaországtól Dél-Koreán keresztül Mexikóig; hanem élete jórészt annak a célnak szentelte, hogy a Mária-jelenéseket megismertesse hazai és külföldi közönségével. E tevékenységének gyümölcsei olyan, szamizdatban megjelent és terjesztett írások voltak, amelyek a Mária-jelenések tartalmáról és jelentőségéről szóltak. Ezt a csöppet sem veszélytelen tevékenységet az állami szervek folytonosan figyelemmel kísérték és több alkalommal megkísérelték megakadályozni; ám a polgári életben jogászként dolgozó Molnár Gyula, a nélkülözést és fenyegetéseket is vállalva kitartóan folytatta ihletett munkáját filmvetítésével és evangelizációjával.

Két alkalommal látogatta meg Dél-Koreát. Először 1994-ben, mert a Duna-völgyében, Kelet-Európában a nadzsúi Jézus és Mária-jelenésről megjelent magyar nyelvű könyve után meghívást kapott többhetes tanulmány-útra. Utoljára 1998-ban a Brüsszelből és Párizsból szervezett első európai zarándoklaton vett részt delegátusként. Ezen az útján valósult meg egy megálmodott magyar Mária-szentély megépítésének pénzügyi megalapozása. Nadzsún és Mirinén keresztül jutott hazánkba az a támogatás, amely a misztika hídjával összeköti a koreai katolikusok vértanúit az ezereztendő magyar kereszténység mártírjaival. Így született meg a könnyeket hullató Mária kápolnája Kőtegyánban.

A Szeged-Csanádi egyházmegyéhez tartozó Kőtegyánban már a XII. században katolikus egyházi élet történeti nyomaival találkozunk. A Dzsingisz káni országpusztítás után újraépítik templomát, de a török hódoltság, majd a protestantizmus idején századokon át szünetel még a katolikus élet is.

A Gyulától 20 km-re fekvő Kőtegyán Boldog Apor Vilmos püspök egykori plébániájának filiája volt. Itt épült meg 1997. áprilisa és novembere között – a koreai hívek nagylelkű támogatásával – Mária könnyeinek kápolnája és a vele fahíddal összekötött kultúrház.

1997. november 16-án nemzetközi esemény volt a kápolnaszentelés. Az ünnepségen megjelent Dél-Korea nagykövete és a követség budapesti külön autóbuszával érkező koreai küldöttség. A kápolna szentelését Gyulay Endre Szeged-Csanádi püspök végezte – nagy papi segédlettel.

A kápolna tervezőit az olaszországi Perugia ókeresztény körtemploma ihlette meg. Nem véletlen egybeesés, hogy az árpádkori építészetben is gyakran használták az egyszerűséget kifejező köralakot. Az ómagyar építészetet anyagában idézi az épület: a föld, a vastag tölgyfatönkök, a jurtaszerű fakupola. – A liturgikus tér középpontjában egy malomkő-oltár áll, mely századokkal ezelőtt egy Békés megyei szélmalom gabonaórló köve volt.

Molnár Gyula így vált a Szűzanya vándorprédikátorává és kápolnaépítőjévé. Miután felesége a boldogan töltött 51 éves házasság után elhalálozott, Gyula bácsi – ahogyan mindenki ismeri – elérhette hön áhított célját és halála előtt feleségével józanul megbeszélte élet-programjának folytatását, és felvehette a szerpapi rendet². E minőségében még erőteljesebben folytatta e különös – a felsőbb vezetésben nem különösképpen támogatott – tevékenységet, az imádkozó, engesztelő prédikátorét, aki beszédeiben, vetítésekkal kísért előadásában a Szűzanya evangéliumát hirdette. Munkája különösen időszerű volt idehaza, hiszen a Mária-tiszteletből eredő spirituális erők mind a mai napig oly nehezen törnek maguknak utat az Egyház felelőseinek gondolat- és érzélemvilágában. Tudható, hogy a magyar püspöki kar több mint fél évszázada nem küld delegátust a mariológiai világkongresszusokra. Ez a helyzet 1990 után sem változott, noha különösen 1998 után az állam anyagi támogatása érezhetően megnövekedett. Ezek a kongresszusok egyébiránt nem egyszer a Szűzanya jelenésének valamelyik helyszíne: Lourdes, a mexikói Guadalupe, stb. A hazai teológiai irodalomban utoljára az Európa szerzte tudományos tekintélyt jelentő domonkos filozófus Horváth Sándor írt mariológiai munkát még a magyar bolsevizmus előtt; ezt követően csupán a kegyességi irodalomhoz tartozó imagyűjtemények, verses kötetek és templomi alkalmi prédikációk, Lourdes-en és Fatimán nem túltekintő kedves

² Dr. Kada Lajos érsek-nuncius által legalizált római dokumentációval – ennek a diakónusi szentelésnek teológiai alapját salzburgi egyetemi teológiai kurzusai alapozták meg 1934-1935-ben. Ebben élenjárt a salzburgi Josef Dillersberger mariológus, teológiai professzor, akihez az örök dolgok iránt elkötelezett Molnár Gyulát baráti szálak fűzték. Ezt követte a P. Bangha Béla S.J., valamint Szekfű Gyula és Eckhardt Sándor professzorok, továbbá Dr. Czapi Gyula nagyszerű együttműködéssel megszervezett Horánszky utcai jezsuita rendházban a négy szemeszteres Katolikus Főiskolai Tanfolyam az 1937-1938-as években. Ennek nemcsak immatrikulált hallgatója, hanem munkatársa is volt a külföldi tanulmányait befejező Molnár Gyula.

buzdítások jelentek meg. Annak ellenére így van ez, hogy a Mária-tisztelet e könyvben is vázolt jelentőségét az Egyház története a lehető legvilágosabban rajzolja ki. A szövegből is láthatóan a szerző már élete tizedik évtizedében jár; és spirituális világának tisztasága és ereje nem hogy csökkent volna az elmúlt évtizedek folyamán, hanem inkább erősödött. Egy olyan személy munkáját veheti kézbe az olvasó, akinek egész élete összeforrott a Mária-jelenések szellemi világával; s különösen az üzenetek azon központi elemével, amely – úgy Magyarorszáért, mint az egész világért – imára és engesztelésre szólítja fel hallgatóit. Ez a könyv tehát nemcsak a Mária-jelenések összefoglalása, hanem kifejeződik benne dr. Molnár Gyula odaadó hite és töretlenül vallott életcélja, amelynek követését élete minden szakaszában – a kommunizmus börtöneiben éppúgy, mint az elnyomás időszakában vagy a rendszerváltozást követő országos káosz évtizedében – szolgálatnak tekintette: az Istenszülő Szűz Mária, az Egyház és az egész emberiség Édesanyja, a Magyarok Nagyasszonya alázattal vállalt és mindvégig hűen teljesített és reméljük: nem lezárt szolgálatának.

Befejezésül idézzük Molnár Gyula saját szavait: „Azt a fényt továbbítom, amelyet az örökkévalóság fény-végtelenje öröktől rámbízott. A fénnel találkozásom 1920-ban kezdődött, amikor első gimnazista kis diákként az esti gyertya fényénél addig mondtam imámat, addig fűztem gondolataimat és olvastam a latin nyelvbe belecsodálkozásommal, amíg a gyertya csonkig nem égett; s folytatódott a petróleumlámpa legkisebb fényerőre beállított világosságában, amelynek kormos pislákolása már nélkülözte a gyertyaszál meleg fényét; végül jött a villanykörte hideg világossága. A modern fénytechnika e stádiumait végigélve mindenkor azt a fényt vártam, vágytam és láttam, amely a legtöbbször számunkra a lélekben ragyog fel láthatatlanul; s amelyet a Mária-jelenések beszámolóiban ismertem fel mint olyan mindent átfogó ragyogást, amely Mária édesanyánk dicsőséges jelenés-fényével minden földi fényt elhomályosít.”

György István

szőkefalvi plébános
a szőkefalvi látnok gyóntatója

Molnár Gyula

szerep,
mariológus

Csala László

a küküllői kerület megbízott
főesperes plébánosa,
dicsőszentmártoni esperes plébános

Regőczi István atya – „Isten vándora” c. francia, német, flamand nyelven is számos kiadást megért életvallomásnak a szerzője – a magyarországi bolsevizmus idején megteremtette – Buda Galgóczi-út villanegyedében az 1753-ig visszamutató Mária-kápolnában – az engesztelés művét. Az engesztelő kápolna zarándok házában földszinti nagytermében 2000. szeptemberében hangzott el az első nyilvános előadás „Mária a történelemben” címen. Molnár Gyula egykori latin tanárossal együtt ünnepeltük az én szerzetesi fogadalmam félszázados jubileumát és az ő 90. születésnapját. Ez a szellemi frissességében megmaradt ősz professzor az elindítója szellemi kibontakozásomnak, hivatásomban való megerősödésemmek és nyelvi kultúrám megalapozásának. – E kettős testvéri jubileum és a jó barátok biztatása a spirituális elindítója ennek a mariológia világirodalmában a 30 jelenést a kegyelem fényének szintézisében tárgyaló páratlan elmélkedésnek. Külön öröm számomra, hogy az államhatárokon túli magyar világ legimponálóbb tömbje, imában és áldozatban modellje: Csíksomlyó és Szőkefalva Erdélye a könyv kiadója.

(P. Dr. Zsoldos Imre S. V. D.)

A Mária Akadémia nyitó előadása a Kút völgyi Engesztelő Kápolna zarándokházának coenaculumában

Főtisztelendő Atyák! Krisztusban és az Ő Édesanyjában kedves Barátaim!

Mindenekelőtt köszönöm megtisztelő megjelenéseteket a keresztény katolikus világmagyrázatomat és magyar sors-értelmezésemet képviselő előadásomon. Majdnem egy századot fog át életem. Úgy ismertek, hogy a Szent Szűznek, a látható és a láthatatlan világ legkiemelkedőbb teremtményének tiszteletében meg nem alkuvó vagyok, de tudjátok azt is, hogy mariológiámban az ő Szent Fiának, az Úr Jézusnak szolgálatára rendeltem életemet. Előadásomban természetesen rámutatok a nagy elődökre, akiknek az utolsó félévezredben talán legkiválóbbja Montforti Grignon Szent Lajos. Ez a dicsőséges Mária-korszak eljövételét prófétáló francia pap egy 18 gyermekes bretagne-i (ejtsd: Brötány) család elsőszülöttje, akinek élete olyan volt, mint az első század apostolaié és a bolsevizmus sátáni munkája óta napjainkig számos kiváló magyar papé, a Kárpát-medencében. Hazájában két püspök kivételével nemcsak nehezítették, akadályozták ennek a szentnek működését az egyháziak, hanem üldözték, száműzték, megvetették és kivetették.

Nagy feladat előtt állok. 2000 tavaszán barátaim elvittek Erdélybe és ott Szőkefalván³ szállást kaptam a plébánián, ahol megérkezésemtől már jelen voltak a budapesti és bukaresti televízió

³ Seuca-Szőkefalva: az Erdélyi Érchegységtől keleti irányban a Târnava Mică-Kis-Küküllő medencéjében, Târnăveni-től – Dicsőszentmártontól keletre mintegy 4 km-re fekvő, 700 lelket számláló kicsi falu, 220 katolikus hívővel. Megközelíthető: Biharkeresztes – Bors – Oradea-Nagyvárad – Cluj-Napoca-Kolozsvár – Turda-Torda – Ludus-Marosludas – Lernut-Radnót-ig az E60-as úton, Lernut-Radnót után jobbra kell fordulni és Târnăveni- Dicsőszentmárton-ig menni. Itt a főútvonal elágazásánál balra (a hídon átkelés után ismét balra), Gănești- Vámosgálfalva felé haladva első falu Seuca-Szőkefalva A Római Katolikus Plébániához és templomhoz személygépkocsival a főútvonal baloldalán lévő büfénél jobbra kell fordulni és az emelkedőn felhajtani, az ugyancsak jobbra lévő első utcáig. Az autóbussznak a főútvonalon kell maradnia. A templom a hegy tetején van. – Seuca-Szőkefalva az európai autótérképeken egyelőre nem található.

Ebben a faluban lakik Márián Rózsika világtalan látnok. Magyar asszony. Édesanyja: Gergely Katalin, édesapja: Márián János. Amilyen kitűnően beszél magyarul, olyan tökéletes a román nyelvtudása is. Tíz osztályt végzett román nyelvű általános iskolában. Tizenhárom éves korában cukorbeteg lett. Férjhez ment, de 10 évi házassága után, miután mindkét szemére megvakult, férje elhagyta és elvált tőle. – Hat éve találkozik mennyei fényben a Szűzanyával és 1999-ben, valamint 2000-ben plébánosa tudtával és a Szűzanya engedélyével jelenései nyilvánosságra kerültek, és nem szülei házában, ahol a családdal közös háztartásban él, hanem a római katolikus plébánia templomban a nyilvánosság előtt. A Szűzanya románul szól hozzá minden jelenésben. Drága Szűzanyánk az üzeneteit általa közvetíti román és magyar anyanyelvű gyermekeihez.

Elgondolkodtató Rózsika azon kijelentése, hogy nem kérte Szűz Máriától szeme világa visszanyerését, mert fontosabb az örök értékek iránti belső látása. A mariológus óv attól, hogy bárki is etnikai szempontok elfogultságában vizsgálja a jelenséget. Az a kulcskérdés: Istennek kell közbeavatkoznia, mert emberi erővel nem állítható meg a gyűlölködés. Ezt az Erdélyben és a mindenfelé szomorúan tapasztalható népi, nemzeti ellentétet csak a kegyelem síkján lehet feloldani. A Szűzanya Szőkefalván – mint 1531-ben a mexikói Guadalupében – népességet mentő, megszentelő, természetfeletti eszközökkel siet segítségünkre. A kicsinyke falu világtalan asszony-

és rádió munkatársai, újságírók, valamint a magyar kormányfő kancellári hivatalának küldöttei is.

2000. március 8-án délután 3 órakor a római katolikus plébániának rendkívül kicsiny kis sekrestyéjében 12-en szorongtunk: 10 pap, akik közül öten prominens képviselői voltak a Gyulafehérvári Érsekség teológiai fakultásának: a rektor, a rektorhelyettes, a spirituális és a fundamentális teológia professzora. Én mindezt persze csak később tudtam meg, és még 5-6 erdélyi harcosa Krisztusnak és az ő Édesanyjának. És akkor a sekrestyében odajött hozzám egy számomra nem ismert, miseruhába öltözött ismeretlen atya és azt mondta: Gyula bácsi, ismerlek, megkérek arra, hogy mondd el helyettem a prédikációt, mert te ehhez a Szűzanya-kérdéshez jobban értesz, mint jelenés-kutató mariológus. Összesen egy perc állt rendelkezésemre, és ez az egy perc a Szentlélek Istennek elegendő volt arra, hogy, sugallata ajándékával helyt tudjak állni. A bevezetőt úgy kezdtem, ahogy most is kezdem: Ha a XX. század legnagyobb magyar teológusa, Schütz Antal élne, akkor nemcsak azt az európai visszhangot keltő, azt kell mondanom, hogy a magyar élet számára örök értékű könyvét adta volna kincsül mindörökké, mert „Isten a történelemben” c. művét egyszerre három kiadó adta ki, és egyidejűleg három nyelven jelent meg –, hanem a III. évezred máriás világának történelem bölcséletét is. A dogmatika tudományának ez a csodálatos teológia professzora, – a piarista rend XX. századának jeles tudósa, aki Istent tanította – ha ma élne, megírná, hogy mit ad a világnak: Mária a történelemben.

Életemnek bizonyára már utolsó szakaszában vagyok, Isten tudja, nem hiszem, hogy ennek megírására lehetőségem lesz-e még. Konferenciákon és mindenütt, ahol meghallgatnak, elmondom, hogy Mária a történelemben akkor lépett be, amikor az Úr Jézus megváltó munkájában a Szentháromságtól részére kijelölt feladatot vállalta és nyilvánosan megkezdte Szent Fia mennybemenetele után.

Máriát ostromoljuk az élet végső kérdéseivel, miért vagyunk a világon, mi a feladatunk, hogyan tölthetjük be küldetésünket, merre tartunk, mi a rendeltetésünk. És mindezt a sohasem újra kezdhető, ismétелhetetlen missziót a Biblia Teremtéskönyvének programja szerint hogyan teljesítsük napjaink viharában!

A világ 7 nagy vallásának⁴ együttesében hogyan áll 2000 év után a krisztusi kereszténység? A világot teremtő Isten számvetése értékelésének fényében milyen a harmadik évezred első évében keresztény zárószámadásunk.

A Mária-jelenések válságfeltáró valóságképe ellenére tudatában vagyunk annak, hogy az evangélium örök értékei a minőség-kisebbségben nemcsak élnek, hanem elpusztíthatatlan erőtartalékok.

Hozzávetőlegesen hatvan földi esztendő telt közöttünk az Istenanya. Természetesen nem első helyen, de emberileg szólva honvágya is közénk vissza-visszahozza. Emberi testében ő az egyetlen megdicsőült teremtmény, és minden jelenésének jellemzője királynői globális személelmódja. Fatima és a dél-koreai Nadzsu üzenete éppúgy szól a magyarságnak, mint

kájának küldetése inter-etnikai (nemzetek közötti) kisugárzásával az emberiség legnagyobb hatású és jelentőségű eseményét sejteti meg imádkozó gyermekein keresztül. Arra a kérdésre, hogy ki mit hisz a jelenésekkel kapcsolatban, a mariológus bibliai mondással válaszol: „gyümölcsseiről ismeritek meg a fát” – fejezi be interjúját Dr. Molnár Gyula a Napi Magyarország 2000. március 13-i számában és a Duna televízió riportjában

⁴ ABC sorrendben buddhizmus, hinduizmus, iszlám, judaizmus, konfucianizmus, taoizmus és hetediknek rangsorolási elfogultság nélkül a kereszténység.

Balkán Medjugorjéje és a Japán Akitája. A máriás világ a legtágasabb és a legkisebb települések kunyhóinak lakóját is figyelembevevő világtérképet tár elénk.

A Szűzanya 20-25 évvel élte túl a megdicsőülten mennyekbe felment Szent Fiának 33 földi évét. „Özvegyen” kezdődött máig is tartó csodálatos édesanyai színjátéka a jelenésekben.

Mária tehát már akkor megkezdte működését, amikor méltósága jó ideig rejtve volt a történelemben. Szent Fiának távozása után kezd kibontakozni közvetítő szerepétől függő, ugyanakkor az angyalokat is felülmúló és az egész emberiséget szolgáló újraevangelizáló programja napjainkban is.

Mária ekkor még távolról sem volt az Egyháznak a vatikáni egyetemes zsinat fogalmazásában meghirdetett édesanyja. Mária Szent Fiának feltámadása és mennybemenetele után még több mint 20 évig együtt van, együtt él és könyörög a tanítványokkal, az apostolokkal, a hívő néppel – irányító tanácsadóként.

A dogmák, a jelenések és a misztika tájékoztatja a világot az ő szerepéről a történelemben. A kivétel nélkül fényben és a fény színeiben jelentkező és többször, angyalok által előkészített jelenések: Fatima 1917-ben, Garabandal 1961-ben, majd 1973-ban Észak-Japánban Akita, Japán első Mária kegyhelye – zarándokhelye is.

Párhuzam a földi világ eseményei és az egy időben jelentkező égi jelek között

Néhány mondattal már a bevezetőben rá kell mutatnunk a nyugat és kelet misztikájának új útjára és a Boldogságos Szűzanya jelenéseiben jelentkező régi és új történelmi állomások fontosságára. Az 1531. december 9-ei (Szeplőtelen Fogantatásnak a XVI. században ez volt a hivatalos egyházi ünnepe) a mexikói Guadalupe – Tepeyac dombi jelenéstől 2001 végéig nézzük végig vázlatosan a jelenések földrajzi térképét – a földi világ immanens eseményeivel egy időben jelentkező égi jelek és kegyelmi történések csodálatos párhuzamában!

Napjaink bölcséleti és vallási áramlatai szinte áttekinthetetlenek osztódásaikban és rendetlenségükben, mondhatnák úgy is, hogy a nagy hitehagyás állapotában és zűrzavarában. A Mária-jelenések és a misztika írásai hozzák a földre a Szentlélek értelmet és szívet megvilágosító fényét, színét, világosságát, rendjét, vigaszát.

Ezredfordulónk előtt és azóta ezek az égi jelenések ajándékozzák a történelem kegyelmi és politikai csomópontjait a sorsdöntő kibontakozáshoz. A történelemnek a kegyeleméltette kerete értelmezi az izgalmas Mária-eseményeket, a hihetetlen égi üzeneteket, az áhított csodát az engesztelés nevetséges „fegyvereiről”. A kiválasztottak „örült” látomásairól is sugdosnak, hogy ezrek és tízezrek, sőt milliók zarándokként hitet isznak az éjszakák virrasztásában.

A misztika jelentőségének felismerése eddig szunnyadni látszik. A tragikus agnoszticizmus (az értelem megismerőképességének tagadása) csak azt fogadja el, ami a múlttal egyezik. Krisztus fényt, világosságot hozó evangéliuma a jövőre mutat. Az emberiség elvilágiasításának gonosz politikai kísérletei a XX. század diktatúráiban keleten is, nyugaton is csődöt mondanak, meddőnek bizonyulnak. Az erkölcsében megromlott emberiség a gyógyítás és gyógyulás⁵ kegyelmi világ-körtermében és világ-rehabilitációjában várja a csak emberileg reménytelennek látszó rendezést. A megoldást ígérő máriás diagnózisok és receptek birtokában azonban az imádkozók és engesztelők milliói a dicsőséges Mária-korszak

⁵ Anyanyelvünk korábbi rétegében a „gyógyít” ige így hangzott: „jógyít”, azaz jobbít, javít!

közeli érkezésére a gyermekek hitével, leírhatatlan boldog várakozásával is készülnek. Segítségünk az egységhez⁶ való visszatérés szinte kizárólagosan az isteni kegyelem kimeríthetetlen gazdagságának végtelen irgalmába kapaszkodva – érhető el.

Ezért figyelünk fel az irgalom Édesanyja jelenéseinek üzeneteire, azok igazságára. A Boldogságos Szűz az evangélium egyszerűségében gyermekek bevonásával újra hirdeti, hogy térjünk meg, imádkozzunk, engeszteljünk, böjtöljünk, irgalomért fohászkodva könyörögjünk és virrasszunk. Az emberiség lelki megszervezésének a legnagyobb munkálója Mária az angyal-seregekkel együtt. Szent Fiának, az egyetlen kozmikus isteni személynek segítségével istenanyai kiváltsága révén vissza-visszajár közénk a diadalmas Boldogasszony. Az Egyház Mária történelmi küldetésével születik újjá az Úr Jézus damaszkuszi jelenésének ma is világító égi fényében. E küldetéstudatban a Szentlélek megvilágítja Keletet és Nyugatot, az isteninek keresésében, Nyugat és Kelet misztikájában megszületik a krisztusi összhang. A matéria, az anyag szempontjából porszemek vagyunk, de csodálatos tagjai annak az egységnek, melyet Szent Pál misztikája körleveleiben a Tökéletes felé vezető útra helyez. A Boldogságos Szűz pedagógiája a krisztusi tanítástól, az Eucharisztia tengelyétől nem enged eltérni. Ő az Eucharisztia távlatában szólaltatja meg Guadalupét és Akitát, Nadzsut és Fatimát.

Mária történelmi nevelő szerepének megértéséhez, megközelítéséhez hozzátartozik az egyiptomi száműzetésből hazatérése utáni közel két évtizedes családi, „eseménytelen” együttélése Jézussal, Szent Fiával. Ezt a hosszú „csendet” követi az Úr Jézus hároméves közéleti prófétai munkája, amely visszhangzik nemcsak a mai Szentföldön, hanem a kicsiny názáreti ház világközpontjává vált szellemi univerzumban. Mária földi életének ebben a szakaszában, evilági, názáreti családi függőségében csodálatos, hogy Szent Fia nyilvános működését előkészítő 40 napos pusztai lelkigyakorlata idején együttböjtöl vele⁷. A szeretet feltétlenségének megélésében Mária közelebb volt Jézushoz, mint az angyalok. Mária a történelemben az Isten kegyelmének legközvetlenebb mélységét éli. – A legelső Gyümölcsoltó Boldogasszony nappalán elhangzó „Igen”-je, az angyali küldött kérdésére adott válasza a feltétlen küldetés-elfogadás legcsodálatosabb négy betűből álló szava marad mindörökké. Igenje krisztusi világtörténelmet nyit és a világ végéig dolgozik az emberi szívekben.

Mária Istennel való társulásának el nem érhető csúcán segíti gyermekeit az Egyház harmadik évezredébe lépett történelem hétköznapjaiban is. Az Egyház 2000. évi jubileumában Mária szerepének egyre vigasztalóbb a felismerése és teljesedése. A názáreti Igen a megtestesült isteni Ige végtelenségébe kapcsolja az időt, és az egész földi történelmet. Az Ige az igenben, az igen az Igében.

A történelem Máriája teremtményi szinten abszolút munkatársa Istennek. Stephen Hawking, századunk egyik legnagyobb fizikus-gondolkodója Newton korunkbeli utódként a

⁶ Szembesítsük magunkat az ökumenizmus nem-katolikus táborának mai világhelyzetével. Az amerikai és angol presbiteránus egyház, az európai ír, a skót protestánsok és részben az anglikánok is távol tartják magukat az ökumenikus világtalálkozásoktól! Nem-katolikus részről sincs tehát egység!

⁷ A koreai Tereza Hwang OK-HI rajzos katekizmusa magyar fordításban és szerkesztésben 1997. Májusában jelent meg. Címe: A 40 napos jézusi böjt emberi gyötrelme, kínja, keserve. Mária fájdalma, könnye. A könyv alcíme: A koreai Tereza Hwang OK-HI rajz katekizmusa. (Néhány példány még rendelkezésre áll. Levélben megrendelhető M.Gy. Budapest 1121 Mese utca 4.)

Cambridge-i egyetemen – szuperabszolútumnak (felsőfokú feltétlennek) nevezi Istent. Mária Istenanyát ez a világlátás teszi az őt megillető tudományos helyére teológiailag.

A máriás ekklesziológia (egyházról szóló tanítás) természetesen a krisztológiában (Krisztussal foglalkozó hittudományi szakág) gyökerezik és abból merít. Mária kétezer éves történelmi útján az Egyház tanító tekintélyét – a mennyországba vétele óta – megdicsőülten, földi jelenései mindegyikében teljes mértékben képviseli. Minden hiteles Mária-jelenés a Szentírás történelmi forrásértékeit, tanítását hangsúlyozza a szentségekben: mindenekfelett az Oltáriszentségben, a bűnbánatban, a szentgyónásban és az ezekhez vezető, az evangéliumban az Úr Jézus által hangsúlyozott imádságban, böjtben, engesztelésben és virrasztásban, jelenéseinek ismételt felhívásaiban, kéréseiben és a szentélyekhez kapcsolódó szentvizek fakasztásával, a mikrobiológusok számára is megválaszolhatatlan testi-lelki gyógyítás természeti víz-csodáiban. A történelemben legrövidebb időtartamú, egyszeri La Salette-i jelenésében éppúgy, mint leghosszabb időtartamú, több, mint kétévtizedes balkáni látogatásában: a Mária-jelenés Medjugorjében 1981 óta napról napra ezt a lelki feladatvállalást kéri, erre hívja fel minden gyermekét külön-külön és együttesen.

Az Egyház misztériumában a Boldogságos Szűz Mária áll az első helyen... Telve hittel és engedelmességgel magát az Atyaisten Fiát szülte a világra... Új Évaként nem a kísértőre hallgat, hanem Gábor főangyalra, az Isten hírnökére hagyatkozva, kételytől meg nem fertőzött szívvel és hittel olyan Fiút szül, akit Isten elsőszülötté tett a sok testvér (Róm. 8,29), vagyis a hívők között és szünet nélkül anyai szeretettel működik közre nevelőként a Szentháromság személyességét, egymivoltóságát hangsúlyozva.

A második évezred utolsó századában az engesztelők milliói talán minden eddiginél elmélyültebben segítik az Egyházban a természetfelettségtől, a láthatatlan világtól eltávolodott emberiségnek Krisztussal való találkozását. A golgotai vértanúhalálban már nem volt a kereszten függő testben az Istenember lelke, de az élő Máriaét nem lehetett a vértanúk királyától elválasztani. (Coredemptrix = társmegváltó).

Mialatt az Egyház a Boldogságos Szűz személyében már elérkezett a tökéletességre és ez őbenne ránc és szeplő nélkül való (Ef. 5,27), a keresztények még csak törekszenek a bűn legyőzésére és az életszentségben való növekedésre. Mária emeljük tehát szemünket... a magánkinyilatkoztatás szent Anyjára⁸ a próféták Királynőjére.⁹

⁸ Magánkinyilatkoztatásnak nevezünk minden szóbeli igaz kinyilatkoztatást, amelyet az egyes ember úgy kap, hogy az nem ró közvetlen hitkötelezettséget minden hívőre. Az ilyen, a misztika körébe tartozó magán-kinyilatkoztatás, amely az egyes ember vezetését és üdvözülését szolgálja, nagyon is lehetséges. Ennek tiszteletben tartása annak a kijelölt misztikusnak, látnoknak, éppenséggel hitbéli kötelezettsége lehet. A magán-kinyilatkoztatásnak ahhoz, hogy igaznak lehessen tekinteni, összhangban kell lennie a Jézus Krisztusban történt általános kinyilatkoztatással.

Magán-kinyilatkoztatás nem helyettesítheti az örökké állandó, változatlan és változhatatlan evangéliumot! Magán-kinyilatkoztatás nem egészítheti ki a krisztusi szentírást!

Igazi magán-kinyilatkoztatások azonban megalapozhatják egyes embereknek az Egyházzal kapcsolatos profetikus küldetését. (Karl Rahner: Teológiai küsszótár 458-459 lapok.)

⁹ A prófétaság mindig hozzátartozik az Egyházhhoz, mivel az Egyházban mindig, újból és újból lesznek olyan emberek, akik Istentől származó küldetéssel eredeti tisztaságban hirdetik az Egyháznak Isten és Jézus Krisztus valóságát, az ő Lelkének erejében. Az Egyházon belül a prófétaság meg kell, hogy maradjon az Egyház „rendjében” – ami gyakran súlyos konfliktusokhoz vezet – de maga ez a „rend” nem más, mint részesedés Jézus abszolút prófétaságában. (L. Karl Rahner: Teológiai küsszótár 591-592 lapok.)

Szent Bernát, a bámulatos misztikus párhuzamával folytatjuk: Ha Jézus képes volt a megváltást hozó testi halálra – mely az általa előre megjövendölt feltámadásban és mennybemenetelben dicsőült meg –, akkor az Istenanya szeretetével miért ne lett volna képes arra, hogy szívében együtt haljon meg vele a Golgota hegyén?

A megváltásban Máriának a Krisztustól megengedett és támogatott teremtményi részesedése vonatkozásában az ő isteni karizmáinak tengeréből ez a legtündöklőbb karizma.

A keleti és nyugati misztika találkozásában a ma délutáni előadás bevezetőjét Zsoldos Imre hithirdető, nyelvtudós és 35 éve Ázsiában élő egyetemi tanár tevékenységének rövid ismertetésével kezdjük. Az Egyház életében is páratlan misztikus események egyik koronatanúja az atya.

A dél-koreai Nadzsura gondoljunk, ahol élményszerűen kézzel tapinthatóan volt az öntött Mária-szobor szentélyt betöltő ismétlődő illat-felhő csodájának részese.

A koreai Júlia Kim 1985 óta tartó jelenései magyar nyelven 3 kötetben a szerzetes atya alázatos munkája segítségével váltak ismertté Oroszországban és közeli kiadás előtt a monumentális kínai fordítás is. Nem ez volt a vas megyei Bejcgertyánosról elszármazott szerzetes atya első találkozása a misztikával. Egyébként fordító társszerzője a dél-koreai beszámolóknak.

Ezekhez az említett misztikus élményekhez járul a belgiumi Margit asszony Jézussal való beszélgetéseinek, dialógusainak hiteles anyaga. Mind G.M. van Zuylen püspök, aki az első kötet megjelenésekor 1980-ban Liège egyházmegyes főpásztora, mind utóda a püspöki székhelyben, Albert Houssiau főpásztor 1988-ban Imprimi potest (Kinyomatható) ellenjegyzését adta az élő misztikus írásainak megjelenéséhez. A P. Yves-Marie Legrain karmelita atyának, Margit lelkiatyja engedélyével és közreműködésével megjelent dokumentum-gyűjtemény ez az írás. Konnersreuthi Teréz az első, a nadzsui Júlia Kim a második és a belgiumi francia nyelvű Margit asszony a harmadik misztikus, akikkel találkozott a jubiléus Zsoldos verbita szerzetes atya papi pályáján.

Természetesen ennek a 87. évét is túlélő Margit asszonynak misztikus adományai és az Úr Jézus szájából elhangzó kemény kritikák nem jóváhagyásai, vagy hitelesítései a Szentszéknek a Nihil Obstat-tal (Semmi akadály), csak garanciái annak, hogy nincsen az anyagban semmi olyan, ami a hittel és az Egyház gyakorlatával ellenkezik.

Visszatekintve életem félszázados, tehát a 90 földi évből 50 esztendő kitevő és mariológiaihoz kötődő életutjára, meg kell gyónnom a nyilvánosság előtt, hogy minden Mária-jelenés gazdagította természetfeletti élményeim, erősítette hitemet és bővítette máriás világképemet. Az évtizedek során – hogy egy más, tragikus vonatkozásban közismert kifejezést használjak – jelenésfüggőség alakult ki bennem. Európa, Latin-Amerika, vagy Ázsia egy-egy új jelenése megtanít újra meg újra csodálkozni. Jos. Ratzinger „A mustármag reménye” c. művében a Szűzanyát egyetemes anyának mondja, Mater Catholica-nak. Ebben a ratzingeri koncepcióban 20 esztendő szakadatlan folyamatában az eddig több mint 7 ezerszer ismétlődő Medjugorje, vagy a négy esztendő Garabandal 2 ezerszeres jelenésének pedagógiája lelkileg bizonyára váratlanul, de reméljük, nem előkészületlenül hozzánk is érkező Úr Jézus minden egyes ember szívében láthatatlan második jövetelét készíti elő. Ez talán a legmélyebb megközelítése a Szűzanya számára oly nagyon kedves szentistváni Kárpát medence Erdélyében Szőkefalva Mária-jelenésének is.

A jelenések csodálatos sorozata nem a múlt kedves emléke, hanem az állandó jelenránkcsengetése. Az elmúlt korok és korábbi idők máriás üzenet-aktualitása 2002-é is, a mi

nemzedékünknek, a mi korunknak, a mi időnknek szóló és létünk földi célját és értelmét az evangélium fényével megvilágító világmagyarázat időszerűségét is adja.

Mária tekintete emberlakta földünk határtalan területét pásztázza végig. A Mária-jelenések mozgalmas folyamatában nincsenek pragmatikus tényezők: kultúrtörténeti, vagy emberi függőségek, egyik jelenés sem értékesebb a másiknál, egyik üzenet sem teszi feleslegessé, vagy idejét múlttá az előzőt, nem módosítja, legfeljebb szigorítja a korábbiakat. Az Egyház édesanyjának a nemzeti, az etnikai, az egyetemes problémákra adott válasza, útmutatása független az emberek intelligencia szintjétől, minden üzenete olyan, mint az Istenanya Szent Fiának mindig friss, ébresztő evangéliumi közel félszáz parabolája. A jelenések üzeneteinek szintézise túléli a kultúrák és civilizációk mulandóságát.

A mexikói Guadalupének a Szeplőtelen fogantatás XVI. századi ünnepével kezdődő 4 jelenése a láthatatlan világ értékrendjében egyenlő La Salette egyetlenegy, vagy Fatima 6 Mária-jelenésének természetfeletti jelentőségével, értékszintjével és üzenetének egyetemes fontosságával.

Mária irányításával ez a lelki világintegráció a harmadik évezred missziós tavaszát hozza a feltámadt Krisztus emberszeretetének csodájaként.

Nézzük a teremtő Isten világtervében a Mária-jelenéseket.

A Szűzanya jelenéseinek ténye számos kérdést vet fel a ma emberének, mind a jelenés előfeltételeiről, mind pedig lehetőségeiről. Épp a felmerülő kérdések sokasága akadályoz sokakat abban, hogy bizalommal fogadják ezen a hosszú, évek kutató, tudományos, történeti munkáját végzők írásait, beszámolóit. Az emberi szellem nincs bezárva a világ tér- idő immanenciájába! Bármily vonzó legyen is az élet, kérdően fürkészik mindenki a honnan és hová után, s épp ez az emberi reflexió teszi világossá a tételt, hogy létünk nem magában, hanem „másban” gyökerezik. S ez a „más” az emberi világon túli szférára mutat. De arról is meggyőződhet az ember, hogy minden körben és miliőben a választ kereső értelem és szív számára misztikus tapasztalatok születtek a múltban és a jelenben is.

A látókok életében a jelenés csak egy élmény, egy állapot, amely az ő akcióbeli, „közéleti” passzivitásuknak s nem aktivitásuknak egy tőlük teljesen független eseménye.

Feltétlenül találkozásokról kell beszélnünk a jelenésekkel kapcsolatban. Itt egy égi személység találkozik a tapasztalati világ materiális rendjével, családi, szociális hierarchiájával. A jelenéseknek aszerint, hogy a Szűzanya hol és hogyan, milyen környezetben, milyen tipológiai körítéssel (ruha, Kisjézus, vagy angyalok) jelenik meg, különböző fontos jelentéstartalmuk lehet, amelyek az üzenetet minősítik, hiszen az üzenetek valami természetfölöttit helyeznek bele a térbe és az időbe, továbbá túlvilági eseményeket, fény-élményeket, napcsodákat építenek bele az emberi szavak és képek kifejezési tartományába. Mind a szavak, mind a képek egy földi valóság határmesgyéjén helyezkednek el. Közös forrásra kell visszavezetni a kijelentéseket. Égi mására a valóságnak, de ugyanakkor az üzenetek, a figyelmeztetések érzékelhetők is, a tehénpásztor kisfiú (Maximin Giroux La Salette-ben követ dobott a Szűzanya lábára, de a kavics áthaladt a gyászba öltözött hölgy fény-testén. Az egyetértéshez nem vezet el a dolgok érthető, racionális összehasonlítása, hanem minden természetfeletti jelenésben az isteni szuverenitás felismerése előtt hódol a cselekvés, a vezetés és az akarás.

Miért gyermekeknek jelenik meg a Szűzanya?¹⁰ Az egyik oka az, hogy a gyermekeknél a passzív átadás egy adottság, mert az érett kort még nem érték el. Bernadette a 18 Mária-jelenésből 15-öt extázisban, 3-at anélkül élt át. A La Salette-i, a fatimai, a Szőkefalvi vak látnok asszony, valamint a kairói szemtanúk elragadtatás, extázis nélkül látták ill. élték át az élő megdicsőült, sétáló Szüzet. Az titok, hogy Isten az extázisban aktív embernél az öröm, a szomorúság jeladását miként, hogyan működteti. Az extázis kilépést jelent, amelyik a normális állapottól abban tér el, hogy a tudat-állapot rendkívülivé növekszik, függetlenül a fizikai ingerektől stb. A szellemi erők elképzelhetetlen felfokozódása következik be. A víziók, a látomások tartalma, eseménye viszont többször szavakban fejeződik ki.

Minthogy Mária az Egyház Anyja küldetését az Anyaszentegyház megmentésére nem adja fel, megsokszorozza jelenéseit és vérkönnyek között szól hozzánk, amíg egy napon a csodák és a mélységből feltörő kegyelmek minden struktúrát új étellel töltenek meg és a hivatalviselőket magával az Úristennel konfrontálják. (A Szűzanya kegyelmi beavatkozása és kiáradása révén az életteleenné váló családok egykező és egyszező gyakorlatának új életre mozdulása.)

Az üzenetek Isten elvárását fogalmazzák meg kelta, francia, magyar, angol, román, német, spanyol, baszk, szlovák nyelven, az afrikai és az ázsiai népek nyelvén és indián nyelveken, mert az Úr Jézus a nyelvek zsenijét Édesanyjába a teremtettség teljességével úgy helyezi bele, hogy az istenit értelmi közelségben mindannyiunk ámulatára a mennyei dolgok természetességével tükrözze. A világmindenséget a szeretet tartja össze.

Krisztus láthatatlan második eljövetele az emberi szívekbe

Majdnem minden nemzedék életében újra és újra felbukkannak a Nosztradamusok, napjainkban is a minden kérdéshez hozzászóló politológusok és jövőt fürkésző futurológusok.

Montforti Grignon Szent Lajosok, Bosco Szent Jánosok, Emmerich Katalinok, Konnersreuthi Neumann Terézok, Marie-Julie Jahennyk, Marthe Robinek, Don Stefano Gobbik hová tegyünk benneteket, vagy napjaink Margit asszonyát, a belga misztikust, hogy az Atyaisten már nem sok évet ad az emberiség megtérésére és „ha a világ nem tér meg, 10 év múlva – ami 1995-öt jelent! – a sátán ellenőrzése alá kerül az Egyház.”

A jelenések inspiratív közlései sejtetik az Istenország földi szavakkal és dátumokkal való megközelíthetetlenségét.

A Szűzanya az Isten országáért, a föld természeti és lelki szennyezettségének megszüntetéséért az engesztelés terjedésének megsegítésével készíti elő Szent Fiának az emberi szívekben való láthatatlan eljövételét, mely felülmúlja a legtökéletesebb lelkiismeretvizsgálatot is. Ez a feltámadt, megdicsőült Krisztussal találkozás jelentheti 6.2 milliárd ember bűneitől való szabadulását is, ha együttműködő bűnbánattal, megtéréssel teljesítjük a feloldozás feltételeit.

Az isteni Üdvözítő terve időben és az idő folyamatában valósul meg. Isten számos alkalommal belenyúl a történelembe: Vízözön – a bárka elkészülése után –, Babel – a torony öntelt

¹⁰ Három jelenés kivételével:

1. a mexikói Guadalupe (1531) boldog Juan Diego-ja egyszerű, buzgó indián földművelő,
2. az olasz Tre Fontane (1947) Bruno Cornacchiolája (ejtsd: Kornakkiola) római villamoskalauz,
3. a szlovákiai Turzovka (Thurzófalva) 1958-ban Lassuta Mátéja többgyermekes erdőkerülő.

megépítése után –, az egyiptomi csapások sorozata a Vöröstenger páratlan csodájának eseményével stb.

Előfordul, hogy angyalok készítik elő a Szűzanya személyes jelenését, de az sem hallatlan, hogy éveken keresztül csendben maga a Szűzanya foglalkozik a kiválasztott szerény képességű, tanulatlan, iskolázatlan gyermekével és az értelem, a bölcsesség természetfeletti adományával gazdagítja, esetleg évek türelmes, csendes munkájával végzi az „iskolai” előkészítést, mielőtt megnyitná a természetfelettség nagy nyilvánosságát az addig ismeretlen jelenési helyen.

Az Istenanya-látomás nincs közvetlen kapcsolatban a látnok életszentségével, sőt még a víziók száma és intenzitása sem mértéke a kiváltságolt életszentségének. A látnok átlagember marad, sőt intelligencia szintjében semmit sem tökéletesedik és értetlen maradhat a kegyelemmel szemben. Ez azonban Istent nem akadályozza meg abban, hogy üzenetét az Isten népéhez ezeken keresztül intézze és nem állíthatják még ily esetben sem, hogy a Mária-jelenés nem volt igazi.

A Mária-jelenések profetikus közlései, valamint a misztikusoké a máriás eszkatalógia felismeréséhez segítenek. La Salette, Fatima, Garabandal, Medjugorje stb. mondanivalója csak az eszkatalógia fényében közelíthető meg, mert minden ember örökkévalóságbeli halhatatlan sorsát érinti. De ezekben a Mária-jelenésekben tudomásunkra hozott üzenetek eszkatalógiai határa a három dimenzió belül és azon túl helyezkedik el. Az Istenanya az általa kiválasztott egyszerű eszközökön keresztül kéri, hogy bűnbánattal, imával és engeszteléssel mentsük a menthetőt. A mennyország, a tisztító tűz, a pokol kérdésére semminő humanizáló tudomány nem válaszolhat, csak az Evangélium és a Szentlélek Szeplőtelenje.

Bármilyen közel áll is szívemhez – mutatis mutandis! – a mariológia keretén belül a Szűzanya jelenségeinek bölcséleti és pasztorális értékelése, azt senki sem várhatja, hogy ezeknek az ismereteknek és élményeknek birtokában a jövőmondó vagy az egyházi futurologus szerepét is betöltsem. Isten népének evangelizációs és újraevangelizálási munkáját a kultúra, a földrajz legeltérőbb, legismeretlenebb és nem egyszer legváratlanabb pontjai kijelölésével a természetfeletti világ térképéseinek útvonalán végzi a Szűzanya.

Az evangelizálás isteni drámájában, a Sátán stratégiájának felszámolásában az Igazság Lelkének Máriáé a főszerep.¹¹

¹¹ „Sátán a történelemben” címet adhatnánk egy 1974-ben megjelent írásnak. Több mint negyed századdal ezelőtt egy 518 oldalas könyv látott napvilágot Budapesten a Gondolat kiadó gondozásában. A mű címe: Lélek és Isten, annak idején izgató és provokáló volt, hisz a Rákosi-Kádár uralom ateista ideológiájának fénykorában éltünk. A könyv szerzője Láng János. A könyvben idézett és felhasznált irodalom 43 oldalnyi terjedelmű 700 szerzővel és kb 900 könyvcímmel, tanulmánnyal. Azt gondolhatja a laikus, hogy ez a bibliográfia a legigényesebb tudományos követelményeket is kielégíti.

A Lélek és Isten bibliográfiájában azonban sem az Ó-, sem az Újszövetség nem szerepel. Jézus Krisztus neve sincs jelen a Marx-i, Engels-i környezetben. Mindössze egy 1962-ben megjelent tanulmány foglalkozik a könyv címére utaló témával: „A vallás, mint hamis tudat” (Magyar Pszichológiai Szemle 1962).

Antropológiai, etnológiai, gazdaságtörténeti okfejtésekkel, mitológiai, továbbá az indiai, az afrikai és az ázsiai vallásrendszerek ismertetésével nem eljelentékteleníti a szerző a kereszténységet, hanem tudomást sem vesz létezéséről! Bravúros taktikával a szintézisét adja mindannak, amit az ordas eszmék perifériájáról fel lehet vonultatni a halhatatlanság, az örökkévalóság ellen, a folytatás nélküli személyes élet világmagyarázatában. A mítoszok, a legendák mesevilágával körbejárja az anyagot. Tény nélküli a bemutatása annak, hogy milyen a „Sátán a történelemben”. Egyről megbizonyosodunk, hogy a sátáni erők a világ végéig megmaradnak, nem pusztulnak el.

Az Istenanya Mária jelenéseinek történelemformáló és irányító eseményére és a természetfeletti világból származó impulzusokra rámutatva hangsúlyozandó, hogy az evangélium Ura isteni titkait nem közli előre az emberiséggel. Csak az időtlenségből utal az örök jelent képviselő jövő eseményeire: „úgy jövök, mint a tolvaj...”.

Ha 1531. Szeplőtelen Fogantatásának guadalupai decemberi ünnepétől számítjuk az újkori jelenéseket, akkor visszatekintve La Salette, Fatima, Medjugorje, Nadzsu, Szőkefalva stb. harmadik évezredéig, 470 esztendőt kell számolnunk. Ebben a közel ötszáz esztendő jelenéstörténelemben vizsgáljuk a máriás apokalipsziát. Ez a félévezredes visszatekintés sem ad kikalkulálható évszámokat, biztos matematikai számítási alapot, de ugyanakkor megóv a várható események utópiájától, délibábjától, csalóka ábrándjaitól. – Egy biztos, hogy Isten nem ismétli önmagát. Az emberiség megtisztítása az Ószövetségben számos alkalommal, mint racionális és irracionális tény előfordult már!

Egy új életet, megtisztulást ígérő eseményt várunk, ami nem az emberi okoskodás, hanem a történelmi irracionale csodálatos ajándéka és meglepetése lesz. Ez talán a Mária korszak eszkatológikus időszámításának kegyelmi rendjébe – ahol Isten a nagy stratégia! – enged majd boldog bepillantást, a nem távoli jövőben bekövetkező események új korszakában.

Szűz Mária Jézus országából érkezik – jelek által figyelmeztetve! – földrészeink jól ismert és egyelőre a világateizmus útvesztőjében tévelygők számára rejtőző, figyelemre nem méltatott kegyhelyeire.

Korunk emberének internetes globális víziójából hiányoznak a világteremtő Istennel átbeszélgetett meghitt, csendes órák, kimaradnak az imádságok, a hálaadások és azok a csodálatos nikodémusi éjszakák.

A Kármelhegyi Boldogasszony 1961-1965 közötti garabandali jelenéseiről Pére Laffineur belga domonkos atya 1968-ban a pireneusi jelenések befejezését követő harmadik évben könyvet adott ki „L'étoile dans la montagne” címen. Magyarul, sajnos, nem jelent meg. Címe ez lehetne: A Pireneusok csillaga.

A szerzetes atya közlése szerint a Szent Szűz Conchita Gonzaleznek, a főszereplőnek megmondotta, hogy az idők végéig – ami az ateizmus, a világháborúk, az elanyagiasodás korszaka és nem a világ vége – már csak két pápa uralkodik VI. Pál szentséges atyánk után. Senki sem gondolhatta volna, hogy a Belgiumban 1968-ban francia nyelven megjelent teológiai és főként misztikai beszámolót a Kármelhegyi Boldogasszony tájékoztató kijelentését követő alig 10 évre rá maga az egyháztörténelem hitelesíti. Ismeretes, hogy 1978-ban meghal VI. Pál; az utána következő I. János Pál mindössze 33 napig uralkodik és az Egyházat a III. évezredbe átvezető II. János Pál a korszak – az idők végének utolsó pápája – még a XXI. évszázad második évében is szellemének birtokában mint egyetlen erkölcsi nagyhatalom uralkodik.

A mi Bibliai Lexikonunk szerény 2000 oldalával választ ad a nagy kérdésre, mit jelent a 2000 éves Európa kereszténységében a vallás: a hit, a remény és a szeretet. Csak akkor lehet szó hiteles jézusi vallásosságról, ha az ember keresztény, szentségi alapon a hitben egész életét átható, személyes kapcsolatban van Krisztussal. Ebben a bibliai lexikonban 2300 cikkben kapunk tájékoztatást arról, mi a vallás, ki az Isten és mit jelent a lélek.

**A Garabandalban 1961-1965 között elhangzott
profetikus figyelmeztetés klasszikus
és gyakorlati bejelentése az Úr Jézus láthatatlan
eljövetelének**

Conchita naplója c. könyv 10. magyar kiadása 44. lapján olvassuk a garabandáli jelenés főszereplőjének a fatimai Luciával kapcsolatban állt Conchita Gonzaleznek tudósítását az egész világ minden emberének szívében megmutatkozó Isten figyelmeztetéséről.

„A Szent Szűz 1965. január 1-én azt mondta nekem, hogy a Csoda előtt egy figyelmeztetés lesz, hogy a világ javuljon meg. E figyelmeztetés, épp úgy, mint a büntetés, rendkívül megdöbbenő lesz mind a jókra, mind a gonoszokra: a jókra azért, hogy közelebb kerüljenek az Istenhez, a gonoszokra pedig, hogy figyelmeztesse őket: közeledik az idők vége és ezek az utolsó figyelmeztetések. E tárgyban még sok mindent el lehetne mondani, de ezt nem tehetem levél útján. Senki sem akadályozhatja meg ennek az érkezését. Ez biztos, annak ellenére, hogy nem tudom sem az évét, sem a napját.”

Ez valami borzalmas eseménynek ígérkezik, amely megrázkódtatja az egész világot. Conchita hozzáfűzi, hogy ez az esemény önmagában nem halált okozó, de a megrendülés annyira mélyreható lesz, hogy egyesek belehalhatnak. Ezerszeresen kívánatosabb lesz a halál. Meglátják majd, hogy a figyelmeztetés közvetlenül az Istentől jön, sőt a gyermek megjegyzi azt is, hogy minden élőlény látni fogja saját bűnei rútságát és hogy a bűnösök valóban Krisztus szenvedésének okozói.

A figyelmeztetés (Aviso)

1965. június 2-i levelében Conchita a következőket írja: „Január 1-én a szent Szűz azt mondta nekem, hogy a figyelmeztetésre a nagy Csoda előtt kerül sor, hogy a világ megjavulhasson. A figyelmeztetés, csakúgy mint a szintén bejelentett Büntetés, félelmetes dolog lesz a jóknak csakúgy, mint a gonoszoknak. A jókat közelebb hozza Istenhez, és a gonoszokat figyelmezteti, hogy egy korszak végére értünk és hogy ezek az utolsó figyelmeztetések lesznek. Többet lehetne még elmondani, de egy levélben nem lehet. Senki sem akadályozhatja meg eljövetelét. Tökéletesen biztosak lehetünk benne, hogy eljön, de semmit sem tudok pontos idejéről.”

Egy jelenés alkalmával Mari-Loli megtudta az utolsó figyelmeztetés dátumát, ám kötelességének érzi, hogy azt ne tegye közzé.

***Conchita*¹² 1965. szeptember 14.**

K.: A Figyelmeztetés látható dolog lesz-e, vagy valami belső jelenség, vagy mindkettő?

V.: A Figyelmeztetés közvetlenül Istentől jön, és a világon mindenütt látható lesz, mindenki látni fogja, bárhol legyen is.

K.: A Figyelmeztetés felfedi-e minden egyes ember személyes bűneit, függetlenül vallásától vagy attól, hogy éppen ateista?

¹² A spanyol, a francia, a német és az angol nyelven készült interjúkban elkerülhetetlenül ismétlések fordulnak elő, de ezek egyben hitelesítik a meginterjúvoltak mondanivalójának tartalmi igazságát (Szerkesztő).

V.: Igen, a Figyelmeztetés olyasmi lesz, mint bűneink felfedése – „es como se revelase nuestros pecados”. Minden hívő és nem hívő, valamennyi vallás hívei látni fogják és meg fogják tapasztalni.

K.: Igaz az, hogy a Figyelmeztetésnek az lesz a hatása, hogy sokan visszaemlékeznek a halottakra?

V.: A Figyelmeztetés olyan, mint egy megtisztulás a Csoda eljövetele előtt. Olyan, mint egy katasztrófa. Felidézi bennünk a halottakat, mert inkább a helyükben lennénk majd, mintsem hogy megéljük a Figyelmeztetést.

K.: A Figyelmeztetést úgy ismeri-e fel és úgy fogadja-e el a világ, mint egy közvetlenül Istentől jövő jelet?

V.: Minden bizonnyal, és ezért úgy gondolom, lehetetlen, hogy a világ annyira megátalkodott legyen, hogy ne változzon meg.

1968. október

K.: Úgy hallottuk, egyesek azt állítják, hogy a Figyelmeztetés olyan természeti jelenség lehet, amelyet Isten arra használ fel, hogy az emberiséghez szóljon. Igaz ez?

V.: A Figyelmeztetés természetfeletti dolog lesz és tudományosan nem magyarázható.

K.: Conchita, megmagyarázná-e azt, ami elhangzott, tudniillik, hogy a Figyelmeztetéskor megismerjük önmagunkat és a bűnöket, amelyeket elkövettünk?

V.: A Figyelmeztetés a világ lelkiismeretének megtisztulása lesz.

K.: Mi van azokkal az emberekkel, akik nem ismerik Krisztust? Hogyan értik meg a figyelmeztetést?

V.: Akik nem ismerik Krisztust, azt fogják hinni, hogy isteni figyelmeztetés.

1973

K.: Mi történik majd a Figyelmeztetés napján?

V.: A legfontosabb az, hogy az egész világ egy jelt fog látni, egy kegyelmet, vagy egy büntetést a lelkekben, vagyis egy Figyelmeztetést. Abban a percben mindenki egyedül lesz lelkiismeretével, egyedül Isten előtt. Mindenki látni fogja saját bűneit és ezek következményeit.

K.: Mindannyian egy adott pillanatban éljük ezt át?

V.: Igen, egy adott pillanatban.

K.: Mennyi ideig tart a Figyelmeztetés? Egy óra hosszat? Másfél óra hosszat?

V.: Valójában nem tudom, de úgy gondolom, hogy öt perc elegendő lesz.

K.: Hogyan érezzük majd magunkat?

V.: Mindenki másképp, ez a lelkiismeretünktől függ. Mivel a Figyelmeztetés személyre szóló, tehát reakciónk is más és más lesz. A legfontosabb az lesz, hogy felismerjük saját bűneinket és azok következményeit. A Figyelmeztetést Ön másképp fogja megélni mint én, mivel mások a bűnei.

K.: Történik-e velem valami bűneim miatt? Vagyis fogok-e testi szenvedést érezni bűneim miatt?

V.: Nem, hacsak az érzelmi felindulás miatt nem történik önnel valami, pl. egy szívroham.

K.: Vagyis a Figyelmeztetés nem jár fizikai szenvedéssel, hanem abban áll, hogy bűneimmel egyedül állok Isten előtt. Mi van a jó cselekedetekkel? Vajon ezeket is látni fogom?

V.: Nem, ez csak egy figyelmeztetés lesz, hogy lássuk bűneinket. Olyan lesz, mint egy megtisztulás a Csoda előtt, hogy kiderüljön, hogy a Figyelmeztetés és a Csoda által megtérünk-e.

K.: A Figyelmeztetés tehát bármely pillanatban bekövetkezhet?

V.: Igen, de azt nem tudom, hogy mikor.

1977. február

K.: Kitől és mikor értesült arról, amit a Figyelmeztetésről tud?

V.: Csak egy valamire emlékszem jól, hogy a Szűzanya beszélt róla nekem.

K.: Elmondaná nekünk, hogy mit tud a Figyelmeztetésről?

V.: Úgy emlékszem, a Szűz azt mondta, hogy a Csoda előtt Isten Figyelmeztetésben részesít bennünket, hogy megtisztuljunk és hogy felkészüljünk a Csodára, hogy kegyelemben részesüljünk életünk megváltoztatásához Isten előtt. A Szűz elmondta, hogy miben áll majd a Figyelmeztetés, de nem közölte annak időpontját. Nem tudom elmondani, hogy miben áll majd a Figyelmeztetés, de meg tudom mondani, hogy nagyjából mihez hasonlítható. Olyan jelenség lesz, amit az egész világ látni és érezni fog. Mindig két összeütköző csillaghoz hasonlítottam. Ez a jelenség nem jár majd testi szenvedéssel, de borzalommal tölt el bennünket, mert látni fogjuk lelkünket és mindazt a rosszat, amiért felelősek vagyunk. Olyan lesz, mintha haldokolnánk, de nem halunk bele, hacsak nem a félelemtől vagy a megrázkódtatástól, hogy önmagunkat látjuk. A Szűzanya bocsássa meg nekem, ha nem jól magyarázom, csak megpróbálok leírni miután megtudtam, hogy milyen lesz a Figyelmeztetés.

K.: Ki „látta”, vagy „hallotta” azt, amit erről tud?

V.: A Szűzanya beszélt nekem róla.

K.: Ha a figyelmeztetés csak nagyon rövid ideig tart, a világ úgy emlékezik-e majd rá, mint Isteni jelre, vagy pedig csupán mint egy álmra vagy képzelődésre?

V.: Sosem mondtam, hogy a Figyelmeztetés rövid lesz. Annyit mondtam, hogy még ha nagyon rövid is lesz, borzalmas és megdöbbentő lesz. Senki sem kételkedhet majd abban, hogy Istentől jön, és, hogy nem embertől való. Én aki tudom, hogy miről van szó, nagyon félek attól a naptól.

K.: Sok évvel ezelőtt azt mondta, hogy a Figyelmeztetés „A” betűvel kezdődik. Mivel a Szűzanya sosem mondta, hogy erről ne beszéljen, elmondaná most, hogy mit jelent?

V.: Nem tiltotta meg nekem, de nem tudom miért, mégsem mondtam el, és most sem érzem, hogy el kellene mondanom.

K.: Egy alkalommal azt mondta Marcelino Andreu atyának: „Amikor meglátja a Figyelmeztetést, tudni fogja, hogy az idők végét éljük.” Meg tudná magyarázni, hogy ezen mit ért?

V.: A Szűzanya azt mondta, hogy a Figyelmeztetés és a Csoda lesznek Isten utolsó megnyilvánulásai irányunkban. Ezért gondolom, hogy ezek után közel leszünk az idők végéhez.¹³

K.: Milyen tanácsokat tudna adni, hogyan készüljünk erre az eseményre?

V.: Mindig készen kell állnunk, nem szabad ennyire kötődni a világhoz, és meg kell őriznünk lelkünk békéjét. Gyakran kell arra gondolnunk, hogy azért vagyunk ideleenn, hogy a mennybe menjünk és szentekké váljunk.

1980. augusztus

K.: Fájdalmat okoz-e a figyelmeztetés?

V.: Nem. Számomra olyan, mintha két csillag összeütközne, nagy hanggal és fényességgel, de nem esnek le... Nem okoz nekünk fájdalmat, de látni fogjuk. Akkor meglátjuk lelkiismeretünket. Meglátjuk mindazt a rosszat, amit teszünk.

K.: Mindazt a rosszat, amit teszünk?

V.: Igen, és látni fogjuk azt a sok jót is, amit elmulasztottunk megtenni.

Mari-Loli, 1975. július 27.

K.: Azt mondta, hogy ismeri a Figyelmeztetés évét. Megmondaná-e, hogy a közeli években történik-e meg, vagy még messze van?

V.: Nem, nem mondhatok semmit.

K.: Talán a Szűzanya azt mondta, hogy ne beszéljen a Figyelmeztetésről?

V.: Nem, de mivel a Figyelmeztetés és a Csoda ugyanabban az évben következik be¹⁴, lelkem mélyén úgy érzem, hogy nem mondhatok semmit.

K.: Honnan tudja, hogy a Figyelmeztetés és a Csoda ugyanabban az évben következnek be?

V.: Az egyik jelenés alkalmával – már nem emlékszem, hogy melyik volt az – a Szűzanya mondta nekem.

K.: Azt beszélik: elmondta, hogy a Figyelmeztetéskor minden megáll, még a repülők is az égen. Igaz ez?

V.: Igen, de csak egy pillanatra.

K.: Azt akarja mondani, hogy egy adott pillanatban megáll, és ekkor érkezik a Figyelmeztetés?

V.: Igen.

K.: Mikor jutott ez tudomására?

V.: Egy jelenés alkalmával mondta el a Szűzanya mindezt.

K.: Egy vagy több jelenés alkalmával?

V.: Egy adott jelenés alkalmával. Nem emlékszem, hogy máskor is beszélt volna erről.

K.: Tudja, hogy mennyi ideig tart a Figyelmeztetés?

¹³ Az „idők vége” nem a világ vége. Ez alatt a mai idők, vagyis a korszakunk végét kell érteni. Szintén nem összetévesztendő a pápákról szóló proféciával.

¹⁴ Mari-Loli elmondta, hogy mit ért azalatt, hogy ugyanabban az évben: a két esemény között maximum 12 hónap telik el, vagyis nem biztos, hogy ugyanabban a naptári évben következnek be.

V.: Csak néhány percig.

K.: Fél a Figyelmeztetéstől?

V.: Igen. Mint mindenkinek, nekem is vannak bűneim, és mivel a Figyelmeztetés megmutatja bűneimet, félek.

K.: Mondana még valamit a Figyelmeztetésről?

V.: Csak annyit mondhatok, hogy nagyon közeli, és nagyon fontos, hogy felkészüljünk rá, mert szörnyű lesz. Átérezzük majd mindazt a rosszat, amit tettünk.

1977. február

K.: Beszélte valaha Conchitával a Figyelmeztetés időpontjáról, amit Ön ismer, vagy a Csoda időpontjáról, amit ő ismer?

V.: Erről soha nem beszéltünk.

K.: Tudna-e tanácsot adni az embereknek, hogyan készüljenek fel erre az eseményre?

V.: Bűnbánatot kell gyakorolni, áldozatot kell hozni, ahol lehet naponta kell az Oltári-szentséghez járulni, és minden nap a szentolvasót kell imádkozni.

1978. szeptember 29.

K.: Mivel Ön tudja a legtöbbet a Figyelmeztetésről, megmondaná-e, hogy a Conchita közvetítésével beígért Csoda előtt következik-e be?

V.: Mindenki részesül a Figyelmeztetésben, bárhol legyen is, és bármilyen legyen is az Istenről kapott képe. Egyéni belső élmény lesz. Úgy tűnik majd, hogy a világ mozdulatlanba dermed. Ez azonban nem tudatosul az emberekben, mert mindenki saját élményével lesz elfoglalva.

K.: Milyennek látja a Figyelmeztetés természetét?

V.: Olyan lesz, mint egy belső bánat, amiért megbántottuk Istent. Isten segítségével tisztán látjuk majd mindazt a fájdalmat, amit Neki okoztunk, és mindazt a rosszat, amit elkövetünk. Isten segít majd, hogy átérezzük ezt a belső fájdalmat, mert amikor valami rosszat cselekedünk, beérjük azzal, hogy foghegyről az Úr bocsánatát kérjük, de a Figyelmeztetéskor Isten segítségével egész testünkben átérezzük ezt a mélyes bánatot.

1982. október 19.

K.: Emlékszik arra, amit a Szűzanya mondott a kommunizmus ártalmairól, amelyek a Figyelmeztetés előtt következnek be?

V.: Úgy tűnik, hogy a kommunisták addigra átveszik a hatalmat az egész világon, és nagyon nehéz lesz a vallást gyakorolni, a templomokat nyitva tartani és az istentiszteleteket megtartani.

K.: Ezt akarta mondani, amikor arról beszélt, hogy olyan lesz, mintha az Egyház megszűnt volna?

V.: Igen.

K.: Ez az üldöztetés miatt lesz így, és nem azért, mert az emberek nem gyakorolják a vallást?

V.: Igen, de feltételezem, hogy sokan nem járnak majd el a templomba. Aki továbbra is gyakorolja majd a vallást, annak bujkálni kell.

K.: Ez csak Európában lesz így, vagy Amerikában is? Mit gondol?

- V.: Nem tudom. Abban az időben számomra Európa volt az egész világ. Így gondoltam. Szűzanyánk nem közölte pontosan, hogy hol, mi lesz. Akkor úgy tűnt nekem, hogy az egész világról beszélt.
- K.: A világ körülbelül 67 %-a kommunista uralom alatt áll. Gondolja, hogy ez az arány megfelel a Szűzanya prófécijának?
- V.: Igazából nem tudom. Akkor úgy éreztem, hogy többről volt szó.
- K.: Vagyis a világon a helyzet még nem elég rossz ahhoz, hogy bekövetkezzen a Figyelmeztetés?
- V.: A figyelmeztetés ideje még nem jött el, így hát valószínű, hogy a helyzet romlani fog.
- K.: Azt mondta, hogy a papoknak nagyon nehéz lesz megtartani az istentiszteleteket. Ezt maga a Szűzanya mondta, vagy Ön gondolta annak alapján, amit a kommunizmus terjedéséről hallott?
- V.: Ha jól emlékszem, ezt maga a Szűzanya mondta.
- K.: A Szűzanya mondta azt is, hogy úgy tűnik majd, mintha az Egyház megszűnt volna létezni?
- V.: Igen.
- K.: Mondott-e olyasmit a Szűzanya, hogy a Figyelmeztetés idején a Szentatyának el kell hagynia Rómát?
- V.: Nem. De úgy tűnt nekem, – bár lehet, hogy összekeverem azt, amit láttam, és azt amit a Szűzanya mondott, hiszen olyan régen történt mindez – szóval úgy tűnt, hogy maga a Pápa sem mutatkozhatott nyíltan Rómában, mivel őt is üldözték, mint mindenkit.
- K.: Azt mondta, hogy a Figyelmeztetéskor még a repülők is megállnak az égen. Ezt mondta Önnek a Szűzanya?
- V.: Azt mondta, hogy a világon mindenütt minden megáll egy pillanatra, és hogy az emberek csak azzal lesznek elfoglalva, hogy önmagukba mélyedjenek.
- K.: Hallunk-e majd olyan hangot, mint mondjuk a szél zúgása?
- V.: Ahogy én azt annak idején láttam, inkább olyan volt, mint egy mélységes csend, vagy üresség. Minden nagyon csendes volt. Én legalábbis így láttam.
- K.: Hét évvel ezelőtt azt mondta, hogy a Figyelmeztetés közel van. Sokan gondolják, hogy azóta már meg kellett volna történnie. Mit mondana most?
- V.: Hogy közel van. Minden közelinek tűnik nekem, az idő úgy rohan.
- K.: Egyedül Ön ismeri a Figyelmeztetés évét. Másnak is elmondta ezt, például egy papnak?
- V.: Nem.
- K.: Az emberek egymásnak esnek majd, ha eljön a Figyelmeztetés?
- V.: Nincs válasz.
- Jácinta, 1975. augusztus 17.**
- K.: Miasszonyunk beszélt-e Önnek a Figyelmeztetésről?
- V.: Igen, beszélt róla, de időpontját nem közölte.
- 1977. február**
- K.: Meg tudná mondani milyen lesz a Figyelmeztetés?

V.: A Figyelmeztetés a világon mindenütt látható lesz az égen, és azonnal lelkünk mélyére hatol. Nagyon rövid ideig tart, de nagyon hosszúnak tűnik hatása miatt. Lelkünk javára válik, mivel általa szembesülünk lelkiismeretünkkel, és meglátjuk mindazt a rosszat és mindazt a jót, amit tettünk. A Figyelmeztetés után végtelen szeretettel leszünk mennyei Atyánk és Szűzanyánk iránt, és bocsánatukat kérjük, amiért megbántottuk őket.

K.: Mindenki látni fogja a Figyelmeztetést, hitétől függetlenül?

V.: A Figyelmeztetés mindenkihez szól, mert Isten azt akarja, hogy üdvözlünk. A Figyelmeztetésnek az a célja, hogy közelebb vigyen Őhöz, és hogy hitünk gyarapodjék. Már most készülnünk kell erre a napra, de nem félelemmel, mert Isten semmit sem azért küld, hogy rettegjünk, hanem igazságosan és szeretettel azt kívánja, hogy minden gyermeke részesüljön az örök boldogságban, és ne vesszen el.

1979. augusztus

K.: Visszaemlékszik-e valamire a nagy csapással, a kommunizmussal kapcsolatban?

V.: Igen, olyan volt, mint egy invázió, vagy valami hasonló. Valami nagyon rossz dolog, amiben a kommunizmus nagy szerepet játszott, de nem emlékszem, milyen országokat vagy területeket sújtott. A Szűzanya kifejezetten kérte, hogy imádkozzunk, hogy ez ne következzen be. Ez a nehéz helyzet még a Figyelmeztetés előtt állt be, emez pedig akkor érkezik, amikor a legrosszabb lesz.

1983. április 16.

K.: Egy 1979-ben lefolytatott beszélgetés során (a fentiről van szó) azt mondta, hogy a kommunizmus uralma olyan, „mint egy invázió”. Látott jeleneteket ebből az invázióból?

V.: Néha összetévesztem az inváziót és az üldözést.

K.: Azt is mondta, hogy a Figyelmeztetés akkor jön, amikor a legrosszabb lesz a helyzet. Ezt honnan tudja? A Szűzanya mondta, vagy egy látomásban látta?

V.: A Szűzanya mondta, hogy amikor a legrosszabb lesz, akkor jön a Figyelmeztetés. Nemcsak az üldözések miatt, hanem azért is, mert sokan abbahagyják a vallás gyakorlását.

K.: Amikor elérkezik a Figyelmeztetés, a földön mindenki látni és érezni fogja. Vonatkozik ez azokra a kisgyermekre is, akik még nem érték el az öntudatosodás korát?

V.: Igen. Éppen ezért szenvedünk majd annyit óértük, mivel ez szörnyű megpróbáltatás lesz.

K.: Meg tudná mondani, milyen állapotban lesz majd a világ, amikor sor kerül a Figyelmeztetésre?

V.: Nagyon rossz lesz a helyzet.

Conchita vatikáni útja VI. Pál uralkodása idején

Ottaviani bíboros, a Hittani Kongregáció akkori vezetője két és félórás kihallgatáson fogadta Conchitát.

A Szentséges atya 1967-ben a Vatikánban megáldotta Conchitát annak hangsúlyozásával, hogy „velem együtt megáld téged az egész Egyház”.

Szent P. Pió ugyancsak Conchita olaszországi útja során San Giovanni Rotondóban egyéni kihallgatásban fogadta és félórás beszélgetés után megáldotta a garabandali jelenés főszereplőjét.

A Mária-korszak ránk-köszöntése

A dicsőséges Mária korszak ránk-köszöntésének eseményeit, idejét tehát előre kiszámítható, adott földi paraméterek segítségével prognosztizálni nem lehet, a természetfeletti világ paraméterei még az angyalok számára is ismeretlenek. A tartalmukban apokaliptikus jelenések összefüggésükben sem nyújtanak ebben a tekintetben dátumszerű támpontot. (La Salette, Fatima, Garabandal, San Damiano, Turzovka, Medjugorje, Nadzsu stb.)

A szív teológiájának új iskolája és főiskolai katedrája – különösen a mögöttünk álló 200 évben! – minden Mária-jelenés. Joggal merül fel a kérdés, hogy ebből a fényvel írt mennyei világból mit ismer és mit fogad el az emberiség? Minden fényben érkező Mária-jelenés misztikájának alapja az Istenember édesanyja és a megváltott teremtmény között folyó párbeszéd. Nem monológ, hanem dialógus, de előfordult néma jelenés is pl. Knockban, a híres írországi Mária szentélyben. A mennyei fény, maga a Világosság hitelesít, oktat, tanít, figyelmeztet – a minden kegyelmet közvetítő társmegváltó által kiválasztott misztikusokon keresztül a göggel, az Isten elleni lázadással, a hitetlenséggel beárnyékolta mindennapi életünkben.

Előadásaimban, templomi homiliáimban, interjúimban, konferenciáimban, televíziós szerepléseimben, írásaimban, tanulmányaimban az elhangzott szavak és leírt állásfoglalások a felelősség mindig nehéz és nyugtalanító kérdését vetik fel. Az Istenbe vetett bizalmam segített és segít ma is abban, hogy minden eddiginél világosabban lássam és láttassam Mária szerepét a III. keresztény évezredben és Magyarország sors-alakulásában.

„A kereszténység legmélyebb igazsága, hogy Isten szereti a világot. Hogy Isten van, hogy hatalmas az Úr: ezt más vallások is elismerik. De hogy ez az Isten közösséget vállalt teremtményeivel, szegény akart lenni velük, vállalta a szenvedést, és emberré testesülésével szeretetét kézzelfoghatóan is bizonyította: ez valami hallatlan dolog.”

Az idézetet Hans Urs von Balthasar elmékedéséből vesszük.

Svájc világhírű teológusa halála előtt kapta meg a bíborosi kalapot. Órula tudnunk kell azt is, hogy a boldoggá avatott Apor Vilmos vértanú győri püspökünk első unokatestvére. Mindkét egyházi kiválóság magyar édesanyja édestestvér.

Mária igenjének követése

Mivel Mária igenje szeplőtelen és tökéletes, ezért tiszteletteljes követése semmiképpen sem jelent külön lelkiséget. Az ellenkezője igaz: az Egyházban jóváhagyott egyetlen lelkiség sem engedheti meg magának, hogy ne legyen máriás, és a keresztény tökéletesség eme példaképe megkerülésével akarjon Istenhez jutni. Nincs egyetlen pont sem az Egyházban, ahol tisztábban hangozhatna fel és következetesebben válhatna életté a megkívánt hit igéje. S nem is létezhet keresztény tökéletesség, ha nem gyökerezik az Isten iránti korlátlan készségben.

Magától értetődően széles skála áll rendelkezésünkre, hogy kövessük Mária Igenjét. Ő ugyanis nagyon sok helyzetben találkozik velünk, amelyek közül csak néhányra emlékeztetünk: Ő az egyiptomi menekülés bátor asszonya, a feltűnés nélkül szorgoskodó háziasszony, a csendes szemlélődő (aki, amint az Írás kétszer is hangsúlyozza – minden Fiára vonatkozó eseményt megőriz és fontolgat szívében (Lk 2,19 51), a szegények szószólója, (akiknek már nincs több boruk). Ő a Fia hivatásbeli működését aggódó és szenvedő imával kísérő anya, aki a legnagyobb fájdalmak között vált az Egyház ősmintájává (s egyé fonódik a Jelenések látomásának hangosan kiáltó, vajúdó asszonyával), s az imádkozó és tevékenykedő Egyházban Ő a példája annak is, aki háttérben marad. Mindenütt találhatunk vele

kapcsolatot: az Egyház minden személye és közössége kiválaszthatja azt, ami leginkább illik rá Mária utánzásából; mind ugyanahhoz a központhoz vezet.

(Hans urs von Balthasar: Maria in der kirchlichen Lehre und Frömmigkeit, Herder, Freiburg 1980.)

Mária igehirdetésének kerigmatikus jellege

Ennek a fent idézett mély gondolatnak folytatása és máriás kibontása, hogy a Szentháromság második személyének az „emberré testesülésével” Istenanyává lett Jézus édesanyja Mária.

Az Ószövetség Istenének szavait, üzenetét a próféták hirdették, A Szűzanya jelenéseiben, üzeneteiben Szent Fia evangéliumát kerigmatikusan hirdeti. (Kerigma görög szó, annyit jelent, hogy hírül adás. Napjainkban a politikában a kormány szóvivők feladata a kormányfő programjának, intézkedésének, utazásának hírül adása, magyarázata.)¹⁵

Egyedül földi eszközökkel, – a papi, a szerzetesi és szerzetesnői hivatások és templombajárások világméretű megfogyatkozásának idejében – esélytelenek vagyunk a bűnöktől, az általános szennyeződéstől való megtisztulás pusztulásunkat megakadályozó munkájában. A hatalmasok, az uralkodó gazdagok ünneplik és ünnepeltetik a bűn uralmát, az engesztelők, Jézus testvérei és Mária gyermekei pedig a szívek silentiumában, tabernákulumi csendjében a bűn temetésének nagy ünnepét készítik elő. A kicsiny lelkek engesztelésével gyarapodó kegyelem morzsája többet ér, mint az evilág urainak győzelmet ígérő stratégiája és kápráztató gazdagsága. Mert „azt, ami a világ szerint oktalan, választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse a bölceket, és azt, ami a világ szerint gyöngé, választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket és azt, ami a világ szerint nemtelen és megosztott, választotta ki az Isten és azokat, akik semmik, hogy azokat, amik valamik, megsemmisítse” (1 Kor1, 27-28).

A világszerte tragédiákba, ember- és kultúraitásba torkoló etnikai konfliktusok névszerinti felsorolását az ábécé „i” betűjéig sorrendben bemutatjuk:

Afrikai fekete és arab testvéreink kibékíthetetlen testvérharcát.

Az afganisztáni művészet-rombolás vallási fanatizmusát.

Az arab-zsidó ellentéteket.

¹⁵ Kerigmatikusan, hitelesen, közérthetően hirdeti a Szűzanya az egész emberiséget fenyegető veszélyek elhárítására azt az üdvösségünket szolgáló programot, amelyet mindannyiunknak megismerni és megvalósítani egyéni és közösségi érdekünk.

A Szűzanya jelenéseinek hallatlanul egyszerű, mindenki számára közérthető szavaival, kéréseivel, felhívásaival eltalál a ma emberéhez. Ezért Ő sohasem tudósokat, főiskolák tanárait választja ki, mert ezek súlyos fogyatékossgal állnak a hallgatóság elé. Ez a súlyos fogyatékossg a tudománynak csak kivételes kevesek számára érthető tolvajnyelve.

A jelenésekben Mária minden igehirdetésében, kérésében olyan szótárral dolgozik, hogy a mexikói Guadalupe egyszerű, műveletlen indiánja és a francia La Salette írástudatlan kecske-, vagy téhenpásztorja is világosan érti a mennyország Királynőjének interpellációját. Így Máriát a kerigmatikus teológia leghitelesebb képviselőjeként köszöntjük az Ő harmadik évezrede nyitányának második évében. Az Úr Jézus tanításának lényegéhez a szeretethez, a békéhez visszavezethető bűnbánatot, az imádságot, a bűnt, az engesztelést hirdeti. A mennyország, vagy a pokolhoz vezető út teológiai szótárának szókincse mindenki számára érthető.

A Balkán etnikumai szuronyokkal rendezhetlenségének 2001-ét.

A baszkok autonómiájáért vívott küzdelmének sötétségét és pusztán emberi eszközökkel reménytelen kimenetelét.

Az indokinai nép testvérmészárlásait.

Az angol presbiteriánusok, az ír protestánsok és katolikusok évtizedes terrorcselekményeit, gyűlölet hullámát stb.

És a Kárpát medence magyar kisebbsége sorsproblémáinak diplomáciai úton véglegesen rendezhetetlen szlovák és román keresztútját a hírek és beszámolók szomorúan illusztrálják.

Minden kiszámíthatatlan. Egyedül Isten végtelen irgalmának mélységéből születhet új életünk. A Világosság egy megtisztuló földet ígér, a Két Szív dicsőséges uralmát. Ezt készítik elő a kicsiny lelkek, a Mária légiók, a névtelenségben és egyszerűségben imádkozó kis engesztelő közösségek.

A Mexikó-City csodálatos Guadalupe-i Mária jelenése 1531. Szeplőtelen Fogantatásának mennyei ajándéka. Ennek a láthatatlan világból érkezett kegyelmi eseménynek üdvösséges eredményeként 3 év alatt 9 millió indián keresztelkedett meg. Istenanyánk Mária szívével megkezdett újra-evangelizálása az új kor történelmében Guadalupe kilenc betűjét aranyozza be.

A Máriás történelem színpadán az újabb és újabb izgalmas rendezői jelenetek, érdekesnél érdekesebb fény színfalaival túlmutatnak az emberi információkon. Irracionálisak ezek a paradigmákat mindig szétfeszítő korszakzáró és korszaknyitó természetfeletti új események.

2000. október 8-án Magyarok Nagyasszonyának ünnepén II. János Pál pápa, a világ püspökeivel – a Rómába érkezett magyar püspöki kar minden tagjának jelenlétében – felajánlotta a világot Mária Szeplőtelen Szívének oltalmába. Ezzel a Szentatya eleget tett Égi Édesanyánk sok évtizeddel ezelőtt megfogalmazott fatimai óhajának. A harmadik keresztény évezredet és az egyetemes emberi jövőt Mária oltalmába kívánta helyezni, mint ahogy korábban az egész Kárpát medencét nemcsak a magyarsággal, hanem annak minden nemzetiségével együtt Szent István királyunk, a nagy misztikus a Magyarok Nagyasszonyának örökös királynői uralkodására bízta. A magyar történelem misztikájának legnagyobb fejezete.

Őseink ezt a kegyelmes felajánlást szent örökségként tovább származtatták nemzedékről-nemzedékre. Ha 30 nemzedékkal számoljuk ezer esztendőnket, akkor mi vagyunk a harmincadik, vagy harmincegyedik nemzedék, akik a dunamedencei magyar lét gondviselés-szerű, kegyelmi második keresztény-magyar évezredébe reménységgel lépünk be.¹⁶

A nagy emlékü és a magyarság szívében élő Vaszary Kolos esztergomi bíboros primás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tiszteletnek ezt a nemzeti magyar jellegét, s XIII. Leó pápa 1896-ban külön liturgikus ünnepeket engedélyezett október második vasárnapjára. Szent X. Piusz pápa ezt az ünnepet október 8-ra tette át.

1980-ban II. János Pál – Lékai László bíboros által ajándékozott gyönyörű magyar hímzéssel készített – miseruhában mutatta be a Szent Péter bazilika altemplomában a legünnepélyesebb külső körülmények között a szentmise áldozatot. Emlékezzünk erre a páratlan vatikáni

¹⁶ Az Egyház katekizmusának tematikus mutatója 23 helyen foglalkozik a szentség Lelkének ezzel a belső ajándékával. Máriával, Nagyasszonyunkkal reménykedünk, aki az üdvösség reményét hordozók sorában az első!

magyar eseményre. Azért jutott a magyar Egyház ehhez a rendkívüli kiváltsághoz, mert a Szent Péter Bazilika bővítése miatt 1776-ban lebontott kápolna helyett – amelyet II. Szilveszter pápa (999-1003) adományozott – itt jelölte meg Krisztus helyettese a magyar kápolna új helyét.

Pázmány Péter, a keresztény magyar ezer-év legkiemelkedőbb főpapja így imádkozik Máriához:

Te vagy áldott az asszonyok között. – Méltán neveztetel áldottnak az asszonyok között, mert csak egyedül Te menekedtél meg a magtalanság átkától, éppen szüzességed által. És sokan az asszonyok közül férfiak birtokába jutottak, de Isten Fia tizenkét esztendő korában is Terád hallgatott és a Te birtokodban volt.

Áldott vagy, nemes asszonyunk, Szűz Mária, mert Teáltalad születék nekünk a mennyei áldomások kútfeje, a Te méhednek gyümölcse. Szabadíts meg engemet imádságaid által minden átoktól, hogy a te Fiadnak kedvesen szolgálhassak mindörökkön örökké. Ámen.

„Van-e valami, ami lehetetlen volna nekem?”

Az utóbbi évtizedekben a Szűzanya jelenései ellen gyakran emlegetett kifogások közül az ökumenét akadályozó érvelés a leggyakoribb. Hát, az újraevangelizálást szolgáló, segítő újabb és újabb Mária-szentélyek nem a minőségi Mária kép sántátipró asszonyát mutatják-e be? Mária Szeplőtelen Szíve szentélyeinek az Úr Jézus evangéliumából kilépő fényei, kegyelmi kisugárzásai nem ökumenikus ihletésűek? A római birodalom fénykorában sem voltak esélyei a 70 házból álló Betlehem Kis Jézusának és 33 évvel később a Golgotán Keresztre-feszítettnek! Reméljük, hogy antikrisztusi csapásokkal teli korunkban lesz a legélesebb a visszhangja az Atyaistent megszólaltató Jeremiásnak: „... van-e valami, ami lehetetlen volna nekem?” (Jeremiás 32,27).

A misztikának nincs üzleti oldala és nincsenek paradigmái¹⁷, de a misztikusok kiválasztásának bizonyos tekintetben igen, ha Szent Pál korinthusi híveihez intézett pásztorlevelének már idézett klasszikus sorait átéljük (1 Kor1, 27-28). De a kiválasztás általános elvétől is van eltérés: 1988-ban Szűz Mária Ecuadorban annak a 17 éves Patrícia Tálbotnak jelent meg, aki nem hitt a jelenésekben. Midőn középiskolájában a medjugorjei filmet vetítették, osztálytársnői előtt tüntetészerűen elhagyta az iskolát és hazament, mert nevetségesnek tartotta, hogy az internet XX. századában egyesek égi jelenésekben hisznek. És ennek ellenére őt választotta égi Édesanyánk, hogy a „hit örököjeként” bemutatkozva, ecuadori üzeneteit Latin-Amerikában és az egész világon megismerjék.

Ismeretes, hogy számos borúlátó bölcséleti iskola és bölcselő is befolyásolja a mindenkori közvéleményt. Nincs azonban sem pesszimista misztika, sem pesszimista misztikus. A katolikus misztikus a világunkat átfogó kegyelmi világosságban lát, kivételes megérzéssel tájékozódik, nem egyszer diplomáciai, történelmi és politikai kérdésekben is, mint Sziénai Szent Katalin, Konnersreuthi Neumann Teréz, vagy boldog Pió atya, aki a II. világháború kezdetének káprázatos katonai sikere idején San Giovanni Rotondóban megmondotta, hogy a tengelyhatalmak vereségével zárul a 40 milliós áldozatot követelt második világháború. Neumann Teréz 1943-ban a tehetséges von Papen diplomatának, Hitler megbízottjának

¹⁷ Paradigma = nyelvtani ragozási minta. (Igeragozás stb.) A fizikában Newton tételei hosszú ideig a fizika paradigmái voltak, amíg nem robbant be Einstein relativitás elméletével. A newtoni fizika paradigmáinak és a relativitásnak tudományos problémáját talán az új III. évezred oldja meg.

megmondotta, hogy Hitler elveszti a háborút. Isten csodája, hogy ennek ellenére ez a stigmatizált misztikus parasztság és Konnersreuth híveivel együtt életben maradt!

Szent Pál szókimondásának ragyogó dialektikájával hirdetjük, hogy a bűn temetésének ünnepe akkor virrad ránk, ha a pogány pogányságából, a zsidó zsidóságból, a képmutató keresztény képmutató kereszténységéből tér meg.

A misztikát egyedül az anyagi gondolkodás, az üzleti spekuláció, a gőg és az arany, a jólét bálványa sorvaszthatja el. Júdást is az ezüstpénz segítette önakasztásához!

Korunk közelgő apokaliptikus vihara ebben a természetfeletti „iparban” és „szakmává” züllesztett korjelenségben is elvégzi majd tisztító munkáját a Duna-völgyében és az egész világon. – Érsek-főpásztor által egy igen felelősségteljes feladattal megbízott plébános barátom mondotta erdélyi utam alkalmával – rámutatva egy a plébánia címére frissen postázott, sokszorosított, szépkiállítású ájtatos szövegű, 2001 tavaszán megjelent nyomtatványra: „Misztikusnak nem lehet alapítványa és bankszámlája. De attól is távol kell tartania magát, hogy könyörögjön – ez 2000-ben volt –: alapítványa javára az emberek ajánlják fel jövedelemadójuk egy százalékát.”

Natália nővér, a magyar XX. Század nagy misztikusa 1901-1992 között élt. „A világ győzedelmes királynője” 2 kiadást megért írását az egyetlen hiteles vallomásnak tekinthetjük. Ebből idézzük a nővér sugallatos szavait. „Miért késik a világbéke?”

Egy pap tette föl ezt a kérdést nekem; én a Szűzanyától a következő választ kaptam: „A világbéke időszaka nem késik. A mennyei Atya pusztán időt kíván adni azoknak, akik képesek megtérni és bűnbánó lélekkel Istenhez menekülni. Még azok közül is sokan megtérnek és hisznek majd Istenben, akik addig létezését is tagadták. Ezt a töbletkegyelmet, a büntetésig fennmaradó időt azért kapja az emberiség, mert a világ minden táján hosszú éveken át végzett engesztelést és bűnbánati cselekedeteket a mennyei Atya szívesen fogadta. A megtértek előtt bezárulnak a pokol kapui, nem kárhoznak el. Megtérésük kegyelmi ereje őrzi őket, hogy bűneikbe többé ne essenek vissza. Engesztelésteknek azért van ereje, mert én a Világ Győzedelmes Királynője veletek együtt imádkozom és engesztelem a megbántott Istent. Lányom! Még lélegzetvételek is engesztelő imádság legyen Isten előtt.”

A már kihirdetett 4 Mária-dogma rövid bemutatása **Az 5. és egyben kihirdetés előtt álló utolsó hittétel** **Mária, a Megváltó társa**

A római katolikus egyház minden hittételének alapja a Szentírás, a kétezer éves tradíció, a szent hagyomány. A II. Vatikáni Zsinat Dei Verbum (Isten Igéje) című dogmatikai konstitúciója az isteni kinyilatkoztatásról bemutatja a 2000 esztendő négy Mária dogmáját.

1. Krisztus után 431-ben az ősegyház III. egyetemes zsinata Efezusban megfogalmazta Mária istenanyaságának, a Theotokosznak hittételét. Mária a Szentháromság második személyének, az örök Igének emberré válásában a test szerinti édesanya. I. Celesztin pápának az efezusi egyetemes zsinaton elhangzott idevonatkozó szó szerinti szövegezése így szól: „A Szent Szűz Isten anyja, minthogy test szerint a világra szülte Isten testté lett Igéjét.”

Joseph Ratzinger bíboros 1977-ben készített mariológiai értekezésében¹⁸ írja:

¹⁸ „Betrachtungen über den Marienglauben der Kirche” Johannes Verlag, Einsiedeln 1977.

„Isten Krisztusban való megtestesülésének krisztológiai tétele alapvetően mariológiai tétel is, s lényegét tekintve az volt már kezdettől fogva. A tétel megfordítva is igaz: a krisztológia csak akkor felel meg az egyház hite szerint tanításnak, ha oly radikális, hogy Máriát is érinti és mariológia lesz belőle. A mariológiai jelentéstartalomnak jelentkező mértéke annak, hogy a krisztológiai tartalmat teljesen kimerítettük-e. „

Az efezusi zsinat a mariológia fundamentumával csodálatosan védelmezi magát a krisztológiát. Így segítette győzelemre¹⁹ a maradéktalan és radikális Krisztus hitet a végső következményekig vezetett bölcseleti okoskodás.

2. Krisztus után 649-ben, 218 évre az első Mária dogma kihirdetése után következett a második máriás hittétel, melyet I. Márton pápa hirdetett ki a Lateráni Zsinaton. Ez a Mária örökös szüzességére vonatkozó dogma megállapítja, hogy „emberi megtermékenyítés nélkül fogant a Szentlélek által ... és sérülés nélkül hozta a világra a gyermekét ... és a születés után is sértetlenül megőrizte szüzességét”.

3. A lateráni zsinaton megszületett második dogma és az 1854-ben Vatikánban kihirdetett harmadik hittétel között több mint 1200 év telt el. IX. Piusz pápa ex cathedra: tévedhetetlen hittétele a szeplőtelen fogantatásról így hangzik. „A Boldogságos Szűz Mária fogantatásának első pillanatában a mindenható Isten egyedülálló kegyelméből és kiváltságából, az emberi nem Üdvözítőjének, Jézus Krisztusnak érdemeire való tekintettel, az áteredő bűnnek minden szennyétől eleve megőrizve mentes volt.”

4. A negyedik Mária-hittételt XII. Piusz pápa 1950-ben Munificentissimus Deus c. enciklikájában jelentette be a világegyháznak. „A Szeplőtelen Istenanya, mindenkor Szűz Mária földi életpályája befejezése után testével és lelkével fölvetett a mennyei dicsőségbe.”

Mária, aki Jézus Krisztusnak, Szent Fiának Sátán fölötti végleges diadalában, halottaiból való feltámadása és mennybemenetele után – dicsőségében osztozott, nem szenvedhetett a Sátán művétől, a bűn minden emberen érvényesülő hatásától és a Gonosztól származó haláltól. Nem szenvedhetett attól a XXI. század nyitásakor pöffeszkedő Sától, akinek ő lázadásával legfőbb ellenségévé lett. Mark Miravalle mariológus professzor az aggódók megnyugtató megállapítja, hogy a Mária-misztérium Isten üdvözítő tervében távolról sem ért véget a Szent Szűz názareti életével. A Mária-misztérium igazában korunkban írja világtörténelme végső, diadalmas fejezetét!

Joseph Seifert professzor, a Liechtensteini hercegség nemzetközi filozófiai akadémiajának rektora – hivatalos megkeresésre és felkérésre – magisztrális tanulmányban foglalkozik Mária társmegváltói, szószólói, közvetítő szerepével.

Ez a dogma is új fényt vet a többi Mária-dogmára. A 431-ben Efezusban kihirdetett Theotokosz (Istenanyaság) dogma is új jelentést kap, ha arra a cselekvő együttműködő szerepre gondolunk, amelyet megmentésünkben és megváltásunkban játszik.

¹⁹ Az efezusi zsinati atyák éjfél előtt hirdették ki a várakozó tömeg előtt a nagy Mária-dogmát. És az egykorú feljegyzések dokumentálják, hogy egész éjszaka fáklyás körmenet ünnepelte Efezusban ennek a dogmatikus kitüntetésnek nagy eseményét. – Áldjuk emlékét Alexandriai Szent Cirillnek, az efezus zsinat V. századi harcok nagy szentjének. Bár tizenöt évszázad választja el a zsinat halhatatlan hősét XX. századunk rettenthetetlen főpapjától, Mindszenty Józseftől, a Szentírás történelem-szemléletében ez az idő nem hosszabb mint egy éjjeli strázsáé, egy éjjeli őrállításé. Alexandriai Szent Cirill a zsinat korának roppant súlyos eretneksége, a nesztorianizmus ellen küzdött meg győzelmesen. A Nesztorioszról, Konstantinápoly pátriárkájáról elnevezett tévtan egy mariológia nélküli krisztológiát képviselt. A magyar bíboros a bolsevizmussal való kompromisszum ellen vette fel a harcot, Alexandriai Szent Cirill pedig a Theotokosz, az istenanyaság hittételéért.

Az Osservatore Romano 1985 március 11-i számának híradása szerint a dél-amerikai Ecuadorban tett látogatást a szentatyja, a Csendes-óceán partján elterülő 5 millió lakosú, spanyol nyelvű köztársaság fővárosából, Quitóból a hivatalos látogatások és tárgyalások végeztével helikopteren elutazott kíséretével együtt Guayaquilbe, hogy tisztelegjen az Istenszülő lábánál az alboradai Miasszonyunk szentélyében.

5. A 2002-ben immáron több mint két évtizede uralkodó Szentatyánknak ez a látogatása pápaságának 6. évében, 1985-ben volt. A Mária-jelenések világhírű szaktekintélyei egybehangzóan foglalnak állást az új és a Mária-dogmákat lezáró és kihirdetés előtt álló 5. Mária-hittétel kérdésében. Mivel bensőségesen és páratlan módon osztozik a titokzatos munkában az Úr Jézussal Mária, az Ő édesanyja, a Megváltó emberi anyja, ezért illeti őt az egyház a Megváltó társa címmel, mely más teológiai megfogalmazásban azt jelenti, hogy az Istenfia és az Istenanya együtt dolgoznak.

Világos, hogy bármilyen, Máriára, mint társmegváltóra vonatkozó dogmának teljesen ki kell zárnia mindennemű homályosságot annál a megkülönböztetésnél, ami fennáll Krisztus megváltó tette és Mária megváltásban való részvételének és társmegváltóvá válásának tisztán emberi módja között. Mária saját erejéből éppen úgy nem képes arra, hogy megváltsa a világot, mint a szülők, hogy a semmiből megteremtsék gyermekük lelkét. Ebben az értelemben Mária nem társmegváltó és sohasem lehet megváltónk. Mindazonáltal egy ilyen dogmának egyidejűleg hangsúlyoznia kell az Istenember megváltó cselekedete és Mária azon szabadsága közötti kapcsolat egyedülálló jellegét, hogy a megváltás együttes okává válhatott. Máriánál ez Krisztus megváltásával egységben, az Ő erejével történt. Miként említettük, Krisztus elődeinek a szabad cselekedetei, különösen Ábrahám hite és áldozata, bizonyosan „társmegváltói” cselekedetekké váltak távolabbi módon, előrevetítve a megváltás isteni ügyében való közvetlen részvétel egyedülálló módját, amire Mária kapott megbízást.

Különösen helyénvalónak tűnnék, ha oly nagyon szeretett és oly mélyen Mária-tisztelő mostani Szentatyánk, aki – mint egyetlen más pápa sem – kifejtette meglátását minden egyes emberi személy méltóságáról, és az egész emberi nemet oly gyakran bízta rá Máriára, ennek a dogmának a kinyilvánításával befejezhetné tettét azzal, hogy az egész emberiséget felajánlaná Mária közbenjárásának, aki anyánk s az egész Egyház nagy szószólója Isten előtt, aki közvetítője is mindazoknak a kegyelmeknek, amelyekre bukott világunknak, az éhség és háború sújtotta, bűnökkel teljes emberi fajnak ma olyan égető szüksége van, és amelyek egyedül húzhatnák ki az emberiséget bűneinknek és szenvedéseinknek a szakadékából – ami pedig megint nem történhet meg szabad együttműködésünk nélkül.

A II. Vatikáni Zsinat Máriáról a Közvetítőről, a minden kegyelem közvetítőjéről beszél és Szószólóként betöltő feladatáról. „Máriának, az isteni Megváltó társaként betöltött feladata – II. János Pál világszerte nagy visszhangot keltett guayaquili megnyilatkozása szerint – nem fejeződött be Fiának megdicsőülésével.”

A harminc jelenést bemutató tanulmányunk szervesen a Szentséges Atya által megjelölt irányban az emberiség túlnyomó nagy része előtt ismeretlen guayaquili Mária-szentélyben kapta meg hitelesítését. Mária a történelemben c. írásunk szervesen az új Mária hittételben kapja meg végső dogmatikai, mariológiai helyét és publicisztikai létjogosultságát.

Parasztmisztika

Az Európában és a tengerentúlon megismert Mária-jelenések természetfelettségének áttekintése megismertette a parasztmisztikával.

1. Flüe-i Szent Miklós Svájcban (1412-1487) a próféták és remetek nagy emberegyéniségeire emlékeztető apostol és misztikus, Svájc egyetemesen ünnepeztetett nemzeti szentje. Öt fiú és öt leánygyermek édesapja államférfiúi bölcseséggel és diplomáciával sikeres családi életéből külsőleg kilépve, 50 éves fejjel, 30 évi házasság folytatásaként, isteni hívásnak engedve – családi beleegyezéssel – elvonul a köz- és magánéletből a klisterli Alp közelébe és egy erdőség szakadékában kezdetben túskebekorban, szabad ég alatt böjtöl és imádkozik. Majd faházikót és egy erdei kis kápolnát építtetnek részére fiai. 1487-ben a télen nyáron mezítlábas remetét 70 éves korában magához veszi az Isten.

Dr. Vida Tivadar a Mária-remetei templom minden egyházi cím és rang nélküli, németül, szlovákul, cseh nyelven és magyarul is prédikáló idős káplánja írta meg először Klaus testvér – ahogyan Svájcban nevezik – magyar nyelvű életrajzát. Ebből az írásból idézzük a „Mária a történelemben” c. tanulmányunkba szervesen integrálódó és integrálandó rövid üzenetét:

„Klaus testvérnek világi életében többféle ijesztő látomása volt, amelyekben egyfelől Isten nyilatkozott meg neki, másfelől meg démoni küzdelmekbe keveredett az ördöggel. A lelki tusából Isten és a Boldogasszony segítségével került ki.”

2. A francia Szent Johanna családi neve Jeanne d'Arc (ejtsd: Zsánn Dárk) a 17 éves írástudatlan Domrémy-i parasztlány, aki a párizsi Télétentation-ban az interjúvoló szerkesztő kérdésére, hogy hisz-e Istenben, nemcsak Igen-nel válaszolna, hanem világosan tudomására hozná, hogy a családjában és a plébánia-templomban imádkozik is Hozzá. Felette buzgó családi milióból származik és paraszti környezetének istenes tiszta levegőjében él.

Az egyházi és a világirodalomban különböző névmegjelöléssel szerepel:

Schiller drámai feldolgozásában 1891-től a világ minden számottevő színpadán a sikert aratott dráma címe: Az orleansi Szűz.

A francia Charles Péguy (ejtsd: Sárk Pégi) 1897-es drámai trilógiájában Jeanne d'Arc a színpadi mű címe.

G. Bernard Shaw protestáns világrésszel feldolgozott munkájának világhírnévre emelkedett Szent Johannája talán betetőzése a természetfeletti mértékkel megközelíthető katonai lángelméről írható elmélkedésnek.

A XX. század kiemelkedő színpadi szerzője Jean Anouilh (ejtsd: Zsán Ánuil) 1953-ban Pacsirta címmel írta meg színpadi meditációját Szent Johanna életszentségéről.

Végül Paul Claudel (ejtsd: Pól Klodel) oratóriumával: Johanna a máglyán zárjuk a parasztmisztikus irodalmi bemutatójának sorát.

3. Juan Diego-t, a mexikói Guadalupe Mária-jelenésének szegény indiánját a XX. század utolsó féltizedében avatta boldoggá II. János Pál pápa. 2002-ben kerül sor szenttéavatására az Osservatore Romano tájékoztatása szerint.

Az Egyesült Államok és Guatemala között elterülő közel 2 millió km² nagyságú terület 60 milliós spanyol nyelvű lakosával a XXI. századra szóló zárandoklati és kegyelmi elsőségét kétségtelenül az új évezredben is megőrzi.

A XVI. század elejei spanyol Cortez nevéhez fűződő kegyetlen hódítás tragikus következményeitől csak az Istenanya négy jelenése mentett meg milliókat 1531-ben. – A keresztény történelem egyik legsorsdöntőbb eseményének oltárra emelt indián parasztja: Juan Diego.

4. Utolsó előtti helyen emlékezünk időrendi sorban a francia Marthe Robinról (ejtsd: Márton Roben) a XX. század Franciaországának kiemelkedő misztikusáról és stigmatizáltjáról.

Châteauneuf – de – Galaure (ejtsd: Sátónőfő dő Gálór) monumentális lelkigyakorlatos házát hívta létre. Egyidejűleg közel 200 lelkigyakorlatozó vehet részt a nyolcnapos lelki visszavonuláson. Ettől a modern Manrézától 2 km-re áll az ősi tanyasi ház, amelynek félhomályában egy elfüggönyözött szobában imádkozott a nagy misztikus, félszázadig semmiféle táplálékot nem véve magához. Az Oltáriszentséget egy héten egyszer magához vevő Marthe Robin a sok könnyezéstől félig megvakultan tanácsadója volt államférfiaknak, egyházi férfiaknak, sőt nagy döntések meghozatala előtt a Vatikánnak is.

Az 1979-ben elhunyt Marthe Robin gránit síremlék alatt várja, hogy koporsójából kiemeli a már évekkel ezelőtt megindult boldoggáavatási vatikáni eljárás. – Ő is, a többi nagy misztikussal szerte a világon hazája, Európa és a többi kontinens történelmét írta Mária Édesanyánk kegyelmi akadémiáján²⁰.

5. A földi életben ott tesz csodát Szűz Mária, ahol hitet talál. A lelki felfrissülés a kegyelem fényében születik. A végtelen Isten világokat teremtő fénye nem teszi láthatatlanná, hanem inkább felmagasztalja a kicsiny lelkeket, a jelentéktelen emberek pislákoló gyetyafényét.

Természetesen ebbe a néhány példás parasztmisztikus névtárba kell sorolnunk 1995 óta Szőkefalva 39 esztendő Márián Rozáliáját is, a tíz esztendő óta világtalan asszonyt, aki családjának első nemzedékeként kiemelkedik ebből a nagyon szegény alsó társadalmi rétegből. Őt gyógyíthatatlan betegségével együttjáró engesztelése készíti elő, segíti az imádsággal hozzáférhető, megközelíthető és megtapasztalható látható világból a misztika útján.

Máriás-világ

Az Asszonyok közt áldott Boldogságos Szűz Mária, Isten Kiválasztottja, aki mint Anya: áldott méhében, Jézust, Isten fiát foganta, hordozta és szülte a világra, a bűnbe esett emberiség megváltására. Mária a szent hagyomány tanúsága és Isten népének egyetemes hite szerint is: kulcsfontosságú szerepet tölt be az Üdvösségtörténetben. Ennél magasabb kegyelmi létszférába emberi lény még nem emelkedett, aki épp ezen felemelés által jutott legközvetlenebb kapcsolatba a Szentháromsággal s lett a leghatalmasabb, angyaloknál is hatalmasabb, az angyali seregek királynője, aki előtt Szent Mihály és Gábor arkangyalok szolgálni tartoznak.

Bejárható és követhető az az út, amelyet az asszonyok között áldott Mária megjelöl az elsivatagosodásban és eltömegesedésben utat vesztett emberiség megmentésére. Egyetlen jelenéssel sem találkozunk, amelyik utópia lenne.

Mit tudunk róla? Mert van ilyen modern kérdés is. Máriás világ az angyalok világa és Máriás világ az Isten gyermekeinek a világa. Valósabb ennél, ami ebben a földi világban körül vesz

²⁰ A bolsevista magyar uralom idején állandó tanácsadója volt Franciaországi magányában, a szülők ősi parasztházában a jelen írás szerzőjének.

bennünket. És miért nem veszünk tudomást a máriás világról? Mert félelmetesen érvényesek ránk a 113. Zsoltár szavai: „Vannak szemek, de nem látunk, vannak fülek, de nem hallanak.” Tele vagyunk vakokkal, csökkent látásúakkal és süketekkel.

Gondolkodó imádsággal és imádságos gondolkodással menthetjük meg a világot. És a szentolvasóban található eme kettősséget nem szakíthatjuk ki korunkból, hiszen ez segítette át a kereszténység harmadik évezredébe. És nem különíthetjük el korunk problémáitól! A XII. század tévtanai, züllöttsége ellen Szent Domonkos a rózsafüzér fegyverével – a tudatlanok eme imádságformája – győzött. De most a XII. századnál sokkal veszedelmesebb tévtanok, intézményesített erkölcstelenség és lázadás végzetében maga a Szentháromság küldötte jön közénk és a mennyekből hitelesíti, szentesíti a szegények, az egyszerűek, az alázatosak ősi imádságformáját. És ezzel a látszólag „szalmaszál” erejű és igénytelenségű eszközzel akarja nemcsak feltartóztatni, hanem legyőzni is a bűn vízözönét. Az újkor legnagyobb szellemi-lelki csodája a szentolvasó, mert amit sem a diplomácia, sem a katonai erő nem biztosíthat, azt a gyermeki hittel elmondott szentolvasó megvalósíthatja. És a Szent Pál által a Korinthusiakhoz írt levélben proklamált titokzatos törvény érvényre jut: Amit a világ balgának tart, azt választja ki Isten, hogy megszegyenítse a bölcséket, és amit a világ gyengeségnek jelöl azzal szégyeníti meg az erőseket! Tehát amit a világ megvetendőnek, vagy értéktelennek, haszontalannak kiált ki, ezt választja ki az abszolút szuverén Isten az igazság győzelme zálogaként.

Ahogy az út és annak célja egybetartozik, úgy Mária az út és Jézus a cél. De mivel nincs út cél nélkül, úgy cél sem lehet hozzávezető út nélkül. Mária Jézus nélkül maga a lehetetlenség, de ugyanígy Isten üdvösségtervében Jézus is tehetetlen Mária nélkül a földön.²¹ Mint ahogy az Atyához sem mehet senki, csak Jézuson keresztül.

Az égbe vezető út 3 állomásból áll: Mária, Krisztus, Atyaisten. Mária az út Krisztushoz, Krisztus az út Istenhez. Mária kezében pedig az iránytű a hit igazsága, amit azért tart, hogy el ne tévedjünk, s ha eltévedtünk, az igaz útra visszataláljunk.

Mária: természetfölötti értelemben minden élőnek anyja. (Nincs ember Éván kívül, és nincs Istengyermek Márián kívül.) Mária édesanyjai szerepére van szükség, hogy a maga nagy családjának bajait észre vegye és neki kell rendelkeznie azokkal a megdicsőült fülekkel, amelyek a leghalványabb sóhajt, segítségkérést felfogják. Az ő szívére van szükség, hogy az emberiség minden öröme, bánatára rezonáljon. Neki kell rendelkeznie a kezekkel, amelyek mindenütt segítenek, ahol kéri Öt, ott is, ahol nem kéri. Magának az Istennek kellett bizonyos értelemben a mindenütt-jelenválóságát, mindenhatóságát legszentebb teremtményébe belehelyezni. Így még világosabb, hogy az Egyház történeti sorsa is az Istenanya kezében van elhelyezve, mint Isten gondviselésének eszközébe. Lehetetlen egyháztörténetről írni, hogy Máriáról ne szóljunk, mint ahogy lehetetlen a Szent Családról írni úgy, hogy Máriáról hallgatunk. Az egyháztörténet minden nagy győzelme – mutatis mutandis! – az Istenanya műve, tőle inspiráltan.

A Mária-jelenések általában a kinyilatkoztatásnak olyan formáit adják, amelyek a kinyilatkoztatást nem ismerő profán tömegek előtt merőben új igehirdetésként jelentkeznek.

²¹ Belgiumból üzen a Prágai Kiszjézus. Az Istenember emberi dokumentációja.

Az isteni gyermekség 12 titkú szentolvasós liturgiája: A Gyümölcsoltó boldogasszonyi fogantatás. A betlehemi bölcsőbefektetés. A pásztorok és három királyok imádása. A templomban való bemutatás. A menekülés és az egyiptomi száműzetés. A csecsemő és gyermekkort bezáró 12 éves Jézus templomi szereplése. – A 2001. karácsonyán megjelent tanulmány kapható a szerzőnél: Molnár Gyula Budapest, 1121. Mese u. 4.

Vajon az égi üzenetek kihez szólnak; ez a legdöntőbb kérdések egyike a Mária-jelenések s kinyilatkoztatás vonulatában.

Olcso az a válasz, amely azzal felel e kérdésre, hogy csupán magán-kinyilatkoztatásról van szó, amelynek érvénye tetszőleges, vagy ellentmondó, de semmiképpen sem érinti Isten népét. Ezzel szemben tudomásul kell vennünk, hogy a Szentlélekisten szól a Mária-jelenéseken keresztül az Újszövetség népéhez. Továbbá, hogy a jelenések és a kinyilatkoztatások, üzenetek valójában segítik és erősítik az Egyházat és annak tanítói, pasztorális misszióját, tehát korszükségletet elégít ki világunkban a Mária-misszió. A jelenés kultúra-irányítottság és az irány mindig egy fennkölt eszmény felé vezet.

Mózesztől Krisztusig az Ószövetség népe egy drámai és mozgalmas történelmet él át, melynek rugója nem a katonai s a gazdasági erő, hanem az Isteni kiválasztottság tudata.

Natalia nővér, „Világ királynőjéből”:

Mária korszaka Isten terveiben a világ végső korszaka

„Láttam amint a Szentháromság tanácskozott a bűnbe merült világ sorsa fölött. Angyalok, szentek és az egész mennyország leborulva imádták ezalatt. A mennyei Atya szólt: – A bűnbe merült világnak igazságosságom szerint el kell pusztulnia.

Akkor láttam, hogy Jézus, az irgalmas Szeretet, Hozzád simult, könyörögve kért, leborult Előtte és bár egybeforrt Vele, mégis külön Személy volt: – Atyám, Fiad vagyok. Te rendelted el, hogy meghaljak a viláért! – és megmutatta Sebeit, melyek égtek, mint a tűz.

A mennyei Atya hatalmas keze – mely nem atyai kéz volt, hanem súlyos, igazságos és büntető kéz – a világra nehezedett. Akkor Jézus, sebes kezét odatette a mennyei Atya keze alá és kérte: – Kegyelmezzél még... De a mennyei Atya keze csak nyomta lefelé Jézus ragyogó, sebekkel ékes kezét: – Nem Fiam. Már a bűn kiált fel Hozzáam pusztulásért!

Rettenetes volt, mert úgy tűnt, hogy az Igazság győz az Irgalmas Szeretet felett. Akkor Jézus oldalra tekintett a Szűzanya felé, és így kiáltott: – Szeplőtelen Anyám! Jöjj, segíts, a mennyei Atya büntető kezét fönn tartani, az Én kezem kevés!

A Szűzanya Jézus keze alá tette tenyerét, a mennyei Atya fölemelte az Igazságosság kezét és így szólt: – Fiam! Győz az Irgalom. A bűnös világ kegyelmet nyer a Szeplőtelen Istenanya könyörgésére. A világ megmentését a Szűzanyára bizzuk. A világ megmentéséhez hatalom kell. Ezért a Szeplőtelen Istenanyát felruházzuk királynői hatalommal. Ő lett a világ győzedelmes Királynője. A bűnbemerült, pusztulásra ítélt világnak mintegy második Társmegváltója, aki által az emberek kegyelmet nyernek és üdvözülnek. Uralma alá rendeljük az angyali seregeket is.”

A Messiás-várás és az egyistenhit

A próféták a Bírák és a Királyok idején lépnek fel, de a fogságból való visszatérés után megszűnnek. Ebben a zsidóság tehát az Istentől való elhagyatottság állapotában süllyed el. Ezért is könyörög a zsoltáros ekképpen: (74 zsoltár) Miért vetettél el minket örökre Istenünk? Miért nincsenek prófétáink!

Ószövetségi próféták és a Máriás kornak látnokai

Gazdag, alig áttekinthető könyvtárnyi irodalom szól világszerte a Szűzanya jelenéseiről. A katolikus hívek és papság egy része elvileg azzal utasítja el a Mária-jelenéseket, hogy Krisztussal és az apostolokkal minden kinyilatkoztatás lezárult. Ebben némelyek és a jelenések tényét elvileg elutasítók odáig merészkednek, hogy az Egyház által szigorúan megvizsgált és valósnak minősített jelenéseket és üzeneteket is, mint a La Salette-i, fatimai, Banneaux-i stb. helyt nem állónak mondják és titokban ellene foglalnak állást.

Korunkban felmerül a kérdés, Krisztus és az apostolok kora után beszélhetünk-e új próféciákról. Kik voltak a próféták, más szóval a próféta gondolkodók. A prófétákat Isten helyezte, iktatta hivatalukba. Felülről kapták a küldetést, emberfeletti hivatástudattal léptek fel. E nélkül látnoki funkciót nem tudtak volna betölteni, kifejtani. A küldetés – aktus, a legkülönfélébb formákat ölti. A próféta a maga kiválasztottságával elszakad övéitől, mert isteni döntés ragadja ki őt a maga megszokott világából, környezetéből. Az Isten itt elementárisan nyúl bele az ember életébe és rendeli őt szolgálatába. Ez pszichológia- feletti hívás, amelynek engedelmeskedni kell. A prófétákat sehol sem fogadták tárt karokkal, a legkeményebb sors várt rájuk. A próféta sors időtlen igazságokat hordozó, s ezért egyképpen érvényességgel szól minden népnek és minden korban.

A korakereszténységben nők is prófétáltak, sőt a középkorban is. Bingeni Hildegard (XI. szd.), Svéd Brigitta (1303-1373), Szienai Szent Katalin (1347-1380) domonkosrendi stigmatizált apáca, aki egy gyapjúfestő mesternek volt 25. gyermeke stb.

Mária-jelenések korunkban

Jézus akarata, hogy az Egyház minden időben tanúságtevő legyen. Tanúságot tegyenek az igazságról. Már az egyházi személyek is alá vannak vetve a személy, a test kívánságának, s az élet kevélységének, s ez a vonulat sodorja az emberiséget az Újszövetség megszegése felé. Ez gyöngíti, s bűnössé teszi Isten népét mind egyénileg mind kollektíve; eltávolodnak Istentől; ekképpen az Egyház, s a világ is eltávolodik az Istentől! Ezért Krisztus bizonyos körképekben megszólal a népek figyelmeztetésére, s a hívek épülésére próféták által.

Az Ószövetségben Isten a kiválasztott népből prófétákat választott (mindkét nemből) és támasztott segítségül. Krisztus az Ő Szent Anyját minden eddig felülmúló módon istenanyai és egyházanyai méltóságában adja segítségünkre. A földi életünkben láthatóvá tette Anyját. Könnyekkel és szavakkal, együttimádkozással és hallgatással szól hozzánk. Így mutatja meg az Atyaisten irgalmát, de ugyanakkor Isten figyelmeztetéseinek is hangot ad. (Írország Mária szentélyében 1879-ben Knock-ban az Úristen mennyei szobrászműhelyéből – fényben látható mennyei oltárasztal előtt Szent János Krisztus Urunk által felszentelt apostollal és püspökkel ornátusban, a szentmise két fényszobor alakjának élővé válásával jelen volt a néma Máriával, és a hallgató Józseffel.)

A Mária-jelenések tartalma és célja

Joseph Ratzinger bíboros is felveti a kérdést, hogy a keresztény ember hitének és imádságának alapszövegében, a Szentírásban megjelölhető-e az a hely, ahová a mariológia, a jelenések tartoznak. Egyszerre kell járnunk az Ószövetség és az Újszövetség útját, hogy teljes képet alkothassunk. Ha visszafelé olvassuk s így közeledünk a kezdet felé, feltűnik, hogy a Máriáról alkotott újszövetségi mariológia képe maradék nélkül ószövetségi fonalak szöttése. – Az Ószövetség kiemelkedő értékű édesanyái kerülnek szóba. Sára, de mindenekelőtt Hanna, Sámuel anyja. – Mária ábrázolásának második fonala a „Sion lányával” foglalkozó teológia. János evangéliumában ismerhető fel a harmadik fonál a nő alakjában, amikor Mária szerepének értelmezéséről van szó.

A Mária tisztelet és mariológia számára az efezusi zsinat nyitott ajtót. A jézusi Nyolc Boldogság Szűz Mária Magnificatjának szellemi központját szenteli meg, szakralizálja. A Magnificat a Mária-himnuszok központja, a mariológia szíve. Egyedül ebből a nézőpontból közelíthetjük meg a Mária-jelenések mariológiájának csodás szerkezetét! Természetesen ezen a biblikus bázison a Mária hittételeket az isteni történések történelmi vonulatában az ég és a föld vigasztaló nagy összefüggésében látjuk meg. Mária minden jelenésben rámutat arra az „égi hivatásra, amelyre Isten meghívott Krisztusban.” (Fil. 1,14)

Az a tény, hogy kb. 170 esztendeje a Szűz oly sok helyen, s oly különböző körülmények között találkozik az emberiséggel – meglepő. Egyidejűleg mariológiailag, teológiailag pedig egészen új helyzet elé állít bennünket. (Ez indokolja, hogy foglalkozunk vele.)

A megdicsőült teljes értékű Asszony névjegyén nincs rajta, hogy a menny és a föld királynője. A jelenések során benne a gyermek, a serdülő, a felnőtt és a pedagógiájával felnövekvő házasságában is a lenyűgöző egészet éli meg. (L. Garabandal négy szereplőjét, vagy Medjugorje hat kiválasztottját stb.)

A Mária-jelenések célja – a legbravúrosabb pasztorációval – minden egyes ember üdvösséghez segítése. A Szűzanya emberiség iránti szeretetének és szerelmének ez a legmélyebb tartalma, magyarázata, motívuma.

A jelenések helyei imádságos terek. Ezekben a Máriás szentélyekben nincs bizalmatlanság. Mária megdicsőült szívének tiszta mézét adja a hozzáfordulóknak.

Mindenütt a fény a hírnöke annak, hogy Mária a túlvilágból jön, az Isten országából. Minden egyes üzenete Szent Fia evangéliumának újr hirdetése, újra-hangsúlyozása.

És ahogyan a Szűzanya szól a böjtről, az imádságról, az életszentség megélésének fontosságáról mindennapunk minden élethelyzetében és ahogyan együttimádkozza velünk a szentolvasót, azt minden jelenés drámai tartalmaként fogja fel a zarándok. Hamvas Béla, a XX. század kényszermunkára ítélt, börtönviselt nagy gondolkodója abban az értekezésében, melynek címe: Bolond, aki nem az örök életre rendezkedik be – ezt írja:

Ha az örök az időben megjelenik, mindig egyetlen felragyogó pillanat s ha az idő az időtlenbe lép, akárhány hónap vagy év, csillaggá, elmúlhatatlanná, egyetlen égő ponttá változik.

A tapasztalható világ a Mária-jelenések tartalma. Tapasztalható földi világ a Mária-misztérium, de a rideg racionalizmus és a jól iskolázott evilági sikerben, hatalomban gondolkodó intellektus számára az evangélium világosságában jövőt látó és hirdető szív nélkül megfoghatatlan.

Talán éppen azért térnek meg ezrek és milliók a jelenések helyén, mert a fény a legcsodálatosabban beletalál a zarándokok szívébe.

Az ég szorgos törődésének célja

A jelenések műfaji formájának első európai megnyilatkozása Lourdes. Minden prófétikus Mária-jelenés 3-as csúcsa La Salette, Fatima, Garabandal.²²

A Lourdes-i komplexus a hit misztériumát, az Egyház létét és a katolikus élethivatás értékét állítja szembe a tudományos és a technikai haladás, s a vele szorosan összefüggő lelki gőg XIX. századával. A transcendencia tört be az elkrisztustalanodott gőgös Európába, ugyanakkor pedig a lourdesi gyógyulások szériája mintha párhuzamot teremtett volna az evangéliumi csodákkal, ahol már a próféták Királynője cselekszik és erősíti meg a jelenés előtt kihirdetett – kétezer éves hagyományban élő új dogmát. Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás. A jelenkori filozófia, a szabadszellemű morális, a technika és a közgazdaság az oksági – mechanisztikus gondolkodás bornírt szellemével szemben lép fel Mária. Döntő pillanatban mindig a kinyilatkoztatás szólal meg és Isten hatalmának szuverenitása a látható világ Máriát dicsőítő széles perspektívájában.

A fatimai komplexus a világháborús emberiség fölé emelkedik. Az embermilliók háborús áldozatainak sötét mélysége fölé, a falvak és városok romjai fölé, a tűzzel és bombával pusztává tett országok fölé. A Rózsafüzér Királynőjének megszólalása és tevékenysége a maga sajátos fegyverzetében lép fel: a Szűz és Anya rámutat a bűn borzalmaira. Megjelenik az alkotó Isten a teremtés felett, s az Istenanya eszközeiben és céljaiban megvilágosodik az egység, amelyet az egyházi vezetés XII. Pius pápájával úgy fogalmazott meg, hogy Rómából ünnepélyesen felajánlotta a világot a Fájdalmas Anya Szeplőtelen Szívének. A gyermekekkel közölt üzenet az egész emberiséghez szól, Isten népéhez. Mária a háború kínjában és szükséghelyzetében ott szólal meg, ahol már csak a hit, az imádság és az önátadás menthet meg a kétségbeeséstől és adhat értelmet, rendkívüli karizmatikus impulzust az életnek.

Labouré Katalin és La Salette látnokai az 1830-as forradalomra, valamint az 1870-es polgárháborúra vonatkozó próféciaikat hallatták.

Fatima az első világháború utolsó előtti évében azzal a távlati feladattal is foglalkozik, hogy a második világháborút lehetetlenné tegye.

A kairói templom kupolája fölött szóttanul lebegő Szűz a Szezezi csatorna testvérnépei között folyó háború zürzavarában békére szólít.

Banneaux-ben a Szűzanya akkor jelenik meg amikor a sztálini ateizmushoz csatlakozó hitleri katasztrófa fenyeget.

A Trefontane-i jelenés mögött a második világháború következményeként fellépett gazdasági, szociális és vallási nyomorúság krízisét kell látnunk.

Mint a vigasztalás védőpalástja mutatja magát Szűzanyánk a Párizs melletti Pontmain-ben és az Ír szigeteken lévő Knock Mhuire-ben.

Máriáknak ez a működése a keresztény világot fenyegető háborúban egészen teológiai, mert a háborúk végső oka a bűn, a népek eltávolodása Isten igazságától és rendjétől. A La Salette-i Maximin és Melanie a francia nép kemény bűneit hallják, a fatimai látnokok a bűnökért való engesztelés és bánat tanítását tanulják és a pokol létét, mint megdöbbenő élményt tanúsítják. Amikor a Rózsafüzérben Krisztus titkait engesztelő imádsággal ostromoljuk az Eget,

²² 1977-ben Garabandalnak 100 millió dollár az adminisztrációs költségvetése. (A garabandali tájékoztatási központ New York-i tevékenysége kiterjed öt kontinensre és 30 ezer önkéntes munkatársa van).

megteremtjük a földön az ég stratégiáját, azzal a pokollal szemben, amely a kegyelem uralma ellen harcol.

A jelenések földrajzi eloszlása beszédesen tanúsítja, hogy a Szűzanya mely országokat, népeket tekint fenyegetettnek. (Dél-Franciaországban: La Salette és Lourdes, északon Párizs és Pontmain. Olaszországban: délen a könnyező Madonna Siracusában, Porto Santo Stefanóban a vérző Szent Szűz, Firenzében Murilló iskolájához tartozó Szent Szűz képének színes másolatából vér folyik az Istenanya melléből, Fontanelle-ben a Rosa Mystica áldásával gyógyít a Szent Szűz által megszentelt ősi vízforrás. Írország, Kairó, Fatima, az erdélyi Szőkefalva az európai kereszténység legszélsőbb jelenés-határait jelzik. Fatima éve egybe esik a lenini hatalomátvitel sok csapdájával és ismeretlen örvényével, a pokol geometriájának induló évével.

Az Egyház misztériumáról így prédikál Márton Áron:

Krisztus új történelmi helyzetet teremtett. Megtestesülésével és megváltó művével megszentelte a világot (consecratio mundi). Megtestesülésével, vére kiontásával és feltámasztásával az egész világot felemelte új állapotba. Krisztusban az anyagvilág, melynek elemeit testében Magához, a második isteni Személyhez kapcsolta, feltámasztásával megdicsőült állapotba jutott. A teremtést ezzel új kapcsolat fűzi Istenhez, olyan, melynek magasztossága felülmúlja a világnak a teremtéskor nyert méltóságát. S a világnak ez az állapota minden világra jövő embernek előnyére van. Aki Isten felé fordul, már-már abban a történelemben áll, melyet Krisztus alakít, s a történelem krisztusi jellegét tudomásul kell vennie. Ha Krisztus szellemi látókörében megjelenik, döntenie kell, hogy elfogadja-e, vagy elutasítja. Mert Krisztus ereje dolgozik minden Isten utáni vágyakozásban. Kegyelme megragadja azokat is, akik nincsenek megkeresztelkedve, és nem tartoznak az Ő testéhez, de hozzá tartoznak a világ megszentelése révén, Isten után vágyakozva. Előtte nyílnak meg, anélkül, hogy ismernék, vagy tudnának Róla.

Az Istenanya alakja és kifejező mozdulata

Milyen nemzetiségűnek mutatja magát? Keletinek vagy nyugatinak, milyen színűnek és életkorúnak? Mikor jelenik meg egyszerű anyaként a környezethez hasonlóan, mikor mutatja magát a fenség, a tisztaság Asszonyának, mikor jelenik meg királynői szinten, koronával és égi fénnel? E kérdésekkel eljutunk olyan kérdésekhez, amelyek elgondolkoztatnak minket, amikor édesanyaként összekulcsolt kézzel vagy áhítatosan jelenik meg. Mikor s miért jelentkezik karján az isteni Gyermekkel, mikor tartja az isteni Gyermek a földgömböt, kezében kis kereszttel? Az Asszony közelében, a Megfeszített nélkül látjuk a nagy keresztet. Mily jelenések alkalmával áll a Szűz a földgömbön, hogy kegyelmi és hatalmi állását tudatunkba vigye? Mikor mutatja lábát és Gyermeké lábát, rózsákkal díszítetten? Hol mutatkozik a megdicsőült Mária úgy, hogy nem láthatók a lábak. Hol mutatkoznak repülő galambok körülötte. Egy egész tanulmánynak kellene megszületnie, mely a Szűz beszédéről és hallgatásáról, a minden művészt foglalkoztató szentségi modelljéről ad értékelést.

La Salette-ben egy nagyszabású beszédet intéz a francia néphez. Bruno Cornacchiolához úgy szól Tre Fontanéban, Róma mellett, hogy több mint egy órán keresztül tanítja a Bibliát és vezet be iskolájába – kezében a Szentírással a fény ragyogásában. Kairóban egyáltalán nem szólalt meg, csak megáldja a kopt keresztényeket, a mohamedánokat, a zsidókat és a kíváncsiságból megjelent ökumenikus tömeget. Egy körülményt szeretettel kell szívünkbe vésnünk: a Szűz könnyeinek mondanivalóját. Ha a Szűzanya üzeneteit érzelmi momentum nélkül regisztrálhatnánk, akkor helytelen vágányra vinnők a megértést.

A Szent Szűz együtt imádkozik a látnokaival. A Szűzanya Tre Fontane tufabarlangjában imádkozik a 2001 tavaszán, 80 éves korában elhunyt Bruno Cornacchiolával,²³ s bár ujjaival érinti a szentolvasó szeméit, de csak a Gloria Patri-t mondja szája. Ruhája övén hol világos, hol sötét rózsafüzére volt, és túlvilági fényben ragyognak a szentolvasó-szemek, mint Turzovkában. Nemcsak figyelmeztet a rózsafüzér imádkozására, hanem tanítja is. (Garabandalban a leánykákkal 3/4 óráig tanítva imádkozza a szentolvasót.)

Az angyalok szerepe a Mária-jelenésekben

Labouré Katalint a párizsi Rue du Bac-i zárdában, a szerzetesi állandó beosztásában mosónő dolgozó nővért angyal vezeti be éjjel a kápolnába. Portugáliában angyal készíti elő Mária jelenéseit, Garabandalban Szent Mihály főangyal intelligenciát sugárzó 12 éves gyermekként végzi a katekizmus oktatását, a gyermekeket tanítva az illő viselkedésre a Szűzanya jelenlétében. Alakban és viselkedésben tehát a mindenkori kifejezési forma a Szűzanya üzenetének megértését segíti elő. A pusztá szó kevés lenne, a máriás perspektívát, a mennyei hang jelenlétének kimondhatatlan örömét és boldogságát szívvel akarjuk megközelíteni, ehhez hozzásegít az elragadtatott arc látványa, a beszéd és hallgatás, a könnyek és a mosoly, az áldásra kitárt karok. Spontán akarjuk Mária közelségének közvetlenségét és ehhez ezek a mélyen emberi kifejezések adják meg az életteljes közelséget és az üzenetek személyi varázsát.

Gyakran a jelenés a látnokokra egy személyre szóló „titkot” bíz. Nemde jele ez annak, hogy az ég kiválasztott eszközét átfogó módon fogadja magáénak. Ezeket a látnokokat a „titokkal” átfogó módon már eleve belefoglalja az örökkévalóságba. A titkos üzenetek a pápához kerülnek. Ez azt jelenti, hogy Mária a legmagasabb egyházi méltóságvezetőket és az egyszerű kiválasztottakat is belekapcsolja terveibe, működésébe. E nélkül a pedagógiai és diplomáciai kultúra nélkül joggal támaszthatnának kifogást a Mária-jelenések ellen. A pápa minderről és az égi üzenetek részleteiről mindent tud természetesen. Az Isten „agyában” öröktől jelen van, benne gyűrűzik Istenanyánk minden jelenése! Ebbe a máriás koncepcióba szőjük be magunkat, hogy benne legyünk a Mária-szentélyek szövetében.

A Szűzanya 1858. március 25-én kijelentette: Én vagyok a Szeplőtelen fogantatás. Ezzel isteni programszerűséggel megerősítette az egyházi tanítóhivatal által meghirdetett 1854-es harmadik mariológiai hittételt is, rámutatva a kegyelem és a megváltás láthatatlan világára.

Beauraing-ben a Szűzanya kijelenti: Én vagyok a Szeplőtelen Szűz és ezzel tekintetünket az ő életének büntelenségére és hittételként imádkozott szent szeplőtelenységének kegyelmére irányítja.

A trefontanai Cornacchiolának kezében egy könyvvel jelenik meg és jelenti ki: „Én vagyok a Kinyilatkoztatás Szüze.” Én vagyok, aki ott van a isteni Szentháromságban. (Ő a kinyilatkoztatás egyike, a kinyilatkoztató funkcióban való szerep által). Cornacchiolának örök sorsát eldöntő tette volt, hogy a Róma elővárosában lévő barlang jelenés után a látnok a vörös Emília tartományban meghirdette az Istenanyát. Fűrkésszük a világ végéig a Kinyilatkoztatás Szüze ötnegyedórás hitoktatásának sikere titkát, de ezt csak a mennyből a földre hozott túlvilági fény világíthatja majd meg egykoron.

A mexikói Guadalupében a Szent Szűz az „Irgalmas Anya”, Fatimában azt mondja: „Én vagyok a Rózsafüzér Királynője”. E mondattal az istenhívő imádságát helyezi szembe az

²³ Megyéspüspök temette és kísérte utolsó földi útján.

istentagadó bűnnel (az ima világát a bűn világával) szemben. Belgiumban: „Én vagyok a Szegények Szüze”, s itt utolsó jelenéskor: „Én vagyok az Üdvözítő Anyja, Isten anyja. Sokat imádkoztatok”. Röviddel a II. világháború kitörése előtt kéri! És nemcsak az életet mentő Mária közli velünk akaratát, de kifejezésre juttatja azt is, hogy a világ fejedelmével szemben, aki pusztítja Isten alkotását, az ő rangja uralkodói, fejedelmi és fiában Jézusban legyőzhetetlen! A gonosz világravatalt, temetést készít elő a Kinyilatkoztatás számára. Mária ezt a tervet semmisíti meg. Ezt az eszmét az 1954-es egyházi naptár új szereppel erősíti meg: „Mária, a Világ Királynője”.

Midőn a látnokgyermek feltehetően a kérdést, mit kíván, így válaszol: „Építsetek egy kápolnát!” És ezzel az Ő mennyei személyisége kifejezésre juttatta, hogy az Ő jelenései és üzenete egyáltalán nem magánjellegű, vagy csekély fontosságú „véletlen”, s arról nincs szó, hogy az Isten népének eggyel több istentiszteleti helyiséget teremtsen, hanem zarándokok, zarándokvonatok jöjjenek és ezzel élő valósággá tegyék az ég akaratát, üzenetét a jelenés helyén mennybe helyezve a földit és evilágba a mennyeit. Máriának minden célja fölötti legfőbb célja a bűnösök megtérése. Ezért vállal 170 év óta – már magánjellegűnek nem tekinthető térítő és hithirdető missziót, s a tömegek minden korábbi arányokat felülmúló evangelizálását – Szent Fiának az emberek megmentésére irányuló szuverén döntése következtében.

Az egész egyházi évet átszövik a jelenések. És a jelenések által esemény-anyagai lesznek minden szinten – az egyházi életnek, liturgiának is. A harmadik évezredben egy új egyházi kalendárium szerkesztése előtt állunk: bekövetkezik, hogy a legfontosabb Mária-jelenések évfordulóit nemcsak szórványosan, hanem szám szerint megsokasodva intézményesen kapnak helyet a direktóriumokban (mindennapjaink szentmise naptára) az Egyház különböző rangú és rendű liturgikus szakaszaiban.

Mint kegyes záloga és mint az isteni Jóság beszélő szimbóluma jelentkezik egy-egy új vízforrás, amely a Szent Szűz több megjelenési helyén tör elő vagy áldatik meg (az Alpok La Salette-jében, a Pireneusok Lourdes-jében, Fatima Cova da Iriájában, a belgiumi Banneauxban, az olasz San Damianóban, a dél-koreai Nadzsuban). A római Tre Fontaneben a Szent Szűz nem nyitott meg új forrást, hanem egy bűnbarlang, büntanya és találkahely földjét, tufatörmelékét és porát tette az isteni irgalom zálogává, szentélyévé. (A bűnbarlang két évtizedes olasz mérlege a legnagyobb bűnösök egyre emelkedő megtérésének száma – a kegyelem által.)

A Montichiari Fontanelle-ben a Szent Szűz maga száll le a forráshoz vezető lépcső legalsó fokára és kezével érinti a víztükröt, kifejezve kívánságát, hogy jöjjenek ide betegek és gyermekei mindnyájan, a kegyelem forrásához.

A jelenések karakterológiája

A világegyetem megszámlálhatatlan galaxisok tömege. Abban a galaxisban, amelyben a mi parányi föld-csillagunk él, 200 milliárd csillagból az egyik jelentéktelen. De azzal a ténnyel, hogy a Szentháromság második személye Názáretben testesült meg és Betlehemben a földi világ legkisebb emberi településének útszéli istállójában született meg, az Istengyermek az univerzum spirituális központjává emeli a földet. Azt csak az istenország földrajzában fogjuk meglátni, hogy a csillag-óceánban hol vagyunk az egykori Betlehemnél sokkal parányibb csillagunkkal.

A tudósok a galaxisok elrendeződése törvényszerűségének átfogó szemléletű kutatásával foglalkoznak az új évezred elején.

A Mária-jelenések kegyelmi horizontjának állandó tágulása – mint a galaxisok megállás nélküli, öntörvényű tágulása – a Szűzanya által megáldott szent vizek titkának vizsgálatát is megindítja a XX. század utolsó harmadában (Boston, Milánó, Modena, Budapest, stb.)

A jelenések sok helyén a vízforrás kegyelmi életté, az Istentől ajándékozott kegyelmi élet élő vizévé lett – a kegyelmi forrás új szentelmény! –, a kegyelmi élethez segítő szentelmény új, áldásos gyümölcsévé. És a gyógyítás csodája által mintegy szemaforjává Isten felénk tartó közelségének, mint húsvéti feltámadását követően, az emmauszi úton! Ezek együttesen egy fontos karakterét adják a jelenéseknek, hogy a mi szegény világunk az isteni Jóságnak kézzel fogható gazdagságát kapja.

A karizmák, a kegyelmi ajándékok az apostolok korában a napjainkban élő emberek képzeletét meghaladó méretet, újszerűséget, bámulatot keltő színskálát mutatnak. Az Úr Jézus mennybemenetele utáni napokban, hónapokban, években a Szentlélek az apostolok által szinte felfüggeszti a hivatalos orvosi tevékenységet. Jeruzsálemben (ApCsel 2,4) Szamáriában (ApCsel 8,18), Efezusban (ApCsel 19,6), Rómában: – Péter csodálatos szabadulása éjnek idején a börtönből (ApCsel 12,6), Galáciában (Gal 3,5) stb.

De valamiképpen a csodák csodájáról se feledkezzünk meg, az Apostolok Cselekedeteinek 5. fejezete a „Jelek és csodák az apostolok által” cím alatt beszámol arról, hogy a beteget kivitték az utcákra, hordágyakra és ágyakra rakták őket, hogy amikor Péter arra megy, legalább az árnyéka érje valamelyiküket és megszabaduljanak betegségeiktől.

Ezzel a Krisztust dicsőítő hittel kellene evangelizálni, hogy ne csak a pásztorok szívét hevítse a hit tüze, hanem azokét is, akik a testi, lelki nyavalyáktól szabadulni akarnak. Jézus a tanítványainak a gyógyítás és a csodatevés karizmáját adja, amellyel Egyháza papjainak, minden időkre tipikus kvalitásává teszi a kegyelmeket. Ezzel proklamálja és szentesíti a karizmát. Azok, akik ezt tagadják, nem ismerik az evangélium szellemét és Isten országának minőségét. Fatima napcsodájánál nem az asztronómiai napról esik szó, hanem – ahogy a szentírás mondja „Jel az égen” (Fatima az Apokalipszis tisztulást hozó korának, a XXI. századnak küszöbén; az eljövendő és az egész emberiség számára írt garabandali forgatókönyvben kapjuk meg az isteni beavatkozás apokaliptikáját.)

Tematikai kérdések

Minden prófétálás és prófécia Krisztus Jézussal kezdődik, benne csúcsosodik és végződik. Jézust a nép és tanítványai prófétának tekintették, aki eljövendő, hogy a régi Törvényt és a prófétákat beteljesítse. Jézus tanítása, jövetele eszkatológikus esemény (végső dolgok), benne manifesztálódik a világ tökélesedésével az immanens és transzcendens események párhuzamos dokumentációja és a máriás előrejelzések bekövetkezése. Isten kinyilvánítja utolsó szavát. Benne nyilvánul a tökéletes világ létrejötte. Jézus a hit teljességét adja, ezért nem szorul kiegészítésre, de tény az is, hogy Isten népe olykor elfelejt a teljességből meríteni, azaz a kegyelemmel élni. Elfelejt a föld sójává és a világ világosságává válni. Az utolsó 200 évben az Istentől való elszakadás vallásszociológiai tényé is vált és ez a keresztények helyzetét elvileg megváltoztatta. A felvilágosodás korának gúnyolódása és a szkeptikus filozófia befolyása az intelligenciára káros kihatással szakadást hozott létre Isten népében. Vannak templomba járók, hívők, de azok jó része már Istentől eltávolodva él! A haladásba vetett hit mind a természet, az ember kizsákmányolását eredményezte: így keletkezett a szociális nyomor, a dac, a lázadás és az ateizmus rideg forradalma. Így keletkeztek a világháborúk, a népek összeomlása és egy újabb verseny a jólét csúcsáért. Ebben a

lehanyaglásban jön Mária, hogy az egyházi tanítás és figyelmeztetés kiegészítéseképpen a népeket könnyeivel, intéseivel a társmegváltás munkatársaivá tegye.

Korunk megrázkódtatásai, kultúrpezzimizmust előidéző eseményei nemcsak kontinensünkre, Európára, hanem minden földrészre kiterjedők. A Mária-jelenések üzeneteit vizsgálva, a kereszténységnek nemcsak európai krízise tárul elénk, hanem a nagyvilágé is.

Szívünkben érezzük, hogy Mária az édesanyánk és az Ő gyermekei vagyunk, akik nem veszhetünk el a mindennapok konfliktus-helyzeteiben. Az emberben élő tagadás a kegyhelyeken kilép a negatívumból! A testi örömök hajszolásában is ott a kereszt. A hatalom-függőségben is. A jómódban és a sikerben is ott a bizonytalanság nehéz keresztje.

Környező világunk valóságában látjuk a bankok, a sajtó, a rádió, a televízió, az internet irányító urait, a piacok kufárait, a gazdálkodókat tönkretévő felvásárló kalmárokat. – A jelenéshelyeken tudatára ébredünk annak, hogy ennek a hamis illúziókban élő valóságnak az isteni kegyelem élő világa, a láthatatlan, az Isten országa az ellenpólusa.

Az eléggé nem hangsúlyozható és konkrét előrejelzésében eddig felül – nem – múlt garabandali forgatókönyv beszél egy végleg felszámolásra kerülő korszakról. Jézus láthatatlanul megmutatkozik minden ember szívében. Ezt a messze nem világvégi, de az emberszíveket érintő és megrázó földre jövetelt készíti elő minden egyes Mária-jelenés, hogy minél kevesebb legyen a világ megtisztítása során az emberpusztulás.

A Mária-jelenések megerősítik – ha nem is a többségét, – a meggyőződést, hogy a keresztény remény reális alapjai nem változnak annak ellenére, hogy mindenütt, s mindenhol a közvetlen jövő bizonytalan félelme majdnem uralkodó lelki betegség, és a kultúránkat veszélyeztető általános bomlási feladatok vallástalan tudósok által diagnosztizálhatók! A sátán teremtette anarchia a szabadkőművesség győzelmét hirdeti.

Ebben a környezetben kell néznünk a messiás-anyának, az Egyház édesanyjának a világ figyelmét felkeltő misszióját a földet átfogó jelenéseivel, szentélyeivel. Ő az egyetlen, aki a föld minden pontján egyformán szereti az örök boldogságra teremtett embert. A minőség forradalmának ez a karizmatikus iránya a legcsodálatosabb eszmény felé vezeti a harmadik évezredet.

Sajnos, a keresztények hagyták szétrombolni azt a nagy szintézist, amelyet az Ágostonok, az aquinói Tamások teremtettek. A kritizmus, az agnoszticizmus, a kevélység forradalma rombolja szét a szintézist. Később a technikai „haladás” nem a humanizáláshoz vezet, hanem a népek erkölcsi világát rombolva le, önzéshez, gazdasági harcokhoz, háborúkhöz inkább. A keresztények elvesztik a harci kedvet az együttlétért a technikával, amely hozzásegít ahhoz, hogy göröngyös utakon bár, megtaláljuk a helyes irányt. Így maguk a keresztények hazájukban is a pusztulást, a szétesést segítetik elő. Ez az eltávolodás előbb a művelteknél, majd a tömegnél következik be, végül az élet fundamentumait ássa alá. A föld az Isten alkotása, s a népek háborús meggyilkolása nem az Isten akarata. Az ember az Isten szándékai köréből kilépett, és eme emancipációját a dacba vitte bele.

Amit a kritikai filozófia összezúzott, amit a teológia sokszorosan elmulasztott, amit a pásztorok különböző tekintetekből és megfontolásokból nem mertek megtenni, az Isten szent lelke, Szűz Mária megjelenésén és szaván keresztül igyekszik megmenteni, újjáébreszteni és a bűnösök megtérésére hatásossá tenni. Ennek az égi segítségnek a sürgősségét az Egyházban a profétikus hivatal számára senki sem keresné, ha az nem lenne tény. Ahol azonban a Szűz Anya oly gyakran megjelent, s gondosan figyelmeztette a népeket a sorskérdésekre, ott már nem nehéz megérteni azt, hogy mennyire sorsfordító fontosságú az Ő szava, a népekhez intézett intő, figyelmeztető kérése. A prófécia = az Isten kegyelméből áramló, ébresztő,

bűnbánatra indító és fenyegető beszéd, amelyet a próféta a szövetséget törő, vagy szegő néphez intéz.

A jövendölés azonban az Istennek olyan működése, amely által a jövőbeni eseményeket és dolgokat előre jelzi. (Jelzi: ez és az fog bekövetkezni, ha ...) A magán-kinyilatkoztatások lényegükben imperatívuszok; ezek azonban nem új tételeket, hanem új parancsokat jelentenek. --- Akár az Ószövetség prófétái, akár az ApCsel-ben Fülöp nővérei, akik, mint prófétanők szerepeltek, s mint később Szienai Szent Katalin, Agreda Mária, Valtorta Mária, Marthe Robin, a Kicsiny Lelkek Margit asszonya stb. – ezek már látható földi emberek, kik Isten és Isten népe között állnak. A misztikus prófétai tekintéllyel beszél, de ez a tekintély nem az övé, mert föllépéseit és szavát az ég hitelesíti. Vajon az Istenanya jelenéseinek gyermekeit, egyszerű embereit profétáknak lehet nevezni? Ők az emberekre semmiféle személyes hatást nem gyakorolnak, rájuk inkább csak passzív szerepet bízott Isten, ők csak közvetítők a közlendő üzenetnek. Maga az üzenet és annak égi eredete kapja meg jelek és csodák által a hitelesítést. Az égi személyiség az, aki fellép és tárgy. Maga a Jelenés az, amelyik magára irányítja a figyelmet s megmozdítja a tömegeket. Az Asszony az, aki valamit kér, közöl és ígér. Ha az alakja többször nem is látható, „jövetele” mégis felismerhető. A közvetített üzenetet gyermekekre bízva az Asszony, maga a Szűz fogalmazza az üzenet kifejezéseit, a Szűz kér és panaszkodik, és Ő adja azt a megbízatást, amelyet az Ő céljairól a papoknak el kell mondani. Vajon prófétanőnek lehet őt nevezni? De Ő nem a nép és az egyházközség sorából való, mint a proféták. Egyrészt mennyei méltóságával és tekintélyével messzi felülmúlja a profétákat, másrészt nincs angazsálva, mint a proféták, hogy állandóan a nép között maradjon. A Szűzanya megjelenése és viselkedése inkább az angyalokéhoz hasonlít, akik a pásztorokhoz vitték a jó hírt, Szent Józsefhez az utasítást a menekülésre, a sírnál lévő asszonyokhoz a tájékoztató közlést, a halottakból való feltámadás egyedülálló tényének információját, de sohasem történt az, hogy az angyalokat profétáknak nevezték volna. Inkább mondhatjuk Isten követéinek őket. Így találóan nevezhetjük Máriát az isteni akarat követéinek, jelenései során. Szűz Mária ahhoz nagyon fenséges és a látnokok túlságosan kicsinyek, hogy reájuk a próféta elnevezés alkalmazható legyen. Azonban a Máriától hozott égi üzenet, amelyet a látnokok közvetítenek, annak mégis prófécia a neve: mégpedig a figyelmeztető és vigasztaló mivolta miatt.

Szűz Máriától kapta Jézus Krisztus emberi természetét

Mária így lett „az Úr Anyja” (Lk. 1,43). Az Istenszülő cselekedetével az üdvtörténet központi eseménye. Máriának ez a társmegváltósági funkciója azonban minőségileg más természetű, mint az Istenemberé. --- A Szentháromsághoz való legszorosabb kötődését ősi Mária-himnuszunk fogalmazza meg. Ezt a mariális himnusz teológiát közel egy évezrede így énekeljük: Atyaisten leánya, Fiúisten anyja, Szentlélekisten mátkája. Szűz Mária nem női eleme a Szentháromságnak.

Az egyházatyák teológiájában Mária, az Úr Anyja. A teológiai okoskodás abból indul ki: ha Máriát a Szentlélek töltötte be, mindaz, amit Mária tett vagy mondott, az egy ilyen a Szentlélektől eltöltött Szűznek a cselekedete és szavaiként értékeltetik. Az atyák így értékelik a Magnificat ima-tételét, hogy „Boldognak hirdet engem minden nemzedék”. „Mária a jövőbe tekint és látja, hogy minden nemzedék boldognak mondja Őt. Mária ... a megvalósult pillanaton túl a múltba és a jövőbe, az üdvtörténet nagy összefüggésére tekint. Csak a hitben ismerjük fel Isten írásjegyeit, még ha néha kanyargós, tekergős sorokkal is ír. A hitben tapasztaljuk meg létünk értelmét és tudhatjuk, hogy jövőnk már most pozitívan dől el... Mária hitte és élte hitének következményeit.” Mária magnificatos útja a hitben nem ér véget az Ő

halálával; folytatódik a világ parúziás végéig. (Hitter József: Szolgálat 1975. 27 szám.) Az atyák Máriának a Kánai mennyegzőn elhangzott szavaiból is arra következtetnek, hogy a bekövetkezendő csodáról a Szentlélek által Ő már előre tudomással bírt. (Krisztus fogantatása is profetikus, amely az igék hallatára működik Máriában.) Figyelmet érdemel, hogy egyházatyák egyetlen szóval sem említik a Szűzanya prófétaságát, mivoltát. VI. Pál 1967-ben Portugáliába ment a fatimai jelenés 50. évének ünneplésére, hogy hivatalosan emlékezzék meg a Szűzanyáról. Ez néki mint a Rózsafüzér Királynőjének szólt. Köszönet volt a Szentháromságnak, hogy Máriának a megbízatást adták. Ugyanakkor elismerés is, hogy ily életfontosságú történéssel segítette meg az Egyházat, a hívőket és a népeket. Az egyházi hivatal vezetői legmagasabb szinten nyilvánosan hitet tettek a fatimai jelenés, annak karizmatikus jellege mellett.

Milyen okok váltották ki a jelenések sorozatos jelentkezését

Az Egyház szükséghelyzetbe jutott a XVIII. század végén. Szembe találta magát a katonai nagyhatalmak Európájával (Napóleon, Habsburgok, Sándor és a szentszövetség) és a politikai erők hallatlan előtörésével. Ugyanakkor az Egyház belső élete is meggyengült: a hívek világa felé csaknem minden korábbi vonzerejét elvesztette. Pasztorációja elerőtlenedett, elfáradt és idegessé lett a világi tudomány káprázataival szemben, amelynek ateizmusától tanítói hatalmával nem tudta megóvni híveit. Katekizmusával már a gyermekek szívét sem tudta meghódítani. Mintha elpárolgott volna mindaz az erő, kegyelmi segítség, amely hajdan küldetéstudatot és szilárd világnézetet és tájékozódást adott a népeknek és a keresőknek. --- Ebben a mindenfelől depravált állapotban Isten megengedte a Szűzanyának, hogy személyesen vegye fel a termékenyítő kapcsolatot nemcsak Fia Egyházával, a hívek világával, de ezen túl az egész emberi fajjal valláskülönbség nélkül (Kairó, Akita, Nadzsú stb.). Megengedte, hogy a Szűzanya hitelt érdemlően szóljon a világhoz és lehetővé tegye, hogy az Egyház hivatalos helyei alkalmat nyerjenek ahhoz, hogy ezt megköszönjék, helyeseljék, és magukévá tegyék. Ma sokkal inkább, mint régen, Isten népe és az egyházi hivatal oly szükségben és harci helyzetben van, ahol már az Egyház és a mennyország hangja hallóközelben vannak egymással – épp az Istenanya révén – és ezáltal kiegészítik egymást. Krisztus földönjárása óta először kapcsolják össze a nyugtalan, változékony immanenciát az öröklét stabilitásával. Ezzel válik nyilvánvalóvá e két világ egymásra utaltsága.

Mindkettő az Isten teremtménye. Itt válik semmivé az az emberi tudományos vélemény, hogy a látható világ anyag-önelvű mozgásából jött létre. Itt válik nyilvánvalóvá, hogy – mint isteni létbizonyítéka annak, hogy a világot mindkét szinten az Isten teremtette –, e két világ nem állítható szembe egymással.²⁴ (Alkotó terv nélkül nem létezik alkotó munka és alkotás.)

Mindkét világ Istentől származik, még akkor is, ha külön-külön más a hangjuk. Még akkor is, ha a világ iszonyatos zajában sok fül számára hallatlanná válnak a csendes üzenetek hangjai.

²⁴ 1973-ban mondta Max Werner Heisenberg, amikor a Bajor Katolikus Akadémia Romano Guardini díjával tüntették ki: „Der erste Trunk aus dem Becher nur Naturwissenschaft macht atheistisch, aber auf dem Grunde des Bechers wertet Gott.” A természettudomány kupájából a bennünket érintő első csepp ateistává tesz, de a kehely mélyén lévő cseppben Istennel találkozunk. Max Planck: A hívő számára Isten az alfáival jelentkezik, a fizikus számára minden gondolkodás legvégén. (Gott steht für den Gläubigen an Anfang, für den Physiker an Ende allen Denkens). Albert Einstein: Legszebb, ami ezen a világon létezik egy fénylő, mosolygó tekintet. (Das Schönste, was in der Welt gibt, ist ein Leuchtendes Gesicht.)

A zajban megsüketül az ember. Mindkét hang az immanens és transcendens világ hangja a nagy többség számára egymástól elszakítottan jelentkezik, mint fontosság nélküli, a világtól idegen, haszontalan, vérszegény és nevetséges. Ha azonban e két hangot összehozzuk és egy orgánumból eredeztetettnek tekintjük, akkor egyesekben elmélyíti a hitet és a misztika örömkönnyeiben feltölti a szíveket. Tevékeny életre erősít s az Egyház jövőjéhez erőt, segítséget ad a világnak.

Persze minden prófétikus szónak öre a Szentháromság Egy-Isten egyházi hivatala, Őszent-ségével és a főpásztorokkal, kiknek joga és kötelessége az isteni természetfeletti eredet vizsgálata, mind a jelenéssel, mind a jelenéssel hozott üzenettel kapcsolatban. Hamis próféciák mindig voltak és lesznek, de ahol a jelenés isteni eredete és a benne foglalt tanítás megegyezik a katolikus igazsággal, annak haszna felmérhetetlen s az egyetemes egyházvezetés szempontjából csak üdvözölhető. „Ne irtsátok ki a lelket,²⁵ ne vessétek meg a prófétai beszédet. Mindent vizsgáljatok felül, a jót őrizzétek meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok” – írja Szent Pál (Thess. 5.20)

Boldog Ágnes, III. Béla király leánya (XIII. század) így köszönti Máriát:

Szent Szűz,

Mindenki védelmezője és segítője, aki bizalommal fordul hozzád.

Kérjed Jézust, a te Fiadat, vegye el tőlem a bűnt és adja meg a szent erények teljességét. Vegyen el tőlem minden rosszakaratot és adjon testvéri szeretetet s jóakaratot. Vegye el minden büszkeségem és adjon igazi alázatot. Űzze ki szívemből a tisztátalan gondolatokat és vágyakat és adjon helyébe tiszta eszméket és kívánságokat. Igazi hajnalcsillag, aki megelőzted az örök fényt és a kegyelem kiáradását, foglald bele Isten előtti imádságodba és könyörgésedbe, hogy segítségeddel elkerüljem a rosszat és a halandó élet után az örök dicsőségben legyen részem.

Az értelem sohasem magyarázhatja meg

A Mária jelenéseket azok közé a keresztény vallásos jelenségek közé számíthatjuk, amelyeket az értelem sohasem magyarázhat meg teljesen, de amelyek alkalmasak arra, hogy problematikussá tegyék mind a szakosodott hittudomány szűkre-szabottságát, mind pedig az egyoldalúan a klasszikus tudományokra épülő hittudományi valóságfogalmat. (D. Rössler RGG IV. 762)

A Lourdes-i jelenés elismerése a Liturgikus Kalendáriumban is megtörtént, amennyiben külön szentmisét iktattak be az egyházi naptárba s magában a breviáriumban egy dicsérő himnuszt írtak elő s elrendelték ünneplését február 11-én, világszerte. Egy Mária-jelenés egyházi elismerése azt jelenti, hogy a jelenés nem emberi kitalálás, megtévesztés, vagy démoni csalás, hanem, egy az Istentől származó csodálatos esemény, amely beépül az Egyház életébe és tanításába; tehát kultusszá lesz. És mindez Mária édesanyánk kolosszális ajándéka,

²⁵ A lélek kioltása a Szentlélek karizmatikus adományaira vonatkozik. Karizmatikus adományok a szentségek által közvetített megszentelő kegyelmen kívüli természetfeletti adományok, melyeket a Szentlélek az Egyház gyarapodására ajándékoz. A karizmák nagy időszaka az ősegyház első századai. Szent Pál, az Egyház eddig élt legnagyobb tanítója kiemeli, hogy csak akkor igaziak a karizmák, ha az Egyház javát szolgálják. A hit, a prófétálás, a gyógyítás mellett karizmának nevezték még az apostolok, a próféták, a tanítók és a diakónusok szolgálatát (ApCsel 6,1 kk.; Róm. 16,1)

hogy elősegítse a harmadik évezred, az új kor dicsőséges kegyelmi fényének annyira várt uralmát, a Megváltó halhatatlan művének, az örök isteni Szívnek megismerését és világhatalmát.

A Mária-jelenések az Egyház élő történetéhez tartozó karizmatikus-misztikus adományok. Karl Rahner így foglal állást: A prófétai és a tágabb értelemben vett látnoki jelleg nem törölhető ki a kereszténység történelméből. Aki minden ilyen jelenséget pusztán természetes vagy egyenesen beteges emberi állapotokra akarna visszavezetni, az – ha következetes – tagadni fogja annak a lehetőségét, hogy az Igében magát kinyilatkoztató személyes Isten beleszólhasson a történelembe. Evvel azonban kétségbe vonná a kereszténység lényeges jegyét: természetfeletti s mégis a történelemben megvalósult kinyilatkoztatás vallását (Visionen S-17. Einsiedeln – Köln).

Egy kultusz elismerése azt jelenti, hogy közös imák, énekek, körmenetek, a természetfeletti eseményekre emlékeztető képek kifüggesztése, kápolnák építése, mint szabályos egyházi eseménysorozatok jelentkeznek, és az egyházközségek talajába gyökerezve, azokon keresztül a világegyház történelmébe épülnek be.

A harmadik évezred Ázsiája

Az Egyház és a világ új tavasza Ázsiában? A Szentháromság Szentlelkének új útvonala már nem Európa többé? A hírszenzációnál valóban sokkal komolyabb esemény Oroszország ésszel követhetetlen 89-es politikai összeomlása. Rendkívüli újdonságként ható, magyar könyvben is ismertetett esemény a Minden Nemzet Templomának altáji nemzetközi terve is, melyet az Ég angyalai és engesztelő, imádkozó, anyagi áldozatot vállaló emberek támogatnak.²⁶

Mária, a Társmegváltó valóban az Altáj-vidék egy dombján akarja Ázsiát és rajta keresztül a világot megszentelő új világ-szentélyét apostolai által megépíttetni?

Az Istenanya tekintete már Fatimában is Kelet felé mutat.

A XX. századot végigimádkozott Natália nővér, a XII. Piusz Pápa és Mindszenty bíboros által értékelt nagy misztikusunk, víziójában Máriát az elkövetkező nagy események során úgy látja, hogy kelet felől érkezik és Magyarországon megy át a spanyol Garabandalba vivő nyugati útján, a kilenc fenyő helyszínének pireneusi nagy csodájára.

És figyelmen kívül hagyható-e, hogy az ortodox egyházban milliók szívében él az ázsiai lorettói litánia, az Akathisztosz hümnosz? Bevezető és záró imájának kerete között a legszentebb Istenszülő Szűz Máriát 13 kontákban, fejezetben dicsérik ortodox testvéreink a nyugati Mária-köszöntést felülmúló több mint egy órás, szebbnél szebb méltatású ortodox letenyével!

A Mária-kultusz probléma- és surlódásmentesen összeköti Keletet és Nyugatot. A Mária-tisztelet történeti és dogmatikai pillérei közösek nemcsak az első évezredben, de a harmadikba átvezető második évezredben is. Mariológiaiilag nincs szakadék Kelet és Nyugat között. Kelet és Nyugat jeles mariológusainak találkozása egy mariológiai világkongresszus

²⁶ Agnes Ritter: Die Kirche aller Nationen. 2. erweiterte Auflage 1998. 10.000 Stück Redaktion: Manfred Schimek A-ID70 Wien. Agnes Ritter címe: A-6832 Viktorsberg. Magyar fordítása: Az összes nemzetek temploma.

keretében a szíveket találkoztatná és a két egyház mariológiai egységét mutatná meg liturgiában és tanításban – minden feszültségtől mentesen.

A vorarlbergi Agnes Ritter, osztrák látnok 1936 december 20-án született. A Mária- és Jézus-jelenések kiválasztottja. 1975 novemberében találkozott először a Szent Szűzzel és a jelenés során a maga nemében egyedülálló feladatot kapott. Mária, mint a keresztyények segítsége mutatkozik be és az Orosz Államnak Kína-Mongóliával határos körzetében jelöli meg annak a templomnak a földrajzi pontját, mely Szeplőtelen Szíve diadalát hirdeti majd. – 1917-ben erről az oroszországi győzelemről prófétál Fatimában a Szent Szűz.

Világpolitikailag, egyházpolitikailag, az emberiség szempontjából nézve a jelenéseket – ezek a történelem új fejezetét nyitják meg.

Ázsia szívében, számos kultúra, nyelv és vallás találkozási pontján létesül az Istenanya tiszteletére egy római katolikus kegytemplom. Találkozási és elmélkedési helye lesz a keleti és a nyugati kultúra etnikai és vallási kevertségében élő lelkek sokféleségének. Misztikus környezete mindazoknak, akiket különböző kultúrák nevelnek.

Terveiben már elkészült négy ország: Kazahsztán, Kína, Mongólia és Oroszország birodalmi találkozásánál az orosz határvidéken található „minden nemzet temploma”. A hivatalos ismertetés szerint a templom a helyenként 4-5000 méter magas Altáj-hegység északi nyúlványain mintegy 600 méterre a tengerszint feletti dombtetőn (Bija) épül majd, egy természetvédelmi terület szomszédságában, lépcsőzetes fennsíkon, azon a helyen, ahol a Bija-folyó beleömlik a Teleckoje-tóba.

A magyar nyelvű 92 oldalas, képekkel illusztrált kiadás lektora, dr. Vida Tivadar teológus, egyháztörténész megjegyzi, hogy a magyarság számára sajátos kulturális közelséget jelent az Altáj-vidék, hiszen anyanyelvünk az ural-altáji nyelvek egyik csoportjához tartozik.

A mohamedán Korán Mária-szúrájának másfélezer éves tanúságtétele a Szűzanya Szentlélektől fogantatása mellett

- A kegyelmi fogantatás és a szűzi születés iszlám hitvallása -

A II. Vatikáni Zsinat Lumen gentium (A népek világossága) kezdetű, az Egyházzól szóló dogmatikai konstitúciójából emeljük ki a mohamedánokra vonatkozó gondolatokat, akik még nem fogadták el az evangéliumot.

„Azokra is kiterjed az Isten üdvözítő szándéka, akik elismerik a teremtő Istent; köztük elsősorban a mohamedánokra. Ők azt vallják, hogy Ábrahám hitén vannak, velünk együtt imádják az egy Istent, aki irgalmas és az utolsó napon megítéli az embereket.”

A katolikus egyház, a görögkeleti ortodoxia és az iszlám Mária-tisztelete egybehangzó a katolikus és a görögkeleti mariológiában (Szűz Máriáról szóló teológiai tudományágban), valamint részben a Korán Mária-szúrájában.

A vallási lexikonok abc-sorrendben a buddhizmust, a hinduizmust, az iszlámot, a judaizmust, a kereszténységet, a konfucianizmust és a taoizmust sorolják a 7 világvallás közé. A 6 milliárd emberből minden ötödik iszlám vallású. Ebben a 900 milliós roppant szellemi erőben ők is tanúságtevők Mária, Jézus édesanyja mellett, aki szüzességének sérelme nélkül, szeplőtelenül szülte a világra egyszülött Fiát. A minaretek müezzinjei a Koránnal Máriát is dicsőítik, akit nagy dolgokra választott ki Isten, hogy minden lelket Jézushoz vezessen.

A moszlimok²⁷ a keresztény világgal együtt mindennap megvallják, hogy Jézus valóságos emberként földi anyától született, aki Isten terve szerint öröktől érintetlen és férfi nélkül foganta szent Fiát. A moszlimok közel egymilliárdos tömege szemében és vallásos áhitatában nem magán-személyként született Jézus a judeai Betlehemben. Így szinte az evangéliumi Máriának, az anyának értékelismerése van a Szent Koránban. Ez természetesen nem Szűz Mária Istenanyaságát, messiásanyaságát, csupán Szűz Mária személyének történelmet indító fontosságát hangsúlyozza a kereszténység után legnagyobb egyistenhívő világvallás tanításában és töretlen hagyományában. A Szent Korán lenyűgöző arab nyelven számol be minderről a természetfeletti kegyelemről 8. szurájában.

Pszichológiailag is Máriát illik minden keresztény és iszlám tárgyalás kiindulásának alapjává tenni. Az emberiség édesanyja nem ismer megkülönböztetést és a szeretet isteni egyetemességében minden és mindenki találkozik Őbenne. A szeretet mindent kifényesít, ha tárgyalásaink, konferenciáink során a messze és közelmúlt kormát eltávolítjuk.

Mária közbenjárása tegye az emberiséget Isten szolgálivá és tanítványává. Járjon közben a háborús és az ősi földjükhöz való küzdelmes ragaszkodásukkal járó szenvedéseknek kitett mohamedánokért is a kegyelemmel teljes.

A Koránnak, a mohamedánok szent könyvének 8. szurájában található az a csodálatos Máriás fejezet, amely elmondja, hogy Gábor főangyal, Isten küldötte megjelenik a názáreti házban és tudomására hozza a fiatal szűz leánynak, hogy szabad akarattal kimondott igenjének elhangzásával anyja lesz Jézusnak.

Mária a hallatlan hír hallatára az arabnyelvű Korán szavai szerint így reagál: Hogyan születhet tőlem egy fiúgyermek, amikor férfi sem érintett és nem vagyok prostituált?

Az angyal válasza: Ez könnyű az Istennek.

A kereszténység fókuszában álló isteni titkot, a megtestesülést így örökíti meg a Korán másfélezer év óta. A Szentíráson kívül az egyetlen könyv, amely leírja, hogy a jézusi megtestesülésről úgy kell beszélni, hogy a történeti Jézus tapasztalati megismerése gyökeressé váljék az emberi szívekben. Jézus megtestesülésének közlése Szent Lukács evangéliumában (1,26-38), Gábor főangyal Istentől kapott küldetését a Szent Korán is világeseményként adja hírül. (Annuntiatio Beatae Mariae Virginis.)

A mohamedanizmus másfélezer éve gazdagítja az arab világot Isten csodálatos üzenetének ezzel a tanításával, hogy a Szűzanya méhében szűzi születéssel emberré lett Jézus Krisztus.

²⁷ Azért használjuk a moszlim, vagy mohamedanizmus kifejezés helyett az iszlám kifejezést, mert a szálem szóból ered az iszlám és közismert, hogy a szálem békét jelent. És 2002-ben semmit sem kíván jobban a földön élő 6 milliárd ember túlnyomó többsége, mint a megbékélést, a világbékét. Csak zárójelben jegyezzük meg, hogy a három Egyisten-hívő világvallás Ábrahámig közös nevezőn tanítja követőit. Isten teremtette a világot és a teremtéstörténet menetében az első emberpárt Ádámot és Évát. – Az egységet az szaggatja szét, hogy Ábrahámnak első felesége Sára, majd második felesége Hágár. A két asszony fia utódjainak vitájával kezdődik a moszlim történelme a Kr.u. VI. században. Hágár fia Izrael a közös atyától, Ábrahámtól való leszármazás vonalán a Sárától szült Izsák jogutódlása kérdésében napjainkig külön történelmi úton jár. Így áll szemben Mekka Palesztínával, ahol Izsák utódai a héberék, a judeaiak, a zsidók élnek, 1947 óta önálló államban: Izraelben.

Mohamed írástudatlan, analfabéta volt élete végéig. Szavait, elragadtatásban kapott közléseit pergamenen, csontokon, faháncsokon, leveleken örökítették meg. A Mohamed által hallott hittudományi anyag az élő szó Koránja csak később vált írott Koránná, a moszlim szent Bibliává.

A későbbiekben bemutatjuk a Szent Szűz háláját a gyermek Jézust befogadó Egyiptomnak Kairó külvárosában Zeitun-i jelenésében. A Betlehemben világra szült Jézus édesanyja, Mariam anyasága ellenére mindörökre megőrizte szüzességét.

A moszlimok Koránja őrzi Gábor főangyalnak Szűz Máriával folytatott evangéliumi párbeszédét. A mindenség Teremtőjének fogadása, vállalása Szűz Mária hitének dicsősége és megdicsőülése. Másfélezer éve minden moszlim ünnepli Máriát, Jézus anyját jobban, mint a másik két szellemi nagy befolyású egyistenhívő világ.

A keresztények, a moszlimok ünnevelt Máriájának közbenjárása egybeölelő szolidaritásban tegye az egész emberiséget Isten szolgálóivá, szolgálóivá és tanítványává.

**Az Úr Jézus dicsőséges mennybemenetelét
követő harmadik esztendőben,
36-ban a damaszkuszi Krisztus-jelenés.
Az Istenember jelenés-nyitánya a megváltott földön**

A Szűzanya a történelemben c. tanulmány 36-tól 2002-ig, Damaszkusztól az erdélyi Szőkefalváig harminc jelenést, misztikus jelenséget ismertet időrendi egymásutánban.

A politikai, az egyházi, a társadalmi fejleményekhez, az államformákhoz nem kötött civilizációs környezetből összefoglalóan tekintünk bele az égi jelenések üzeneteinek és a misztikusok megnyilatkozásának anyagába, fényébe – képek, rajzok, térképek nélkül.

Egyetlen olyan jelenésről sem tudunk, amellyel kapcsolatban az Istenanya kiválasztott és felkért gyermeke ne vállalta volna el önként a természetfeletti megbízatást. Mintha a názáreti ház Máriája Igenje racionálisan követhetetlen logikájának egyetemessége ölelné át a jelenések kegyelmi történelmét.

A lezárt evangéliumi kinyilatkoztatás Mária jelenéseivel nem teremt konfliktus helyzetet, mert iskolázatlan kiválasztottjainak adott oktatásával, figyelmeztetésével, üzeneteivel – ha számos esetben apokaliptikus tartalmúak is azok! – az Úr Jézus megváltó tervét szolgálja. Mária óv a tévtanítóktól, óv a tévtanítástól, a dél-koreai Nadzsuban több alkalommal nevének nevezi a szabadkőművesség világveszedelmét, az ördög zseniális ugyanakkor pokoli tervét, egyházat aláaknázó művét. (A XVIII. századtól napjainkig minden pápai megnyilatkozás elítéli a szabadkőművességet.)

A felgyorsult technikai fejlődés sem segíti évezredünk utolsó századában a tudományt ahhoz, hogy az ember végső kérdéseire válaszadjon: Honnan jöttünk, hová tartunk és miért élünk a világon?

Mária jelenései a tér, az idő dimenzióiban, de ugyanakkor az időtlen örökkévalóság tartományából lépnek ki. A jelenés stratégiájának olyan földrajzi pontjaival ismerkedünk meg, amelyek külön-külön is, együttesen is szembesítenek és találkoztatnak az élő Istennel és előkészítenek az Istennel való közeli, szívekben végbemenő találkozásra. Ez a találkozás szellemi szinten egy életünk múltját feltáró belső film meghökkenítő és megdöbbentő kockáival való drámai megismerkedésünk lesz. Hogyan látja életünket Jézus? Hogyan állunk Isten színe előtt, mit tettünk és mit mulasztottunk! Az első (2000 évvel ezelőtt) Krisztus szülőföldjén történt, és az utolsó (a diadalmas utolsó, a Titkos Jelenések könyvében leírt világvégi) közötti ún. közbülső minden ember szívében megmutatkozó eljövétel az, amit a teológusok nagy része tagad és a hívek részéről is csak a kisebbség fogad el és a mennyei figyelmeztetés az Úr Jézus evangéliumi tanítása szellemében vár: „Úgy jövök, mint a

tolvaj...” A középkor, valamint az elmúlt másfélszáz esztendő Mária-jelenései, jézusi üzenetei., a misztikusok írásai a közbülső eljövétel bekövetkeztét félreérthetetlenül hirdetik. Az evangéliumi esemény fenntartás nélküli elfogadásában az Egyház minden tagját egyformán kötelező jelenés-tartalom szóról – szóra felidézése – mindannyiunk közös öröme.

(A Szentírás csodálatos riportja szerint Saul még mindig lihegett a dühtől, és halállal fenyegette az Úr tanítványait. Elment a főpaphoz, s arra kérte, adjon neki ajánlólevelet a damaszkuszi zsinagógához, hogy ha talál ott embereket, férfiakat vagy nőket, akik ezt a tanítást követik, megkötözve Jeruzsálembé hurcolhassa őket. Már Damaszkusz közelében járt, amikor az égből egyszerre nagy fényesség vette körül. Földre hullott és hallotta, hogy egy hang így szól hozzá: „Saul, Saul miért üldözöl?” Erre megkérdezte: „Ki vagy Uram?” Az folytatta: „Jézus vagyok, akit üldözöl. De állj fel és menj a városba, ott majd megmondják neked, mit kell tenned.” Útitársainak elakadt a szavuk, mert hallották a hangot, de látni nem láttak semmit. Saul feltápáskodott a földről, kinyitotta a szemét, de nem látott. Így vezették be Damaszkuszba, kézen fogva. Három napig nem látott, nem evett és nem ivott. Élt ekkor Damaszkuszban egy Ananiás nevű tanítvány. Az Úr egy látomásban megszólította: „Ananiás!” „Itt vagyok, Uram!” – felelte. S az Úr folytatta: „Fogd magad és siess az Egyenes utcába. Keresd meg Júdás házában a tarzusi Saul: nézd, imádkozik.” Ez látomásban látott egy Ananiás nevű férfit, ahogy belép hozzá, és ráteszi a kezét, hogy visszanyerje látását. Ananiás tiltakozott: „Uram sokaktól hallottam, hogy ez az ember mennyit ártott szentjeidnek Jeruzsálemben. Itt pedig megbízatása van a főpapoktól, hogy bilincsbe verjen mindenkit, aki segítségül hívja a nevedet.” Az Úr ezt válaszolta neki: „Menj csak, mert eszközöml választottam, hogy megismertesse nevedet a pogány népekkel, a királyokkal és Izrael fiaival. Megmutatom majd neki, mennyit kell értem szenvednie.” Ananiás elment, betért a házba és e szavakkal tette rá kezét: „Saul testvér, Urunk Jézus küldött, aki megjelent neked idejövét az úton, hogy visszakapd szemed világát és eltelj a Szentlélekkel.” Azon nyomban valami hályogféle vált le a szeméről és visszanyerte látását. Mindjárt megkeresztelkedett, evett és erőre kapott. (ApCsel 9, 1-19)

Kr.u. 36. A damaszkuszi²⁸ események, Jézus Krisztus mennybemenetele után a harmadik évben

A jelenések benne vannak a szuverén Isten örök tervében. A jelenések legnagyobbja mindörökre a megdicsőült Istenember damaszkuszi megjelenésének karizmatikus kozmikus eseménye. A húsvét hajnalán halottaiból feltámadt Jézus dicsőséges mennybemenetele után három évvel visszatér a Szentföldre, és a vele majdnem egykorú Saulnak 36-ban megjelenik égi fényben a Damaszkuszba vezető úton. A kétezer éves Egyház első jelenése ez, és ezzel minden igaz Mária-jelenés is krisztusi hitelesítéssel és isteni hangsúllyal a bűnösök megtérését szolgálja! Az Apostolok Cselekedetei úgy írja le, hogy Saul a város felé haladtában kapja az égi jelenést, melynek hatása alatt Krisztushoz tér és Saulból Pál lesz. Erről az egykori karavánút mentén ajándékozott természetfeletti eseményről csak annyit jegyzünk meg, hogy ez lett a természetfeletti jelenések történetének magasztos újszövetségi jelenés-nyitánya (ApCsel 9,2-25, valamint 2 Kor 11,32 és Gal 1,17) Azt az utcát, ahol Pált, a népek apostolát vakságában befogadták, még ma is Egyenes utcának hívják, mert keletről nyugatra egyenes vonalban szeli át Damaszkuszt.

²⁸ A nagy karavánutak mentén stratégiai szempontból már az Ószövetség idején fontos hely. A város a prófétai szövegekben is szerepel (Jer 49, 24 kk; Ez 27, 18; Am 1,3-5; Zak 9, 1). Az Újszövetség forráshelyei: ApCsel 9, 2-25; 22, 5-16; 25, 12-20; 2 Kor 11, 32 és Gal 1, 17.

Az Úr Jézus közbülső láthatatlan eljövetele a kereszténység II. évezrede kezdetének tájékoztatásában

A korunkat jellemző globális (földgömböt átfogó) szemléletmód nemcsak szükségessé teszi, hanem elő is írja, hogy ha távolról sem teljes, de valamelyes áttekintést adjunk közelmúlt történelmünk jelenségeiről a természet és a természetfelettség világában. Minden jelenés transzcendenciát: létfölöttit sugall, amely felé mindenki törekszik. A Mária-jelenések olyan erkölcsi és szellemi tartalmat adnak, amelyek a kereszténység, a judaizmus, az iszlám, a hinduizmus és a nehezen felsorolható többi vallás követőit is foglalkoztatják.

A jelenések Máriája mögött nem földi világhatalom, nem eszmetani erősoportosulás, hanem Isten, a világ teremtője áll. Számosan idézik a bölcs Diogeneszt, aki úgy jellemzi önmagát, hogy sem athéni, sem görög, hanem világpolgár.

Mária sem ázsiai, sem afrikai, sem európai, sem guadalupéi mexicana, sem La Salette gyászba öltözött Nagyasszonya, sem a Pireneusok lourdesi franciája, sem akitai japán, sem Szőkefalva világtalan magyarja, vagy románja. Egyik sem, de mindegyik, mint a világ minden gyermekének édesanyja.

1090 – 1153 Szent Bernát Szent Bernát XII. századi üzenete Jézus Krisztus másodszor jön vissza a földre láthatatlanu az emberi szívekbe

Egyháztanító, clairvauxi (ejtsd: klervó) apát, a ciszterci rend szervezője, a XII. század szerzetesi-vezéregyéniségének írásai tanúskodnak arról, hogy az Úr Jézus az emberi szívekben megmutatja önmagát²⁹. Erről tájékoztatják korunk kallódó embereit napjainkban a Szűzanya és a nagy misztikusok.

Az Úr három eljöveteléről tudunk.

Első megjelenéskor Urunk megjelent a földön, és társalgott az emberekkel (Bár 3,38), amikor – mint maga is mondja – látták őt az emberek és gyűlölettel fogadták.

Végző megjelenésekor pedig minden ember meglátja az Isten üdvösségét (Lk 3,6) és föltekintenek arra, akit átszúrtak (Jn 19,37)

A kettő közötti közbülső megjelenése titokzatos megjelenés, egyedül csak a választottak láthatják meg magukban, és üdvözíti is lelküket.

Az elsőben tehát testben és emberi gyöngeségben jött el, e közbülsőben lélekben és erőt árasztva mutatkozik meg, míg a végző eljövetelkor dicsőségben és fönségben jelenik majd meg.

Ez a közbülső Úrjövét valamilyen út, hogy azon jussunk az elsőtől a végzőig.

Az elsőben megváltásunkká lett Krisztus, a végző eljövetelkor pedig megjelenik mint életünk értelme, Akiben megtaláljuk megnyugvásunkat és vigasztalásunkat.

²⁹ Szent Theophilus antiochiai püspök szavai szerint a lélek szeme lát és szívének füle hall. (Imaórák liturgiája II. kötet 201. lap)

De nehogy valaki csak képzelődésnek tartsa, amit a közbülső adventről állítunk, ezért hallgassuk meg magát az Urat: „Ha valaki szeret engem,... az megtartja tanításomat, Atyám is szeretni fogja őt, és hozzá megyünk” (Jn 14, 23). Másutt pedig ezt olvassuk: „Aki Istent féli, jót cselekszik” (vö. Sir 15,1). Úgy érzem, hogy aki többet mond arról, hogy szereti Őt, meg is tartja tanításait. Hol kell azokat megtartani? Nem kétséges, hogy a szívünkben, mint a Próféta mondja: „Beírtam szívem rejtekébe intéseidet, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 118, 11)

Ha így tartod meg az Isten ígését, nem kétséges, hogy az is megőriz téged. Eljön majd hozzád Atyjával együtt a Fiú, eljön a nagy Próféta, aki megújítja Jeruzsálemet, és újjáteremt ő mindent. Ez az eljövele valósítja meg azt, hogy amint a földi ember alakját magunkon hordozzuk, úgy a mennyeknek az alakját is magunkon hordozzuk (1 Kor 15, 49). Amint a régi Ádám kiáradt egész emberségünkre, és lefoglalta teljesen, úgy fogja azt majd egészen betölteni Krisztus, aki teremtette az egész emberiséget, és meg is váltotta az egészet, és meg is fogja dicsőíteni az egészet (Sermo 5 Adventu Domini, 1-3: opera omnia, edit. cisterc. 4(1966), 188-190).

1098 – 1179 Bingeni Szent Hildegard

Böckelheimben, Bingen közelében született Hildegard, a középkor egyik legelső német misztikusa. 1098-1179 életének kezdete és vége. – A bencés apácák pedagógiai és hittudományi vezetése alatt magas műveltséget szerzett. Bencés apáca lett és 38 éves korában apátnővé választják és ezt a roppant felelősséggel járó irányító pozícióját 37 éven át gyakorolja a közösség és az emberiség javára.

Bingeni Szent Hildegard rajnai német látnoknő Európa középkorának egyik legnagyobb nő alakja. 1098-ban a rajna-hesseni Alzeyben született egy tízgyermekes család utolsó gyermekeként. A Disibodenberg-i bencés női kolostor apátnője (1136-1173). 81 éves korában halt meg. Az egyetlen ismert nő-misztikus – a szőkefalvi világtalan Rózsika mellett –, aki sohasem volt elragadtatásban (eksztázis), vagy rendkívüli állapotban³⁰.

Évtizedeken keresztül állandóan, tökéletesen éber állapotban egy sajátos mennyei távollátó készüléket látott, s írásainak szövegeit és képeit szó szerint onnan vette anélkül, hogy valaha is eksztázisba vagy félálomba merült volna. „Valami világító felhőt látok, amelyben előttem állnak a látott képek és a hallott szavak.” (L. könyvünk utolsó fejezetének záró elmélkedését a transcendens fényről.)

1996-ban úgy kell mondanunk, hogy az égi adó sugározza tévékészülékünk képernyőjére a színes és hangos fényfelhőből ránk maradt és a világon egyedülálló műveit. Íme bemutatjuk őket:

SCIRE VIAS DOMINI	Ismerd meg az utat
LIBER VITAE MERITORUM	Könyv az érdeemes életről
LIBER DIVINORUM OPERUM	Az isteni művek könyve

Halálának 800. évfordulóján, 1979. szeptember 17-én jelent meg DAS WUNDER der HILDEGARD MEDIZIN, a Hildegard gyógymód csodája c. alatt életműve Magyarországon is.

³⁰ Nem érdekesség nélküli ezt a 800 évvel korábban élt és a XXI. században is az egész világon ismert és tisztelt német misztikust párhuzamba állítani a XX. századvégi és XXI. századeleji szőkefalvi világtalan egyszerű látnokkal, az akadémiai iskolázottságú polihisztort az elemi iskolázottságú Rózsikával. Az utóbbi eléggé nem méltatható egyszerűségével és közvetlenségével, Hildegard pedig tudományával, alig elérhető intelligencia szintje ellenére a misztika zsenije.

1412. – 1431. május 30. Szent Johanna

Szent Johanna, az „orleansi szűz” születési ideje és vértanú halála, a kezdet és a vég közti idő mindössze 19 földi év! Johanna 1412-ben született a franciaországi Domrémyben. A 17 éves lány egyszerű földműves szülők gyermeke. Vallásos és írástudatlan. – Hazája angol iga alatt nyög. Az idegen megszállás kíméletlenségét a kis falvak is megszenvedik, Johanna családja is átéli a „trianoni”, a „versailles-i” megaláztatást.

Johanna, azaz Jeanne d' Arc (ejtsd: zsán dárk) domrémi otthonában mennyei fényben 1429-ben, égi jelenés során azt a feladatot vállalja, hogy felszabadítja hazáját. Szent Mihály csodás mennyei szavakban adja tudtára az isteni hadvezéri megbízatást a történelem első nőhadvezérének.

Az égi hang (voix surnaturelles) arra bátorítja, hogy szabadítsa meg az angoloktól hazáját, s koronáztassa VII. Károlyt törvényes francia királlyá Reimsben.

Johanna útnak indul. Lóháton ülve férfi ruhát s páncélt ölt, és számos akadály csodaszerű legyőzése után ráveszi a királyt, hogy bízva rá csekély létszámú seregének vezetését. E sereggel bámulatos haditényeket hajt végre, szinte verhetetlen, s végül is sikerül Orleanst, az ellenség egyik főhadiszállását felszabadítania. E győzelem hírére a király katonáit olyan lelkesedés fogja el, hogy felmorzsolják az ellenség sorait, a királyt diadallal Reimsbe kísérik és megkoronázzák.

Johanna természetfeletti fényben, az égi hangok ösztönzésére Szent Mihálynak, a mennyei angyali seregek fejedelmének tanácsára vissza akar térni falujába, de a király nem engedi el. A földi hatalmasság iránti engedelmessége okozza tragédiáját. Párizs ostrománál megsebesül, majd az arannyal megvesztegetett burgundiak kezébe kerül, akik kiszolgáltatják az angoloknak. Az angolok mint eretneket és boszorkányt perbe fogják. A tárgyalás vezetője a szolgálalkú Pierre Cauchon püspök eretneknek nyilvánítja, mire az angolok máglyahalálra ítélik. Az ítéletet Rouenban hajtják végre. Az egyház 1909-ben boldoggá, 1920-ban szentté nyilvánítja, oltárra emeli. A máglya helyén a francia birodalom legnagyobb nemzeti szentjének tiszteletére fehér márványból a XX. század elején emlékmű készült. A kegyelet az év minden napján friss virággal teszi élővé Jeanne d' Arcot. 1936-ban a Szent Imre magyar ifjúság delegátusa az emlékmű nemzeti oltárának lépcsőjénél térdelt a nagy szenthez könyörögve.

Szent Johanna³¹ isteni küldetése elsősorban Franciaország történelmének egyik legnagyobb eseménye. Szinte nincs olyan év, melyben történészek, egyházi írók, a katonai szakírók legjelesebbjei ne foglalkoznának ezzel a természetfeletti, ugyanakkor bravúros hadtörténeti, stratégiai jelenséggel. Minden az Orleansi Szűzről szóló írás a végtelenre nyit, és így minden hihetetlen hihető ebben az isteni „műfajban”. – A témáról a vezérkari tisztek is csak a meditációk alázatával elmélkednek. Egy egyszerű, egészséges falusi parasztlány szellemi-lelki struktúrája, az egyházi és világi kutatóknál ugyanazt a misztikát faggatja Európát, de a hódító hadvezéreket is bámulatba ejtő siker-titkában, mint a lourdesi Bernadettnél, a Fatimai látnokoknál, a garabandali kislányoknál, a medjugorjei gyerekeknél, a japán Sasagawánál,

³¹ Ismerkedjünk meg a magasztos tárgyban néhány alapvető irodalmi mű szerzőjével:

Charles Péguy: Jeanne d' Arc drámai trilógiája

Bernard Shaw: Szent Johanna

J. Anouilh: Orleáns csalogánya

Honegger oratóriumának szövegét Paul CLAUDEL írta, végül

Schiller: Die Jungfrau von Orleans

vagy korunk belgiumi Margit asszonya Istennel való párbeszédének kegyelmi partnerkapcsolatánál.

Az V. században kapta meg Mária, a Theotokosz, a kitüntető Istenszülő jelzőt. Erről másfélezer évig megfeledkeztünk! A születő egyház első két évtizedében Ő sűgott az apostoli küldetés püspökeinek és diakónusainak. A harmadik évezred indulásakor még inkább szükségünk van az útmutató Máriára, aki nélkül „az emberiség útkeresése alig különbözik a céltalan bolyongástól”. (Mezei Balázsnak, az ELTE bölcsészének „A keresztény pillanat” c. tanulmányából.)

1417-1487 Flüe-i Szent Miklós

A svájci Alpok középkori ősrenegetének egyik kis falujában: Waldenben született 1417-ben Flüe-i Szent Miklós, akit a német nyelvterületen Miklós testvérnek becéznek (Bruder Klaus). Huszonöt év híján, hat évszázad után Svájcól magyar földre lép a tiszteletére emelt első oltárral a Kalocsai Érsekséghez tartozó Imrehegyen. Kecel nagyközséghez tartozik a századok óta templom nélküli Imrehegy.

Kecel legújabb kori történelmét két név fémjelzi: a templomépítő és 1991. húsvét keddjén, 42 éves korában elhunyt Gubik Mihály plébános és az Európa-szerte ismert Pintér műveké. Ennek az egyházpolitikai harcokban rendíthetetlen, fiatal papnak szóbeli testamentuma valósul meg Svájc védőszentjének és a béke apostolának imrehegyi oltárával.

Ki volt Flüe-i Szent Miklós, ez a kemény férfivonásaival a próféták és remetéek nagy emberegyéniségeire emlékeztető apostol, szent és misztikus? IX. Kelemen pápa 1669-ben boldoggá, XII. Piusz pápa pedig 1947-ben szentté avatja.

Flüe-i Szent Miklós iskolázatlan, jómódú gazdálkodó volt, aki már gyermekkorában hozzáedződött a szántásvetés, kaszálás nehéz munkájához. Korának és társadalmának szokása szerint húsz éves korában megnősült. Felesége Wiss Dorottya öt fiú és öt leány gyermeknek adott életet. Ennek a szent életű családnak a leszármazottai mai is nagyszámban élnek Svájcban és a nagyvilágban.

Tanácskérő kortársak, politikusok és egyházi férfiak keresik fel erdei kietlen, rideg magányában. Munkáját, bölcs tanácsadását a kegyelem szintjén az készítette elő és segítette, hogy egyénileg igen nagy kísértéseket, félreértést és gyanúsítást kellett kiállnia és ebben a harcban megedződnie.

Kemény küzdelmet harcolt az őt állandóan kísértő démonnal. Nem egyszer szántás közben angyalok fogták helyette az ekeszarvát, de folytatta harcát a gonosszal, a bűnben gondolkodó honfitársaival is, akik hol megfogadták tanácsát, hol nem.

Elmélkedő életének kegyelmi titka, hogy ez az egyenes járású, szikár férfiú közel húsz esztendő remeteségében sem ételt, sem italt nem vett magához. Élete kizárólag a szentmisén magához vett Oltáriszentség, a Krisztustest volt. A böjtjére vonatkozó közvetlen vagy közvetett utalásokat, kíváncsiskodásokat azzal hárította el, hogy „Ez az Isten titka.” A középkor alkonyának hittudósai az élvhajász, mohó, falánk fogyasztó társadalom bűneiért való nagy engesztelőt látták benne.

Egy főpapi látogatás során *engedelmességből* egy kis darab kenyeret és néhány kanál bort magába erőszakolt, de rövid időre rá, szervezete mindezt ki is dobta magából.

Az egykori krónikák feljegyzik, hogy 1485-ben, két évvel halála előtt Würzburgból egy apáti méltóságban lévő főpap kereste fel és megkérdezte Klaus testvért, ki a fősvény? Azonnal

válaszolt: Mit kérdezed ezt egy iskolázatlan senkiházitól, amilyen én vagyok, szívedben látod, mi megy végbe lelkileg egy fősvény, zsugori emberben: az elmúlt év során tiszta nyereszkesedés célzatával a legjobb borból nevelésesen, olcsó árért 27 nagy hordó bort vásároltál, amit legutóbb óriási nyereséggel adtál tovább. Nyereszkesítő kapzsiságod bűnjelét homlokodon olvasható. Szpekulációd hajszálgyökerei talajt találtak szívedben és bánatodra már sokak előtt nyilvánvaló kapzsiságod.

Isten barátainak ahhoz a középkori dicsőséges nemzedékéhez tartozik Flüe-i Szent Miklós, akik az imádság és szemlélődés középpontjába helyezik a vérző, a megostorozott, a tövissel koronázott, a keresztre szegezett Krisztust, mert hitünk és a Biblia szavai szerint az Oltárszentségben köztünk él és éltet minket. A Szentostya élő és éltető Istene volt húsz évi vezeklő és meditációs életében az egyetlen tápláléka Bruder Klausnak. A vallási és politikai feszültséggel terhes XV. században Svájc, az ő szűkebb hazája és a nemzetközi politika harcainak hínárjába rekedt emberiség – félelmes, sőt megdöbbentő párhuzam napjainkkal – történelmi kibontakozásáért ajánlja életét.

Fiatal katonaként részt vett az emberi szabadság kivívásáért a zürichi hadjáratban. Részes a thüringiai ütközetnek is és századosként szerel le.

Éveken keresztül Obwalden bírója. Bírói tisztét azonban visszaadta, mert megcsömörlött honfitársai fondorlatos gazságaitól, sokszor démoni alvilági bűnözéseitől, kapzsiságaitól, farizeizmusától.

A svájci kantonális önkormányzat elveit fekteti le sokéves irányító közigazgatási munkájával.

Kora társadalmának feslettsége, önzései, fukarsága, pénz-messianizmusa mindig keményebb önmehtagadásra, szigorú böjtre vezeti, mert meglátta, hogy a politikában ezek az életszentséghez segítő misztikának gyakorlati eszközei. 1476-ban, ötven éves fejjel belső, isteni hívásnak engedve – családja beleegyezésével – elvonul a köz- és magánéletből a Klisterli Alp közelébe, és egy erdei szakadékban kezdetben túskebokokban, szabad ég alatt böjttel és imádkozik. Majd faházikót és egy kis erdei kápolnát építtetnek részére fiai.

1467. a svájci Alpokban vállalt remeteségének naptári kezdete.

1487-ben a télen-nyáron mezítlábas remetét magához veszi Istene.

Politikai tanácsadásának csúcspontja vitathatatlanul a stansi egyezségeen való részvétele. A svájci szövetség kantonok *Merész Károlyt*, az erősen feltörekvő burgundiai herceget három csatában megverték, s ezért óriási zsákmány és dicsőség lett az osztályrészük. Ám jellembeliileg nem nőttek fel a győzelemhez, a svájciakon erőt vett az elbizakodottság, s a háború utáni kérdések széthúzását és vitát okoztak közöttük, úgyhogy félő volt, hogy a zsákmány táplálta kapzsiság és az élvhajzászat megrontják őket. Azért jöttek össze a stansi tárgyalásra, hogy döntsenek a vitás kérdésekben. Minél tovább tárgyaltak azonban egymással, annál mélyebb lett közöttük a szakadék.

A baj tetőfokán, amikor az a veszély fenyegetett, hogy a svájci szövetség önmarcangoló polgárháborúba zuhan, Heimann, a stansi plébános a hideg téli éjszakában, a négy órányira levő erdőszakadékba sietett Klaus testvérhez, akit már korábban bevezetett a szenvedés misztikájába. A két férfi megtanácskozta a koromsötét cellában a nehéz politikai helyzetet, és a remete közölte vele a különféle kérdések megoldását és bölcs javaslatával békét teremtett.

A stansi egyezés nyomatékosan bizonyítja azt a tényt, hogy egyedül az Isten képes arra, hogy a politikai élet homályaiba is világosságot vigyen. Ez egyike a vallási irányítás és a politikai történés közötti mintaszerű viszony legtanulságosabb nemzetközi tanításának. Olvassuk végül Klaus testvér levelét Bern városához:

„A béke mindenütt Istenben van, mert Isten a béke, és a béke nem pusztulhat el, a békétlenség ellenben el fog pusztulni. Ezért azon legyetek, hogy a béke alapján álljatok, oltalmaztatok az özvegyeket s az árvákat, ahogy ezt eddig tettétek.”

Flüe-i Szent Miklós 1944-ben megvédi a semleges Svájci Szövetségi Köztársaságot Hitler hadseregének támadásától és Svájc katonai megszállásától. A svájci hadsereg vezérkarának tisztjei eskü alatt vallják, hogy Flüe-i Szent Miklós megdicsőült alakjában volt látható a német hadsereg felett, amelyik végül is felsőbb parancsra elvonult. Stratégiai szempontból és katonapolitikailag megmagyarázhatatlan volt a német visszavonulás.

A misztikus országa, népe fölé emelkedik és felülről nézi a politikát. A misztikus Isten országának építésébe vonja bele a magán- és közélet problémáit. Megvan a híd a közélet, a politika és a kegyelem természetfeletti stratégiája között.

A harmadik keresztény ezredkezdet álma-e, hogy a bizonytalan, végletes és büntől fertőzött közéletünk után a törvényhozó testület, az önkormányzat minden képviselője a misztika és a politika szentjének, Flüe-i Szent Miklósnak közbenjárásával kilencedet imádkozik egy-egy törvényjavaslat sikeres kodifikálásáért, a közélet megújulásáért Európában és a földrészeken?

Flüe-i Szent Miklós misztikáját és az evilág realizmusát csak hittel lehet megközelíteni vagy hitetlenséggel elutasítani. Klaus testvér gyakran elmondta, hogyan okoz neki az ördög naponta fájdalmat, de hogyan vigasztalja meg őt mindig a Boldogasszonyunk.

Svájc történelmileg is hitelesített misztikusa, aki 2002-ben is egyetlenegy napra egybefogja a protestáns és katolikus svájci polgárokat. Őszi ünnepén Klaus testvér az ökumenizmus szellemét küldi le a mennyország isteni dimenzióiból a vallásilag széthúzó és feszültségben élő Svájcba³².

Európa és a világ minden parlamentjének és tanácskozó testületének védőszentje – Könyörögi érettünk!

II. János Pál pápa imája Flüei Szent Miklós testvér sírjánál:

Sachseln, 1984. július 14-én

Uram, Istenem, az a nagy bizalom hozott e szent helyre, amellyel a Te jóságos, korunkban kifejtett működésed iránt viseltetem. Innét áradt ki szent Miklós testvér közbenjárására annyi áldás és kegyelem a béke érdekében. Oly sokan tapasztalják manapság a bűn garázdálkodását: Azt, hogy elfordít Tőled, és cserébe azt ígéri az embereknek, hogy nagy szabadságuk lesz, boldogságuk és békéjük. Valójában azonban önzést hoz, összetűzéseket, elégedetlenséget és békétlenséget, háborút és pusztulást. A bűn elvakítja az embert, és tévútra viszi.

Igazságos és irgalmas Isten, te Fiadat küldted el Megváltónkul. Önként magára vállalta az egész világ keserves nagypéntekjét, és a Te mindenható Szentlelked erejével győzött a bűnön és halálon.

³² Svájc apostoláról szóló írásunk bevezető soraiban szoltunk az Imrehegyen megépült katolikus templomról, amelynek egyetlen mellékoltára hirdeti Flüe-i Szent Miklós időtlen emlékét. – A Szeged-Csanádi egyházmegyei Kötegyán 1997-ben kapott egy gyönyörű kápolnát – 500 éves várakozás és árvaság után. Gyulay Endre megyéspüspök és Dr. Molnár Gyula diakónus közös munkája a Hétfájdalmú Szűzanya emlékére épült körtemplom. A dél-koreai katolikusok adományából épült a mű. Az árpádházi idők stílusában épült kápolnából fahíd vezet a Flüei Szent Miklós festményével díszített kultúrházba.

A feltámadt Üdvözítő ma nekünk is azt mondja, amit hajdan elcsüggedt apostolainak: „Béke veletek!”

Uram és Istenem! Pünkösdkor kiárasztottad az emberek szívébe isteni Lelkedet: azt a Szentlelket, aki a különböző nyelvű és kultúrájú embereket a szeretet és béke egyetlen nyelvivé egyesítette, s összegyűjtötte az Egyház közösségébe.

Megragad engem az emberek körében kifejtett pünkösd működéssed, s így térdelek ma kérő imámmal szent Miklós testvér sírjánál, akit különleges módon hívtál meg békességszerzőül. Közbenjárásában bízva egyesítem az emberek közti békéért és kiengesztelődésért hozzád intézett kérő imáimat e nagy szent imáival.

Nehéz időben hívtad meg Miklós testvért arra, hogy polgártársai „lelkiismerete” legyen, és békét szerezzen közöttük. Házastársi és családi közössége Flüeliben – hála a Te vezetésednek – a hit és ima helye lett. Jóságos gondviselésednek, hála Miklós testvér Dorottyában megértő feleségre talált; ő vele együtt küzdött s imádkozott azért, hogy legyen ereje Isten akaratának engedelmeskedni. Meghívtad Dorottyát arra, hogy átvegye férje helyett a felelősséget családjáért, háztartásáért és gazdaságáért, hogy így szentünknek szabad útja nyíljen az erdős szakadékokban folytatott remeteéletre, az ima számára, arra a megbízásra, hogy békét szerezzen.

Isten, béke forrása, megköszönöm neked azzal a sok emberrel együtt, aki itt a békéért imádkozott, a békének e nagy közbenjáróját és előharcosát, Miklós testvért. Köszönjük Neked azoknak a meghívását, akik ma segítenek bennünket abban, hogy megismerjük és teljesítsük akaratodat. Add, hogy Miklós testvérral s az ő szentéletű feleségével, Dorottyával együtt egyre inkább belássuk, hogy egyedül Tőled való a valódi kiengesztelődés és a tartós béke. Ezért megnyitjuk szívünket Lelkednek, és közösen s állhatatosan kérjük szívünk békéjét, meg a világ békéjét szentünk kedvelt imájával:

Én Uram, én Istenem! Vedd el tőlem mindazt, ami Tőled eltávolít!

Én Uram, én Istenem! Add meg mindazt, ami Hozzád közelebb segít!

Én Uram, én Istenem! Végy el engem magamtól, s add, hogy egészen a Tiéd legyek!

1531. Guadalupe (Mexikó)

A Szűzanya jelenés-sorozata világméretben 1531-ben a mexikói Guadalupeban kezdődött. Ez ma is, – minden eddigi jelenést ismerve –, a legnagyobb jelentőségű Mária-jelenés, mégpedig a tudomány szempontjából is. (Ezt a televízió előtt is elmondtam, de az idő rövideje miatt az utolsó mondatot nem mondhattam el.) Ebben a nem teremtett világban, a Szent Pál által látott Isten országában született alkotásban minden, a kép maga, az alapozás nélküli festmény 470 év óta sértetlen fényében ragyog. 1999. augusztusában, az elmúlt esztendőben mexikói utam és küldetésem alkalmával négy alkalommal bensőségesen, órákon keresztül csodálhattam és imádkozhattam előtte népünkért. Ennek a guadalupei csodaképnek a legutolsó nagy felfedezője új oldaláról a csillagászat. A csillagászok rádöbrentek arra és kimutatták, hogy a Szűzanya ruhájának dekorációja, amelyet csak festőművészeti bravúrnak tekintettek századokon keresztül, azt a csillagállást tükrözi, fényképezi vissza, amely 1531. december 9-én volt a guadalupei jelenés alkalmával, amikor a püspök előtt megjelent a látnok indián, az öt évvel ezelőtt kiváltságolt, ma már oltárainkon is tisztelt boldog Juan Diego. Az ő agavé rostjaiból készült köpenyén rajzolódott ki és az Ég részéről ajándékozódott a fenséges festészeti bizonyosság és tanúság, ami rögtön a torinoi lepel után sorakozik – tudományosan és igazoltságában –, felülmúlva a világ minden más ereklyéjét.

Isten két csodálatos képmást adott az emberiségnek. Az egyik a Krisztus megrendítő szenvedését megörökítő Torinói Lepel, a másik az Istenanya guadalupei festménye, amely az örökkévalóság műtermében keletkezett egy azték indián tóga-szerű köpenyének elülső oldalán.

1531. december 9. TEPEYAC-domb

Juan (ejtsd: Huan) Diego, 57 éves indián férfi szentmisére igyekezik a jelenés napján, amikor a csillagok alól valami le nem írható gyönyörű hangot hall, majd fényt lát, és valaki kedvesen nevéen szólítja. A Szent Szűz jelent meg előtte és nahuatl nyelven arra kérte, menjen a mexikói püspökhöz, s mondja el neki óhaját: „*Hőn kívánom, hogy itt egy kápolnát építsenek, ahol megmutathatom és felajánlhatom egész szeretetemet, segítségemet és oltalmamat, mert én vagyok a ti Irgalmas Anyátok!*”

A spanyol püspök, Juan de Zumárraga kételkedve fogadja a kérést, és jelet kér. A negyedik jelenés alkalmával a Szűzanya kéri Juant, hogy a domb tetején – a hideg téli decemberben – szedje teli rózsával kötényszerű köpenye elejét, mutassa meg Őneki és azután vigye el a püspöknek. A püspök igen csodálkozik azon, hogy ez időben rózsaszedéstről beszél az indián, ám a köpeny leeresztésekor a rózsák kihulltával, gyönyörű Mária-kép válik láthatóvá a ruha elején. Zumárraga püspök térdre esik és könnyezve hálát ad az Istenanyának a rendkívüliségért. Két hét múlva már áll a fából épült első kápolna.

A köpenyt, (amelyet az indiánok *tilmának* neveznek) rajta a csodás Mária-képpel kiállítják, s kegyelmi hatásaként néhány év alatt 9 millió indián keresztelkedik meg. (A „guadalupe” elnevezés spanyol nyelvi félrehallás következménye, és nahuatl³³ nyelven eredeti jelentése: *a démon legyőzője.*)

A Guadalupei Madonna képjelrendszere megértette a bálványimádó bennszülöttekkel, hogy helytelen égitestekben imádni Istent, és évente tízezerrel fiatalok vérét áldozni neki. A Szent Szűz példáját követve, az igaz Istent kell imádni, aki saját Fiát áldozza fel az emberiség üdvösségéért – egyszer s mindenkorra. A képről felismerték a Szűzanya hatalmát is, aki összezúzza a *kő-kígyót*, a Sátánt. A sokat szenvedett aztékok megtalálják a továbbélésükhöz szükséges természetfeletti létmagyarázatot, és az evangélium fényében felismerik emberi méltóságukat s földi küzdelmük végső célját.

A tilmán lévő képnek nemcsak a megjelenése volt csodálatos, hanem mindeddig való fennmaradása is az. A képen, sokszoros nagyításban sem látható ecset nyoma! A növényi eredetű ritka szövésű anyag nincs előkészítve festővászonnak, és erre nem is alkalmas. Ha nem festik be, 20 év alatt szétmállik. Ha megfestik, akkor már 5 év alatt tönkre megy. Ez a kép azonban sértetlenül fennmaradt 470 éven keresztül, pedig az első 116 év alatt még üveggel sem védték, sőt százezrek érintették és kormos, füstös viaszgyertyák megszámlálhatatlan tömegét égették előtte. A tilma festményt nem hordozó részét relikviaként széthordták, így a festmény ma 198x106 cm, melyen a Szent Szűz alakja 142 cm. Jelenleg üveg alatt hármass keretben (arany-ezüst-bronz) őrzik az eredeti bazilika közvetlen közelében felépített hatalmas méretű betonból készült új székesegyházban, annak 20000 zarándokot befogadó belső terében a szentély oltárasztalához vezető introitusként.

³³ Napjainkban kb. 200.000 indián beszéli e nyelvet. Elemi szinten nahuatl iskolák is működnek. – A budapesti Néprajzi Múzeumunkban művészi kivitelű nahuatl nyelven írt kodexet csodálhatunk meg.

Az utóbbi évtizedekben a tudósoknak rendkívüli érdeklődése a kultúra, a művészet minden ágából egyre újabb kérdéseket vet fel a kép létének és keletkezésének magyarázatára. Hosszasan vizsgálta a NASA űrkutatási központ is.

A tepeyaci jelenések óta 46 pápa uralkodását jegyzi fel az egyháztörténelem, s közülük 26 határozottan állást foglalt bullákban, körlevelekben, jubileumi megnyilatkozásokban e természetfeletti jelenség hitelessége mellett.

470 esztendő eseményeinek időrendje

1531. december 9. Az első és második jelenés Szeplőtelen Fogantatás ünnepén.

1531. december 10. Harmadik jelenés.

1531. december 12. Negyedik jelenés. Juan de Zumárraga püspök jelenlétében és rezidenciáján válik láthatóvá a csodálatos kegykép. A képet a püspök magánkápolnájában helyezik el. A látnok nagybátyjának is megjelenik az Istenanya, s meggyógyítja a pestis halálos betegségéből. Ez az első hiteles gyógyulás.

1531. december 26. A püspök a néppel ünnepélyes menetben viszi át a kegyképet Mexikó püspöki palotájából Tepeyacra, s elhelyezik az elkészült kápolna oltárképeként. Szentelés, első püspöki szentmise. Egy halálosan megsebesített férfi visszakapja életét a kegykép előtt.

1533. Második ERMITA néven nagyobb kápolna épült.

1538-at követő évek. 9 millió azték megkeresztelkedése.

1544. Gyermekezarándoklat Guadalupeba (a Tepeyacra) hálaadásul egy gyilkos járvány váratlan megszűnéséért.

1545. Don Antonio Valeriano elkészíti a legkorábbi írásos jelentést a Mária-jelenésről.

1548. A látnok, Juan Diego 74 éves korában meghal a Tepeyacon.

1556. Don Alonso de Montufar domonkos, Mexikó második érseke megépítteti a harmadik Ermitát (templomot).

1557. Mexikó érseke egyházilag megerősíti a jelenések valódiságát (a jelenést követő 26. évben).

1570. Don Alonso de Montufar II. Fülöp spanyol királyhoz összefoglaló jelentést küld az eseményekről, a kép festett másolata kíséretében. (Ennek kiemelkedő szerep jut a lepantói tengeri csatában. 1571.) Október 7-én Don Juan d'Austria fővezérségével a keresztény sereg győz a pogány törökök felett. Megsemmisül a török hajóhad.) Rózsafüzér Királynőjének ünnepét Szent V. Piusz pápa rendelte el a kivívott győzelem emlékére, amelyet a rózsafüzér imádkozása révén a kereszténység az Istenszülő segítségének tulajdonít. Ez az októberi történelmi és dicsőséges évforduló évről-évre Krisztus titkainak szentolvasós evangéliumában a társmegváltó Máriára irányítja az imádkozók figyelmét. A Boldogságos Szűz Mária egyedülálló módon részese Isten fia születésének, szenvedésének, dicsőséges feltámadásának, valamint megdicsőült és mennybe ment teste jeruzsálemi távozása egyedülálló eseményének.

1575. XIII. Gergely pápa megerősíti a kegyhelyhez kötődő búcsúkat.

1629. Mexikó-várost szörnyű áradás önti el. Hajón hordozzák körmenetben a Szent Szűz képét, majd a katasztrófa megszűntéig a Székesegyházban helyezik el.

1634. május 14. Az áradás elmúltával hálaadó körmenetben viszik vissza a Guadalupei Szűz képét a Tepeyacra,

1709. Ekkor készül el a mindmáig fennálló bazilika.

1736. Hétszázézer életet követel a tífuszjárvány Mexikóban.

1737. április 27. A Guadalupei Madonnát az ország Védasszonyának jelentik ki a bűnbánat és engesztelés ünnepi liturgiájában. A járvány véget ér.

1737. december 12. Örök hálából ünneppé nyilvánítják e napot.

1740 és 1758 között. XIV. Benedek pápa tette a legtöbbet Guadalupe érdekében. Megengedte a kép megkoronázását, erre azonban csak 1895-ben került sor. Ő adta a Szűzanyának a Mexikó Patrónája címet, és december 12-ét kötelező ünnepnappá tette oktávával és dupla rítusú első osztályú ünnepi ranggal. Jóváhagyta miséjét és zsolozsmáját. A guadalupei kegyhelyet egyenrangúvá tette a Lateráni bazilikáéval. 1748-ban jóváhagyta a Guadalupei Szűzanya Királyi Kongregációját.

1756. Miguel Cabrera festőművész és társai megállapítják, hogy a kegyképről tökéletes másolatot készíteni lehetetlen.

1777. A Tepeyac-domb keleti oldalán megkezdik a Keresztút-kápolna építését.

1791. Megmagyarázhatatlan csoda menti meg a kegyképet a salétromsav pusztításától, a képkeret tisztítása közben u.i. a sav ráömlött a kép nagy részére, ám csak halovány vízfolt-szerűség nyoma maradt hátra.

1802. A látnok szülőhelyén, Cuatitlanban kápolna épül.

1821. Iturbidei Ágoston császár a függetlenségi háború végén ünnepélyesen a Szent Szűz oltalmába ajánlja Mexikót.

1894-95. XIII. Leo pápa ismét felhatalmazást ad a Madonna megkoronázására, jóváhagyja továbbá az új officiumot és szentmisét. A koronázásra verset is ír, melyet a kép alatti márványba vésnek.

1910. augusztus 24. Szent X. Piusz pápa, Latin-Amerika Védasszonyának kihirdeti a Guadalupei Szent Szület.

1921. november 14. A kegyképet ismét isteni csoda menti meg. Egyházellenes szabadkőművesek a kegykép alatt egy csodálatosan díszített hatalmas virágcsokorba elhelyezett bombát robbantanak. A délelőtt fél 11-es misére időzített pokolgép pusztításában még a kovácsoltvas feszület is meggömbült, de a kép vékony üvegevel együtt ép maradt a törmelékek között. Személyi sérülés nem történt. A bazilika bejáratánál üveg alatt őrzik a kovácsoltvasnak egy formáját vesztett, összegömbült, szobrászosztott kovácsoltvas szépségétől megfosztott „bűnjel” darabját.

1929. Alfonso Gonzalez mexikói fényképész, többszörös nagyítás során a Madonna szemében egy férfiarc tükröződését fedezi fel. Az egyházi hatóság 30 éves hírzárlatot rendel el a felfedezéssel kapcsolatban. Azt csak az érsekség titkos levéltára megnyitáskor tudja meg a világ, mi történt és történt-e valami ez alatt az idő alatt!

1933. december 12. XI. Piusz pápa, a római Szent Péter Bazilikában pontifikált nagymiséje keretében megemlékezik a Guadalupei Szent Szűzről, mint Egész Amerika Patrónájáról.

1936. Első lépések a látnok boldoggá avatása ügyében. Félévenként megjelenő lapot adnak ki „Juan Diego” címmel. Megkezdődnek az első korszerű tudományos vizsgálatok. A Mexikóban élő Fritz Hahn professzor két rostszálat vesz ki a kép anyagából; egy pirosat és egy sárgát azzal a céllal, hogy a Heidelbergben működő Nobel-díjas Richard Kuhn professzorral megvizsgálják. Az ajánló levelet Marcelino Junco, a mexikói egyetemen az organikus kémia osztályát vezető kémia professzora írta német kollegájának. A Nobel-díjas tudós vizsgálatának eredménye káprázatos, mert a többször megismételt analízis során sem a

Madonna-kép rostszálain, sem magukban a rostokban semmiféle festék nyomai nem fedezhetők fel!

1945. október 12. XII. Piusz pápa rádióüzenetben szól a mexikói néphez, és megünnepli a kegykép első megkoronázásának 50. évfordulóját.

1946. Festők és restaurátorok hosszas vizsgálódásaik – szenzációs művészi kritika! – végeredményeként egyhangúlag megállapítják, hogy a kegyképen nincs ecsetnyom.

1950. május 29. S. Carlos Salinas Chávez grafikus, erős nagyító alatt vizsgálja a Madonna arcának kinagyított képét és felfedezi, hogy a jobb szem pupillája egy szakállas férfi arc- és mellképéről árulkodik. Az óriási esemény Luiz Marie Martinezt, Mexikóváros érsekét egy kutató bizottság sürgős megalakítására ösztönzi. Négy évi munka után 1955. december 11-én drámai nyitóbeszéd keretében nyilvánosságra hozza a székesegyház főpapja, hogy a látnokról készített korabeli festményekkel való összehasonlítás kétséget kizáróan mutatja, miszerint a Szűzanya szemében maga Diegó látható. A látnokról készült legrégebb festmény 1533-ból való.

1955. Tolpetlacban fiatalok egy csoportja megtalálja azt a kökeresztet, amely a helyet jelölte, ahol Diego nagybátyját a Szent Szűz meggyógyította halálos betegségéből. Ez volt Guadalupe első csodája 1531-ben a jelenés ideje alatt. .

1956. július. Dr. Javier Torroelo Bueno és Rafael Torifa Lavoignet szemorvosok vizsgálatot végeznek a Madonna szemében, és ugyanazokat a fényreflexeket kapták eredményeikben, mint az élő embereknél. Mint elmondták: *„Ha szemtükrörel fényt bocsátunk a pupillába, akkor ez a fény behatol a szembe és annak mélyéről verődik vissza, nem a felületéről. Ez eredményezi azt a tükröződést, amelyet csak mélységgel és térfogattal rendelkező szemgolyó tesz lehetővé. A Szűzanya kegyképén a szem háromdimenziós. A sík felületű szemfényképeken ezt a tükröződést elérni nem lehet!”*

1962. Dr. C. Wahlig amerikai szemorvos és Izabell nevű optikus felesége 25-szörös nagyítású fényképen végeznek elemzést. Vizsgálataik során a Madonna szemeiben nemcsak további két személyt (Zumárragát és egy másik püspököt) fedeznek fel, hanem sikerül igazolniuk a konvex-tükrök törvényének érvényességét is az Istenanya szemeiben. 1963. szeptemberi jelentésük bizonyítja, hogy kik voltak jelen az 1531. december 12-i püspöki audencián, és hogy a Szűzanya is jelen volt, de láthatatlanul. Másik megállapításuk, hogy a Madonna jobb szeme tökéletesebben visszaadja az emberi alak-csoportot, mint a bal szeme.

1963. XXIII. János pápa utolsó tevékenysége a Vatikánon kívül az volt, hogy felszentelte a Guadalupei Szűzanya templomát a Via Aurelián. Beszéde közben a guadalupei Szűzhez saját kezűleg írt imát mondott.

1963. Az amerikai Kodak Film Rt. szakember-gárdája hosszú vizsgálat után azt írta, hogy a Madonna-kép lényegileg egy fénykép jellemzőit hordozza, de tökéletes fényképet róla készíteni nem lehet!

1966. VI. Pál pápa, felújítva az ősi szokást, aranyrózsát küld Guadalupeba, majd Fatimába és Lourdesba is.

1976. Ramirez Vasquez építész kapja a megbízást tízezer férőhelyes új bazilika megépítésére. Munkássága kezdetén a kegykép előtt, ateista múltjának hátat fordítva, megtér a Katolikus Egyházba.

1979. január 27. II. János Pál az első olyan pápa, aki zarándokként felkeresi a guadalupei kegyhelyet. 2000-ig 4 alkalommal jár Guadalupeban.

1979. május 7. Prof. Philip Callahan és Prof. Jody Smith, az amerikai NASA tudósai sajtóértekezleten kifejtik, hogy tudományosan megmagyarázhatatlan a Madonna-kép keletkezése és fennmaradása, a kép színei, valamint a színek frissessége. A kép *ellenáll* minden vegyszerrel szemben. Erős nagyítás sem mutatja kopás vagy repedezettség nyomait, ellenkezőleg: a Tilma goromba szövésű szálai bizonyos mértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy az arckifejezés a mélység dimenziójának benyomását keltse! Az infravörös felvételek igazolják, hogy a kép alatt nincs vázlat, és azt, hogy régebben három helyen is ráfestés történt, ez azonban kezd leperegni, míg az eredeti „festék” változatlan. Vizsgálataik szerint három személy látható a szemekben.

1981. A Mária-jelenés 450 éves évfordulójának jubileumi ünnepe.

1985. szeptember 19. Borzalmas földrengés Mexikóban. A fővárosban 500 ház összeomlik, 1000 a súlyos és 1000 a könnyebben sérült épület. Hozzávetőlegesen 30000 a halálos áldozat. Az anyagi kárt 4 milliárd dollárra becsülik. A Tepeyac-dombon épült bazilikát és a szentélyében elhelyezett kegyképet a legkisebb sérülés sem érte.

II. János Pál pápa 1979. januárjában, első mexikói útja alkalmával, a Guadalupei Szűzanyához mondott imája:

Guadalupei Szűzanya!

Segíts minket, hogy megerősíthessük testvéreink hitét!

Segíts minket, hogy az örök élet reményét terjeszthessük!

Segíts megőrizni Isten ránk bízott népe lelkének nagy kincsét!

Légy otthon családjainkban, plébániáinkon, misszióinkban, egyházmegyéinkben, az egész nép körében!

Légy jelen a Szentegyházban, amely téged utánozva maga is jó Anya akar lenni: segíteni a lelkeket minden szükségükben, hirdetve az evangéliumot, kiszolgáltatva a szentségeket, megőrizve a családokat a házasság szentsége által, egyesítve az egész egyházi közösséget az Oltáriszentség által, hogy elvezessen mindenkit az örök üdvösségre, és hogy emberhez méltóbbá tegye a Földet.

Határtalan bizalommal fordulunk Hozzád, és kezedbe helyezzük le jövőnket. Amen.

1696. Máriapócs (Magyarország)

Máriapócs őrzi a Szűzanya könnyeit a Nyírség homokbuckáin. A Nyíregyháza-Nyírbátor vasútvonal mentén egyszerű kis állomás. Amennyire Csíksomlyó Erdély és a Keleti Kárpátok vidéke kultúráinak találkozásában idestova fél évezrede élő Mária-szentély, annyira elevenen élte a pócsi könnyező Szűzanya a görög katolikus magyarság és az egész tiszántúli vidék keresztény embereinek magyarságát és katolikus hitéletét.

1696 november első vasárnapján Pap István 1675-ben festett Mária-képe a szentmise átváltoztatási liturgiájának éneklése közben könnyezni kezd³⁴.

³⁴ 1999-ben a Dr. Bourdeaux Ottó jezsuita plébános vezetése alatt álló Szombathely-Herény-i Szent György plébánián adták ki a „Vért könnyezve esengek hozzátok, térjete meg” III. kötetét. A dél-koreai eucharisztikus csodák sorozatában kiemelkedő hiteles beszámoló részletes áttekintést ad a magyarországi Mária-könnyezésekről, így Máriapócsról is. (I.m. IV. fejezet 100-122 . lap) – A három kötet még kapható Dr. Molnár Gyula szerkesztő budapesti otthonában (1121. Mese u. 4.)

Magyarország öt földrajzi pontján volt könnyezés 1670. és 1717. között, amikor majdnem kétszázados szünet után 1905. december 3-19. között ismét sír a drága Istenszülő Mária-pócson.

Mária jelenéseinek könnyezésében kivétel nélkül az országok, a népek, a kis népességek könnyhullatást előidéző sötét oldalait kell bemutatnunk. Nem a napfényt, hanem az árnyékat. Az egyházszakadás, a törökiga, a protestantizmus külső és belső eseményei nemcsak vályog- és fatemplomaink tömeges pusztulását, a romba dőlt plébániákat és iskolákat mutatják, a II. János Pál egyházfősege számára is érthetetlen és nehezen magyarázható inkvizíciót, gályarabságot, a kurucok által megsarcolt templomokat, a vallási liberalizmus által szétvert szerzetek felszámolását, a vallásellenes felvilágosodást, amely a mindent kritizáló racionalizmus hitetlenségéhez vezet. A magyar trónon nem lángelméjű uralkodók ültek (III. Ferdinánd 1637-1657 és I. Lipót 1657-1705), akkor még a racionalizmustól (észelvűségtől), az indifferenzizmustól (közömbösségtől) nem fertőzött uralkodók. A gyermekeiért feltétel nélkül aggódó, őket szerető Édesanyánk XVII-XVIII. századi könnyeinek magyarázatát ebben az ősi hitet semlegesítő, hibás gondolatok, hibás tettek nem vigasztaló háttérében kell keresnünk.

1715. Máriapócs (Magyarország)

A máriapócsi szent Szűz másodszor könnyezik.

Ekkor az uralkodói önkénnyel Bécsbe vitt eredeti képről készített másolat könnyezett. Mária nem a képnek, hanem a helynek adja a kiváltságot. Gróf Erdődi Gábor Antal, egri püspök így örökíti meg és az élő Isten nevében így hitelesíti ezt a természetfeletti könnyezést: „A pócsi kép újabb sírása a megejtett vizsgálat rendje szerint valóban úgy levő igaznak, és természetfelettinak találtatott és általam, mint kormányfő által megerősített...”³⁵

Mária Édesanyánk könnyei az isteni

Gondviselés tükrében.

Bűneink sebeiből csak Szent Anyánk

könnyeivel nőnek erényeink.

A könnyben minden emberi pillanat

fájdalom és az újjászületés ujjongása.

Feltehetünk néhány kérdést:

a. Mi megy végbe az Égen és a Földön, amikor Mária értünk és miattunk könnyezik? Csak a jelenéseket összefoglaló üzenetek fényében lehet hozzászólni a könnyezés istenanyai titkához?

b. Miért csak a szakavatatlan és naiv festészeti és a giccses nyugati szobrászati „alkotások”, olcsó ikonok kereskedői üzleti forgalmában beszerezhető vásári darabjain jelenik meg a máriás könnyek és vércseppek csodája, de a művészet olyan csodás alkotásaiban, mint pl. Michelangelo „Piétája” a római Szent Péter Bazilikában – soha? Ennek egyik lehetséges magyarázata talán az, hogy a Szűzanya a művészi alkotóképesség feltétlen és sértetlen voltát nem akarja sem korlátozni, sem felülmúlni égi csodajellel. Mert az „égi csoda” nem esztétikai (széptani) kategória, hanem maga a túllépés (túlhaladás) a földi dimenziókon. A giccses képek forma és színvilága élővé válik és ekkor már nem giccs. Ez a jelenés-dráma lényege. Földi csillagunk utasaként Isten világszínpada jelenetében látjuk a láthatatlan világ csak hittel

³⁵ Vért könnyezve esengek hozzátok. I.m. 114. lap.

felfogható eseményét Nadzsuban, Damaszkuszban, Máriapócon... A természetes vászon és kő anyagot földi dimenzióink felfokozásának is mondhatjuk. A könnyek mágikus könnyek Nadzsuban lerészegített a szentélyben szüntelenül illatot árasztó Mária-szobor. A könny, az illat kegyelmi mánóra ez! Az isteninek nincs szüksége arra, hogy az égi csodát az emberi alkotás szépségeivel is fokozza, tökéletesítse. Hiszen az isteni szépség maga a tökéletesség, amelyet a legkiválóbb emberi alkotás sem tud megközelíteni, vagy fokozni. Istennek nincs szüksége emberi segítségre az alkotás területén.

Kalandor eszünk rácsodálkozik erre a természetfelettségre, amint ezt tették a damaszkuszi arab rendőrök, amikor az ikont a szigorú vizsgálat semlegességét és tárgyilagosságát biztosítandó a nem templomi berendezésekkel díszített rendőrség rideg épületébe egy hétre átszállították. Vagy Nadzsuban, ahol buddhista hitű orvos-kémikus tudósok vizsgálták Szűzanyánk könnyeit, vércseppjeit és az illatozó olajat. – A kíváncsiskodók és a hívők jobbik része valamiképpen még válaszol, hogy az ember a hordozója a látható és a láthatatlan világnak is. És amikor az isteni fény aranymérlegéről lép közénk Mária, és az Istenszülő legtöbbször templomainkban, de néha szegényes otthonainkban is felkeres bennünket, akkor az ámulaton és bámulaton keresztül a láthatatlan világ szeretetére ébreszt, készítet és segít.

c. Miért csak a Szűzanya sírt, és miért nem a jelenéseket előkészítő és kísérő (Fatima, Garabandal) angyalok is?

d. Mi az istenanyai könnyek értelme, hatása korunk emberi társadalmában és a világegyház életében?

Bűnében, perverzításában és kevélységében a végzet felé rohan az emberiség. Aki a Szűzanya könnyeibe beleimádkozik, haza talál és megnyeri az Isten országába való belépőt. A könnyek a teljeset, az egészet adják. A börtönben az adott erőt a meg-nem-alkuvásukért elítélteknek, hogy könnyeiket nem látták a porkolábok. A könny összeköti Frau Angelica bambinóját és Rubens csodásan megörökített idős édesanyját.

Az evangélisták sehol sem szólnak Mária jelenéseiről, az Istenanya könnyeiről. Közvetve azonban biztos, hogy az egyiptomi menekülésnél könnyezett a Szűzanya. Nem különben akkor, amikor a Gyermeke-Jézust Jeruzsálemben elvesztették majd megtalálták, vitatkozva a hittudósok körében. Közvetett utalást találunk a Megváltó földi életének szenvedésteli részleteinél: így a Kálvárián, a Golgotán, az ostromoztatás, a keresztre feszítés döbbenetes látványakor, az istenkáromlás, a kárörvendezés és az átkozódás óráiban. Anya és Szent Fia egymással párhuzamosan szenved. A Szűzanya fájaldalmát könnyekben fejezi ki.

A már-már erkölcsi törvényekkel alig irányítható és alig nevelhetőnek tűnő ifjúság és az emberiség idegenkedik az Édesanya próféta bírálatától.

Sántikálásunkban, csonkaságunkban pótlások után kapkodunk: kéz-, láb-, fogpótlások után, de ami ennél végzetesebb, szomjúságunkat is alkoholos készítményekkel, röviditalokkal, veszedelmes drogokkal enyhítjük, és távolról sem az Élő Vizek gyógyító forrásánál.

A könny a Szűzanya részéről a bűn világának a bírálata. De ígéret is a bűn vezető szerepének felszámolására...

Ismert mariológia-történeti tény, hogy Szűzanyánk – mint előbb mondtuk – nem nagy költőket, bölcselőket, hittudósokat, közéleti vezetőket tisztel meg jelenéseivel, üzeneteivel, nyilatkozataival, hanem a nép legegyszerűbb gyermekeit. Pásztorok, szegény sorsúak, megvakult Saulok és Rozáliák, süket Sasagawák végső fokon az Isten kiválasztottjai.

Ezek ugyanis együgyűségükben semmit sem tehetnek hozzá ahhoz, amit kaptak.

Mivel ezeknek szíve olyan ártatlanságot hordoz, amilyenre az Úr Jézus mutatott rá, amikor azt mondta: Engedjétek hozzám a kisdedeket!

Az angyalokat is az Ég és a Föld Királynőjének szolgálatára állította be az Isten gondviselő szeretete. Az Úr Jézus akaratából az Istenanyán keresztül szolgálják az angyalok a világ üdvözítését. Ahogyan egyformán képesek személyesnek és személytelennek is mutatkozni, tudnának könnyezni is. Az angyalok a mi világunk lelki kiterjedését is tágítják. E földön élő lelkes és értelmes lények száma 2000-ben minimum 12 milliárd, az emberek és őrangyalok együttese 12 milliárd. Ugyanis 6 milliárd az emberek, amennyi az őrangyalok száma.

Az angyalok részt vesznek az Egyház földi istentiszteleteiben. Résztvevői az örömöknek és fájdalmaknak. Természetesen, mint ahogy az Istenanya, úgy az angyalok sem adhatnak semmit hozzá Krisztus méltóságához és hatóerejéhez, és nem is vehetnek el belőle semmit, csak támogatnak, segítenek minket az evangélium ösvényén.

Az angyalok velünk sírnak és nevetnek. Till Eulenspiegel sírt, amikor a hegyről lefelé ment, mert arra gondolt, hogy fölfelé kell mennie s amikor fölfelé ment, nevetett, mert arra gondolt, hogy lefelé fog menni. – A paradox helyzetekben az angyalok segítenek. A teremtő Isten az angyalok társadalmával népesítette be földi világunkat: ahány ember = annyi angyal, fogantatásunktól halálunkig. Az ember őrangyalával intakt tisztaságban él. És az angyalokkal való sorsközösség az emberben olyan erőket szabadít fel – mert az ember igazában nem mer egyedül élni! –, amelyek az emberi életet gazdagabbá teszik. – Az angyalokkal való együttműködést megtagadó világban, nem akarjuk, hogy amikor elhagyjuk a földet, őrangyalunk legyen lelkünk lelki vezetője.

A hit szellemének pangása, csökkenése, és lassú sorvasztása a világban le nem tagadható tény.

Az egyik francia katolikus folyóirat, a „La Vie” felmérése szerint a nők is tömegesen számolják fel kapcsolatukat az Egyházzal. A 18-34 éveseknek csupán 9 %-a látogatja a vasárnapi szentmiséket. Az ún. gyakorló keresztények egynegyede úgy nyilatkozott, hogy számukra közömbös az abortusz-törvény s a fogamzásgátlás ügyében elhangzott pápai megnyilatkozás.

Kaotikus rohanás a mindent elnyeléssel fenyegető sár- és iszaptenger felé. Gyárművek korma a lelkeken. Mindenütt vadhajtások. Már a bűnügyi rendőrség sem lát bele a bűnözés sűrűjébe, a nagy útvesztőbe.

Nap helyett felhő

VI. Pál 1972. június 25-én kelt deklarációja megállapítja: Azt hittük, hogy a zsinat után napsugár ragyog az Egyházra, de a nap helyett felhő, vihar, sötétség és bizonytalanság szakadt ránk.

a. Az arab „AL-VADHAT” c. katolikus folyóirat 1974. évi 3. számának 185. oldalán közölte, hogy a világapostázia (hitehagyás) döbbenetes méreteket öltött. 50000 főre is felugrott! Nincs statisztikai adatunk 2000-ről.

b. A papi hivatások számának drámai csökkenése: Franciaországban pl. 1946-47-ben 15000-ról 1987-re száz alá esett.

c. Anarchia a hittudósok körében (Svájc, Hollandia, Franciaország, Németország).

d. Zűrzavar a liturgiában (istentiszteleti életben).

Nincs döbbenetesebb a megbántott szeretetnél. A szeretet meggyalázása a világrázkódtatás biztos jele. Az erkölcspolitikai összetűzés, a gazdasági, a kiuttalan ideológiai alagút szinte elkerülhetetlen. De atomháború nem lesz! – Mária könnyei gondolkodást ébresztők és valamiképpen katasztrófa-elhárítók is.

A Szűzanya könnyei vigasztalnak is: még minden megmenthető. Menthető a saját bőrünk. Családunké. Nemzetünké. A megszaggatott öreg Európáé és az egész világé is.

A könnyek is az ég figyelmeztetései, utolsó intései!

A könnyek, Mária könnyei, az anyagon túlmutatás és az anyagban megragadás, a túlvilág és az evilág, az Ég és Föld kétsarkúságának áthidalói, egybetagolói. A könny az isteni kegyelmek jelzése. A teológiai racionalizmus Mária könnyeitől elhatárolja magát, hisz a Mária-jelenések nem tartoznak a depositum fidei-hez, a hit letéteményéhez s nem alkotják a tulajdonképpeni dogmatika tárgyát sem. – Valóban a könny sem nem egészíti ki, sem nem folytatja a kinyilatkoztatást. A könnyek teológiai hite nem szorítja háttérbe a kinyilatkoztatás hiteles forrásait és a hit klasszikus tételeit.

Mária profetikus ereje minden kor, minden idők, minden társadalom, keresztény és nem keresztény emberét érinti. A profetikus erő ott a Mária-könnnyekben és leírhatatlan női szépségének könnyei megdicsőültségének örök fiatalságában mélyebben angyaliak és misztérium-gazdagabbak, mert szűzi szíve szeplőtelen.

1846. La Salette (Franciaország)

Az utolsó két évszázad Mária-jelenéseinek áttekintésében a profetikus előrejelzésű, ún. apokaliptikus tartalmú jelenések az 1846-os La Salette, az 1917-es Fatima, az 1958-as Turzovka: a csehszlovák Lourdes, az 1961-es Garabandal, az olasz San Damiano, az 1973-as Akita, és az 1985-ös dél-koreai Nadzsu, valamint az erdélyi Szőkefalván 1995-ben elindult és a gyulaféhvári érsekség megfigyelése alatt álló Mária-jelenés.

La Salette a francia Alpok 2000 méteres magasságában fekszik. A Corps-i esperesi kerülethez tartozik. 1846. szeptember 19-én, az egyszeri, soha nem ismétlődő Mária-jelenés idején még csak turisták közelítették meg ezt a festőien szép alpesi helyet. 1851-ben Philibert de Bruillard, a Grenoble-i egyházmegye püspöke 81 esztendő, s korát meghazudtolóan lóháton megy fel a jelenés Szent Szüze templomának alapkövetéti ünnepségére.

A 2000-ben boldoggá avatott IX. Piusz pápa megválasztásának legelső évében, a Vatikánban már megismeri La Salette „szép Asszonyának” jelenését, és 1854 július 18-án megkapja az illetékes francia püspöktől a Szentszékhez küldött „titkokat”.

1946. szeptember 19-én, a jelenés százesztendő ünnepségén jelen volt XXIII. János pápa, természetesen 1946-ban, mint Giovanni Roncalli párisi nuncius, akit 2000-ben ugyancsak boldoggá avatott Szentatyánk, II. János Pál pápa.

La Salette a Gondviselés intézkedéseivel szoros kapcsolatban álló máriás kinyilatkoztatás. A XIX. század 50-es éveiben Franciaországot, majd Európát mozgatja meg és hívja fel a megtérésre. – Maximin Giroud (ejtsd: Mákszimen Zsírú) 11 éves tehénpásztornak és Mélanie Calvat (ejtsd; Méláni Kálvá) 15 éves liba- és tehénpásztornak, e két gyermek-látnoknak az volt a mennyei feladata, hogy a Szentatyán keresztül tájékoztassák az emberiséget az Istenanya nagyon komolyhangú üzenetéről.

Mélanie 1858-ban az addig titokban tartott kijelentéseket – a később boldoggá avatott – IX. Piusz pápa tudomására hozza. Majd XIII. Leó pápa 1878. december 3-án engedélyezi a jelenés Édesanyjának üzenete és figyelmeztetése terjesztését.

1965-ben jelent meg „Le fait de La Salette” címen a párisi Cerf-kiadónál egy minden igényt kielégítő tudományos munka. A nagy alakú 450 lapos műhöz az előszót Emil Guerry, Cambrai érseke írta. P. Jean Stern Rómában tanító professzor, La Salette egyik szerzetes tudósa vezetett körül még a 80-as években abban a La Salette-i jelenés-könyvtárban, amelyik a mennyei üzenettel kapcsolatban minden, a jelenés tárgyában írt könyvet bemutat. Egy emberélet kevés ahhoz, hogy az erre vonatkozó írásokat végigtanulmányozzuk. A jelenés valódiságát elfogadó művek 90 %-a mellett eltörlődik a 10 %-nyi anyag, amely a jelenés valódiságát tagadja.

Munkatársai kiválasztásában a történelmet író Szűzanya nem a sajtó világot átfogó irányítóit használja fel. Az Ő munkatársai, így a két pásztorgyerek is már 1846-ban tanulatlan gyermekeként „írják” a mennyei dokumentumot.

Miksa (Maximin) külseje nem vonzó. Kis növésű, nyugtalan gyerek, Négyen voltak testvérek. Korán meghal édesanyja. Apja részeges kőműves, aki felesége halála után újra nősül. Az árváknak kegyetlen sors jut osztályrészül. Miksa hébe-hóba látogatja az iskolát, inkább kerüli. A jelenés idején sem írni, sem olvasni nem tud. Csak a vidék tájszólását érti, a „patois”-át (ejtsd: pátoá). Gyenge az értelmi képessége. Állhatatlan, komoly munkára alkalmatlan. Csínytevésével kihozza türelméből környezetét. Könnyelmű és meggondolatlan. Szíve azonban romlatlan, szenny nélküli, tiszta, önzetlen és résztvevő³⁶. Azt a pénzt, amelyet a zarándokok ajándékoznak neki, a falu legszegényebb gyermekeinek és a zárdát irányító szerzetes nővéreknek adja, azoknak, akik foglalkoznak vele és évekig sulykolják fejébe és szívébe a Miatyánkot és az egyszerű imádságokat.

És ez a bárdolatlan emberke mindig igazat mond 40 éves korában bekövetkezett haláláig. Amikor a gyászruhába öltözött Szépasszony üzenetéről kérdezik, az intelligencia előkelő fölényével és világosságával szól, de kizárólag csak az 1846. szeptember 19-i égi esemény (minden) mozzanatáról, és ellentmondásba soha nem keveredik sem egyházi, sem világi kihallgatásai során. A jelenésről való beszámolója mindig színes, meggyőző és az ismétlések unalmas rutinjától mentes, mintha a Mária-jelenésben újra átélné – a természetfelettség el-nem-múló fényében és hangulatában – az eksztázismentes beszélgetés és spontán emberi öröm magával ragadó közvetlenségének gyermeki természetességét.

A francia Alpok fenséges természeti környezetében Mária, a gyászba öltözött Úrnő és az Ő kicsiny, viselkedésében faragatlan, vadóca: Maximin Giroux! Ez az esemény pásztorok és a reájuk bízott tehének déli pihenőjében volt. Maximin és leány pásztorháza számára a megdicsőült Istenanyával találkozás varázslat volt és leellenőrzött valóság. Talán inkább varázslatos valóság. A lasalette-i jelenés éjjel-nappal világító fáklya és a természetfelettséggel való rendkívüli találkozás fénye a pásztorfiú és pásztorlányka 40 illetve 70 évi földi életében, a hétköznapiok vastag csöndjében, zajában és zürzavarában Mária portréját mutatja 2002-ben is hűen, mert a kép az állandó mának imádságos krisztusi ajándéka.

A természetfelettit – nyitó ez az 1846-os jelenés. Miksa természete, evilági műveltsége helyesebben faragatlansága megmarad nagyon korai férfi haláláig. De csodálatosképpen változatlan gyermeki tisztaságban őrizte meg a kegyelem Maximin szívét minden mocsoktól

³⁶ Végrendelkezése szellemében szívét La Salette székesegyház szentélyének falában elhelyezett urna őrzi.

és szennytől. Ezért teljesült a látnok testamentomi kérése, hogy a szíve a grenoblei megyéspüspök által megáldott szerzetesi templom szentélyébe legyen befalazva.

Évtizedek során százszor és ezerszer ismétlődtek a lelkiismeretes kutatók és természetesen a kíváncsiak részéről feltett visszatérő kérdések. De a gonosz is dolgozott minden ármányával. A Szépséges és Bánatos Asszonnyal találkozás kegyelmi csodájának állandó jelenébe helyeződött vissza mindig a korrekt válasz és a mufurc emberkéből eltűnt minden félszesség, eltűnt az álszerénység és a szorongás, a kételkedés, a feledékenység és mindenekfelett az ellentmondás. Sajnos, nem találkoztam még La Salette szerzetes atyáinak könyvtárában sem Maximin Giroux részletes életrajzával. Mászkált utcákon, tereken nem csak Grenoble környékén, hanem Olaszországban, Rómában, a Vatikánban is. A pásztorgyermekben állandóan élő aktuális jelen maradt a láthatatlan világ égi Édesanyjával való találkozás, amelyben a sátán számára egy ujjnyi rés vagy barlangfurat sem maradt. Az Alpok égi fénye nem tette múlttá szívében 1846-ot és az emberiséghez intézett üzenet minden szavát továbbadta az Isten országába érkezéséig.

A nevelés, vagy csapdát rejtő kérdésekre csak ritkán válaszol. Idézzük az 1870-es évek egyik kihallgatási egyházi jegyzőkönyvéből.

„A jelenés csak gonosz szellem volt!” Maximin erre csak annyit jegyez meg: „Dehogyan, az ördög nem hord a mellén keresztet, amelyen rajta van a Megváltó!”

„Akkor talán valamiféle más hölgy volt?” – folytatódik a Rómából delegált vizsgálatot végző egyházi férfiú ellenvetése. „Ugyan kérem, egy közönséges asszony nem emelkedik a levegőbe, ahol óriási fényben tűnik el.”

„Valami szemfényvesztéssel eltűnik a levegőben.” A válasz: „Ugyan, aznap nem is volt semmilyen felhő az égen.”

Az ellenvetés folytatódik: „De hát olyan könnyű felhőbe burkolózni!”

Miksa válasza: „Hátha olyan könnyű, akkor, uram, burkolózzon ön felhőbe és tűnjön el!”

Helyt kell adnunk az ugyancsak analfabéta pásztorlánynak is, aki azonban szemben látnoktársával, az évek során nemcsak írástudó lett, de figyelemreméltó előrehaladást is tett a hittudomány megismerésének iskolájában, valamint a misztika kegyelmi lépcsőjén.

Azt a helyet, ahol a Szűzanyával való találkozás volt, márványból faragott emlékmű örökíti meg az Alpokban. Így ír a találkozóóról Mélanie:

„Őt látva, elfeledtem teheneimet, elfeledtem az engem alkalmazó gazdáimat, egészen Hozzá kapcsolódtam feltétel nélkül... A fényességbe öltözött Asszony jósága megrészegített. Becsukott szemmel karjaiba szerettem volna menekülni. De erre nem volt idő, mert emelkedni kezdett és másfél méter magasságban először felfelé nézett, majd vissza a földre mireánk, jobbra is, balra is. Azután Róma irányában távozott és ahogy mind magasabbra emelkedett, mindig nagyobb fény vette körül. Számunkra láthatatlanná lett a fényben Mária.”

A Szűzanya könnyezik, sír La Salette-ben.

„Ha nem javulunk meg, Isten úgy sújt le ránk, hogy erre még nem volt példa. Isten népének vezetői elhanyagolják az imát és a bűnbánatot. Sokan lesznek a hitehagyók, az aposztaták... A sötétség szellemében írott könyvek szinte betérítik a földet... Az evangélium tiszta szellemét a kevélység fojtja el. Mi jellemzi a jelenés francia korszellemét? A vasárnapi munka, a templomtól való távolodás, a szent áldozatot üres padok előtt mutatják be, káromolják Isten szent nevét, nem imádkoznak. Pénteken és böjti napokon az emberek úgy falják a húst, mint a kutyák. – Jaj a vagyont vagyona halmozóknak. Az Egyházat roppant válság rázkódtatja

meg... Az erkölcsi zűrzavar, a testi gyönyörök hajszolása általános lesz az egész földkerekségen. Franciaország, Olaszország, Spanyolország és Anglia földjét vér áztatja.”

Párizs lángokban ég és Marseille-t elnyeli a tenger – hirdeti a francia Alpok üzenetének profetikus része. Louis Billot bíboros³⁷, akit – a később szentté avatott – X. Piusz nevezett ki, kijelentette, hogy La Saletteben akkor hisz, ha látja majd a rőt lángokat az égő Párizsban.

II. János Pál pápánk karizmatikus, máriás lelkesége valóságos csodája a Szentléleknek a III. évezredbe átlépett Vatikánban. Ő is zarándok volt La Salette-ben és korábban a boldoggá avatott XXIII. János pápa³⁸, aki a jelenés 100. évfordulóján Giovanni Roncalli nuncius bíboros minőségében zarándokként mondotta a jelenések Máriáját dicsőítő jubileumi szentbeszédet.

1854. Lourdes (Franciaország)

A Szeplőtelen Fogantatás hittételének 1854-es kihirdetését követő negyedik évben az addig ismeretlen francia Lourdesra tekint a világ, és 1858 óta ez a Pireneusok francia oldalán fekvő szentély Európa legnagyobb búcsújáró helye Fatima mellett, vagy talán után.

A 2000-ben boldoggá avatott IX. Piusz pápa 1854. december 8-án kihirdetett Mária-hittétele a Szeplőtelen Fogantatásról az Egyházon belül – igaz, hogy csak jelentéktelen kisebbségben – az Egyháztól való elszakadáshoz vezetett. Az ókatolikusok magukba foglalják nemcsak a Szeplőtelen Fogantatás ellenzőit, hanem azokat is, akik elvetik a hagyományt, mint önálló hitforrást, a pápa törvényhozó elsőbbségét, az átlényegülést, a gyónás és a böjt kötelező voltát s a cölibátust. Németországban, Svájcban, Ausztriában, Csehországban, Hollandiában, Lengyelországban, Észak-Amerikában szórványban élnek. Összlétszámuk az évezred bezárásakor 300 000 körül mozog.

Lourdesnak, ennek a délfraanciaországi nagyközség Mária-jelenésének a francia civil társadalomban hangos ellenzékkel kellett szembenéznie. A támadások élharcosa és nagy port felvert írója Émile Zola. A Massabielle-i sziklafal barlangmélyedésében, fényben megjelent Mária jelenését és Bernadette-el való 18 találkozását gúnyiratban tagadja az egyébként kitűnő tollú író. Hogyan is fogadhatta volna el pusztán ésszel a természetfelettség csodás vizet fakasztó tényét? Hogyan fogadta volna el, hogy Isten már fogantatásában megőrizte Máriát az eredeti büntől? Hogyan fogadta volna el az utcai lárma, hogy Isten megajándékozta Máriát a megszentelő kegyelemmel? Hogyan fogadta volna el a francia janzenizmus napjainkban is pöffeszkedő egyházi kevélysége azt a fenséges karakter-vonását égi Édesanyánknak, hogy soha, egy pillanatra sem volt a sátán hatalma alatt és szüzi tisztasága felülmúlja az angyalokét is?!

Lourdes egyszerre született a XIX. század nagy egyházi és még nagyobb világi viharában, hogy a vihar lecsendesülésével kegyelme időtlenül máriás fényt adjon a világnak.

³⁷ Kinevezése előtt a római Gergely egyetem tudós hírében álló tanára.

³⁸ Giovanni Roncalli, a boldoggá avatott zsinat-pápa 1912-ben a pesti ferencesek templomában – átutaztatában – szentmisét mutatott be. Márványtábla örökíti meg ezt az eucharisztikus történelmi eseményt a Szent József halálát ábrázoló oltár oldalkápolnájában.

1871. Pontmain (Franciaország)

A laveli egyházmegyéhez tartozó francia Pontmain-ben (ejtsd: Ponmen), egy ismeretlen kicsiny 500 lelket számláló faluban hat gyermeknek jelenik meg a Szűzanya 1871-ben, és tíz percig csodás fényfeliratot tesz számukra láthatóvá. A katonailag és politikailag összeomlott Franciaországban, amikor a poroszok ostromzára veszi körül Párizst, a Szűzanya üzenetében kéri: „Imádkozzatok gyermekeim, Isten nemsokára meghallgat benneteket. Az én Fiam kegyes lesz hozzátok.” A fényben látható volt a Szűzanya és mellette egy 60 cm nagyságú feszület, hosszú fényszalagon pedig a Megváltó neve: Jézus Krisztus. – Pontmain a francia forradalom pusztítása és a Verdun-i csatavesztés következtében az imádságról megfélelvezőknek új erőt ad és a minden kegyelmet közvetítő Márián keresztül az isteni Megváltóra irányítja az elpogányosodott milliók figyelmét.

Richard atya, Pontmain egykori római katolikus papja és hitoktatója az egyház megyéspüspökéhez küldött hivatalos jelentését térdén állva írja meg, miután jegyzőkönyvben megörökíti a látnok gyermekek vallomását, valamint a tanúk helyszíni beszámolóit és Pontmain község fiú- és leányiskolái szerzetes tanítóinak tanúságtételét.

Az Isteni Igazságosság női szerzetéből Marie-Vitaline és Marie-Édouard hivatalos beszámolója rendkívüli figyelmet érdemel, mert ezek a szerzetes-pedagógusok egymástól függetlenül hallgatják ki mind a hat látnokot, akik ismételt meghallgatásuk során sem mondanak ellen egymásnak.

1877. Dietrichswalde

1877-ben Dietrichswaldebán, Keletporoszország Ermland-i egyházmegyéjének kis községében, többségében lengyel anyanyelvű hívek táborában volt Mária-jelenés.

A második világháború után az eredetileg német nyelvű község neve lengyel változatban Giertzwaldra változott. 1877. június 27 és szeptember 16-a között két kis lánynak és két már nem kiskorú nőnek a katolikus plébánia közelében lévő jávorfa fölött – Fatimában 1917-ben egy törpe tölgy, 1961-ben a spanyol Pireneusok kilenc fenyője, a belgiumi Beauringben egy galagonyafa a felejtethetlen jel – mintegy 160 alkalommal jelenik meg a Boldogságos Szűz. A szentolvasó naponkénti imádkozását kéri.

Krementz Fülöp megyéspüspök, későbbi kölni érsek – a hivatalos kihallgatások és egyházmegyei kánoni vizsgálatok után –, állást foglal a jelenések valódisága mellett „Die Erscheinungen in Dietrichswalde” c. művében.

Ismeretes egyházpolitikai esemény, hogy a XIX. század második felében Bismarck kíméletlen egyházellenes intézkedése megteremtette a „szájkosárparagrafust”, „Maulkorbparagraph”! amely rendőri felügyelet alá helyezte a katolikus templomi prédikációkat, majd a kölni, a münsteri, az osnabrücki és a trieri püspököket börtönbe záratta. Az irgalmatlan szabadkőműves kancellár és kabinetje a Mária-jelenéseket követő évben, 1878-ban Masella müncheni nunciussal (pápai követ) béketárgyalásokat kezdett, és 1880-ban a keletporoszországi jelenés-szentélyben folyamatosan elmondott szentolvasó megtermi kegyelmi gyümölcsét: Jacobini bécsi nuncius bekapcsolásával létrejön a megbékélés Bismarckék és az Egyház között.

1977-ben – a jelenés 100. évfordulóján – a varsói bíboros érsek és a krakkói érsek-bíboros, Karol Wojtila, a jelenlegi Szentatya vezetésével 100000 fős jubiláló hívő zarándokol el gyalogmenetben a híres kelet-poroszországi Mária-szentélybe.

1879. Knock Mhuire (Írország)

Knock MHUIRE, az írek Lourdesjának neve. 1879-ben ebben a nagyon szegény faluban volt az első írországi Mária-jelenés. Dublintól, a fővárostól északnyugati irányban az Atlanti Óceántól nem távol volt a nem emberi kéz szobrászozta Szűz Mária és Szent József, valamint az evangélista Szent Jánosnak fején mitrával püspöki ornátusos szobra. Mindez a mennyország ajándékeként és égi fényben!

1879 augusztus 21-én este 7 órát rögzít a jelenés egyházmegyei főhatóságának egykori dokumentuma. Ekkor zárták nyári időszakban a templomot, amelynek kórus felőli oldalán fényben volt látható a három élő szobor. Mindhárman megdicsőült testük mennyei eleganciájával egy csodálatos szentmise élő szereplői – a szentmisét celebráló főpap és az Egyházat képviselő Szűz Mária és Szent József –, akiknek baloldalán égi fényben oltár emelkedett, rajta az Isten Báránya, Aki mögött a Golgota keresztje.

2001-től, amikor az égi jelenések Máriájának történelmi tanulmányát írjuk, Knock Mária-szentélyének születésétől 122 év pergett le. A visszaszámlálásban a véráldozatot követelő katolikus egyházüldözés jellemzi a XVIII. század angol világbirodalmát. Ez a megpróbáltatás az ír katolikus egyházat nemhogy meggyöngítette, inkább megerősítette. Krisztus keresztdozatának vérontás nélküli legcsodálatosabb nagycsütörtök-esti, utolsó vacsorai szent ajándéka, testamentuma a világ végéig bemutatásra kerülő fenséges szentmise-misztérium tengelye. Az Újszövetség és a Katolikus Egyház egyedüli áldozata a szentmise, amelyet minden évszázadban, a feltámadást követő 40 napig megdicsőült testtel köztünk élő isteni Alapítónk mennybemenetele óta hitigazságként vallunk, hiszen benne, általa és vele az élő Istennek igazi és valódi áldozatot mutatunk be.

II. János Pál szentséges atyánk, Krisztus földi helytartója az írországi dicsőséges Mária-jelenés szentélyében 1979. szeptember 30-án zarándokként jelent meg. A jelenés 100 esztendő jubileumán Őszentsége személyes tiszteletadásával, jelenlétével, hódolatával legalizálta Írország és az egész angolszász kultúra legnagyobb Mária-szentélyének természetfeletti, hiteles történelmi eseményét.

Az 1879. augusztusi jelenés késő délutánján az Atlanti Óceán írországi Knockja az erősödő esthomályban, majd sötétségben órákig fényben tündökölt. Üzenet nélküli hangtalanságban mutatkozott a háromfős jelenés. Sem a mezítlábas Szűzanya, sem a mezítlábas Szent József, sem Szent János, az evangélista, aki a jelenés-szentmise áldozat püspök-celebrálójának képviselőjében mutatkozott – nem szólaltak meg. A föld terében, a világegyetem legszentebb csillagán az Isten országa ilyen magas szintű, ilyen előkelő szakrális együttese megdicsőült fényben még nem volt az Úr Jézus nagycsütörtöki utolsóvacsorai szentmiséje óta.

Egyetlen jelenés sem volt eddig néma. Minden jelenés az Úr Jézus, a Boldogságos Szent Szűz, vagy az angyalok üzenetét hallatta. Volt ugyan olyan jelenés is, amely fénybetűkben közölte a vigasztalás isteni üzenetét. 1871-ben Laval egyházmegyében Pellevoisinben (ejtsd: Pelvoázen) is néma volt a Szent Szűz, de ott a plébánia és a szerzetes nővérek vezette iskola közelében egy Augustin Guidecoq (ejtsd: Ogüsztén Gidkok) nevű polgár háza felett másfélméteres nagyságú betűk jelentek meg aranykeretben. A szöveget csak a kiválasztott kis gyermekek olvashatták el:

„Imádkoztatok gyermekeim! Isten nemsokára meg fog hallgatni benneteket. Fiam kegyes lesz hozzátok.”

Csakugyan a német-francia háború után az összeomlott franciák lassan talpra álltak.

Az Encyclopædia Mariana „Theotokos” fejezetének 238. és további lapjain, valamint

Robert Ernst: Maria redet zu uns (Mária szól hozzánk) című könyvből idézzük az alábbi részleteket³⁹.

1879. augusztus 21-én Írország nyugati részén (Atlanti Óceán) Muigheo (angol nevén: Mayo) közigazgatási területén a szegényes Knock faluban volt a Szűzanya jelenése.

A falu templomától keletre, az országút közelében lakott serdülő gyermekeivel Beirne nevű özvegyasszony. Augusztus 21-én este 7 órakor a 15 éves Beirne Margit zárta be éjszakára a templomot. A templom déli oldalán világosságot vett észre, de nem törődött vele, hanem a megeredt eső elől gyorsan hazatért.

Cavanagh plébános házvezetőnője: McLaughlin Mária éppen ekkor látogatta meg a Beirne családot. Legnagyobb ámulatára a templom kórusi oldalán három nagy szobrot pillantott meg. Úgy vélte, hogy az esőben Szűz Mária, Szent József és egy püspök szobrát látja. Csodálkozott, hogy az új szobrokról nem hallott Cavanagh plébánostól. Felmerült benne az a magától értetődő kérdés is, hogy miért hagyták kint az esőben a szobrokat?

Este félnyolckor hazafelé indult a házvezetőnő. Az özvegy leánya: Beirne Mária kísérte el. A templom közelében Mária felkiáltott:

„Ó! Nézze csak, szobrok! Miért nem mondta, hogy a plébános úr új szobrokat vett a templomnak?”

McLaughlin Mária bevallotta, hogy erről a vételről neki se szólt a plébános. Beirne Mária erre izgatottan kiáltotta:

„Nézze csak! Nem is szobrok! Mozognak! Az ott a Legszentebb Szűz!”

A házvezetőnő megállt. Beirne Mária pedig hazafutott és kihívta édesanyját és testvéreit. A 20 éves Beirne Domokos idegenkedve követte édesanyját, de amikor meglátta a jelenést, gyorsan odahívta a szomszédokat és az ismerősöket is. Szakadatlanul esett az eső, mégis összejöttek tizenöten, felnőttek és gyermekek. Mindnyájan így látták a jelenést:

Fényes háttér előtt lebegett a Szűz alakja. Hófehér ruhája a köpenye válláról lazán omlott alá. Fején drágakövekkel díszített koronát viselt. Karját úgy emelte föl, ahogy a pap mise közben. Tekintetét az ég felé irányította. Meztláb volt. Jobbján Szent József állt, szintén fehér ruhában. Fejét mély tisztelettel könnyedén hajtotta meg a Legszentebb Szűz felé, kezét pedig összekulcsolta.

A Szűzanya balján tiszteletreméltó püspök állt fehér főpapi díszruhában, fején mitrával, baljában nyitott könyvvel, jobbját pedig fölemelve tartotta, mintha prédikálna. A jelenlevők Szent János evangélistát ismerték föl benne. Lecanvey templomában csakugyan látható az apostol szobra, mely hasonlít a jelenéshez, de püspöki süveg nélkül.

A jelenés legfeltűnőbb szakasza az volt, amikor a három mennyei alak balján tündöklő fényben egyszerű, sima oltár tűnt fel. Rajta a Bárány és mögötte nagy kereszt. A Bárány Szűz Máriára nézett és a jelenlevőkre. Az oltár körül fénysugarak, arany színben ragyogó csillagok és lebegő szeráfok voltak. Mivel a jelenlevők Izaiás (6,2-3) látomását nem ismerték – a hatszárnyú szeráfok arcukat és testüket szárnyukkal fedik, elcsodálkoztak, hogy a szeráfoknak csak a szárnyait látják.

A tizenöt éves Hill Patrick olyan közel merészkedett, hogy Szent János nyitott könyvébe nézett.

³⁹ Robert Ernst mariológiai művének alcíme: Marienerscheinungen seit 1830. Wels Oberösterreich 1951. 21-23. lapokon. Magyarul: Mária-jelenések 1830-tól 1950-ig.

A hetvenöt éves Trench Brigitta pedig, aki egész idő alatt a rózsafűzért imádkozta, boldog volt, hogy a Szűz lábát háromszor megcsókolhatta. Feltűnt az is, hogy a szakadó esőben száraz maradt a hely, ahol a jelenésbeli szentek álltak. Este 9 óráig tartott a jelenés.

Walsh Patrick, a szomszédos Ballinderrig község gazdálkodója ragyogó fényt pillantott meg Knock templomán este 9 óra tájban, miközben még földjén időzött. Amikor másnap érdeklődött a fény oka felől, értesült az eseményről.

McLaughlin jelentette plébánosának a jelenést. A pap azonban az effajta dolgokkal szemben nagy fenntartással élt. Nem ment el a jelenés helyére és a házvezetőnőjétől is megkövetelte, hogy maradjon otthon.

Dr. Mac Hale tuami érsek bizottságot küldött ki a knocki események kivizsgálására. Mind a tizenöt tanú külön-külön írásban adta elő, mit látott és mit élt át.

A vizsgálat eredménye rendkívül kedvező volt. Knock Mhuire zarándokhellyé vált.

Hirtelen gyógyulások tanúskodtak a jelenés igaz volta mellett. A DAILY TELEGRAPH már 1880. márciusában „Mayo vidékén új Lourdes”-nak nevezte Knock Mhuire-t. A Weekly News 1881. januárjában azt írta, hogy minden héten 6-8 csodát jegyeznek föl.

1936-ban Dr. Gilmaltin érsek új bizottságot létesített. A kánoni vizsgálatról fölvetett ügyiratokat 1939-ben Rómába küldték.

A Hívő nép valódinak tartja a jelenést és Knock Mhuire Miasszonyát Írország Királynéjaként tisztelik.

A Mária-jelenések történetében egyedülálló oltárjelenethez – Mária, József és János evangélista jelenlétében! – illik 2002-ben megidézni a Jeruzsálemi hitmagyarázat⁴⁰ felülmúlhatatlan kánonját.

„Urunk, Jézus Krisztus elárultatásának éjszakáján fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, tanítványainak adta, és így szólt: Vegyétek és egyétek, ez az én testem. És fogta a kelyhet, hálát adott, és így szólt: Vegyétek és igyátok, ez az én vérem.” (1.Kor. 11,23). Ha egyszer Ő nyilatkozott, és kimondta a kenyér felett: Ez az én testem, ki merészelne ezután is kételkedni? Ha Ő állította és kijelentette: Ez az én vérem, ki merne még habozni és olyasmit mondani, hogy talán ez nem az Ő vére?

Teljes meggyőződéssel vegyük tehát magunkhoz, mint Krisztus testét és véré. Mert a kenyér színe alatt a testet kapod, a bor színe alatt a vért kapod. Azáltal tehát, hogy veszed Krisztus testét és véré, vele egy testté, egy vérré leszel. Következésképpen Krisztus-hordozók is leszünk, amikor szétoszlik testünkben az Ő magunkhoz vett teste és vére. Így válunk Szent Péter szerint, az isteni természet részeseivé.

Egy alkalommal, amikor Jézus a zsidókkal vitázott, ezt mondotta: Ha nem eszitek az én testemet, és nem isszátok az én véreimet, nem lesz élet bennetek (Jn. 6,53). Azok viszont, mert nem lelki értelemben fogadták, amit mondott, azt gondolták, hogy emberhús evésre biztatja őket, és ezért megbotránkozva, visszahúzódtak tőle.

Az Ószövetségben is voltak szent kenyerek; ilyenek nincsenek többé, éppen mert az Ószövetséghez tartoztak. Van viszont a lelket és testet megszentelő mennyei kenyér és üdvösséget szerző ital az Újszövetségben. És amint jó a testnek a kenyér, úgy válik egészségére a léleknek az Ige.

⁴⁰ Cat. 22, Mystagogica 4,1. 3-6.9: PG 33, 1098-1106.

Ne tartsd tehát azt közönséges kenyérnek és bornak, hiszen az Úr mindenható szava alapján Krisztus teste és vére az. Ha érzékeid mást sugallnak is, a hit biztosít és megerősít téged.

Most megtanultad, és hitedben meg vagy győződve, hogy az, ami kenyérnek látszik, az nem kenyér, még ha az ízlés mást mond is, hanem Krisztus teste; és hogy az, ami bornak tűnik, az nem bor, még ha az ízlés úgy érzi is, hanem Krisztus vére. Már tudod, hogy egykor erről mondta Dávid a zsoltárban: Olajjal örömet derítesz az arcra, a kenyér meg erőt önt az ember szívébe (Zsolt. 103,15). Erősítsd meg tehát szívedet, azt a kenyeret mint szellemi kenyeret magadhoz véve vidámítsd meg lelked arcát.

Bárcsak tudnád jó lelkiismerettel megőrizni lelkednek ezt a vidám, tiszta arcát, amely visszatükrözi az Úr dicsőségét, és bárcsak haladnál is mindig előre ennek a dicsőségnek az útján Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, akinek tisztelet, hatalom és dicsőség mindörökkön-örökké. Amen.”

1905. Máriapócs (Magyarország)

Szűz Mária pócsi kegyképének harmadik könnyezése. Firczak Gyula munkácsi megyéspüspök vizsgálata megállapítja, hogy 1905 december 3.-tól 19.-ig immáron harmadszor könnyezik a kegykép Máriája.

Tehát folytatódik az 1696. novemberi első könnyezés, az 1715-ös pócsi második könnyezés, melyet gróf Erdődi Gábor egri főpásztor hitelesíti.

Az 1905-ös harmadik könnyezés a kegyelem irányította bazilita szerzetesek gondozásában virágzó szabolcsmegyei görög katolikus zarándokhelyet ismét az érdeklődés középpontjába helyezi, nemcsak az osztrák-magyar monarchia területén, hanem akkor még katolikus Európában is! „Vérzik az eredeti, Bécsbe szállított kegykép szerény másolata!” Állva, térden állva apák, anyák, betegek Mária arcát nézik. Minden hozzá könyörgő úgy látja azt a könnyező arcot, hogy csendben, gyertyafényben napfényben Mária visszanéz hozzá a könyörgőre és csak a könyörgő szavaira figyel.

Az utolsó három századot igazoló hálatáblák, rendkívüli emléktárgyai a természetes ésszel megmagyarázhatatlan testi csodáknak.

Nem gondolunk arra, hogy Máriapócsból hiányoztak a könnyek. De a XVII. század végétől már több, mint 300 évet tesz halhatatlanná a pócsi könnyezés. Ebben a szentélyben szakadatlanul könyörög a zarándoksereg.

Ami igazában hiányzik Pócsból, hogy nem könnyezünk együtt a könnyező pócsi Madonnával, hogy nem sírunk együtt Édesanyánkkal. Ő azt várja tőlünk 2002. magyar viharában, hogy merjük rábízni az igazán nagy ügyeket, a sorsproblémákat. Ő azt várja tőlünk, merjük rábízni második és harmadik évezredünk Egyházának és missziós küldetésű magyar nemzetünknek mélyből gyűrűző minden kínját és fájdalmát, mert minden törekvést, könyörgést, vágyat és kívánságot a zarándokhely Máriája tesz eredményessé és a kereszthordozás keservében is boldoggá.

1917. Fatima (Portugália)

Bangha Béla jézustársasági atya szerkesztésében jelent meg 1931-ben a Katolikus Lexikon II. kötete; 17 évvel a Fatimai Mária jelenések után hiába keressük benne a Fatima címszót, annak ellenére, hogy a jelenés helyére illetékes leirai megyéspüspök az 1917-es Mária-eseményt követő 13. évben, már 1930-ban kihirdette Fatima természetfölöttiségét és engedélyezte a Szent Szűz tiszteletét és a hely látogatását. A lexikon hallgat a jelenésről. Ez figyelmeztetés és egyben bölcs tanítás is számunkra, hogy két évtized a kétezer éves Egyház életében nagyon rövid idő. Az örökkévalóság szempontjából pedig kevesebb, mint a másodperc 10000-ed része. A Szentlélek irányította Egyház prudenciával, okossággal kezeli a természetfeletti eseményeket.

A második kiadást megért lexikon 80 évvel a Mária-jelenés után 2000-ben már 3 oldalt szentel Fatimának. Szórol-szóra ebből idézünk összefoglaló jelentést.

Fatima. A fatimai jelenések óta (1916 tavasza -1927. X. 13.) Lourdes után a világ⁴¹ leglátogatottabb Mária kegyhelye, évi több mint 4000000 zarándokkal. – A Szűzanya jelenéseinek helyén 1918-ban kis kápolna épült, ahová 1920. VI. 13-án helyezték el a mai kegyszobrot. A völgyben 1924-ben lelkigyakorlatos házat és kórházat építettek. 1928-ban kezdték a bazilika építését, 1951-ben alakították ki a szentély előtti nagy teret, a 180x480 m-es *Recintot*. A korábban lakatlan völgyben 1996-ban 9000 lakosú kis város születik, több mint 60 szerzetesházzal, sok szállodával, szálláshellyel. 3 gimnáziuma van 3000 diákkal. – A leirai megyéspüspök kivizsgálta az eseményeket, 1930. X. 13-án körlevélben kihirdette a jelenések természetfölötti jellegét, és engedélyezte a Fatimai Szűzanya tiszteletét. 1931. V. 13-án a teljes portugáliai püspöki kar elzarándokol Fatimába, és följánlják az országot Mária Szeplőtelen Szívének. E felajánlás a Szűzanya különleges oltalmának köszönhetően megmentette Portugáliát a II. világháború borzalmaitól. Hálából a portugál asszonyok arany ékszereiből és kb. 3000 drágakőből koronát készítettek, amellyel XII. Piusz pápa 1946-ban Marella bíboros-legátus által megkoronáztatja a kegyszobrot, és elrendeli Mariának, mint a *Világ Királynőjének* ünnepét. – Magyarország jelenéssel foglalkozó katolikus sajtója: A Fatimai Kálvária Hírei (1964-67), Fatimai Látnokok (1964).

A fatimai jelenések. 1916. V. 13-tól – 1917. X. 13-ig három angyali és hat Mária-jelenés volt, amelyet a 10 éves *Lúcia Santos*, a 9 éves *Ferenc Marto* és a 7 éves *Jácinta Marto* látott. – 1916 tavaszán a 3 pásztorgyermek egy ifjút pillantott meg, aki a béke angyalának nevezte magát és imádságra buzdította őket. Szeptember végén az angyal az Eucharisziával jelent meg, és megáldoztatta a 3 gyermeket. 1917. V. 13-án jelent meg a Szent Szűz *Cova da Iria*, a Béke völgye lejtőjén, kérte a gyermekeket, hogy imádkozzák a rózsafüzért és 6 hónapon át ugyanebben az időpontban jöjjenek el hozzá. VIII. 13-án a gyermekeket elzárva tartották, ezért a Szűzanya VIII. 19-én jelent meg Valinhosban. E jelenés helyén a magyarok kápolnát építettek, melyet 1956 VIII.12-én szenteltek föl. A Szűzanya imádságokat, áldozatot és engesztelést kért. X. 13-án kb. 70000 ember jelenlétében történt a jelenés és a mindenki számára látható *napcsoda*. – A Fatimai jelenések egységet alkotnak. Hozzájuk tartozik még 1925. XII. 10-én a pontevedrai jelenés, amikor a Szűzanya az engesztelő *elsősombati* ájtatosságot, és 1929. VI. 13-án a tui jelenés, amikor Oroszország felajánlását kérte. E följánlást 1942. X. 31-én *XII. Piusz* végezte el. 1964. IX. 21-én a II. Vatikáni Zsinat 3.

⁴¹ Nem a világ, hanem Európa leglátogatottabb Mária-szentélye. A mexikói Guadalupe zarándokainak száma évi 20 millió. (A tanulmány szerzőjének megjegyzése.)

ülésszakának végén VI. Pál, 1984. II. 25-én II. János Pál pápa a Szent Péter téren, a fatimai kegyeszobor előtt a világ püspökeivel együtt a felajánlást megismételte úgy, ahogy azt a Szűzanya kérte. – A fatimai jelenések kivizsgálása 1929. IV. 14-én fejeződött be, s a fatimai püspök 1930. X. 13-án hirdette ki hiteles voltukat.

A fatimai Magyar Keresztút és Kálvária. Kardos Illés szerzetes atya kérésére a leiriai megyéspüspök 1956. VII. 16-án engedélyezte a *Fatimai Magyar Kálvária Mozgalmat*, mely azt tűzte ki célul, hogy Fatimában a magyarság keresztutát és kálváriát állít. Így akarta a külföldre menekült magyarság megvallani a Magyarok Nagyasszonyába és a fatimai üzenetbe vetett hitét, bízván abban, hogy Mária kieszközli Magyarország föltámadását. A 14 stációt a „Kis Pásztorok útján” 1962. VIII. 12-én áldotta meg János leiriai megyéspüspök, a Szent István király-kápolnát és a Kálváriát pedig 1964. V. 12-én benedikálta. – *A Mindszenty bíborosról nevezett Fatimai Magyar Kálvária Hírei* c. tudósító évente 3-4-szer jelent meg, tájékoztatva a Fatimai Család tagjait a gyűjtés és az építés eredményeiről.

A fatimai üzenetek. A Boldogságos Szűz a fatimai jelenések alkalmával három dolgot kért: 1. mindennapi rózsafüzér, ima és engesztelés a bűnösök megtéréséért. – 2. Mária Szeplőtelen Szívének tisztelete, különösképpen az engesztelő *elszombatok* tartásával. – 3. A pápa ajánlja föl a püspökök kollégiumával együtt a világot Oroszország külön említésével Mária Szeplőtelen Szívének, és ezt a felajánlást mindig tudatosítsák. – 1917. VII. 13-án a Szűzanya 3 titkot is közölt a látnokokkal. Az első kettőt Lúcia nővér 1941. VIII. 31-én levélben közölte a leiriai megyéspüspökkel. Az 1. titok a pokol látomása és azoknak a büntetéseknek a jövendölése, melyek a világra várnak, ha nem hallgat Mária intésére. A 2. titok Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletének kinyilatkoztatása, mely reménycsillag a világ békéje és a lelkek üdvössége számára. E két titkot Schuster milánói bíboros 1942-ben hozta nyilvánosságra egyházmegyei körlevelében *Őszentsége, XII. Piusz pápa püspökké szentelésének 50 éves jubileumára a fatimai Szűzanya első jelenésének 50. évfordulója* címmel. A 3. titkot Lúcia nővér 1944. VI. 17-én zárt borítékban adatta át a leiriai püspöknek, aki azt később a lisszaboni nuncius által eljuttatta Rómába, XXIII. János pápának. A Szentatya 1960. V. 13-án vett tudomást a levél tartalmáról Ottaviani bíboros és néhány munkatársa jelenlétében, s kérte, hogy ne hozzák nyilvánosságra. 1966-ban a Szentatya kívül Ratzinger bíboros, a Hittani Kongregáció prefektusa ismeri e titkot. A fatimai üzenetek kutatóinak az a véleménye, hogy a még ismeretlen titok a hitre vonatkozik.⁴²

A fatimai vándorszobor a fatimai kegyeszobor másolata, melyet 1947. V. 13-án áldott meg az évorai érsek, és járja a világot. – Első útja a belga Maastrichtba vezetett a Nemzetközi Mariológiai Kongresszusra. Azóta úton van és közvetíti a fatimai kegyhely áldásait. 1994. VI. 11-től – X. 11-ig Magyarországon volt, és végiglátogatta az egyházmegyéket. (E szobor mását küldte Shvoy Lajos megyéspüspök kérésére a leiriai püspök 1950. XII. 22-én Alsószentivánnak.)

Lúcia, az egyik látnok a 2002. évben 95 éves, sarutlan karmelita nővér boldoggá avatott unokatestvéreinek ünnepségén – II. János Pál kívánságának megfelelően – személyesen jelen volt.

1916 tavaszán az angyal tanítja meg a kezdetben félénk kis gyermekeket, később az egész világon imádkozott egyszerű, kedves és sorsdöntő tartalmú könyörgésre:

⁴² A titok nyilvánosságra hozatala 2000 tavaszán Rómában megtörtént.

Istenem, hiszek tebened,
imádlak téged,
remélek tebened és
szeretlek téged.
Bocsánatért esedezem hozzád mindazokért, akik
nem hisznek benned,
nem imádnak,
nem bíznak benned és
nem szeretnek.

A három gyermek földre borulva fogadta az első angyali találkozást, a tanítást és az angyal távozását! A második angyali jelenés augusztus táján az ebéd utáni időszakban volt. Az imádságra, a vezeklésre felhívással egyidejűleg a bűnösök megtéréséért való engesztelést kéri az angyal. A harmadik jelenés október elejére tehető.

1917 októberében a bolsevizmus forradalma megdönti az akkor már polgári-demokratikus kormányt Oroszországban, ekkor az istentelenség és szabadkőművesség megveti lábát Euráziában és Európa addig még pokolivá nem züllesztett keleti részein.

Portugáliában kormányválság kormányválságot követ és a pénzügyi összeomlás defetista (csüggedő) hangulatot teremt 1917-ben. Az első világháború harmadik évében nagy a reményvesztettség, a szétesés hangulata lesz úrrá az európai hadviselők között és főképp a több milliós véráldozattal gyászba borított hátszországok lakosainak körében.

Ki mert arra gondolni, hogy az Istenanya Mária Portugália legszegényebb vidékén egy mennyei fénybe borított törpe tölgyfán hirdeti meg az emberiséget megmentő lelkipásztori és a világot evangelizáló programját, figyelmeztetve a kommunista eszmék és egy még borzalmasabb II. világháború veszélyeire.

Fatima 2000-ben már a történelem egyház- és világpolitikai eseménye!

1932. Beauring (Belgium)

A belga Beauring (ejtsd: Boren) városka a francia határ közelében fekszik. Európa és benne is az egyik, Belgium számára legviharosabb évtized elején megjelenik itt a Boldogságos Szent Szűz mint a világ Királynője egy szegény, vallásilag közönyös család gyermekeinek. A háromgyermekes Voisin (ejtsd: Voázen) és a kétgyermekes Degeimbre (ejtsd: Dözsembr) család a Szűzanya kiválasztottjai. A leggyakoribb jelenési színhely egy galagonyabokor. Imát kér a Szent Szűz, sok imát, állandó imádkozást.

Az első jelenéskor a városka zárdaiskolájának kertjéből látható vasúti töltésen sétál Mária fényben és ragyogó szépségben.

Az öt kisgyermekhez együttesen is, és külön-külön is szól. A jelenések utolsó szakaszában már azt kéri a Szeplőtelen Fogantatás, hogy mindig imádkozzunk, de azt a rendkívüli biztatást is adja, hogy megtéríti a bűnösöket.

Ahogy súlyosodnak a politikai nehézségek, úgy nő a zarándokok száma. A jelenéstől számítva alig 10 esztendő telik el, és az illetékes namuri (ejtsd: namür) püspök kánoni vizsgálatok után, főpásztori hatáskörében elismeri a jelenést, zarándokhellyé nyilvánítja Beauring-et. Milliók zarándokolnak és a pogány hitleri önkényuralom rettenetes hónapjaiban jelképpé nemesedik a jelenések helyének máriás galagonyafája. Előfordult, hogy a plébániatemplomban 25000 zarándokot áldoztattak meg. Így lépett be a ma is kedvelt belgiumi Beauring az Istenanya Máriával az európai jelenési helyek történelmébe.

1933. Banneux (Belgium)

A belgiumi Banneux-tól (ejtsd: Bánnö) néhány km-re fekszik a Liège-i (ejtsd: Liézs) püspöki székhely. Ebben a városkában a Beco (ejtsd: Békó)-családdal kell megismerkednünk. Két gyermekük volt, azonban csak a 11 éves Marietta volt a Szűzanya nyolc jelenésének kiválasztottja. A Szent Szűz „A Szegények Szűze” néven mutatkozik be Mariettának, aki a jelenésekig felületesen kezelte az iskolai hitoktatást, első szentáldozására sem készült fel. A nyolc jelenés tette a gyermeket egyháza igaz gyermekévé és Jézus kis apostolává, aki a téli fagy idején hó tetején térdelve imádkozza el a szentolvasót.

Mint ennek a beszámolóknak a szerkesztője 2000. augusztus 28-án imádkozhattam a jelenési hely kápolnájában. Helyszíni tájékoztatás birtokában közölhetem, hogy a napjainkban 78 éves Marietta minden éjjel virrasztva imádkozza a szentolvasót, hogy a bűnösök megtérésével a harmadik keresztény évezredben eljőjön Mária diadalmas uralma. – A jelenést követő 16. évben, 1949-ben Kerkhofs, Liège (flamandul Lüttich) akkori püspöke megadja a Mária-jelenés helyére az egyházi jóváhagyást, és megengedi a zarándoklatokat.

Sztálin, Hitler, Mussolini diktatúrájának drámai korszakában a belgiumi Banneux-t és Beauring-t az Istenanya imádkoztatja. A „zseniális gonoszág” nagy korszaka Belgiumtól Leningrád külvárosáig és a Kaukázusig terjed. Mária a barbárság világtörténetének döbbenetes eseményeibe beleszól kis gyermekek és misztikusok bevonásával, egyszerű, ártatlan emberek rózsafüzér-imádságával, apró kis engesztelő áldozataival.

A földi jelenések Nagyasszonya, Mária előtt a világdráma minden jelenete nyitott képeslap. Sajnos, a megtisztulás, a megújulás szinte kivétel nélkül világéggel, országok-népek földarabolásával, Gulágokkal, koncentrációs táborokkal, internacionálékkal, szabadkőművességgel, vértanúsággal jár. De a cselekvés részesei mindebben nemcsak a lármás ördögök, hanem világmegújulást hozó misszionáló angyalok és kiválasztott kicsiny lelkek, engesztelők is.

1947. Tre Fontane (Olaszország)

Rino Fisichella egyházmegyei főpásztor mondott búcsúbeszédet Bruno Cornacchiola temetésén 2001. június 24-én. 88 éves korában hívta magához a mindenható Isten, az Istenországába a jelenés Tre Fontane-i kiválasztottját. A jelenéstörténet „bibliás” Szent Szűze ötnegyedórás katechetikai oktatással vezette be Krisztus tudományába ezt a háromgyermekes egyházgyűlölő római villamoskalauzt.

Rómában született 1913 május 9-én és Rómában halt meg 2001. júniusában. Magyarországon kétszer volt. Cserháti püspök atya meghívására Pécsen tartott előadást, majd második útján a Mária-Remete-i kegytemplom előadó termében számolt be evangelizáló működéséről és mondott köszönetet Vida Zoltán szobrászművésznek a Tre Fontane-i bibliás Szent Szűz jelenés-ügyének felkarolásáért és művészi festményéért.

Baráti kézzel szorítással búcsúzó biblíás korú olasz barátunktól. Köszönöm, hogy személyesen elmesélte olasz vagy magyarhoni találkozásunk egyikén azt az egyedülálló Mária-jelenés élményét, amelyet ha más nem örökített meg, ezen a helyen állítok emléket neki és a drága trefontanei biblíás Szűznek.

Bruno autót vezetett valahol, Róma és Firenze között 70-90 km-es sebességgel. Jelenés! A Szűzanya üzenetet adott kiváltságolt fiának. És mindez elragadtatásban, autóvezetés közben. Égi fényben Mária, majd a jelenés végén a fényvel eltűnt a biblíás Szűz. – Ekkor ébredt

tudatára Bruno, hogy kocsija megtett a jelenés ideje alatt hozzávetőlegesen 50 km-t. – A vezetés felelősségét átvette bizonyára Rafael főangyal. Ennek a tüneménynek megértésével hiába birkózik az óvatos és kételkedő okoskodás.

Isten veled Bruno testvérem. R.I.P

A Mária-jelenés, ahogyan Bruno Cornacchiola elmesélte

1917-ben április 12-e szombatra esett. A római tavasz teljes pompájában ragyogott. Kora délután volt. Bruno Cornacchiola Róma város szerényen fizetett villamoskalauza hétvégi kirándulásra indult gyermekeivel: a hétéves Carloval, a négyesztendő Gianfrancoval és legidősebb leánygyermekével Isolával. A legkisebb gyermek már keresztleletlen volt, de a másik kettő sem gyónt-áldozott.

Az édesapa gyermekeit igazában az ostiai tengerpartra akarta vinni. Jolanda asszony, Bruno felesége (+ 1976) fáradságára hivatkozva otthon maradt. Az öltözködés, a nekikészülődés úgy elhúzódott, hogy lekésték az ostiai tengerpartra induló vonatot. Hogy a gyermekek jó kedvét ne vegye el, Bruno a gyermekeknek a Tre Fontane-i eukaliptusz ligetet javasolta kárpótlásul. Ez a liget árnyas, hűvös hely: a rómaiak kedvelt kiránduló helye napjainkban.

Miért „Három forrás” (Tre Fontane) a neve? Ott végezték ki Szent Pált. Lefejezésénél a feje hármat bukfencezett és ott három forrás keletkezett. Ahogyan Bruno mondotta budapesti beszámolójában 1974-ben: „az üdvösség három vízforrása”.

Megérkezvén, a gyermekek játszani kezdtek, Cornacchiola pedig jegyzeteket készített egy, a Szeplőtelen Fogantatást támadó és előkészítés alatt álló előadása számára.

Bruno Cornacchiola 1913. május 9-én született, szegény szülőktől. Saját szavai szerint: „Közönséges emberek gyereke.” Sem jó példát, sem jó nevelést nem kapott, még rendes ételt sem. Gyermekkorán nagyon hányatott volt. Az utcán nőtt fel. Budapesti vallomásában úgy mondotta, hogy „az utca gyereke voltam, káromkodtam, loptam.” Mielőtt azonban a romlás útjára sodródott, egész fiatalon – a kegyelem megmagyarázhatatlan érintésére – elvégezte Jézus Szíve tiszteletére a kilenc elsöpénteki szentáldozást.

Ha éhes volt, nem szégyellte az utcán koldulni sem.

1936. március 7-én katolikus házasságot kötött Lo Gatto Jolandával, egy szelíd és hallgatag természetű munkásleánnyal. Házassága évében: december 21-én önkéntesnek jelentkezett Spanyolországba, ahonnan véglegesen 1939-ben tért vissza Rómába. A spanyol fronton összebarátkozott egy német katonával, aki mint sokat olvasott ember, nagy hatással volt rá. A mérgező hatás észrevétlenül vert gyökeret lelkében és egyszer csak arra ébredt, hogy gyűlöli a pápát is, meg az Egyházat is. Hazatérése után úgy gondolta, hogy nézeteinek legmegfelelőbb hely a baptisták, majd az adventisták között van. Lelkesen, merészen dolgozott, hamarosan az adventista római és lazioi ifjúságot előadásával buzdította és szervezte. Propagandista lett. Legfőbb vallási ellenségnek az antikrisztust megszemélyesítő pápát tartotta. Minden alkalmat felhasznált arra, hogy a katolikus egyház tanítását, dogmáit támadja, különösen a Szent Szűzre vonatkozókat. – Feleségét és gyermekeit belekényszeríti az adventista gyülekezetbe. Sokakat megnyert a gondolatnak, főleg a Tiburtino negyedben és az ATAG-ban villamoskalauz társai között, akik a VIA URBANA-i előadó termet állandóan látogatták. – Elvakultságában végső leszámolásra készül – mint nagy tette – a pápa meggyilkolására. Spanyolországból egy tört hozott magával és annak markolatára ráírta: „Halál a pápára!”

A kirándulás napján is egy propaganda előadásra készült, mialatt gyermekei játszottak. Már megvolt a vázlat. Annak bizonyítására készült, hogy Szűz Mária csak egyszerű asszony volt és Jézusnak testvérei voltak s nem volt szeplőtelenül fogantatott sem. S a mennybe sem vétetett fel...

A gyermekek labdája játék közben kétszer is elgurult. A másodszori elgurulásnál semmi-képpen sem sikerült azt megtalálniuk. A tízéves Isola labdakeresés közben vadvirágot szedett édesanyja számára. Keresés közben eltűnt a négyéves Gianfranco. Ekkor a hétéves Carlo kistestvére keresésére indult. A közelben lévő tufabarlang⁴³ nyílásánál találta meg. A kisfiú térdelt összetett kézzel, miközben ezt mondogatta: „BELLA SIGNORA ... Szépséges Úrnő” ... Bruno is abbahagyta jegyzetelését és személyesen nézett utána a gyerekeskedésnek. Apai szigorral vonja felelősségre Isolát, hogy miféle játékot játszanak Gianfrancoval és felkelésre kényszeríti. Azt gondolta u.i., hogy a gyermek csak bolondozik. A kicsi azonban oda sem hederített az apai utasításra és szüntelenül mondogatta keresztleletlen kis szájával: „BELLA SIGNORA...” Erre odamegy hozzá, próbálja felemelni, de nem tudja. Hangos szóval magához rendeli másik két gyermekét a barlangocskához. Isola az apja kérdésére azt válaszolja, hogy nem ismeri kis öccsének játékát. Apja parancsára Isola benéz a barlangba, hogy nincs-e bent valaki. Apja felé fordulva mondja: „Papám nincs ott bent senki.” Ebben a pillanatban Isola is térdre borul, kezét összetéve. Eközben kezéből kiesnek az édesanyjának összeszedett vadvirágok. És ugyanazokat a szavakat mondja, mint Gianfranco: „BELLA SIGNORA...” „Hívom erre Carlot – folytatja vallomását Bruno – és megkérdem: mi történik itt? – Apuka nem ismerem ezt a játékot. Nem tudom csinálni. Erre térdre borul a harmadik is és ő is azt mondja, amit két testvére: „BELLA SIGNORA...” Még mindig azt hittem, hogy csak játékról van szó és dühbe gurultam. Fel akartam emelni a gyerekeket. De olyan súlyuk volt, mintha mázsákat nyomnának. A lányt is, a négy éves gyermeket is megpróbáltam felemelni. Egyáltalán nem gondoltam, hogy különleges jelenés előtt állok. Arra gyanítottam, hogy valami trükköt eszeltek ki. Benéztem én is a tufabarlangba. De láttam, hogy nincs senki bent. Magamnak is mondtam, hogy nem látok semmit. A barlang bejáratánál repkényfésűség, zöld folyandárfésűség volt, ami megakadályozta azt, hogy világosabban beláthassunk a barlangba. Belépek erre a barlangba, mialatt a gyerekek BELLA SIGNORA-zva térdeltek, gondolván, hogy mégiscsak valaki hipnotizálja a gyerekeket. De senki sem volt. Sötét volt és búzlott a tufabarlang. Kijövök a barlangból, kétségbe esetten érintem a gyerekeket. Mintha szobrok lettek volna. Változatlanul meg sem tudom mozdítani őket. Égnek emelve szemeim, kiáltok: Uram! Szabadíts meg minket! Hirtelen két kezet látok magam előtt. Két hófehér kezet. Közelednek szemeimhez. Mintha valami kötést téptek volna le a szememről. Először nem látok semmit. Majd sötét, ködszerű fátyol áll előttem és ebből a sötét ködszerűségből fehér fényecske kezd megjelenni, majd nagyobbodni és egyszerre az egész barlang fényességbe borul. Nem láttam egyebet, mint fényességet. Eltűnik a barlang, eltűnnek a fák, nem látom a gyerekeket, eltűnnek a gyerekek, nem látván mást, csak ezt a csodálatos nagy fényességet. Ebből a nagy fényességből csak a tufatömb látszik.

„Ebben a nagy fényességben mezítlábasan, zöld fátyollal fején, egészen a földig fehér öltözékben, rózsaszín övvel körülvéve megjelenik a Szűzanya. Egy könyvvel kezében. Balkézével tartva mellén azt. Jobb keze rajta. A kis könyvecske: a Biblia. Bal kezét leengedi. Mutatja a lábam mellett a fekete öltönyt és rajta az összetört keresztet. Beszél hozzám a

⁴³ A homokot helyettesítő tufát az olaszok építkezéshez hordják el, vakoláshoz felhasználva azt. A 10-12 m²-nél nem nagyobb üreg találka hely volt a jelenésig és beszennyeződés veszélye nélkül egyszerűen megállni sem lehetett benne, mert ürülékkel rondították tele. Bruno megtiltotta gyermekeinek, hogy közelébe menjenek!

fekete ruha és az összetört kereszt jelentőségéről. Jönnek majd egyházüldözések és ennek következtében nagyon sokan kényszerülnek majd ledobni az egyházi ruhát. Nagyon sok pap kényszerül ledobni. Az összetört feszület a lakásomban összetört családi feszületet szimbolizálta.

Nem mondhatom el az egész üzenetet. Amit elmondhatok, azt el is mondom. A Szűzanya akarja, hogy legyünk egyek a hitben és a szeretetben. A Szűzanya akarja, legyünk készek arra, hogy megvalljuk hitünket minden félelem nélkül. Ez lesz a világ feletti győzelem.

Különösen három dogmánkat támadják meg:

1. Jézus Krisztus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben.
2. A Legszentebb Szűz Istenanyaságát.
3. A pápa csalatkozhatatlanságát.

Ez a három fehér pont. A Szűzanya ezeket mondja: Ha ez a három él szívetekben, valóságos hitben kell, hogy éljen. Reménységben. Járván a szeretet fényességében. Ezért adott a Szűzanya utasítást arra, hogy egy új közösséget, egy újabb társulatot alapítsak. A Szűzanya akarata ennek a tervnek a végrehajtása. Cselekedetekben éljük hitünket. Imádságban erősítsük hitünket. A Szűzanya azt mondta, hogy különösképpen a szentolvasót imádkozzuk! 30 évvel ezelőtt mondta, hogy a rózsafüzér az emberiség modern robbanóanyaga. Iparkodjunk imádkozni, hogy hitünk legyen és cselekedeteinkkel bizonyítva hitünket, lássák, hogy valóban keresztények vagyunk.!” – fejezte be vallomását a Mária-Remete-i kegytemplom skólájában Bruno Cornacchiola.

Ezután elmondotta feltett kérdésekre válaszolva, hogy három gyermeke ma is emlékezik a jelenésre, de a gyermekek nem hallottak semmit.

Hangsúlyozta, hogy a jelenés szabad akaratát nem vette el és bünt ma is éppúgy követhet el, mint mindenki más. A Szűzanya azonban meghívta arra, hogy térjen meg. Ezért lépett vissza a katolikus egyházba.

A Biblia felett nem vitatkozni kell, hanem elmélkedni! Protestáns bibliából készültem a Szent Szűz ellen. A Szűzanya rámutatott arra, ami a protestáns bibliából hiányzik és rosszul fordított nem egy szava és kifejezése.

„Testem könnyűnek, valósággal súlytalannak éreztem. A barlang előtt sem láttam mást, mint csak egy lapos tufa-követ és ezen a kövön sarutlanul ott állt a Szépséges Úrnő!

A legkisebbnek és a leggonoszabbnak éreztem magam és tudom, nem azért jelent meg nékem a Szűzanya, mert kiérdemeltem, hanem egyszerűen eszközként használt fel. Felém fordult Isten irgalmassága!”

A fent közölt szóbeli vallomást kiegészíti régebbi, írásban rögzített leírása: A Szűzanya fejét takaró zöld fátyol alatt hosszú barna hajának néhány fürtje látszott. Hamuszürke színű volt a Biblia... A tanítás másfél óráig tartott. A jelenésben adott közlés jelentős részét közölni kellett XII. Piusz pápával.

A Szent Szűz hitelesen a következőket mondta:

„Az vagyok, aki az isteni Szentháromságban vagyok. A Kinyilatkoztatásbeli Szűz vagyok. Te engem üldözöl, most már azonban elég! Térj vissza a szent akolba, a földön élő szent udvarba...”

Imádkozzatok és mindennap mondjátok el a szentolvasót a bűnösök és a hitetlenek megtéréséért, valamint a keresztények egységéért. --- Testem nem romlott meg, nem

romolhatott meg. Isteni Gyermekem és az angyalok halálom óráján értem jöttek. E bünszenyvezte földdel rendkívüli csodákat művelek a hitetlenek megtérése érdekében. --- Hogy biztos légy abban, hogy ez a látomás igaz, isteni és nem sátáni eredetű, amint azt majd sokan szeretnék elhítni veled, íme: ezt a jelet adom neked: járd sorba a templomokat és az utcákat! A templomokban az első paphoz, akivel találkozol s az utcán minden paphoz, akit látsz, szólj így: Atyám beszélni szeretnék Önnel. Amikor egyikük így válaszol majd: „Ave Maria, fiam, mit óhajtasz?” mondj el neki mindent, ami ajkadra jön. Ez a pap egy másikkal a nevét közli majd veled ezekkel a szavakkal: A te esetedben segíthet rajtad! Ez lesz az, aki előkészít téged az Egyházzal való kibékülésre.”

A Jelenés szeretettel végignézett az egész családon és a város felé fordulva tűnt el.

A Szűzanya szavai hajszálpontosan beteljesedtek. Az egész családot Don Gilberto Carmiel atya készítette elő a megtérésre, illetve a katolikus Egyházba való visszatérésre. Bruno lelkesedése nem csökkent, inkább fokozódott. Mindennap meglátogatta a Három Forrásról nevezett barlangot s ott rózsafüzért imádkozott. – 1947. május 16-án hivatalos visszatérésük előestéjén is meglátogatta Bruno a barlangot, miközben buzgón imádkozott, rendkívüli fényesség öntötte el a barlangot s vakító ragyogásban megjelent újra a Szent Szűz. Ezúttal nem beszélt, de kimondhatatlan jóssággal nézett rá. Megtérése napján küldötte el a Szentatyának sajátkezűleg írt beszámolóját is. Ezt a szöveget azonban nem hozták nyilvánosságra.

1947. május 30-án jelent meg utoljára a barlangnál a Szent Szűz s azt mondta: „Menj szeretett leányaimhoz Pie Filippine Tanítónővérekhez és mondd nekik, hogy imádkozzanak sokat a hitetlenekért és a városnegyed hitetlenségének a megváltoztatásáért.”

A Tre Fontane-i jelenés nyilvánossága 1947. április havában kezdődött. A Szent Pál-negyed rendőr-őrsét különös hírral riasztották, hogy menjen ki a Tre Fontane-i eukaliptus erdőhöz, mert ott különös dolgok történtek. Az ügyeletes a barlangnál egy cédulát talált, amelyre Bruno Cornacchiola sajátkezűleg írt s amelyben közli a Kinyilatkoztatásbeli Szűzzel találkozását. A szöveg az alábbi:

„Az, aki hosszú időn át bűnben élő szerencsétlen teremtmény volt, rakja le nyomorúságát a Kinyilatkoztatásbeli Szűz lábaihoz és igyon az irgalmasság tiszta forrásából. Mária minden bűnösnek jósgos anyja. Íme, ezt cselekedte velem, szegény bűnösrel: az adventista szektában az Anyaszentegyház és a Szent Szűz ádáz ellenségeként a Sátán zászlaja alatt küzdöttem, amikor 1947. április 12-én három gyermekemmel itt voltam s a Kinyilatkoztatásbeli Szűz megjelent előttem és arra buzdított, hogy térjek vissza a katolikus Egyház kebelébe, amelynek törvényeit aztán Ómaga ismertette meg velem. A határt nem ismerő irgalmasság így nyerte meg azt az elszánt ellenfelet, aki most Lábaihoz borulva esdekel irgalomért. Szeressétek az Egyházat és gyermekeit. Védő köpenyét Ő tárja fölénk ma, amikor a pokol erői szabadultak a világra. Imádkozzatok gyakran és tartózkodjatok a test bűneitől. Imádkozzatok!”

A rendőrségi járőr nem sokat értett a közleményből. elkobozta a „kihágási bizonyítékot”. Majd elment Cornacchiola lakására, hogy az elkészítéséhez szükséges adatokat helyszínen felderítse. Ettől kezdve – bár a hitetlenség és rágalom is kíséri Brunot – egyre többen járnak, zarándokolnak a Tre Fontane-i barlanghoz imádkozni.

A Pie Filippine Tanítónővérek, akihez Bruno elment, hittek szavainak s most még buzgóbban folytatták missziós munkájukat a szegény városnegyedekben, ipari központokban, hogy itt oktassák a gyermekeket; ma már 8 államban 52 intézetben működnek és 25.000 növendéket oktatnak.

Hamarosan a rendőrőrs látogatása után az első újságcikk az „Il Giornale d'Italia” május 30-i számában jelenik meg. A „CSODÁS LÁTOMÁS TRE FONTANE MELLETT” c. cikk kérdőjelezve látott napvilágot. Utána az „Il Popolo” is ír az eseményekről. Később már nemcsak szenzációt közlő cikkek jelennek meg különböző újságokban, hanem nyílt vitát kezdeményeznek. Tagadják az események természetfelettségét. Vádolják Cornacchiolát, hogy így akar a szenzációval sok pénzt keresni, hogy villát építtessen magának és autót vegyen. Tanácsadók segítségével írnokoknak diktálja szenzációs látomását – rágalmazza nyilvánosan Brunot. A sajtó-rágalmakkal egyenes arányban nő az eukaliptusz liget felé zarándoklók száma. Bruno nem mindig tudja mindenkinek személyesen elmondani a Szent Szűzzel való találkozást, ezért egy kemény lapra újra leírja az átélt élmények lényegét, hogy mindenki olvashassa, aki felkeresi Tre Fontane-t.

„1947. április 12-én nekem és három gyermekemnek ebben a barlangban jelent meg Mária, az Isten Anyja. A Szent Szűz megfeddett, mivel Isten ellensége voltam és egy protestáns szekta tagjaként Őt üldöztem. Irgalmas jóságában arra intett, hogy térjek vissza a római katolikus Anyaszentegyházba.

Mindazoknak, akik tiszta szívvel és tiszta hittel jönnek a barlanghoz és ezt az áldott földet megérintik, kegyelmet és gyógyulást ígért.

A legszentebb Szűz nagyon-nagyon kért, hogy imádkozzunk a mindinkább terjedő hitetlenség követőinek a megtéréséért és hogy szeressük egymást.

És én, szegény bűnös, megismétlem: szeressük egymást nagyon, szeressük egymást mindig az emberiség közös javára.

Bruno Cornacchiola.”

Szűzanya-ellenes életének, egyházellenes magatartásának bizonyítékait: kézikönyvét, protestáns bibliáját és törét 1949-ben egy rózsafüzér zarándoklat alkalmával személyesen adja át XII. Piusz pápának.

Az 1953-54 -es években a Mária-évi ünnepek előtt a városi tanács rendbe hozta a barlang felé vezető utat, majd egy 25.000 m² nagyságú területet is ajándékozott. A barlangtól kb. 100 méterre épült fel a minorita atyák számára egy kis kápolna, paplakkal, kiállítási teremmel, amelyben a barlangra vonatkozó emlékeket őrzik.

A Tre Fontane-ben megjelent Szűz ígérete: „A bűnnek a földjével rendkívüli csodákat művelek a hitetlenek megtérítése érdekében” – valóban valóra is vált, mert amint Lourdes-ban a forrás vize, úgy Tre Fontane-ben a bűn szennyezte föld révén műveli Isten a csodákat Isten Anyja közbenjárására, aki itt önmagát az isteni kinyilatkoztatás által megjövendölt és az angyali üzenet által üdvözölt Szűznek mondja. (Iz 7,14 – Lk 1,26-38)

Bruno Cornacchiola-t orvosok és pszichológusok elé rendelték. E vizsgálatok során különlegesen jóindulatú és teljesen épelméjű, rendes, őszinte és férfias lelkületűnek találták. Hirtelenül, szinte villámszerűen és tökéletesen változott meg természete. A látomás előtt erőszakos, hirtelen és kíméletlen volt mindenkivel szemben. Dühösen és szenvedélyesen dolgozott Isten egyháza ellen.

Roppant változására megrendítő képet fest Bruno találkozása a látomás után gyermekeivel:

Amikor a négy látnok magához tért, először Carlo szólalt meg:

„Apu, a zöld köpeny... megfogom a zöld köpenyt.” és kitért karral szaladt a barlanghoz, de csak kősziklát talált.

Isola így szólt:

„Apu, mielőtt hazamennénk, meg kellene tisztítanunk a barlang környékét.” Majd lelkesen jegyezte meg: „Az Isten Anyja jelent meg előttünk!”

Apjuk azonban csendre intette: „A barlangot megtisztíthatjátok, de amit láttunk, arról senkinek se szóljatok semmit.” A gyermekek látták ugyan, hogy mozog az Úrnő alakja, de semmit sem hallottak. Atyjuk kérdésére: „Mit láttatok?”, mindnyájan azt válaszolták? „Apu! Szép Úrnőt!”

A jelenés után mindnyájan bementek a Tre Fontane apátság templomába. Valamennyien letérdeltek a hideg kövekre. Az apa ezt mondta gyermekeinek:

„Kedveseim! Igaz, megtiltottam, hogy bárkinek is elmeséljétek, milyen jelenésben volt ma részünk. Az emberek bolondoknak tartanának bennünket. Kötelességemnek tartom azonban, hogy megvalljam nektek: ott, ahol az a kis vörös lámpa ég, az Úr Jézus valószínűleg jelen van!”

Isola édesapjának erre a vallomására így válaszolt:

„De apa, eddig mindig azt mondtad, hogy nincs ott!”

Bruno ezt válaszolta:

„Ma kénytelen vagyok megvallani előttetek, hogy mi az igazság: itt van!”

Erre Isola csendesen és nyugodtan válaszolt:

„Ha Jézus valóban itt van, akkor imádkozzunk!”

Bruno bűnösségének tudatában szorongva kérdezte:

„Miféle imádságot tudtok?”

Isola erre így felelt:

„Én tudom az Üdvözlégy Máriát.”

„Hol tanultad?” kérdezte az apja.

„Az iskolában. Te otthon megtiltottad, de az iskolában mindig együtt imádkoztam a többiekkel. Így én is megtanultam.”

Bruno megindultan felelte:

„Ha tudod, akkor csak mondd, kislányom, hangosan és mi majd utánad mondjuk.” Ezt követően együtt imádkoztak. Hazamenetelük után Bruno térden állva kért bocsánatot feleségétől az ellene és családjá ellen elkövetett durvaságokért és szeretetlenségekért.

Megtéréséről szívesen beszél. Beszéde világos, őszinte és nyílt. Plébániákon beszél. Bíborosok, püspökök hívják meg szónoknak. Mélységesen megvilágosult lelkével és bensőséges ihletével meggyőzően védi a hitet. Soha nem támad. Előadása derűs, határozott és következetes. Jellem nagyság a legkisebbekkel összehasonlításban is. Úgy tűnik fel, mintha valaki más beszélne helyette. Terjeszti a rózsafüzér imádkozását és az Úr Jézus küldöttként békét, megértést és szeretetet visz a családi otthonokba.

Bruno egyházi meghívásra Bejrutban és Jeruzsálemben is vallomásban tett hitet a Szent Szűz jelenése mellett. A jeruzsálemi előadását arab, francia és angol nyelven is tolmácsolták. Volt időközben Ausztriában, Svájcban, Németországban, Spanyolországban, Franciaországban és Ausztráliában is.

1948-ban XII. Piusz pápa áldásával ARDITI di CHRISTO, Krisztus bátrai címen mozgalmat indított az egyház három sarkpontjának védelmére: a Legméltóságosabb Oltáriszentséget, a Szeplőtelen Fogantatást és a papságot kívánja a frontális támadással szemben védeni. A

tagokat, a SACRI Társulat tagjait ünnepélyesen avatják fel: hitvallást tesznek, pap kezéből veszik át a feszületet és a rózsafüzért. Szentírással a kezükben mennek a hitetlenek és az istentelek közé, hogy meggyőzzék őket a katolikus egyház igazságairól. Működésük eredményeképpen 1950-től ezrek térnek vissza nyilvánosan az egyházba.

Budapesten először 1969-ben volt. Innen Hévíz-Szentendrásra utazott, ahol részt vett a Tre Fontane-i Szent Szűz tiszteletére emelt templom szentelési ünnepségén. A szentelési szertartást Klempa Sándor püspöki adminisztrátor végezte.

1974. májusában Varsádon vett részt a Tre Fontane-i Szent Szűz tiszteletére emelt templom szentelési ünnepén. Íjjas József érsek jelenlétében Bruno Cornacchiola beszédet mondott. Az érsek a tömeg ünneplése közben boldogan ölelte meg korunk nagy konvertitáját és hitvallóját.

Ugyancsak 1974. májusában Érden mondott beszédet Kisberk székesfehérvári püspök jelenlétében az Érd-Tusculanumi plébánia templom Kinyilatkoztatásbeli Szűz szobrának benedíklálásánál. Ezt a beszédet az alábbiakban közöljük:

„Püspök Úr, Testvéreim! A Szent Szűz megjelenése alkalmával ezt mondta nekem: Te ne mozdulj! Én teszem majd, hogy kiálts. Bárhova hívnak majd, én akarom, hogy elmenj.

Íme itt vagyok előttetek is! Nem akarok előadást tartani nektek, hanem néhány szavas nyilvános gyónást.

Miért jelent meg a Szent Szűz nekem, szegény bűnösnek? Mert támadtam az Egyházat. Ellene voltam az Oltáriszentségnek, a Boldogságos Szűzanyának, a pápának, s igyekeztem meggyőzni másokat, hogy kövessék a hazugságnak ezt az útját.

Ekkor a Szent Szűz megjelent Tre Fontane-nál egy kis barlangban előbb a legkisebb: négy éves gyermekemnek, aztán Isola-nak, aki akkor 10 éves volt, majd Károlynak, a harmadik gyermekemnek, aki 7 éves volt. Látva ezt a három gyermeket térdre hullva a barlang előtt, nem tudtam, mi történt. Azt hittem, valami papi trükkről van szó: egy hipnotizáló pap ment be ebbe a barlangba, amely rossz szagot bocsátott ki. De nem látok senkit... Azt hívnék, hogy a gyermekek ugratnak be, odamegyek, hogy megfogjam az első gyermeket s felemeljem, azután pedig elküldjem onnan. Nem tudtam fölemelni, se megmozdítani, mert mázsás súlya volt. Így Isola, ugyanígy Gianfranco... Mindhárman súlyosak voltak. Kétségbeestem: nem lehet se fölemelni, se megmozdítani ezeket a gyermekeket a barlang előtt. Nem maradt más hátra, mint Istennek ajánlom őket... Kiáltás tört ki belőlem: „Istenem, ments meg minket!” Mihelyt befejeztem a segélykérő kiáltást, látom, hogy két nagyon fehér kéz van a szemem előtt s ezek lassanként közelednek hozzám. Megérintik a szemem. Érzem, hogy leszakítanak valamit a szememről. Többet már semmit sem látok. Nem hallom többé a gyermekeket, akik térdén állva ismételték: „Szép Hölgy! ...Szép Hölgy!...”

S lám, ennek a sötétségnek, amely olyan volt, mintha vak lettem volna, a kellős közepén egy pici fény mutatkozott, ami lassan növekedett. E fény, mely mindig mérhetetlenebb lett, egyre erősödött, betöltötte az egész barlangot! Nem láttam többé a fákat, sem a barlangot, sem a gyermekeket, semmit sem... Csupán csak ezt a nagyszerű fényt! Miért is mentem Tre Fontane-be? Hogy előkészüljek egy, a Szeplőtelen Szűz hittétele elleni előadásra. Ekkor, egyenest a tetőzés e pillanatában, a nagyszerű fény fölött egy tufatömb emelkedett a magasba. S a tufatömb felett ama búzló barlangban – jelképe volt ez a világ minden bűnének – megjelent a Szent Szűz mezítláb, zöld palástban, mely leért a fejétől a lábáig, jobboldalt a térdéig érő rózsaszínű rojttal, a kezében kis könyvvel úgy, hogy a jobbáiban tartotta, a balját téve rá.

Megcsodálom ezt az előttünk álló szobrot, amely modern szobor, de nem mondhatom biztosan, hogy ez ugyanaz a kép, mint amit láttam. Szép a szobor, amit csodáltok, de biztos, hogy nem képes kifejezni: mennyire szép a Szent Szűz!

Látom a balkezét, amely lassanként elmozdul s a lába mellé mutat... Ez – nos, nevezzük ebben az országban úgy, hogy zsenge ajándék, amit úgy szeretnék nektek adni, mint az idény első gyümölcsseit. Rámutat a lába mellett egy földre dobott papi öltözékre, rajta egy összetört feszületre s ez ugyanaz a feszület, amit dühödten összetörtem és eldobtam... Ennyire vétkeztem!

Üldöztél, de most elég! Térj vissza a szent akolba, a földön lévő mennyei udvarba! Ha be akarsz lépni a mennyek országába, hinned kell. Legyen hited, imádkozd a szentolvasót, mert ez lesz a világ leghatalmasabb bombája! Olyan bomba, amely összeszedettségre hívja azokat a lelkeket, akik szeretnek. Amikor beszédalkalmat kapsz, én vagyok, aki megteszem, hogy kiálts gyermekeimnek, akik hallgatnak. Három igazságot kell majd elmondanod, de el nem hallgathatod, hogy ez a három egyben találkozik: a Legméltóságosabb Oltáriszentségben, amit a világ meg fog tagadni. Nektek hinniek kell Fiam jelenlétében az Oltáriszentségben! Amint ezt az Egyház hitelesen tanította.

A második igazság: Én Istennek anyja, a Szeplőtelen Szűz én vagyok az, aki az isteni Háromságban élek. Én vagyok a Kinyilatkoztatásbeli Szűz. S a Szent Szűz kezében ott volt a Biblia! Olvasni kell, elmélkedni rajta, de nem kiforgatni az értelméből.

Az igazság harmadik pontja: a Szent Szűz mondja: a pápa, az én Rómában jelenlévő Fiam. Engedelmeskedjél neki, védő őt, szeresd! Íme ez röviden a Szűz üzenete. A Szent Szűz körülbelül egy óra húsz percet beszélt nekem.

Ezekben az időkben, amikor támadják a hitet, a Szent Szűz felhívja a teremtményeket, hogy térjenek vissza a hithez. Ott fog ő munkálkodni, hogy kialakítsa a földön az egy akolt és egy pásztort. Az első keresztények szembesálltak az emberekkel, de a hit erős és határozott maradt! Tartsuk szentnek a hitet ebben a mi korunkban! Szembenézve az emberekkel imával és igazsággal. Ez az üdvösség útja és az igazságosságé. Maradjatok meg mindig az élő szeretet, hit, remény és irgalom igaz lángolásában.! Imádkozom értetek és ti is imádkozzatok értem!

A jelenési barlang „életéből”:

1947 tavaszán a Tre Fontane barlang öt-hat méter széles és ugyanilyen mély volt. A jelenés után a Monte Celio katonai kórház lakói hozták rendbe némileg a környéket. A kezdetleges kis szobor helyébe Domenic Ponzi színes szobra került. A Kinyilatkoztatásbeli Szűznek e szobrát a Szent Péter térről a jelenési barlangig több mint 100.000 ember kísért. Szent Pál Bazilikájától kezdve három meggyógyult vitte a szobrot: MANCUSE Carlo, Giorgio LUZZI és Maria CUCUGLIATA. Azóta a barlang a béke, az ima és a bűnbánat helye.

Az 1953/1954-es Mária-évi ünnepek alkalmára 25.000 m² területet ajándékozott Róma váüörosi tanácsa a barlang körül a püspöki helynökségnek. Mivel évről-évre egyre nagyobb tömeg zarándokol ide, a barlanghoz vezető utakat és a közvetlen környéket is rendezni kellett. 1956 májusában a kapott területet körülkerítették. A barlang elé ideiglenes kápolna és fedett imaterem épült és otthon a minorita atyák számára, akik a barlangra vonatkozó emléktárgyakat és írásokat őrzik.

A jelenés óta a barlangnak olykor liliomillata van. A Szent Szűz közbenjárására „a bűnnek a földjével” csodák történtek.

A Tre Fontane-i jelenésről eddig több mint 300 könyv jelent meg. Az 1960-as évek végén jelent meg az első olyan püspöki körlevél, amely bejelentette, hogy Olaszországban templom épül a Kinyilatkoztatásbeli Szűz tiszteletére.

1956. Budapest (Magyarország)

Ötvenhatunk természetfelettségét a földi és az égi történelem írja.

Nem az okoskodó agy dominál a magyar lét ezeréves fennállása titkának megközelítésében, hanem a Magyarok Nagyasszonyának, Patrónánknak kegyelem közvetítése.

A magyar történelem irracionálóját a XIII., a XVI. és a XX. század távlatában kell áttekintenünk (Mohi, Mohács, Trianon és a II. világháborút követő szabadságvesztés félszázada). A Nagyboldogasszony ajándékozta történelmi irracionáléinkat fogja egybe és magyarázza az a misztérium, melyet ezeréves imádságunk, az isteni kegyelem éltet és provokál a korszakos válságok idején.

Történelmünk irracionális eseményei tanúsító erejűek, amelyek megvilágosítják fennmaradásunk hátterét. Ezer évünk tele árnyékkal, de ugyanakkor Mária fényében menetelünk is egy árnyékmentes világosság felé!

A „szent forradalom”⁴⁴ transzcendenciája, misztikája

1956. október 23-án Budapesten kirobban ezeréves történelmünk minden előkészület-nélküli legnagyobb és kihatásában az egész eurázsiai világot megrázó forradalma. 24 óra alatt az esemény híre végig hömpölyög az egész földgömbön.

A Szentlélekisten világkormányzó és a Szentlélek Szeplőtelenjének kegyelemkövetítő, társmegváltói szerepe nélkül a magyar 56 misztikáját megközelíteni lehetetlen.

Az írás, a művészet és a bölcsélet XX. századi nagy képviselői, az Egyházak vezetői nemcsak találkoztak a rendkívüli október 23-ával, hanem a természetfelettség, a transzcendencia ismeretlen erői világméretűvé tették, eksztázis állapotába helyezték az önkényuralmat megtagadó magyar világ tektonikus rengést okozó kozmikus esemény-anyagát⁴⁵.

XII. Piusz pápa, az 1938-as eucharisztikus budapesti világkongresszus legendás emlékü pápai legátusa lett 1939-ben az Egyház fejeként a kétezer éves pápaság történetének egyik legnagyobb alakja. És azt is megállapíthatjuk róla, hogy ezer évünk legbarátibb vatikáni patrónusa Szent Péter székében. A világ népeihez intézett október végi szózatában nevezi a magyar nemzeti felkelést a kommunista diktatúra és az ateizmus sátáni világhatalma ellen – szent forradalomnak. Nemcsak tisztelettel és hálával emlékezünk erre az egyház-fejedelemre, hanem imádkozunk is boldoggá avatásának közeli örvendetes eseményéért.

A máriás események világnaptárában van egy másik 56-os esemény is. Ez az 500 évvel korábban volt 1456, a nándorfehérvári győzelem éve. Ennek hősei Kapisztrán Szent János és Hunyadi János. Egyazon máriás transzcendenciának és misztikának eseménye mind a kettő Magyarország ezeréves történetében.

⁴⁴ XII. Piusz pápa kifejezése a magyar történelem drámai perceiben

⁴⁵ Oscar Kokoschka világhírű osztrák festő, grafikus és költő „Betlehemi Kisjézus 1956” expresszív kompozíciója, csodás grafikája megrendítően mutatja be a magyar forradalmat. Heródes gyilkos tervének bibliai grafikája a halhatatlan túlélésre hívja fel a figyelmet.

Camus írásai révén a szinte minden nyelven ismert francia írónak kiállása, többszöri kiáltványa Párizsból a magyar forradalomnak politikai evangéliumát teremti meg.

A vértanúk forradalma minden kor tanúságtétele. A vértanúság túlél mindent, ami mulandó. Helyettesíthetetlen!

Nemcsak 56-nak van párhuzama, hanem 23.-ának is. Franciaország századok óta minden esztendő október 23-án ünnepli a Szent Reménység Anyjának ünnepét október 23-án.

A misztika mennyországba dicsőíti meg az ésszel meg nem magyarázható események és az 56-os magyarok ezreinek csodálatos misztériumába torkoló vértanúságát. Egyetlen nemzeti forradalom, egyetlen nemzeti felkelés sem adott a világnak a magyarok szent forradalmát megelőzően annyi gyermek, középiskolás és egyetemi hallgató vértanút, mint Magyarország.

A világvisszhangot ébresztett ötvenhatos magyar nemzeti felkelés és Mária, az Istenanya

A magyar történelem oknyomozó, szellemtörténeti, gazdasági, földrajz-politikai, zenei, művészeti, általános művelődéstörténeti és kulturális anyagának tudományos elemzése félszázad alatt is tanulságos részleteket tár fel és gazdagabbá teszi kreativitásunk képét. Hiányzik azonban mindmáig a magyar szentek és vértanúk, a magyar hagiográfia és martirologia felmérhetetlen mélységű kincseinek feltárása. A hittudománynak és még inkább az árpádházi szentjeink misztikájának fénye túlmutat minden bölcseleten. Észérvekkel, tudományos megvilágítással megmagyarázhatatlan kárpát-medencei fennmaradásunk és 1956 világvisszhangja is.

Ebben a megbízhatóság belső erején keresztül felvillanyozó bölcseleti és szakrális elmélkedésben minden színes illusztrációnál többet mond Albert Camus (ejtsd: Kámü) páratlan kiállása a Budapestről kiindult forradalom mellett, éppen Párizsból a fény városából.

„Túl sok a halott már a stadionban, s az ember csak saját vérével gavalléroskodhat. A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét.

Azok közé sem tartozom, akik úgy hiszik, alkalmazkodni kell, ha átmenetileg is, bele kell törődni a rémuralomba. Ez a rémuralom szocialistának nevezi magát, nem több jogon, mint ahogyan az inkvizíció hóhérai keresztényeknek mondták magukat.”

A XX. század Franciaországa kiemelkedő irodalmárának és írójának sorsformáló interpellációja eredeti francia szövegét is szívünkbe zárjuk.

Il y a déjà trop de morts dans le stade et nous ne pouvons être généreux que de notre propre sang. Le sang hongrois s'est relevé trop précieux à l'Europe et à la liberté pour que nous n'en soyons pas avarés jusqu'à la moindre goutte.

Mais je ne suis pas de ceux qui pensent qu'il peut y avoir un accommodement, même résigné, même provisoire, avec un régime de terreur qui a autant de droit à s'appeler socialiste que les bourreaux de l'Inquisition en avalent à s'appeler chrétiens.

Szent István királyunk máriás világba helyezte történelmünket, ami transzcendens alapja lett tartós államiségünk megteremtésének, megmaradásának. Minden ázsiai népelem felszívódott a szláv és germán néptengerben, kivéve megkeresztelkedett magyar őseinket. Honnét ez a kivételes asszimilatív képesség. És 1956. októbere felveti a kérdést, hogy milyen Mária-közvetítette kegyelem működik a magyarság erőterében? Az ősmagyarság kapcsolata a természetfelettil igen erős és sajátos karakterű. Ezt a különleges jelleget méltó módon fejezik ki a világon a maga nemében egyedülálló kegytárgyunk, a magyar szent korona, amelyet az isteni Gondviselés biztosította palotában, a parlament legdíszesebb helyén méltósággal őriznek 2000-ben, ünnepelt jubileumunk óta.

A szentkorona által megjelenített szellemi valóság magasabb rendű a koronát viselő király személyénél

Kivételes, szakrális és közjogi viszony alakult ki őseink gondolkodásában a magyarság léte és Mária országglásával a szent korona természetfeletti valósága között. Keresve sem találhatunk a nagyvilágon még egy olyan népet, amelynél nem a király viselte a koronát, hanem a korona a királyt. A magyar történelem számos eseménye mutatja, hogy a korona által megjelenített szellemi valóság magasabb rendű a koronát viselő király személyénél. Az a meggyőződés, amely a magyarságnak a koronához való viszonyát így formálja meg, sajátosan tükröződik Szent István országajánlásának természetfeletti csodálatos kegyelmi eseményében.

A szentkorona felajánlása a Szűzanyának

Azzal a ténnyel, hogy első királyunk magát a szent koronát ajánlja föl a Szűzanyának, a magyar közjognak ez a kegyelmet hordozó és sugárzó kozmikus csodálatos anyaga, mint az Ószövetség ládája nyilvánvalóan több a királyi hatalom egyszerű jelképénél: a magyarság egészét, testét és lelkét, földjét és vagyonát, minden evilági és túlvilági értékét a teremtő Isten és a teremtett ember, az Ég és a föld kultúráját is jelenti egyidejűleg.

A következő kérdés itt merül fel: honnét, a látható és láthatatlan világ milyen tartományából sugalltatott Szent István országajánlása? Ha elvetjük azt a feltételezést, hogy csupán kegyes hagyományról van szó, minden történelmi alap nélkül, valóban zavarba jöhetünk. Hiszen nem állíthatjuk, hogy egyszerű, demonstratív politikai tetről volt szó; ugyanis a magyarság civilizációs, katolikus, európai elkötelezettségének kifejezéséhez nem lett volna szükség ilyen páratlan, a misztikára mutató, a dinasztiai történetében addig egyedülálló gesztusra. Elődünk ebben nincs, csak utódunk. Valószínűbbnek tűnik, hogy Szent István állásfoglalása az isteni világ mellett egy már meglévő elkötelezettség pregnáns és a legfelsőbb körökben, az egyháziakban és a világiakban is! – feltűnést keltő, egészen váratlan lépés. Köztudott, hogy a honfoglaló magyarság vallásilag igen heterogén képet mutatott; az ősmagyar hitet képviselő többség mellett voltak itt zsidók, izmaeliták, böszörmények, keleti keresztények, örmények s nem kevesen olyanok, akiknek vallását buddhista és manicheus elemek hatották át. Ez a vallási keveredés szükségszerűen következett az ősmagyarság vándorló életformájából, amelyben a kereskedelem – s ezzel együtt az eszmék és hitek cseréje is – jelentős szerepet játszott.

Isten és a Nagyboldogasszony

A kutatási eredmények és hipotézisek sokféleségén ősvallásunk néhány elemének monumentalitása sejlik át. Isten szavunk eredetét máig nem sikerült megnyugtatóan tisztázni, ám minthogy nyelvünkben más, ezzel rokon szó nincsen, joggal feltételezhetjük, hogy őseink páratlannak, egyedülállónak gondolták el azt a valóságot, amelyet számunkra ez a szó fejez ki. Az örök élet Istene! Az örökkévalóság Ura!

Emellett a Nagyboldogasszony kifejezés egy olyan vallási meggyőződés meglétét mutatja, amely teljes egészében felvétetett az ezeréves hazai Mária-tiszteletbe. A keresztény Nagyboldogasszony alakja mögött tehát olyan ősi hit-valóságot láthatunk, amelyet a kereszténységre tért magyarság hajlandó volt Szűz Mária alakjával azonosítani, vagy más szempontból, amelyet a gondviselő Isten arra használt fel, hogy a magyarságot elvezesse a keresztény hittitkok, a katolikus misztika felfedezésére: az Istenanyaságban, a Világ Királynőjében, az Egyház és a magyarság koronás Édesanyjában. Szent István összekapcsolja az időt az időtlenséggel, országajánló gesztusa így kétszeresen is jelentős; egyszerre fejezi ki azt aényt, hogy az ősmagyarok által tisztelt boldogasszony valójában Szűz Mária-„előkép”,

valamint azt is, hogy ami azelőtt boldogasszony anyánké volt, az Szűz Máriát illeti. Itt tehát nem beszélhetünk egyszerűen a kereszténység „felvételéről”, hanem inkább a magyarság számára igen jelentős, sőt sorsdöntő szellemi valóság „átkódolásáról”, szerves továbbfejlesztéséről, organikus beteljesítéséről, szakralizálásáról megfelelően a katolikus igazságnak „Gratia non destruit naturam, sed perficit”, a kegyelem nem lerombolja, hanem tökéletesíti a természetet. Így Szent István Szentlélek sugallta víziója nem annyira a Nagyboldogasszony és a Szűzanya különbségét, mint inkább összetartozását hangsúlyozza. Ezt a misztikus összetartozást a magasabb valóság tökéletesedő ereje teszi lehetővé, hogy a magyarság Istentől rendelt földi sorsútján missziós küldetésével államalkotó népként megmaradjon és államiságát az első ezer esztendején túl is megőrizze.

Történelmünk Szűzanyánk oltalmában egy világ előtt lett ismertté és megcsodálttá

Köszönjük, hogy megszületett és megjelent Bécsben, Münchenben, Zürichben és Párizsban a „Gloria Victis”, Dicsőség a legyőzötteknek 1956-ról írt páratlan dokumentum. Ez a magyar október, a magyar szabadságharc költői visszhangja a világban, és a szabadság interpellációja az egyetemes emberiséghez.

„Királyi örökséget adtunk a világnak. A szabadságot nem nyerte ugyan el az elnyomott magyar nép, de egyetlen nap alatt a szabadságba vetett hitet és reményt visszaadták nekünk a magyarok” – írta 1956-ban az Algériában született, de felnőttként Franciaországban élt Albert Camus, aki a XX. század francia irodalmának egyik legnagyobb alakja. 1959-ben halt meg.

„A magára maradt Európában csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol – még közvetve sem igazoljuk a gyilkosokat. A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét.

A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben.

Párizs, 1957. október

Albert Camus”

Isten és a Magyarok Nagyasszonyának tanúságtétele a világ tanúságtételévé vált, a skandináv és a latin népeké, 40 ország költőié is mind az öt kontinensen. A vértanúság mindenütt és mindenhol túléli a kort és az örök élet boldogságának részesévé tesz.

Transcendens fényre mutató Szolzsenyicin állásfoglalása is. „Politikai pályafutásom legkeservesebb tapasztalata, hogy a szabad világ 1956-ban a magyar felkelést cserbenhagyta és ezzel ostobán és gyáván elmulasztotta kijátszani legjobb kártyáját. A magyar mintakép tele van reménnyel és kilátással, mert benne az önvédelem mellett a nemzeti érzés újjászületése nyilatkozott meg.”

„A csehszlovák mintaképnek nincs jövője, mert csak a kommunizmust akarta „emberarcúvá” alakítani, ami lehetetlenség. A magyar mintakép viszont tele van reménnyel és kilátással, mert benne az önvédelem mellett a nemzeti érzés újjászületése nyilatkozott meg.” Szolzsenyicin

1956 egyedülálló magyar őszének világpolitikai eseményéről csak ennek a máriás világmagyarzatnak háttér megvilágításával és szerves bekapcsolásával elmélkedhetünk. Szent István döntése nem agyából, hanem a Szentlélek sugallatával eltelt szívének misztikájából, az Isten fényéből lépett ki, egyáltalán nem földi jelenségként!

S aligha kell hangsúlyoznunk, hogy a magyarság továbbélését állami fennállása második évezredében csak az az elkötelezettség biztosíthatja, amely mind ázsiai vándorlása, mind

európai államisága évszázadaiban áthatotta és erőt adott neki a széthúzás és a széthullás ellen. Az a bensőségesség, amellyel a magyarság a gondviselő Anya alakjához különösen válságok idején fohászokodott, megvilágítja a nép sorsának üdvtörténeti összeszövődését azzal a Theotokosszal = Istenanyával, akit 431-ben a dicsőséges efezusi III. egyetemes zsinat ünnepelesen és végérvényesen Jézus Krisztus, az Istenember édesanyjának jelentett ki. Első királyunk a mennyei Királynőnek ajánlotta föl mindenét: családját és az egész Kárpátiát a magyarsággal és minden etnikumával.

A magyar lét transzcendenciájában gondolkodó nem vonhatja kétségbe, hogy fennmaradásunkban ott van állandóan az egyház Édesanyja társmegváltói kegyelemközvetítésének áldott keze.

Az égbekiáltó bűnök annyira sértik az erkölcsi rendet, hogy Istenhez kiáltanak büntetésért a Kárpátmedencében, a Balkánon és az Istenember születése által megszentelt egész glóbuszon. (Gyilkosságok, a munkások bérének igazságtalan visszatartása, a természetellenes fajtalanság: homoszexualitás, az évi 100 milliós nagyságrendű magzatölés stb.) Édesanyánk a véd-asszonya, őrzője, segítője annak a világengesztelésnek, amely hazánkban is küzd az etika személyes értékeinek megmentéséért a globalizáció ellen, mert a pokol minden eddiginél vakmerőbben támadja a hegyi beszéden nyugvó krisztusi értékvilágot.

A nem rettegés- és félelemmentes korunkban, a jövő bizonytalanságától való általános aggodásban a Krisztus és Mária-jelenések üzenetei a misztika szeretet-princípiumát állítják az új világkorszak általános Isten-közönyével szemben. A Mária-korszak a próféták, az apostolok, a hitvallók királynőjével biztosítja az újraevangelizálást. De ugyanakkor ez a királynői, édesanyai kéz érinti és gyógyítja a hit fogyatékosait, és az Eucharisztia lényegét hordozó, központi jelentőségének garabandali, nadzsui hangsúlyozásával az ökumenikus álmokat, a pán-keresztény unió anatómiájának józan, normális határait is körvonalazva, megszabva.

Az etika győzelmét szolgáló újraevangelizálást a profán, a humán szellemiség is frenetikus sikerrel szolgálja.

Az ázsiai önkényuralom idején és korábban is a magyar nép engesztelésének és imádkozásának gyümölcse és Mindszenty bíboros hercegprímás, valamint a rengeteg kárpát-medencei mártír vértanúságának égi ajándéka 1956. A Magyarok Nagyasszonyához több évtizedes rabsága idején naponta három rózsafüzért imádkozó Mindszenty a XX. század küzdő Egyházának legkiemelkedőbb modellje és csodálatos egyénisége.⁴⁶ Az isteni kegyelem emissziójának, kibocsátásának, áramlásának vonalán mozoghatunk csak. Matematikailag nincs megoldása a világválságnak. Az ember kreatív elméje a mindenség egyenletével is teljes tehetetlen. Mindennek essenciális alapja a gyermekszívek Miatyánkja és Üdvözlégye. A már többször említett Camus csak három évvel élte túl a magyar forradalmat, amelyről ő írja, hogy dicsőséges. E nélkül a magyarság életében is legnagyobb fegyvertényről hallgassuk meg kiáltványának utolsó két bekezdését:

Hisszük, hogy valami bontakozik a világban, párhuzamosan az ellentmondás és halál erőivel, amelyek elhomályosítják a történelmet, – bontakozik az élet és meggyőzés ereje, az emberi felemelkedés hatalmas mozgalma, melyet kultúrának nevezünk, s amely a szabad alkotás és szabad munka terméke.

⁴⁶ A XX. század második felétől, ha bármelyik földrészen előkerül a magyar nép, két nevet emleget a világ: Mindszenty kardinálisét és Puskás öcsiét, az aranycsapat talán legnagyobb futballistáját.

A magyar munkások és értelmiségiek, akik mellett annyi tehetetlen bánattal állunk ma, tudják mindezt, s ők azok, akik mindennek mélyebb értelmét velünk megértették. Ezért, ha szerencsétlenségükben osztoztunk, – miénk a reményük is. Nyomorúságuk, láncaik és száműzöttségük ellenére királyi örökséget hagytak ránk, melyet ki kell érdemelnünk: a szabadságot, amelyet ők nem nyertek el, de egyetlen nap alatt visszaadtak nekünk. Camus

A Világ Királynője és a Magyarok Nagyasszonya

A Világ Királynője típus a nyugati kereszténységben jelenik meg a 6. század körül. Bibliai alapjai János jelenéseiben található: „Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból álló korona. Áldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott.” (Jel 12, 1-2). A kora keresztény írásmagyarázat hamar fölismerte, hogy a napba öltözött asszony alakja és a Jelenések könyve 21. fejezetében leírt mennyei Jeruzsálem között összefüggés van. A mennyei Jeruzsálemről ugyanis azt olvassuk, hogy „olyan volt, mint a vőlegényének felékesített menyasszony” (Jel 21, 2). A kereszténység azonban soha nem volt szélsőségesen khiliaszta⁴⁷; soha nem gondolhatta egyoldalúan, hogy az új ég és az új föld egy időbeli folyamat valamikori végpontján vagy korszakos fordulóján következik be. Ugyanis tudatában volt annak, hogy az Egyház kettős valóság: egyes tagjai a földi, a küzdő Egyházhoz tartoznak, mások a dicsőséges és mennyei Egyházhoz; e kettő azonban nem időbeli, hanem a valóság más és más szintjének megfelelő viszonyában áll egymással.

A kereszténység igen korán fölismerte, hogy a Szűzanya minden embernél tökéletesebben és teljesebben eleget tett az Úr Jézus parancsainak és tanácsainak; hogy nálánál senki sem volt bensőségebb viszonyban a Megváltóval; hiszen nemcsak megszülte Őt, hanem élete minden fontos állomásán mellette állt, s egyházi hagyományok tanítják, hogy az apostolok csoportjának középpontjában is ő volt a mennybemenetelt követően.

A Szűzanya testi mennybevétele kifejezi a kereszténység meggyőződését, hogy a Megváltóval való e különleges kapcsolat folyamányaként Mária a testi feltámadásban is mindenkinél előbb részesülhetett.

A földi feladat és az égi dicsőséges beteljesülés a földi embernél különbözik egymástól, de nem szünteti meg az egységet. Az időtlenségből kilépő kegyelmi idő gyümölcse minden ember számára az időtlenség, amelyben a hozzánk visszajáró Istenanya él, aki szent Fia örökkévalóságából a legteljesebben részesedik.

Isten szuverén döntéséből a mennyekbe dicsőségesen felvett Máriánál az egyedülálló végérvényes beteljesülés megelőzi azt, ami minden egyes embernél a történelmet befejező és csak az utolsó ítéletkor bekövetkező világvégi beteljesülés lesz.

Így Mária, mint a mennyben megkoronázott Királynő, mint a kereszténység Megváltóját és magát a kereszténységet is világra hozó Anya (Jel 12, 5) jelképe lett az Egyház megvalósult végső teljességének. A kereszténység kezdettől fogva arra törekedett, hogy a krisztusi parancsot követve az egész teremtett világot – „minden népet” (Mt 28, 19) – bevonja az Egyház pünkösdi közösségébe, az Egyház testébe – hogy tehát máriássá tegye az egyes embereket éppen úgy, mint az emberek közötti kapcsolatok rendszerét. Hiszen kereszténynek lenni annyit jelent, mint elteni a Szentlélekkel; s ezért az egyes keresztény éppen úgy, mint Mária és az egész Egyház is „Szentlélekkel teljes”, a „Szentlélek temploma” (1 Kor 6, 19).

⁴⁷ Az Egyház első ezer évének és a második ezer évnek végén a sátán legyőzésével egy büntől megtisztult földi élet paradicsomi álma és varázsa a vissza-visszatérő khiliaszmus.

Innét érthető Szent István királyunk gesztusa is, aki az egész országot felajánlotta, tehát Máriának adta, uralma, védelme alá helyezte, aki, mint a kegyelmek közvetítője, forrása az isteni kegyelemnek. Ennek a természetfeletti gesztusnak az előképe az a Szent István korában már több száz éves keresztény gyakorlat, amely bizonyos templomokat a Szent Szűz oltalma alá helyezett.

Az egyik legkorábbi Mária-templom az efezuszi szentély, amelyet 431-ben Alexandriai Szent Cirill szentelt föl. Róma legrégebbi Mária-temploma a Forumon lévő Santa Antiqua, amelyet Szilveszter pápa építtetett, valamint a római ókeresztény stílusban épült Santa Maria Maggiore, ahol egy monda szerint Szent Lukácstól eredő Mária-képet őriznek. De Francia-, Német- és Magyarország területén is igen elterjedtek a Mária tiszteletére emelt templomok és kápolnák. A templom, a keresztény szimbolikában, nem az evilági, profán valóságból kimetszett, megszentelt hely mágikus erőterét jelentette; a templom sokkal inkább maga a valóság, a valóság önnön tisztaságában, megszentelt állapotában, amellyel nem áll szemben egy másik, vele egyenértékű profán valóság.

A templom – amint ez a keresztény építészet nagy korszakai alkotásaiban oly szemléletesen megnyilvánul – a kicsinyített kozmosz, kis túlzással szólva: maga a parányi világmindenség, a megszentelt, megváltott, üdvözített univerzum. Képe annak a valóságnak, annak a mennyei városnak, amelyhez hasonlania kell a földi városnak, az evilági valóságnak. A keresztény építészet éppen ezt a hasonulást, ezt az apokaliptikus egyesülést fejezi ki a templomépítészetben: megalkotja azt az előképet, amelynek személyes erőterében a Szűzanya áll, amely a földi város, az evilági társadalom példa- és mintaképe volt.

A keresztény szellemű állam és társadalomszervezés ezért tekintett előszeretettel a Szűzanya alakjára: mert hitték, hogy Ő, az elővételezett tökéletesség megvalósulása, hathatós közbenjárásával képes az evilági valóság, a közösségi élet összetartó struktúráinak védelmére és tökéletesítésére.

Franciaországnak 1956-ban Európához intézett felkiáltása a magyar nemzeti felkelés ügyében:

Franciaország

Jean Cocteau:

Éljen a szent szabadság

A gondolat gyorsabban fut, mint a fény

Tett-vers dicsőség a népnek, ahol az époszok költővé szentelik a legkisebb munkást is

Dicsőség a szabadság fedelmeinek

Nincs Isten-mentes világ, nincs Isten-mentes történelem. A magyar egyháztörténet ezeréves arcképcsarnokában a vértanú Mindszenty József arckép-ismertsége mind az öt kontinensen felülmúlhatatlanul az első helyen áll.

A világegyház kétezer éves történetében II. János Pál Őszentségének képe az arckép-publicitás szintjén – az ez irányú felmérések egyhangú ítélete szerint! – több mint két évtized óta behozhatatlanul vezet.

Mindkettőnél a Szentlélekisten állandó pünkösdi munkája számolja fel a közönyt és fényével megszünteti a sötétséget – áttörve a némaság, a közöny, az elhallgatás, a csend névtelenségét.

Nincs iskolarendszere a kegyelmi energiák őscellájából áramló erőknek. A francia Jean Cocteau (ejtsd: Zsán Koktó) költő és festőművész rajzzal és költeménnyel szólta Európához és

a világhoz a televíziós világcsatornákból és rádiókból először hallott magyar forradalom csodájáról.

Az Árpád-dinasztiáig visszamutató magyar címerekben élő Nagyasszony emlékeit egy 48 oldalas szaktanulmányban ismerteti a kommunizmus utolsó évtizedében ennek a mariológiai könyvecskének szerzője.

A Szűzanya alakja ezért jelenik meg mindenütt, ahol az égi, apokaliptikus renddel összeilleszhetőnek vélt földi rend harmóniáját, egységét, mennyei struktúráját kellett védelmezni: templomok és országok, tartományok és falvak védőszentjeként, az adott közösség mibenlétét, karakterét kifejező emblémák, jelvények, címerek jelképei között, valamint pecséteken, pénzekon, lobogókon, gyűrűkön és nyakláncokon. Témánknak megfelelően mi most csak a máriás világlképbe tagolódó címerekkel foglalkozhatunk.

Címerek

A címerek mivoltával, fajtaival és értelmezésével a heraldika foglalkozik. Az európai címerkészítés eredete a múlt homályába vész. A néprajz tanúsága szerint az emberi közösségek, népek és törzsek mindenkor arra törekedtek, hogy közösségi létük lényegét egyszerű, közérthető jelképekben foglalják össze. A jelkép tartalma bizonyos népeknél sokszor a feltételezett totemállat, amelytől az adott nép származtatta őseit; máskor a természeti környezet egy-egy látványosabb jelensége, amelyben az adott közösség saját mivoltát, célját, hivatását vélte véli felfedezni; ilyen igen elterjedt jelkép a nap, a hold, egy vagy több csillag. Fejlettebb civilizációkban nem ritka az olyan embléma, amely már az írásbeliség kialakulását feltételezi: egy-egy hieratikus szimbólum – mint például az egyiptomi hurkos kereszt, a görög pentagramma, vagy a távol-keleti jin-jang.

Az európai címerkészítés közvetlenül a görög-római hagyományokhoz kapcsolódik. Közismert, hogy a római nép címerállata a sas volt, mert a Romulusnak látomásban megjelent tizenkét sast a római politikai hatalom tizenkét évszázadára értették. A sasmadár alakja innét megy át minden, a jelképet alkalmazó európai címerbe. A keresztény jelképek kialakulásáról már röviden szólunk. Az IHS jelképe – amely vagy a Jézus név görög írásmódjának rövidítése, vagy a latin *in hoc signo* (e jelben – ti. a keresztben – győzni fogsz) kezdőbetűinek foglalata – Nagy Konstantin császár uralkodása alatt hivatalos állami jelképpé vált a Római Birodalomban. De kialakultak más szimbólumok, címeralakok is. A nagyobb keresztény közösségek, mint például az alexandriai, korinthusi, efezuszi, római stb., tekintélyének hangsúlyozásakor gyakran hivatkozott az alapító apostol személyére. A szentek és mártírok kultuszának, közbenjáró szerepük felismerésének kialakulásakor ez a tekintélyi hivatkozás fokozatosan annak hangsúlyozásává fejlődött, hogy az adott közösség az alapító szent védelme alatt áll. Ez a meggyőződés lassankint áthatotta az egész kereszténységet; majdnem minden közösségnek volt olyan szentje, vagy mártírja, akit a közösség tagjai különösképpen tiszteltek, akihez gyakran folyamodtak könyörgéseikkel. Így alakult ki az egyes közösségekhez, helységekhez, városokhoz tartozó védőszent tisztelete, akinek alakja természetszerűleg vált az adott közösség címerének részévé. Ennek a fejlődésnek további fázisát jelenti, amikor a védőszent a Szűzanyával együtt jelenik meg a címerben. Ha a Szűzanya csak egymagában – vagy Gyermekével – alkotja a címet, annak több oka lehet; vagy olyan vallási közösségről van ilyenkor szó, amelyik a Szűzanya oltalma alá helyezte magát – például bencés kolostorok esetében volt ez gyakori –, vagy az adott közösségben nem alakult ki a helyi szent vagy mártír kultusza, ezért az embléma megalkotója egyenesen a szentek szentjéhez, a Szűzanyához folyamodott.

Ha Magyarország címereit tekintjük, védőszentet első ízben Munkács címerében találunk: Szent Márton vértanú alakját. Szűz Mária először a 14. században jelenik meg hazai címerpecsétben – a közösségi pecsét mindig a hitelesített címer sematizált ábrázolása –, mégpedig Újbánya pecsétjén. Ezzel egyidős Podolin közösség máriás címere is. Az 1521-es fiúmei címer a város két védőszentjét, Szent Videt és Szent Modestust ábrázolja, amint Szűz Mária előtt térdepelnek. A török hódoltság utáni idők legnevezetesebb Máriás címere Vácé, amely 1700 körül készült. A váci Mária-szobornak megfelelően Mária vagy Patrona Hungariae, vagy Regina Coelorum gyanánt jelenik meg a város címerében. De mint már fentebb említettük, emlékeink ezen a téren is fölöttébb hiányosak. Bizonyosra vehető, hogy a Szűzanya alakja, a török uralom előtt, számtalan, városka, helység és közösség címerében szerepelt; ám a Pannóniát évszázadonként feldúló háborúk nemcsak az építészeti, és képzőművészeti emlékekben tettek jóvátételten károkat: heraldikai emlékeinket sem kímélték.

1958. Turzovka (Szlovákia)

Turzovka a mai Szlovákiának talán leglátogatottabb zarándokhelye, és egyben a kegyhelyeket világszerte jellemző baráti találkozója a buzgó szlovák, magyar, lengyel, morva és német zarándokoknak.

Trianonig Thurzófalva volt a neve, és a 48-as szabadságharc idején Klapka tábornok és légióinak átmeneti szálláshelye. – Nemcsak Beczkó, Pozsony, hanem Thurzófalva is őrzi Mednyánszky László nagy magyar festőművésznünk emlékét. – Nepomuki Szent Jánosról nevezett plébániatemplomában a magyar rózsafüzér imádságok és Mária-énekek, zsolozsmák emléklélményeit őrzik a nagy multú megszentelt falak.

Földrajzilag a Jablonkai hegység déli lejtőjénél, a Vág folyóba ömlő Kysuca folyócska mellett fekszik a 3000 lélekszámú Turzovka. A franciák a Kárpátok Lourdes-jának nevezik. A látnok Lassuta Máté családos, egyszerű ember, erdőkerülő. P. Johannes Schmid passionista szerzetes „Turzovka” c. könyvében dolgozza fel a szlovák Mária-jelenést, mely a durva csehszlovák kommunizmus legkeményebb egyházüldöző éveiben erősítette az ország hívőinek máriás hitét. 1958. június 1-én, Szentháromság vasárnapján jelenik meg először az erdőkerülőnek természetfeletti fényben a lourdesi képre emlékeztetően Mária, amikor hivatalos ellenőrző útján a friss erdei virággal feldíszített szentkép előtt szokásosan térden állva imádkozik.

A jelenés ideje alatt a fára helyezett szentkép eltűnik és helyén kigöngyölődik egy világtérkép. Az erdőkerülő 7 változatban látja az emberiség jövőjét: a vizek kék, a bűn sárga és a hitből élő világ zöld színében. A legutolsó változatban uralkodóvá lesz a sárga, a bűnbe és szennybe merülő földi életünk apokaliptikus színe, és parányira zsugorodik a vallásos hitben engesztelők zöldje. – A Szűzanya tanítja meg az erdőkerület a rózsafüzér imádkozás gyermeki művészetére. Vezeklést kér a Szűzanya „a világtasztrófa előtti másodpercekben.” Lassuta közlése szerint, Mária előre jelzi, ha nem tér meg a világ és nem tart bűnbánatot, az emberiség kétharmada elpusztul. A megtérés elutasításának tragédiájáról Turzovka erdőkerülő látnokának profécijája talán a legmegrendítőbb és legmegdöbbentőbb.

A megtisztulás után az emberi sorsot színekben látó Lassuta szerint a sárga szín egészen elhalványul, a zöld a dicsőséges Mária-korszakban diadalmaskodva szétárad. Béke és öröm tölti el a harmadik évezred embereit.

A Szentháromság vasárnapját követően 1958. június 7-én és 21-én, július 1-én, 7-én, 21-én, utoljára a mennyek országába felvett Mária vigiliáján, augusztus 14-én jelenik meg a Szűzanya a Turzovka felett emelkedő Zivegkeva hegycsúcson, a kicsinyke erdei tisztáson. A

fára akasztott szentkép a Mindenkor Segítő Szüzet ábrázolta. A kommunista anarhia, amelyben Csehszlovákiában is csak az elvetemült aljasságnak volt létjogosultsága, előbb a szentképet, majd a fát pusztítja el.

Az utolsó három jelenés alkalmával a Szent Szűz, mint Kármel hegyi Boldogasszony jelenik meg, miként Fatimában 1917. október 13-án és Garabandalban négy éven keresztül.

A Kárpát-medencében Szűz Mária – a dicsőséges szentolvasót tanítva szlovák nyelven együtt imádkozik a látnok erdőkerülővel. Lassuta Máté a fájdalmas és örvendetes rózsafüzér titkait később zarándokoktól tanulja meg. Ennek az egyszerűségében Isten közelében, életszentségben élő egyszerű erdészeti segédmunkásnak így tárja fel égi Édesanyánk az emberiség jövőjét – Kelet kapujában.

A nagyon egyszerű embereknek ez a hitben élő csodálatos modellje, amikor hetenként egyszer-kétszer levett süveggel imádkozott a Szűz Mária-szentképecske előtt, imáira soha nem várt égi választ. Hitével a „semmibe” beszélt, mert az ateisták hitetlenjei számára „semmi a túlvilág!”. Az Úr Isten vagy a Szűzanya ennek a nem manikűrözött körmű és nem ápolt kezű erdészeten alkalmazott segédmunkásnak a tenyerébe írta láthatatlan mennyországi betűkkel a kegyelem szerkesztőségében megfogalmazott válaszait.

Senki sem dadogta el néki télen a levelüket veszített fák és bokrok, tavasszal a téli pihenés után az újra zöldülő levelek és vadvirágok csodás színországának titkát. Az erdőkerülő imájára csak az Istenország figyelt, csak az angyalok vették nyilvántartásba, kartotékba az „imádkozzál érettünk bűnösökért...” lassutai szlovák nyelvű könyörgést (sajnos napjainkban részben az egyházi bürokrácia az evangelizálást Európa szerte bénítja).

Intelligenciával felfoghatatlan, amikor Lassuta Márton az élő Szűz Máriával való találkozás fényes nappalán a természetfeletti, addig láthatatlan csarnokának mennyei ajtajában kulcs nyitja meg a szem és az érzékek számára elzárt ajtót.

A kommunizmus bukása óta a nyitrai püspökséghez tartozó Turzovka mind nagyobb látogatottságnak örvendő zarándokhely. Főpásztori beleegyezéssel, ha még nem is hivatalosan, zarándokhellyé nemesedik a magyar ezer-év Thurzófalvája, a jelen szlovákság Turzovkája.

1961. Garabandal (Spanyolország)

Garabandal az Úr Jézus láthatatlan, de az egész földre kiterjedő második eljövételének: a szívekben, a világon élő minden ember szívében való egyidejű, rövid megjelenésének világos, félre nem magyarázható csodálatos forogatókönyve. Az emberiség a figyelmeztetés, az ezt igazoló, hitelesítő nagy csoda és az elkerülhetetlennek látszó büntetés előtt áll – 2002-ben!

A mennyei és a földi kultúra átölelésében és képviselésében 1961-ben, negyven esztendővel ezelőtt Mária, mint a Kármelhegyi Boldogasszony a karmeliták barna öltözetében megjelenik a négyszáz esztendő óta minden este rózsafüzért imádkozó piciny spanyol hegyi faluban. Mint Fatimában, itt is angyal, maga Szent Mihály főangyal készíti elő a gyermekeket a Szűzanyával való rendkívüli földi találkozásra.

A Pireneusok észak-spanyolországi hegyei között meghúzódó piciny, Garabandal nevű falu számos egyéni és csoportos dunavölgyi zarándoklat óta nem ismeretlen a magyar hívek körében sem. A mintegy hetven házból álló település a santanderi egyházmegyéhez tartozik. Ódon kőtemploma a cosioi plébánia fióktemploma. A sziklás, csaknem terméketlen hegyoldalak igen szerény megélhetést biztosítanak a helybélieknek. Életük egyhangúságát a

vasárnapi szentmise és a mindennapi rózsafüzér-imádság lelkesíti meg, melyre évszázadok óta összegyűl templomában a falu lakossága. A feljegyzések szerint Garabandal az egyházmegye legbuzgóbb települése évszázadok óta. Ezt Don Valentin Marichalar (ejtsd: Maricsálár) cosioi plébános személyes beszélgetéseink során – még a 80-as években – megerősítette. Ez az egyszerű, józan kedves lelkipásztor a jelenés kezdetétől haláláig tanúságot tett a Mária-jelenés mellett!

Garabandal történetében 1961. június 18. fordulópontot jelent. Ezen a napon este fél kilenc tájban négy helybeli leánygyermek – *Conchita* (Maria Concepción – ejtsd: Konecsita) *Gonzalez*, *Loli* (Maria Dolores) *Mazon*, *Jacinta* (ejtsd: Hacsinta) *Gonzalez* és *Mari* (Maria) *Cruz*, egyikük sem idősebb 12 évesnél – játszadozik egy almafa közelében, amikor mennydörgésszerű zajra lesznek figyelmesek, s ezt követően fénybe öltözött ifjút pillantanak meg. A látomástól lenyűgözve álló gyermekek ajkát csupán jajszó hagyja el, s az ifjú (Szent Mihály) anélkül, hogy megszólalt volna, eltűnt. Az angyallal július 2-ig kilenc alkalommal találkoznak, de csak kétszer szól hozzájuk, s mindkét esetben a Szent Szűz július 2-án elkövetkező jelenéséről tájékoztat.

A garabandali eseményeknek is hosszú a története, és sokban hasonlít más jelenések történetéhez. A jelenést itt is mennydörgésszerű zaj és egy előkelő, felsőbbiséget hordozó fiatal angyal vezeti be. A látnok-gyermekeket ugyanúgy próbára tették Garabandalban is, mint Fatimában. A jelenések színhelyén a zarándoktömeg itt is napról napra növekszik. Az események láthatóan lázba hozzák Garabandal egész környékét, rövid idő alatt Madridot, Barcelonát, Bilbaot és e nagyvárosok sajtóján keresztül Spanyolországot és Nyugat-európát,⁴⁸ képes magazinjának mehökkentő színes képein.

Új jelenség, hogy a Garabandal-i gyermekek a jelenés előtt a lelkükben háromszor kaptak ún. „hívó jelzést”. Az első és második között másfél-két óra telik el, a második és harmadik között félóra, a harmadik hívás után pedig percek múlva megkezdődik a jelenés. Bárhol voltak a látnokok, s ha egymástól elválasztották is őket, a hívó jelet valamennyien egy időben kapják. Ezt a bensőleg érzékelhető sürgető hívást Jacinta így próbálta megmagyarázni: az első annyit jelent, hogy gyere, a második: fuss, a harmadik: fuss, fuss, fuss!

Az is új dolog a garabandali eseményekben, hogy a látnokok az elragadtatás alatt álltak, vagy mozogtak, sőt játszottak is (a lányok szerint gyakran a kis Jézussal). Elragadtatásban történő futásról is tudomásunk van. A videokameráknak hatalmas szerepük volt az egyes jelenések megörökítésében és későbbi elemzésében. A látnokok szerint a Szent Szűz megáldotta, sőt meg is csókolta a feléje nyújtott kegytárgyakat, de előbb kivétette közülük azokat, amelyek nem hordozhattak áldást (pl. az érvénytelen házasságban élő asszony jegygyűrűje stb.) A misztikus irodalom Conchitának kb. hatvan, az angyal által kiszolgáltatót áldozásáról tud. Egy alkalommal Conchita kérésére a szentáldozás időpontját a Szent Szűz előre bejelentette, s az eseményt filmezték és fényképezték. A jelenlévők csupán a nagyméretű Szent Ostyát láthatták, ami váratlanul feltűnik Conchita áldozásra kinyújtott nyelvén az éjszakában. Az angyal-végezte, dátumszerűleg rögzített szentáldozás után hozzávetőlegesen egy percig volt látható és fényképezhető az Oltáriszentség. Éjfél mutat az óra. Conchita térdre borulva fogadja az Oltáriszentséget.

⁴⁸ A garabandali jelenés kezdetén naplót írt az események főszereplője. – Conchita Gonzaleznek ez a spanyol nyelven írt könyve magyar fordításban a kommunizmus alatt kilenc titkos kiadást ért el. A felszabadulás után adta ki a könyv fordítója és szerkesztője a 10. kiadást. – Conchita 2000. tavaszán Garabandalban volt Szerafin, egyetlen még élő testvére betegágyánál, majd temetésén. A bensőséges családi végtisztesség után visszautazott ismét családjához Amerikába.

A Szent Szűz jelenései 1961. július 2. és 1965. november 13. között történtek rendszertelen időpontokban. A jelenés asszonya két üzenetet adott az emberiségnek. Az elsőben (1961. október 19-én) a bűnbánatra, a hitre, az Oltáriszentség tiszteletére, a szívbeli, erkölcsi megjavulásra, az isteni és felebaráti szeretetre való felhívás hangzik el. A garabandali jelenéssorozat mindenekelőtt Oltáriszentség-központú. A Szűzanya szembesíti a hívőket az Eucharishtiában önmagát nekünk adó Úr Jézus Krisztussal. Mária felpanaszolja, hogy életünkben mind kevésbé veszünk tudomást Szent Fiáról.

A magyar beszámolók kínosan kerülnek a Szűzanya üzenetének legkeményebb hangú második üzenetét, hogy „számos bíboros, püspök és pap jár a kárhozat útján, s ragadják magukkal a lelkeket!”

A II. Vatikáni Zsinat idejével szinte párhuzamos volt a Kármelhegyi Boldogasszony pireneusi 2000-es nagyságrendű jelenés-sorozata. A legméltóságosabb Oltáriszentség imáadását kéri Mária. A Szűzanya számos alkalommal a látnokokkal együtt borult le Szent Fia előtt a garabandali filiális templom oltár lépcsőjénél.

1976-tól a kommunizmus felszámolásáig a garabandali Mária-jelenésekről szóló, részben diavetítéses, részben 8 mm-es kisfilmes előadások országszerte zavartalanul folytak.

Az 1976-os esztendő a magyarországi Garabandal ismertetés és természetfeletti propaganda szempontjából perdöntő esemény mérföldköve. Ebben az esztendőben a budapesti Európa könyvkiadó gondozásában megjelent Piers Read (ejtsd: Ríd) dokumentum regénye „Életben maradtak” címen.

Ennek az izgalmas könyvnek történeti háttere a következő: Az esemény az Andok kietlen hómezején pereg négyezer méternél magasabban. 1972 októberében az Uruguayi Öregfiúk rögbicsapata bérelt repülőgépen ötfőnyi személyzettel és közel 50 fős szurkolótáborral útnak indul Chilébe, hogy néhány meccsen megmérkőzzék az ottani öregdiákok csapatával. A rossz látási viszonyok miatt a gép az Andok egyik csúcsába ütközött, szárnya, farka letörött: a roncs pedig lefelé száguldott a havas lejtőn, majd hatalmas zökkenéssel megfeneklett a hómezőn. A pilóta, a személyzet és számos utas halálos áldozata lett a légi katasztrófának. Néhányan súlyosan megsérültek az életbe maradtak közül. Akik elvésztek, vagy gyógyszer és élelem híján meghaltak – megfagytak a hótetemetőben. Élelmük mindössze ennyi maradt: néhány tábla csokoládé, a kirándulásra vitt szendvics, üdítőital, valamint gyufa, öngyújtó, cigaretta, néhány tubus fogpaszta, szájvíz, szesz és szappan.

A vízellátást a déli napsütésben megolvastott hó biztosította.

A hómezőben az expedíciók nem találták meg sem az élőket, sem a holtakat, mert mindent betakart a hó. 70 napi szörnyű szenvedés ellenére 16 sportember megmenekült. A légi katasztrófa nő-áldozatai közül senki sem maradt meg.

Montevideóban 1973. október 30-án az életben maradt 16 rögbi-játékos drámai beszámolójával megjelent az öt kontinens könyvpiacának, rádió és televíziós csatornájának XX. századi legszenzációsabb híryanaga.

Az „Életben maradtak” vallomásukat így indokolják meg: „Azért határoztuk el e könyv megjelentetését és az igazság feltárását, mert a Kordillerákban történekről számos mende-monda kering. Szüvedéseink és szolidaritásunk e történetét halott barátainknak és szüleinknek ajánljuk, akik szeretettel és megértéssel fogadtak minket, amikor erre a legnagyobb szükségünk volt.”

A Fairchild típusú szerencsétlenül járt repülőgép életben maradtjai és a Szűzanya spanyol pireneusbeli 4 esztendő jelenése hogyan szövődik egymásba? A spanyol nyelvű több, mint

2000-szer ismétlődő jelenés elsősorban a közel 200 milliós spanyol világot érintette. Az életben maradt, hótengerbe temetett társaság minden áldott nap az örvendetes, a fájdalmas és a dicsőséges szentolvasót könyörögte el reggel, délben és délután. És a szülők, hozzátartozók és barátok is ugyanezt a Garabandal-ban megjelent Kármelhegyi Boldogasszonyt ostromolták.

Természetesen nem ez a spirituális indok motiválta a pogány ateista könyvkiadót, hanem a pusztá szenzáció, hogy a megfagyottak holttesteit fogyasztották és testvéreik fagyasztott húsa mentette meg őket. – Az egymást követő szakadatlan expedíciók sikerét kizárta az a körülmény, hogy a repülőgép teteje fehérre volt festve.

A garabandali Conchita spanyol nyelven írt gyermeknaplójának szamizdat magyar nyelvű kiadója és ennek a mariológiai élet-tanulmányának szerzője minden előadását ezzel a budapesti kommunista kiadónál megjelent siker-könyvvel vezette be. Az első kiadás 3000 példánya 3 nap alatt fogyott el, a második kiadás 1977-es reprintje 5000 példányban egy hét alatt tűnt el a könyvesboltokból.

Voltak vidéki plébániák, ahol szószékről egy felolvasó ismertette, mint a Szűzanya üzenetét, hogy nincs reménytelen helyzet a mindenható Isten számára.

Súlyos mulasztás lenne, ha nem örökítenénk meg azokat az el-nem-feledhető élményeket, hogy az állami üzemek könyvtárosainál hetekkel, hónapokkal korábban vették előjegyzésbe az olvasókat. Egymást követték a garabandali szentolvasós mennyei segítségről szóló beszélgetések. Ehhez természetesen – sajnos – nem tudjuk élővé tenni az egykori ellenzéki politikai légkört. Nem egyszer rongyosra olvasták az Életben maradtakat. Az olvasással úgy éreztük, hogy Garabandal barátai lettünk, az imádság erejébe vetett hit apostolai. Garabandal által a legnehezebb évtizedekben élővé vált a túlvilág.

1961. San Damiano (Olaszország)

San Damiano in Piacentino (ejtsd: Piácsentino) alig kétszáz lelkes tanyasi település önálló plébániával. A pici falu hasonlítható egy békésmegyei szegény magyar paraszti tömörüléshez. 20 km-re Piacenza, a falu püspöki székhelye Bologna irányában. Csak autóbusszal közelíthető meg, mert San Damiano vasútállomása Piacenza. A látnoknál: Mamma Rosánál kisebb intelligenciájú, egyszerűbb asszonyt a Szűzanya sem találhatott Európában. A kiváltságolt neve Mamma Rosa Quattrini. Földhöz ragadt szegénység a család jellemzője. Béres a családapa, és háromgyermekes maga a család, 2 fiú és 1 lány. Pier-Giorgio a legkisebb fiú császármetszéssel jött a világra 1952-ben. Mamma Róza hasnyálmirigy-gyulladásban megbetegedett. Négy és félórás műtéten esett át. De állapota egyre rosszabbodott és a kórház, mint gyógyíthatatlant kiadta. 1961. szeptember 24-én a kórházból hazaszállították. Reménytelen helyzetben így San Damianoban várja halálát. Hazatérése után öt nappal a Szent Szűz meglátogatja és meggyógyítja betegágyánál: két kezével megfogja és kiemeli a „koporsójából” a mozdulatlan, szenvedő testet. A nyílt seb hasán begyógyul, a halálra készült beteg szobájában felkel és jár.

San Damianoban minden hónap első szombatján és vasárnapján a világ minden részéből ezrek és tízezrek reggel 5 órakor, délelőtt 11 órakor és délután 4 órakor közösen imádkozzák latin nyelven a teljes szentolvasót. Egy napon összesen kilenc rózsafüzért.

Azt kérte a Szent Szűz Mamma Rosa-tól, hogy az Egyház minden katolikusát összekötő latin legyen a zarándokok közös imádság-nyelve. Mamma Rosa-t a Szűzanya egyetlen alkalommal

tanította meg latinul az imádságokra. A világon eddig élt nyelvtanárok ilyen nyelvpedagógiai sikerrel nem dicsekedhetnek.

A nyelvi feldarabolódás San Damiano szentélyében megszűnik. Isten kegyelmében a latin nyelven imádkozó és éneklő közösség minden tagja, csodálatosan megéli az Egyház egységét a nyelvben, és senki sem tör ki ebből a kulturális és misztikus világ-tömörülésből. Megrendítő a San Damiano-i jelenés-szentélyben ez a történelmi tér, mely napról-napra az Egyház szakrális egybetartozását képviseli a kegyelem parányi fényjeleként az időben.

Az Úr Jézus második eljövételéről az emberi szívekben – isteni sugallatra – 1967. szeptember 12-én úgy beszél ez az egyszerű, aprótermetű, széle-hossza egy, fejkendős parasztasszony, hogy a lélegzetünk elállt akkor és eláll most is, amikor magyarrá fordítjuk szavait: „Először minden ember szívébe jön a világosság, majd az egész világot fénybe borítja.” És 10 napra rá, szeptember 22-én így teszi tejjé előző mondatát Mamma Rosa: „Roppant fényben látjuk majd az eget és ez a fény betölti az egész földet...” „Ezzel a világossággal mentem meg gyermekeimet. Számosan megtérnek... Égi Édesanyánk vonul át a földkerekségen. Őbelőle árad majd a mennyei fény, és azok, akik hisznek benne, az öröm és a vigasztalás kegyelmében részesülnek... Ebben az időben a menny, a hold, a nap, a csillagok és számos megszentelt hely hirdeti majd jövetelemet.” A San Damiano-i jelenés körtefás⁴⁹, csodavizes⁵⁰ szentélyében a Szűzanya 1967. júniusában közli, hogy egy csodálatos fénykereszt kegyelmi kisugárzása világosítja meg az emberi szíveket. Mindez a világ zűrzavarában, fejtelenségében, fűhöz-fához kapkodásában és milliárdok teljes lelki tájékozatlanságában, vakságában történik. Isten így akkor lép bele történelmünkbe, amikor emberi erővel már nem lehet megtisztítani milliárdok szennyését! Ez a természetfeletti végidei jellegű esemény kizár minden alternatívát, minden magyarázkodó luciferi szemfényvesztést.

Nagy kihívás San Damiano, miként roppant kihívás Fatima, Garabandal és Nadzsu is. Talán a kihívások kihívása az Oltáriszentség sokszoros csodáinak Nadzsuja Dél Koreában. A kegyhelyen bíborosok és püspökök jelenlétében ismétlődik az eucharisztikus csoda. A harmadik évezredbe belépő nemzedékünknek az őskeresztények első 3 százada hitének rendíthetetlen hűségével, Mindszenty Józsefünk kiimádkozta bátorságával kell készülnünk erre a megújulást hozó, sorsdöntő órára. Ez Krisztus Urunk szívekben eljövő második eljövételének fel nem mérhető misztika-történelmi eseménye.

A Mária-jelenések arra figyelmeztetnek, hogy ne a kozmoszt istenítsük (Alexandriai Szent Kelemen szavai), hanem az emberiséget evangelizáló Istenanya intéseire, figyelmeztetéseire, jelzéseire hallgassunk. A harmadik század elején írja Tertullianus, ez a tüzes szívű, éles elméjű író és szónok, hogy „nem kell csodálkoznunk az eretnkségeken, sem azon, hogy

⁴⁹ A Szűzanya 1964. október 16-án mondta Mamma Rosának: „... Minden pénteken eljövök és átadom neked üzenetemet. Közvetítened kell a világ felé.” Rosa közbevetette: „De nekem nem fognak hinni! Én szegény és tanulatlan vagyok, és bebörtönöznek majd!” A Szent Szűz így válaszolt: „Ne aggódj! Hagyok neked jelet: ez a fa kivirágzik!” – Még aznap megtelt a körtefa virággal, sőt a közeli szilvafaág is kivirágzott, holott még idei gyümölcsöket le sem szedték. A következő három hétben ezrek és ezrek látták, köztük a plébános is, aki telefonon értesítette a természet rendkívüli látványáról a püspökséget... (Nem sok sikerrel, hisz' a korszak ellenállás jege 2001-ben sem tört meg! – a szerkesztő megjegyzése.)

⁵⁰ Még nincs kápolna, a kegyhely valójában a kertnek azon kis bekerített szöglete, ahol a körtefa ma is, gyümölcsöt hozóan áll, melyet a Madonna „Kis Paradicsomkert”-nek nevezett el. Itt található a Szűzanya óhajára és útmutatása szerint kiásott csodás vizű kút. „Gyertek, igyatok a kegyelem vízből. Mosdjatok meg benne. Tisztuljatok meg! Vigyétek e vizet betegeknél és haldoklóknak. Sokan kigyógyulnak bajaikból.” – mondta a Szűzanya.

léteznek, sem azon, hogy megzavarják egyesek hitét – hiszen az eretnekségek éppen arra szolgálnak, hogy hitünk kísértésbe kerülve próbát álljon ki. Különös, hogy a rossznak akkora ereje legyen – csak hogy az eretnekségeknek azokon nagy a hatalma, akik nem erősek a hitben. Általában az ökölvívók és a gladiátorok küzdelmeiben sem azért győz az egyik, mert erős, vagy legyőzhetetlen, hanem mert az, akit legyőzött, nem volt elég erős. Annyi bizonyos, hogy ez a győztes, ha utóbb igen erős ellenféllel kerül szembe, maga is vesztesként vonul vissza. Hasonlóképpen az eretnekségek is egyesek gyengeségéből merítik erejüket, de semmi erejük sem lenne, ha erős hittel találkoznának... Ezek emberi és démoni tanítások, melyek az evilági bölcsesség szelleméből születnek azok számára, akiknek viszket a fülük (Kol. 2,22). Istent a szív egyszerűségében kell keresni. Erre gondoljanak azok, akik sztoikus, platonikus és dialektikus kereszténységet találtak ki.”

Égi Édesanyánk, a Rózsák Madonnája, a Madonna delle Rose a krisztusi megváltás isteni értékrendjéhez kalauzol vissza San Damiano-i jelenlétének állandó kegyelmeivel. Ennek az isteni értékrendnek örökérvényű igazságai: a felebaráti szeretet, az imádság, a szívek bűnbánata, a szentségek gyakori vétele, mindenekelőtt a szentgyónás és a Legméltóságosabb Oltáriszentségé. A közel négy évtizedes San Damiano-i jelenés során találkozunk az Istenanya szerepét megjelölő alábbi nevekkel: A Rózsák Csodálatos Anyja, a Menny és a Föld Királynője, a Társmegváltó, a Minden Kegyelem Közvetítője, a Bűnösök menedéke. Szerepe mindegyikben az igazi anyai szereteté, aki a Po folyam-völgyének tanyavilágában is meghirdeti, hogy az Úr Jézus uralmának, a Világosságnak el kell jönnie a földre az ideológiák könyörtelenségének egyoldalú legyőzésével. Mindez ráköszönt majd egy megtisztult, Istenhez tért emberiségre a DICSŐSÉGES MÁRIA-KORSZAKKAL.

II. János Pál magánvéleménye San Damianoról:

Mme de la Taille előkelő hölgy, egyik chilei diplomata felesége, akinek férje a magyarországi kommunizmus idején 2 éven át Budapesten megbízott nagykövetségi tanácsosként élt fővárosunkban. Ő a 90-es években küldöttséggel érkezett Chiléből Rómába, és pápai fogadás alkalmával beszélgetett II. János Pál pápával. Volt mersze megkérdezni:

Szentatyám, az a szándékunk, hogy elmegyünk San Damianoba imádkozni. Van ehhez jogunk?

Igen, leányom, menjetek imádkozni San Damianoba.

De papok is vannak velünk. Elmehetünk oda imádkozni papokkal együtt?

Igen, leányom, papokkal együtt... (és huncut mosollyal hozzátette) ...és püspökökkel is!

1961. Szeretláng (Magyarország)

1961. világ és üdvtörténeti jelentőségű dátum. 1961-től 65-ig több mint kétezerszer jelent meg a Szent Szűz a spanyol Pireneusok egyik falujában: Garabandalban. A jelenés párhuzamos a II. Vatikáni Zsinat négy esztendejével, üzenetében rámutatva a főpapság és papság bűneire is. 1961. az az évszám, amikor elindul világhódító útjára a magyar Erzsébet asszony révén Mária Szeplőtelen Szíve SZERETETLÁNGJA. A Boldogasszony az Ő magyar népe által kívánja Szíve Lángját – mint új kegyelmi eszközt – az emberiségre kiárasztani. Ígérete szerint: „Ilyen nagy kegyelmi kiáradás még nem volt, mióta az Ige Testté lett!” A művet a Vatikán szolgálatában évtizedekig dolgozó néhai Mester István pápai prelátus segítségével sikerült VI. Pál pápával is megismertetni.

A Szent Szűz által kért könyörgést: „Áraszd Szeretlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre”, ma már mintegy húsz nyelven imádkozzák és számos érsek, püspök, teológiai tanár karolta fel és ajánlotta a híveknek. Bernardino Echeverria (ejtsd: Ecseverria) Ruiz, guayaquili (ejtsd: gvajakvili) érsek írt előszót a Szeretláng Napló ecuadori Imprimatur-os teljes kiadása elé. P. Róna Gábor jezsuita atya fordította le spanyol nyelvre. 1976-ban Kisberk Imre székesfehérvári püspök teológiai vizsgálatnak vetette alá a hozzá benyújtott Szeretláng-füzet kéziratát és a Nihil Obstat-ot megadta. Zsoldos Imre verbita szerzetes, egyetemi professzor (Tajvan) fordította le kínai nyelvre, és már sokadik kiadásának örvendezhetünk. Folytathatnánk a sort, ám a lényeg ez: Mária Ország, úgyis mint a világ Engesztelő Ország, egyedülálló szerepet kapott Istentől az emberiség megmentésére: az engesztelés világméretű elterjesztésére! (Lásd Natália nővér, a XX. század nagy magyar misztikusa: A VILÁG GYŐZEDELMEK KIRÁLYNŐJÉNEK nyugaton német és francia nyelven több kiadást megért NAPLÓJÁT.) – Natália nővér személyes közreműködésével Molnár Gyula, bizalmas munkatársa készítette elő kiadásra 2002-ig az egyetlen hiteles írást!

A Szeretláng első nemzetközi kongresszusának színhelye 1999-ben a guadalupai Szent Szűz Mexikóvárosa.

Erzsébet asszonyt a kenyérharc mindennapja távol tartja az ábrándozástól és álmodozástól. Arról szentül meg volt győződve, hogy a Szeretlángot pokoli erők sem semmisíthetik meg. – Hétről hétre visszatérő beszélgetéseink során mind Jézustól kapott hallomásainak, halála után családja által megsemmisített szentélyében a Harmatcsepp utcában, mind Mese-utcánk kis „cinke-fészkében” nem gondolhattunk a mexikói Guadalupe szeretlángos diadalútjának 1999. júliusára.

Ki álmodhatta volna, hogy a magyar földről elindított Szeretláng a hazánkban ma is barátságatlanul és távlattalanul – teológiai szűklátókörűséggel! – kezelt elszigeteltségéből Mexikó-városban egy nemzetközi kongresszus pulpitusáról lép a Vatikán által delegált bíboros segítségével a katolikus világ tengerentúli és európai nagy nyilvánossága elé.

A budapesti Szent János-kórház belgyógyászati osztályán 1985. márciusában beszél Molnár Gyula az egyik nagy kórterem hófehér pótágyán fekvő, már halálos beteg Erzsébettel. Felidézik második római útját is 1977. júniusán. Ez alkalommal öt bíborossal is sikerült Rómában felvennie a kapcsolatot, és különösképpen Maximilian Fürstenberg bíborossal, ezzel a melegszívű arisztokrata főúrral, akihez 1977. novemberében francia nyelvű levelet intézett Gyula testvérének és tanácsadójának segítségével – hogy Erzsébet kifejezését örökítsük meg ebben a vonatkozásban is.

Ki gondolhatta volna a beteglátogatások során, hogy másfél évtizeddel Erzsébet temetése után az 1994-ben kardinálissá kreált Bernardino Echeverria ecuadori bíborost kéri fel a Szentszék, hogy az egész világon ő legyen a támasza és kísérője a magyar Szeretláng mozgalomnak. – Az 1999-es nemzetközi konferencia világsikerének motorja, lelki vezetője Echeverria őminenciája volt és a kongresszusnak helyet adó Mexikó a dél-amerikai latin országok imponáló részvételével, egy hódító magyar lelkeségi mozgalom színhelyévé nemesedett.

Ez a Guadalupei Szent Szűz oltalma alatt lefolyt Szeretláng-világösszejövetel nyitotta meg mozgalmunk magyar hazánkban is előbb-utóbb diadalmasnak ígérkező időszakát. A latin-amerikai országok könyörgő imádkozóinak áldozatos engesztelése az imádkozó magyarokkal együtt rövidesen felszámolja a racionalizmus kevélységének, szűklátókörűségének és teológiai gyávaságának bürokratikus magyar hivatali ellenállását. Törökbálinton áll a világon legelső és már külföldiek által is látogatott Szeretláng-kápolna. Ez a piciny és a megyéspüspök tudomásával működő szentély az engesztelés művének kegyelemgyöngyszeme.

Jelentéktelenségünkben, kicsinységünkben, semmiségünkben közelítjük meg, és engedi felismerni a Szűzanya a Szeretetláng szerepének történelmi útját, megpróbáltatásban kibontakozó győzelmes jövőjét.

1968. Kairó-Zeitun (Egyiptom)

Talán csak a Pireneusok Garabandaljában megjelent Kármelhegyi Boldogasszony 1961-1965 közötti jelenéseinek volt olyan sajtóvisszhangja Európában, mint a Közel-Kelet Kairó-Zeitunában 1968-1969 között történeteknek. A 900 milliós muzulmán világ éppúgy felfigyelt a kopt katolikus templom kupolája felett égi fényben – főképpen az éjszakában és a hajnali órákban! – megjelenő Szűz Máriára, mint az európai, sőt a világ sajtó. A Kairóban működő nagykövetek és konzuli képviselők küldöttei élő tanúkként szerepelnek e természetfeletti eseménynél. Így a Szovjetuniót képviselő nagykövet is, aki erről a rendkívüli eseményről azt a kommentár nélküli értesítést küldte a Kreml urainak, hogy Kairó talán leglakottabb városnegyedében egy kopt-keresztény kupola felett ismételt látható Mária. – A diplomáciai jelentést követően indoklás nélkül azonnali hatállyal hazahívták a nagykövetet.

Ez a hónapokig tartó üzenetnélküli jelenés-sorozat adta az utolsó századok legnagyobb impulzusát – Mohamed vallásának másfélezer éves Isten-kapcsolatában – ahhoz, hogy a természetfelettségre, a túlvilágra felfigyeljenek. A katolikus Egyháznak, Mária Édesanyánknak földi zarándokútján Az Úr éneklő Édesanyja Magnificat-jában legalizálta a Szent Korán Máriát magasztaló halhatatlan fejezetét.

Nem tudunk róla, hogy a diplomácia történetében a Kairóban akkreditált külképviseleteken kívül a Mária-jelenések valósága, valódisága mellett – vallási hovatartozóságra tekintet nélkül – valahol is jelenlétükkel tettek volna tanúságot. Annak értelmezésébe nem megyünk bele, hogy a metafizika grandiózus éjszakai filmprodukciójaként vagy a világszínpad isteni rendezője tüneményes scénáriójának egyetlen, újra nem játszható eseményként őrzik-e emlékezetükben, szívükben az ősi kopt keresztény szerzetesség egyedülálló vidék vallási kultúrponjtját.

A krisztusi egyház földi útjának utolsó állomását is érinti a Magnificat jövődölése. „Íme mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék.” 1968. óta ezt a prófétai máriás kijelentést igazolja az egyiptomi jelenés is.

A mohamedán társadalomban azért oly nagy és tartós a visszhangja ennek a Mária-történetnek, mert az Úr Jézus Édesanyja az Isten hatalmát és jóságát dicsőíti. Az Isten jósága nemcsak Máriával cselekedett nagyot, hanem a jelenések történetének mariológiai dokumentációja szerint velünk is, minden földrész gyermekeivel.

Az 1968-as Kairó-Zeituni Istenanya-jelenés az ökumené, a nagy világvallások képviselőinek találkozási szempontjából felmérhetetlenül nagy a kihatása. A Szűzanya, Mária 1968. április 2-án – a Fényességes Szent Szűz ünnepén – este félkilenckor megjelent a kopt-keresztények, a mohamedánok, a zsidók, a hívők és hitetlenek szeme láttára Kairó elővárosában, Zeitunban. A Szűz Mária tiszteletére épült kopt-keresztény zeituni kápolna fölött 1968. április 2-től, a kopt-katolikusok húsvétjától 1969. júliusáig fényben – kisebb nagyobb megszakításokkal – látható és televízióval, fényképezőgéppel megörökíthető volt a Szent Szűz⁵¹ fehér ruhába

⁵¹ P. Jérôme Palmer OSB Zeitun c. könyve két esztendei helyszíni tanulmány után nagyszerű állásfoglalásban kifejezésre juttatja Szűz Mária egyiptomi megdicsőülését. A szent család száműzetésének történelmi helye Egyiptom.

öltözött, apácára emlékeztető szerzetesnői alakja. Százak és ezrek olyan rémülten néztek erre a csodálatos fény-jelenségre, mint a budapesti Ferenc József hídnak csak tűzoltó létrával megközelíthető örültjeire és öngyilkos jelöltjeire. Nem egyszer félórán át fényben lebeg a jelenés Máriája. Egyébként ebben a fővároshoz tartozó Saitim-Zeitun külső kerületben ma is tiszteletben tartanak egy fát, melynek árnyékában a hagyomány szerint 2000 évvel ezelőtt megpihent a Heródes üldözése elől Egyiptomba menekülő József, Mária és a kicsi Jézus.

A templomtető kupolájának felszíne gömbölyű és sima, amelyen senki emberfia megállni nem tud. Ugyanakkor mindenki szeme láttára csodálatos varázskörben egy fényben ragyogó fehér jelenség, mint egy patyolatba öltözött apáca előkelően sétál és kecses mozdulattal mozog a kupolán, s nem egyszer a kereszt előtt áhítattal meghajolva az imádkozók testtartásában megáldja a tömeget. Aki jelen volt, lelkét tette rá erre a mennyei képre bizonyára azért, hogy vigye magával az égbe. A Biblia, a Korán mosolyog ebben a sétáló káprázatban.

Általában két óra hosszat tartott a jelenés. Vasárnap napfelkelte előtt mindig megjelent az Istenanya. A kopt-keresztény naptárban felsorolt 32 Mária-ünnepen is minden esetben volt Mária-jelenés. Leírhatatlanul káprázatos természetfeletti világosságban forog a fény. A fény tűzének hajnali játéka valóságos tűzijáték. A Szent Szűz feje körül dicsfény volt látható. Orgonázik a fény. Ez a fény kívül és belül titok a fény-fizikusok számára. Talán ez a fény transzcendenciája. A mohamedán heti- és napilapok tudósítói és képes illusztrációi arról számolnak be, hogy számos alkalommal a templomi tömjénfűsthöz hasonló párában jelenik meg az Istenanya.

VI. Kyrillos, Alexandria görögkeleti pátriárkája hivatalosan elismerte a sorozatos Mária-jelenést és hozzáfűzte: „Ne feledjék, hogy Egyiptom is szent föld, ahol Szűz Mária, Szent József és a kis Jézus évekig éltek menekülésük idején. A Szent Család jelenléte szentelte meg a jelenéssel Egyiptom földjét.”

Dr. Ibrahim Said, az egyiptomi evangélikus egyház feje és minden Egyiptomban élő protestáns egyház szószólója hivatalos tanúságtevője a sokszoros jelenés valódiságának.

Őszentsége VI. Cirill, Alexandria és Szent Márk székeének pátriárkája egész Afrika és a Közel-Keleten bizottságot alakított az ügy hivatalos kivizsgálására. Egyidejűleg a muzulmán egyiptomi kormány moszlim bizottsága – a megismételt helyszíni vizsgálatok eredményeként – hivatalosan megállapította az alábbiakat:

„Megcáfolhatatlan ténynek kell tekinteni, hogy Szűz Mária ismételten megjelent a zeituni templomon ragyogó fehér fény-testben, mindenki szeme láttára. A Mária-jelenés résztvevői a templommal szemben álló térről nézték hosszú percekig a mohamedán és keresztény tömeget megáldó Máriát.” A kormány jelentése megállapítja, hogy a vizsgálatok 27 különféle testhelyzetben természetfeletti fényben mutatkozó alakot észleltek ennél az egyedülálló természetfeletti eseménynél.

Istaphanos bíboros, a katolikus koptok pátriárkájának és Dr. Airut, a görög katolikus egyház főpapjának igazoló nyilatkozatát is megemlíti a kormány hivatalos kommunikéje, mondván, hogy a jelenés kétségen felül hiteles.

A legfőbb állami szervekhez eljuttatott állásfoglalásban Istaphanos bíboros Öbaldogsága kifejezésre juttatja: „Nem kétséges Mária valóságos megjelenése. Több szavahihető kopt-katolikus hívő bizonyítja a jelenés valódiságát. Saját szemükkel látták a Szentséges Szűzanya megjelenését...” A bíboros Öbaldogsága azzal zárja nyilatkozatát, hogy ez az egyedülálló csoda önmagában is jó szándékú üzenet, mely Zeitunt világzarándoklás helyévé teszi a jövőben.

A Kairó-zeituni jelenés hídépítés a kereszténység és a mohamedán világ között. A siker – az V. osztályú talaj⁵² csak csákánnyal, feszítő vasakkal és bunkó-kalapáccsal meglazítható embertelenül nehéz, sűrű, szinte kőzetkeménységű összetétele miatt – egy kicsit, az örökkévalóság szempontjából néhány másodpercet még várta magára. Ezt az átütő sikerű néma földi stratégiát sem Charles de Foucauld, a Szahara vértanú szentjének, sem XXIII. János boldog pápánknak – Giovanni Roncalli hosszú időn át ankarai nuncius, a muzulmán kultúra és vallás kiváló szakértője volt – segítségül hívásával sem tudjuk megérteni. Modern gondolkodásunkkal hasztalan kíséreljük felfogni a jelenések misztériumának lenyűgöző fényét, rejtélyét és sikerét.

Az a 16 hónap, amely Egyiptomban 1968. áprilisa és 1969. július között eltelt, a csodás gyógyulások és a még csodálatosabb megtéréseket is jelenti.

A Korán, a mohamedánok szent könyve egy teljes fejezetet, szúrát szentel Máriának, a Nagy Próféta édesanyjának. – Égi édesanyánk feltétel nélkül szeret bennünket, önála nincs távolságtartás. Az emberiségért való aggódásában benne van az egyiptomi, az afrikai, az ázsiai, a kínai buddhista és mohamedán emberi sorsokért aggódás is. Mind a muzulmán, mind a zsidó politikai krízisben nem a sokszor kölcsönösen képmutató tárgyalók oldhatják meg a megbékélés emberileg áthidalhatatlan kérdését. Az eredményes akció csak felülről jöhet, csak mennyei „szintről” lehetséges.

A Szűzanyát a hála is bizonyára motiválja, hiszen a szent családnak száműzetésében Egyiptom adott menedéket. Ma is szent helyként őrzi a kegyelet Saitimban, Kairó egyik sűrűn lakott városnegyedében azt a fát, amelynek árnyékában 2000 évvel ezelőtt megpihent József, Mária és a kis Jézus. Nem a fa kor-azonosságának hitelessége a döntő, hanem a 2000 éves jubileumot is magába ölelő eucharisztikus titok emberi oldalának Saitim-Kairó-i hagyománya és tiszteletben tartása az ottani muzulmán társadalomban.

A csodálatos gyógyulások és megtérések a jelenések befejeződése után is folytatódnak. 1983-ban Kairó egy másik külvárosában., Shoubrában, a Szent Domján templom fölött többször látták sok ezren a fény ragyogásába öltözött Szent Szület. III. Sheonuda, a kopt Egyház feje hitelesnek ismerte el ezt a jelenést.

2000. szeptember elején a magyar TV egyik esti adásában a riporter felhívta a figyelmet egy Észak-Egyiptom-i Mária jelenésre. A hírek szerint 2000. augusztusában Assiut városában két héten keresztül éjszaka fénylő jelenséget láttak az égen, majd augusztus 30-án többször is megjelent a templom kupolája felett ragyogó fényben a Szent Szűz az oda sereglett tömeg szeme láttára. (A jelenésről szóló beszámoló itt közölt utolsó két bekezdése a Tengernek Csillaga VI/1 számában jelent meg.)

1973. Akita (Japán)

A jelenések történetében egyedülálló esemény, hogy az Isteni Ige Társaság akítai missziós kápolnájában az oltár közepén elhelyezkedő fatabernákulum maga is a 101-nél többször előfordult Szűzanya-jelenés csodás dokumentuma. Éneklő angyalok voltak nemcsak hallhatóak, hanem láthatók is Akitában a tabernákulum jobb és baloldali ajtajánál csoportosan!

⁵² A Rákosi-rendszer idején szerkesztett Normakönyv a földmunka során öt kategória szerint fizette az elvtársakat dekádonként. A köves, sziklás talaj az V. osztályt képviselte. Ebben az embertelenül nehéz földmunkában volt legmagasabb a bérezés.

A jelenés-kápolnában az akitai Madonna-szobor japán fafaragó művészi alkotása. A faszobor a 200000 lakosú észak-japán városban világhírnévre tett szert, mert 1975. január 4. és 1981. szeptember 13. között az illetékes megyéspüspök beleegyezésével működő női szerzetes közösség zárdájában a Szent Szűz faszobra több alkalommal izzadott, víz és vérkönnnyekkel könnyezett.

Zsoldos Imre verbita atya⁵³ rendtársaitól kapott közvetlen és hiteles tájékoztatás szerint az akitai Madonna több, mint 100 alkalommal hullatott könnyeket.

A természetfeletti, isteni esemény-sorozatnak a jelenések 6 esztendeje során tízezrek, hitetlenek, síita-vallásúak, buddhisták és keresztények voltak szemtanúi.

A százmillió szigetország pogány óceánjában észrevétlenül élő és reménykedve hívő kicsinyke japán katolikus egyházat látogatta meg a Segítő Szűzanya, a Japán-tenger partján épült Akita városában, az ottani női szerzetháznak Isteni Ige Társasága (SVD) által vezetett közösségét.

Az „istenanyai jelek” természetfelettségét Ito, az illetékes megyéspüspök jelentése igazolja: Jézus Szíve ünnepén angyalok jelentek meg a június 12. óta mennyei fénysugarak tüzeiben tündöklő tabernákulum két oldalán és a zárdakápolnában szentmisét hallgató apácák füle hallatára a „Szent, szent, szent a dicsőség Ura, Istene” kezdetű himnuszt énekelték.

A nővérek és a hívek nemcsak hallották, de látták is az éneklő angyalokat. Katsuko Sasagawa nővér, a süket sekrestyés, ezen a napon a balkezén ismeretlen eredetű sebet kapott (stigma), amelynek fájdalma egy hónapon keresztül súlyosan megpróbálta. Az oltár baloldalán álló egyszerű Mária-szobor az év folyamán többször könnyezett.

Égi hang (talán angyalé) figyelmeztette a szerzetes nővéreket a buzgó imádkozásra, az engesztelésre és a szegények gondozásának fontosságára. A szobor könnyeit az akitai orvostudomány-egyetem laboratóriumában gondosan megvizsgálták. A könnycseppek vegyi összetétele semmiben sem különbözik a természetes emberi könnycseppekétől.

Az akitai faszobor lába is több alkalommal vérzett. Az illatot árasztó vért ampullában gyűjtötték össze. Hivatalos vér-analízis után megállapították, hogy „0” vércsoportba tartozó emberi vér, amely a faszobor lábaiból való kicsordulása után is illatos maradt, illatot árasztott, mint a nadzsui Mária-szentély 300 napon át gyöngyöző Madonnája, akinek szobortestén a briliáns fényére emlékeztető, ahhoz hasonló ragyogású cseppek illatfelhőcskéket bocsátottak ki és az engesztelés bensőséges környezetében tárgyakat és embereket illattal árasztottak el.

Ezek a távol-keleti jelenések azt bizonyítják, hogy a japán Katolikus Egyház a maga érdemes múltjával és vértanúinak százezres vérhullatásával méltónak bizonyult arra, hogy a Szűzanya felemelje, megdicsőítse és oltárra helyezve elfogadja áldozatát Szent Fia dicsőségére. A tabernákulum előtt imádkozó és éneklő angyalok magasztalásukkal bizonyítják, hogy kiért és miért áldozták fel magukat Japán vértanúi. Ez az áldozat közös a rómaiak Colosseum-i, az afrikai, a mexikói, az ír, az angol, a koreai stb. katolikusok sok százados vértanúságának érdemével és kegyelemértékével. Az akitai tabernákulum Oltáriszentsége kapcsolja össze

⁵³ Dél-Korea Naju (ejtsd: Nadzsú) 50.000 lélekszámú kis városának másfél évtizedes múltú ázsiai misztikájáról megjelent magyar könyvek társszerzője P. Zsoldos Imre, az Isteni Ige Társaság papja, kínai misszionárius barátunk és munkatársunk, aki Regőczy István engesztelő kápolnája nagyszerűen megépített zárdokházában mutatott be szentmisét 2000. szeptember 12-én. A magyar engesztelés központi szentélyében adott hálát Istennek, mert megérhette egy vasmegyei templomtorony rejtettségében – a Rákosi rémuralom éveiben – letett szerzetesi fogadalmának 50 éves hazai jubileumát.

őket, s így fejezi ki nemcsak a világegyház nagy egységét, hanem azt is, hogy a japán egyház szerves része Krisztus láthatatlan teste misztikus egységének. Igazolja az egyházon belüli összetartozást, az emberiség Megváltójában találkozó ökumenét, a fajták s a korok feletti egyetemességet, Mária Édesanyánk útját és a Szentháromság-Istentől kijelölt történelmi szerepét. .

Hivatalos egyházi vizsgálat óta az akitai Mária szentély a Japán Birodalom búcsújáró helye. Még 30 év sem telt el a kezdettől és már majdnem 10 esztendő a zarándokhely múltja, amelyet elősegített az a körülmény, hogy az illetékes megyéspüspök öt természetfeletti jelenés szem- és fültanúja volt. Ito püspök e tárgyú, történelmi jelentőségű pásztorlevelét az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

A XX. század talán legdrámaibb hangú püspöki körlevele a Távol-Keleten az akitai Mária-jelenés valódiságáról

A máriás apokalipszis, egyáltalán a Mária-jelenések szempontjából a legdrámaibb és legmegrendítőbb főpásztori körlevél, amelyet a katolikus világ megismert, a Japán-tengermosta ázsiai partvidék közelében lévő Akita „Beszélő Mária-szobráról” megjelent főpásztori állásfoglalás.

A néhány évvel ezelőtt elhunyt püspök neve John Ito Shojiro.

André Castella kedves barátom, a főszerkesztője a Stella Maris folyóiratnak, amelyet a Mária-jelenések egyetlen megbízható tájékoztatójának tekinthetünk nemcsak Európában, de a világegyházban is. A japán megyéspüspök körlevelét német és francia nyelven ő jelentette meg folyóiratában 1985. áprilisában.

A világnak sok tájáról jelentettek már könnyező Mária-szobrokat. Az akitai Mária-szobor azonban nemcsak könnyezett és izzadt több mint százszor 1973-tól fogva, hanem három alkalommal egy süket nővér hangot is hallott a szobor irányából. Csodák is történtek a szoborral kapcsolatban. A süket nővér – amint a Szent Szűz megígérte neki –, hirtelenül meggyógyult gyógyíthatatlannak minősített süketiségéből 1982-ben. Az illetékes püspök felülvizsgáltatta a jelenségeket, és 1984. április 22-én pásztorlevelet írt, amelyben kijelentette, hogy ő azokat természetfeletti eredetűnek tartja, és azért addig, míg Róma másként nem dönt, jóváhagyja a szoborral kapcsolatos Mária-tiszteletet. Itt közöljük a pásztorlevél teljes szövegét a német fordításból, amely a Mater Nostra című svájci folyóirat 1985. áprilisi számában jelent meg. (Kiadója: Parvis-Verlag, Hauteville, Schweiz, CH 1631)

John Ito Shojironak, Niigata püspökének pásztorlevele

Ezen a húsvéti ünnepen áldásomat és jókívánságaimat küldöm püspökségem minden hívőjének!

1962-ben XXIII. János Pápa kinevezett Niigata püspökévé, azóta vagyok ennek az egyházmegyének a főpásztora. A korhatár szabályának megfelelően 22 év után, hamarosan nyugalomba vonulok. Köszönöm nektek imátokat és szeretetteljes közreműködéseket, amelyek megengedték nekem, hogy szent hivatalomat betöltssem.

Ma, leköszönésem előtt elhatároztam, hogy egy olyan eseményről számolok be nektek, mint kormányzó főpásztorotok, ami szívemen fekszik. Titokzatos események sorozatáról van szó, amelyek a Szűzanya faszobrával vannak kapcsolatban. A faragott művészi alkotás a Szent Oltáriszentség Szolgálóinak Intézményében található. Ennek a világi intézménynek az egyházi jóváhagyását már felterjesztettem Rómába. Ez az intézmény Akitában (Yuzawadai, Soegawa) van, a mi niigatai püspökségünk területén.

Feltételezem, hogy ezekről a dolgokról olvastatok az újságokban, könyvekben, és hallottatok beszélni a hírközlő eszközök útján s egyéb helyeken.

Amikor 1976-ban megalakítottam az első egyházmegyei vizsgálóbizottságot, közöltem a nyilvánossággal, hogy minden hivatalos zárandoklattól és minden nyilvános tisztelettől e Mária-szobrot illetően tartózkodjanak mindaddig, míg a vizsgálat tart. Azóta nem tettem más nyilatkozatot erre vonatkozólag. Mivel itt az Egyházat komolyan érintő dologról van szó, a kivizsgálást nem volt szabad felületesen kezelni. Úgy gondolom, rosszul teljesítettem volna püspöki kötelességemet ebben az egyházmegyében, ha éppen abban a pillanatban, amikor vissza kell vonulnom ettől az állástól, hallgattam volna arról, amiben kezdettől fogva érdekelt voltam. Ezért elhatároztam, hogy pásztorlevélben nyilatkozom erről.

Ebben az évben lesz tizenegy éve annak, hogy az események megkezdődtek 1973-ban (a japán időszámítás 48. évében). Mivel számomra ez volt az első tapasztalat ilyen rendkívüli eseményről, 1975-ben elmentem Rómába a Hittani Szent Kongregációhoz, ahol tanácsot kértem ennek a Kongregációnak akkori titkárától, Msgr. Hamertől, akit előzőleg már ismertem. Ő felvilágosított arról, hogy az ilyen természetű események – kivizsgálása és az azokban való állásfoglalás – mindenképp a helyi püspök hatáskörébe tartoznak. 1976-ban megkértem Tokió érsekségét, hogy alakítson egy vizsgálóbizottságot. Ez a bizottság kijelentette: nincs abban a helyzetben, hogy az akitai események természetfeletti jellegéről nyilatkozzék. Később, 1979-ben kértem a Kongregációt, hogy egy második vizsgálóbizottságot alakítson, amely lehetővé teszi számomra a tényeknek még kimerítőbb kivizsgálását. 1981-ben a Kongregáció közölte a tokiói pápai követséggel az eseményeket korábban kedvezőtlenül megítélő írást. Az írás azonban félreértéseket tartalmazott. Azért kötelességemnek tartottam helyesbíteni a tények beszámolóját. Amikor 1982-ben megszűntek a rendkívüli jelenségek, mindent az elejétől kezdve ismét átvizsgáltam. Az új eseményekkel kibővített iratokat a tokiói apostoli követ által elküldtem Rómába. A múlt év októberében tett utazáson beszélni tudtam ezekről a dolgokról három olyan személlyel, akiket a Hittani Kongregáció megbízott. Ennek a beszélgetésnek a befejezésekor megerősítették, hogy egyelőre még vizsgálják ezeket a dolgokat.

A Szűzanya-szobor jobb kezének vérzése

A Szűzanya szobrával kapcsolatos események sorozatához tartozik a szobor jobb kezének vérzése, valamint az izzadás, ami kellemes illatot áraszt. Az izzadság oly bőségesen áradt, hogy a szobrot le kellett törölni, stb.

Könny folyik a szobor szemeiből

Véleményem szerint a legjelentősebb és leginkább nyilvánvalóan látható tény az emberi könnyekhez hasonló vízszerű folyadék áradása Szent Anyánk fából faragott szobrának szemeiből. Ez a jelenség 1975. január 4-én kezdődött (amely szent év volt), és 1981. szeptember 15-ig, a Fájdalmas Szűzanya ünnepéig százegyszer folytak a könnyek. Én magam négyszer voltam tanúja ennek a sírásnak. Körülbelül ötszázan láthatták azt. Kétszer megízleltem ezt a folyadékot. Sós volt, és nekem úgy tűnt, hogy valóban emberi könnyekről van szó.

Professzor Sagisaka, az Akitai Egyetem orvosi karának törvényszéki szakértője tudományos vizsgálatnak vetette alá ezt a folyadékot, és tanúskodott arról, hogy valóban azonos az emberi könnyekkel.

Meghaladja az emberi erőket, hogy vizet hozzon létre ott, ahol nincs, és én azt tartom, hogy ehhez olyan erő szükséges, amely nem emberi. Ráadásul nem tiszta vízről van szó, hanem egy

élő emberi testből kivált folyadékról. Ez könnyként folyt a szobor szeméből, és pedig több, mint százszor, több éven keresztül és nagy számú tanú jelenlétében. Megállapították, hogy nem csalás, és emberi mesterkedés eredménye sem lehet.

Ha ezek a események nem természetes eredetűek, akkor három okot tarthatunk szem előtt:

- 1) (egy emberi lény) rendkívüli erőinek tulajdoníthatók;
- 2) ördögi mesterkedésnek;
- 3) természetfeletti közbelépésről van szó.

Egyáltalán nem tudom, miféle „rendkívüli erők” hozhatták volna létre ezt a könnyezést. Bizonyos emberek azonban azt mondják, hogy Sasagawa kisasszony, a Szent Eucharisztia Szolgáloi Intézményének egyik tagja, aki különösen kapcsolatban áll az akitai eseményekkel, „paranormális erőkkel” rendelkezik, amelyek lehetővé teszik számára, hogy saját könnyeit a szoborra átvigye. Itaya professzor szerint, aki a tokiói technológiai fakultáson oktat, és szakember ezen a területen, a kérdéses egyénnek tudnia kellene erről a tényről ahhoz, hogy működésbe hozza ezeket a „paranormális erőket”. Nos, a szobor könnyei folytak akkor is, amikor Sasagawa kisasszony aludt, sőt akkor is, amikor ő nem is tudott ezekről az eseményekről, mert 400 kilométer távolságra lakó családjánál tartózkodott. Azért én azt gondolom, hogy ez a feltevés a „rendkívüli erőkről” tárgyaltan. (Megjegyzés: a püspök azért nevezi „kisasszonynak” az Intézmény tagját, mert annak idején még nem érkezett meg az Intézmény római jóváhagyása, ami nyomán az Intézmény tagjait „nővéreknek” nevezik.)

Ezenfelül vannak emberek, akik szerint ördögi mesterkedésről van szó. Ha ez lenne a helyzet, az eseményeknek a hitre kedvezőtlen hatással kellene lenniük. Azonban semmi ilyen hatásuk nincs, sőt ellenkezőleg, kedvező hatással vannak rá. Így pl. egy férfi, akinek felesége már régóta tervezte az áttérést, miután látta ezeket a könnyeket, elhatározta a keresztség felvételét, és valóban meg is keresztelkedett. Egy másik esetben egy hajdan hívő férfi, aki már több évtizede távol tartotta magát a templomtól, ismét megtért, és azóta minden vasárnap rendszeresen jár templomba. Egy egyébként hívő férfi pedig, miután felkereste a helyet (Akitát), elhatározta, hogy az evangélium terjesztésén fog dolgozni, és egészen egyedül két vándor evangelizáló központot alapított, és még ma is ezzel foglalkozik. Ezenkívül számtalan jelentést tettek csodálatos gyógyulásokról olyan betegségekből, mint a rák, az akitai Szűzanya közbenjárásának köszönve azokat. Kiválasztottam ezek közül kettőt, amelyek számomra különös bizonyítóerővel rendelkeznek.

Az egyik esetben egy koreai asszony hirtelenül meggyógyult. Agydaganat következtében 1981-től kezdve pusztán vegetáló életre volt csak képes. Akitai Kedves Asszonyunk⁵⁴ megjelent neki, és azt mondta, hogy többé nincs szüksége az ágyban fekvésre. Szinte azonnal fel tudott kelni, mert egészsége teljesen helyreállt. Ez a gyógyulás akkor következett be, amikor koreai papok és asszonyok az ő felgyógyulásáért imádkoztak az akitai Szűzanyához, és egy csodát kértek a koreai vértanúk szentté avatására való tekintettel. Röntgenfelvételek vannak erről a személyről mind betegsége alatt, mind teljes gyógyulása után. Ezek olyanok, hogy még egy hozzá nem értő is meg tudja állapítani a gyógyulást. Ezeknek a röntgenképeknek eredeti voltát az azokat készítő Tong-Woo-Kim M.D., a szülői Szent Pál kórház orvosa igazolja, úgyszintén Theisen S.T.D. atya, a szülői érsekség egyházi törvényszékének az elnöke. Mindezeket az okmányokat elküldték Rómába. A múlt évben elmentem Szöulba, és beszéltem az illető személlyel. Magam is megbizonyosodtam

⁵⁴ A megyés főpásztornak az Istenanyára vonatkozó egyedülállóan bensőséges megszólítása.

gyógyulásának valódiságáról a csodás tények eredményeképpen. Ő maga is elment Akitába, hogy hálát adjon a Szűzanyának.

Egy másik eset Sasagawa nővér maradéktalan meggyógyulása a teljes süketségből, amelyben szenvedett. Erre még részletesen visszatérek. Tekintettel ezekre a hitre és testi egészségre kedvező tényekre, kizártnak látszik, hogy az akitai események eredete ördögi lehessen.

Akkor pedig csak a természetfeletti közbelépés lehetősége marad fenn. Legalábbis nagyon nehéz azt állítani, hogy nem természetfeletti jelenségről van szó.

Milyen célból szoktak ilyen jelenségek történni? Felteszem magamnak a kérdést, hogy nincse kapcsolatban ez a cél azokkal az üzenetekkel, amelyeket Sasagawa nővér süket fülein keresztül hallott a beszélő Istenanya szobor-szájából.

Az első üzenetet június 6-án, a hónap első péntekének reggelén kapta. Mária ragyogó szobrából egy hang így szólt:

Újoncnő leányom, nagyon jól tetted, hogy követésemért mindent elhagytál. Nagyon szenvedsz süketséged miatt? Biztosítalak róla, hogy hamarosan meggyógyulsz. Légy türelmes. Ez az utolsó próbatétel. Fáj a kezeden lévő seb? Imádkozz, engesztelve az emberek minden bűnéért. Ennek a közösségnek minden tagja felbecsülhetetlen értékű, lányom. Lelkiismeretesen teljesíted a Szent Oltáriszentség Szolgálójának imáját? Jöjj, imádkozzunk együtt! ... Imádkozzál sokat a pápáért, a püspökökért, a papokért!

Tudnunk kell, hogy Sasagawa nővér fülei megsüketültek, amikor ő hitoktatónként dolgozott a myokói fensík templomában. Ennek a süketségnek a következtében munka közben szerencsétlenség érte, és beszállították Jötszu városának Rosai-kórházába. Dr. Sawada teljes és gyógyíthatatlan süketséget állapított meg nála, és kiállította a hivatalos írásokat, amelyek megengedték neki, hogy ezen az alapon rokkantsági járadékot kapjon. Mivel többé nem dolgozhatott hitoktatónként, belépett a Szent Oltáriszentség Szolgálójának Intézményébe Akitában, ahol megkezdte az imának szentelt életet.

A második üzenetet, akárcsak az elsőt, a leghösztebb Szűzanya szobrából jövö hang közölte vele:

- Újoncnő leányom, szereted az Urat? Ha szereted az Urat, akkor hallgasd meg, amit neked mondok: az nagyon fontos. Közölnöd kell előljárodal.

Sok ember szomorítja meg az Urat. Lelkekre várok, akik meg akarják vigasztalni Őt. Fiammal együtt lelkekre várok, akik azért, hogy lecsillapítsák a mennyei Atya haragját, a bünösök és a hálátlanok helyett szenvednek és áldozataik által engesztelnek. Azért, hogy kimutassa haragját a világ iránt, az Atya elhatározta, hogy megbünteti az egész emberiséget. Fiammal együtt már többször megkíséreltem lecsillapítani haragját. Sok szerencsétlenséget megakadályoztam azáltal, hogy eléje vittem az értékes engesztelő lelkeket, akik megvigasztalták Atyánkat, miközben én megmutattam neki Fiának szenvedését a kereszten, az Ő Vérét és áldozatainak számát: imáit, vezeklését, szegénységét, néma áldozatát, amelyek lecsillapítják az Atya haragját.

Azt kívánom, hogy Intézményed ebben az értelemben működjék. Hogy nagyra becsülje szegénységét, hogy magába szálljon és imádkozzék azért, hogy kiengesztelje sok-sok ember hálátlanságát és sértéseit. Az Intézmény imáját végezzétek az üzenet tartalmának tudatában. Váltsátok tettekre, és ajánljátok fel a bünök jóvátételéért. Mindenki képességének és hivatalának megfelelően teljesen adja át magát az Úrnak!

Az imára szükség van egy világi intézményben is. Az imára kész lelkek már egyesültek. Anélkül, hogy túlságosan aggódnátok a külsőségek miatt, legyetek hűségesek és buzgók az imában, hogy megvigasztaljátok Mestereteket!

A harmadik és utolsó üzenetet az Istenanya szobrából elhangzó hang 1973. év október 13-án közölte Sasagawa nővérral:

- Szeretett lányom, figyelj arra, amit neked kell mondanom. Tovább kell adnod az előljáródnak!

Amint előbb már mondtam, ha az emberek nem bánják meg bűneiket és nem javulnak meg, a mennyei Atya rettenetes büntetést küld az emberiségre; büntetést, amely félelmetesebb lesz, mint a vízözön volt; olyan büntetést, amilyent még nem élt át az emberiség. Tűz hull majd az égből, és az emberiség nagyobb része megsemmisül⁵⁵. Nem kíméli sem a papokat, sem a hívőket. Akik túlélnek, annyira szenvednek majd, hogy irigyelni fogják a halottakat.

Az egyedüli fegyverek, amelyek megmaradnak számotokra a rózsafüzér és a kereszt, amelyet Fiam nektek hagyott. Imádkozzatok naponta a rózsafüzért a pápáért, a püspökökért, és a papokért. Sátáni erők hatolnak be még az Egyházba is; bíborosok kelnek fel bíborosok ellen. Az Egyház megtelik olyan emberekkel, akik megalkuvók lesznek. Az engem tisztelő papokat paptársaik megvetik és kinevetik. Elpusztulnak az oltárok és a templomok. A Sától félrevezetve sok pap és szerzetes felhagy az Úr szolgálatával. Az ördög főleg az Istennek szentelt lelkekkel foglalkozik majd. Elszomorít engem a nagyon sok lélek elvesztése.

A mérték már betelt.

Ha az emberek egyre többet vétkeznek, többé nem részesülnek irgalomban.

Ez az üzenet egy feltételt tartalmaz: „... ha az emberek nem bánják meg bűneiket, és nem javulnak meg...” Jóllehet úgy gondolom, hogy itt komoly figyelmeztetésről van szó, mégis kiolvashatjuk belőle az anyai szeretetet is, amely azt mondja: „... Elszomorít engem a nagyon sok lélek elvesztése.” Ha az első 1973-as üzenetben megígért dolog nem teljesedett volna („Nagyon szenvedsz sükettség miatt? Hamarosan meggyógyulsz!”), akkor kételkedhetne az ember az üzenetek valódiságában. Ez az ígéret azonban kilenc évvel a betegség megkezdődése után teljesedett. Ennek az ígéretnek teljesedése előtt egy angyalszerű alak (1981. március 25-én és 1982. március 1-én) közölte azt Sasagawa nővérral:

- Nemde szenvedsz azért, mert füled nem működik? A megígért gyógyulás időpontja közel van. Hála a Szent Szűz szeplőtelen közvetítésének, teljesen meggyógyul majd füled azáltal, aki valóban jelen van az Oltáriszentségben. Ugyancsak Ő általa, éppúgy, mint első gyógyulásodnál történt (füle valóban egyszer már meggyógyult hat hónapra; utána azonban ismét fellépett a sükettség), beteljesül majd a Magasságbeli műve is. Ez a Szeplőtelen Anya legszentebb Szívének szentelt hónapban fog megtörténni.

Valóban, Sasagawa nővér füle Mária hónapjának utolsó vasárnapján, pünkösdi ünnepén, 1982. május 30-án a szent Oltáriszentség imádása közben teljesen és egy szempillantás alatt meggyógyult. Ugyanazon az estén telefonon felhívott engem Sasagawa nővér. Normális módon tudtunk beszélgetni egymással. A következő hónapban, június 14-én felkerestem Dr. Arait, az akiti Vöröskereszt Kórház gége-, orr- és fülosztályán, aki igazolta Sasagawa nővér teljes sükettségét már kilenc évvel korábban, mikor az bekövetkezett. Megkérdeztem őt benyomása felől. Egészen elképedt a teljes gyógyulás órájában.

⁵⁵ A 20. zsoltár szavai „... Ellenségeid, Uram, elvesznek és elpusztulnak mind a gonosztevők ... a gonoszok vesztéről hall a fülem.”

Ugyanúgy igazolta Dr. Sawada a joetsui Rosai-kórházból – aki őt először vizsgálta meg, amikor megsüketült – egy orvosi igazolvánnyal, amely 1982. június 3-án kelt arról, hogy „az orvos Sasagawa nővér mindkét fülének hallásképességét megvizsgálta, és ott többé semmiféle rendellenességet sem tudott megállapítani.”

Én több mint tíz éve ismerem Sasagawa nővért. Normális, becsületes és problémáktól mentes asszony. Mindig a normális egyén benyomását keltette bennem. Ennek következtében az üzenetek, amelyekről azt állítja, hogy természetfeletti módon kaptak, szerintem egyáltalán nem vezethetők vissza képzelődésre vagy érzéki csalódásokra.

Ami a kapott üzeneteket illeti, azok egyáltalán nem állnak ellentétben a katolikus tanítással vagy a jó erkölcsökkel, és ha az ember a világ mai állapotára gondol, úgy látszik, azzal a figyelmeztetés sok pontban megegyezik.

Közöltem itt veletek tapasztalatomat és megfontolásaimat az akitai Szűzanya faragott szobrával kapcsolatos eseményeket illetőleg. Mint helybeli püspök, kötelességemnek tartom, hogy válaszoljak a hívők kérdéseire, és az eseményekről lelkipásztori irányelveket adjak.

Az egyházmegye püspöke ugyanis fel van hatalmazva arra, hogy az ilyen kényes kérdést értékelje. A Hittani Kongregáció tanácsot adott nekem ebben az értelemben. Megállapítása óta állandóan kapcsolatban állok Akitában a Szent Oltáriszentség Szolgálóinak Intézményével, úgyhogy ennek az Intézménynek a helyzetét és tagjait pontosan ismerem. A Szűzanya jelenései történetének tanulmányozásából a mai napig biztos tény, hogy mindig az egyházmegye püspöke volt az, aki engedélyezte a Szűzanya tiszteletét, amikor Ő egyik vagy másik helyen megjelent. Hosszú és sok más ima és alapos megfontolás után én, mint Niigata püspöke levonom a következő végkövetkeztetéseket:

1) A máig tartó vizsgálatok után nem tagadhatja az ember a megmagyarázhatatlan események sorozatának természetfeletti jellegét, amelyek kapcsolatban állnak a (niigatai egyházmegyében lévő) Yozawadai, Soegawa, Akita városában található Istenanya szoborral a Szent Oltáriszentség Szolgálóinak Intézményében. Nem található azokban semmiféle olyan mozzanat, ami ellentétben állna a katolikus tanítással vagy jó erkölcsökkel.

2) Ennek következtében megengedem a rám bízott püspökség egész területén az akitai Istenanya tiszteletét egészen addig, míg a Szentszék végleges ítéletet nem hoz ebben a dologban.

Emlékeztetek titeket arra, hogy még, ha maga a Szentszék kedvező ítéletet hoz is az akitai eseményekkel kapcsolatban, ott csak egy magán-kinyilatkoztatásról van szó, és ez nem hittétel. A keresztények csak a nyilvános kinyilatkoztatás tartalmában kötelesek hinni, amely magában foglal mindent, ami az üdvösségre szükséges és amely lezárult az utolsó apostol halálával.

Példaképpen felemlítem a katolikus tanítás következő szövegeit:

„A szentek és az angyalok Isten akaratát teljesítik. Ők a szó igazi értelmében kegyelemben és dicsőségben részesültek általa. Helyes az is, hogy tiszteljük a szenteket és az angyalokat, mert az azt jelenti, hogy Istent dicsérjük, és ezzel neki adunk hálát. A szentek között különösen tiszteljük a legszentebb Szűz Máriát. Mert ő egyúttal Anyja Megváltónknak, aki Isten, és mindnyájunknak az Anyja. Őt inkább eltölti az isteni kegyelem, mint az összes szentet és angyalt, és ő szüntelenül könyörög érettünk, mint Anyánk.” (Précis de Doctrine Chrétienne, Art. 72)

„Tiszteljük Krisztus és a szentek szobrait s képeit, hogy ezzel erősítsük hitünket, és imadjuk Krisztust vagy a szentek közbenjárását kérjük. Így ez is Isten dicséretét szolgáló cselekedetté válik.” (Précis de Doctrine Chrétienne, ancienne édition, Art. 170)

Végül kérem Istent, hogy apostoli áldással adja nektek bőséges és túláradó kegyelmét.

Niigata, húsvét ünnepén, 1984. április 22-én.

John Ito Shojiro, püspök

A Parvis-Verlag (Hauteville, Schweiz, CH 1631) kiadott egy könyvet német nyelven a következő címmel:

Die Jungfrau Maria weint in Japan (Akita) (Szűz Mária sír a japán Akitában)

Tanúja Tatsuya Shimura, a tokiói székesegyház lelki igazgatója.

A tájékoztatás közli, hogy a Legméltóságosabb Oltáriszentség Szolgálóinak Intézménye egy Yuzavadaei nevű dombon fekszik, hat kilométerre Akitától. Akita a Japán-tenger északi partján, a Honsu sziget északi részén van. A nővér teljes neve Sasagawa Katsuto Ágnes. 1973. június 28-án, a Jézus Szíve-ünnep előestéjén erős fájdalmat érzett baltenyerén, s látta, hogy ott 3 cm hosszú és 2 cm széles kereszt alakú seb keletkezett. Ez a seb minden csütörtökön este kiújul, pénteken vérzik, szombaton beheged.

Jézus Szívének ünnepén minden nővér szemeláttára angyalok jelentek meg az oltár körül, és a Szent, Szent, Szentet énekelték. Július 6-án, pénteken megjelent Ágnes nővér őrangyala női alakban, s ezt mondta neki: „Ne csak magadért imádkozzál! Imádkozzál minden emberéért! A mai világ megsebzti Jézus Szentséges Szívét hálátlanságával és sértegetéseivel. A Szent Szűz kezén lévő seb sokkal mélyebb, mint a tied. Most menjünk együtt a kápolnába!”

Amint beléptek a kápolnába, a teljesen süket nővér kedves hangot hallott a Mária-szobor felől. Ez volt a püspök által említett első üzenet. A szobor egy méter magas, a földgömbön áll, mögötte kereszt látszik.

Ugyanezen a napon a Mária-szobor kezén is ugyanolyan seb keletkezett, mint a nővérén, és vérezni kezdett. Július 25-én az egyházmegye püspöke, Msgr. Ito meglátogatta a kolostort, és ő is látta a szobor kezén a sebet. Másnap ismét vérezni kezdett a seb. A püspök ismét odament, de addigra a vérzés elállt, s ő csak a megalvadt vércseppeket látta. Július 26-án Szent Annának, a Szent Szűz édesanyjának, az Úr Jézus nagyanyjának ünnepén a Mária-szobor arca, nyaka, keze és lába is vérezni kezdett, s a nővér sebe szinte elviselhetetlen módon fájt.

Július 27-én őrangyala ezt mondta Ágnes nővérnek:

- Fájdalmaid ma véget érnek. Értékes emlékként őrizd Mária vérenek látványát szíved mélyén. Nagyjelentőségű Mária vérenek kiömlése. A ti megtérésetekért, a béke kieséséért, az Isten ellen elkövetett hálátlanság és sérelmek jóvátételéért ömlik. Jézus Szentséges Szívének tiszteletével kösd össze az Ő drágalátos vére iránti áhítatot. Imádkozz, engesztelve az egész emberiségért!

1973. augusztus 3-án a püspök által feltett kérdésekre válaszolt a Szűzanya. Ezek a kérdések a kolostorra vonatkoztak. A Szűzanya ismét hangoztatta az engesztelés szükségességét, mert nagy büntetés készül a világ számára.

Szeptember 29-én, Szent Mihály főangyal ünnepén minden nővér látta, hogy fénykoszorú veszi körül a szobrot. Ugyanakkor teljesen eltűnt a seb Ágnes nővér kezéről. Este a fényjelenség megismétlődött, és vér folyt a szobor lábából. Majd ezután a szobor egész teste

izzadni kezdett, és kellemes illat áradt belőle, mint a délkeleti Nadzsuban! – amit október egész első felében érezték.

Október 13-án, az utolsó fatimai jelenés évfordulóján adta a Szűzanya a püspök által is közölt harmadik üzenetet.

Megjegyezzük, hogy ezek az üzenetek lényegükben véve megegyeznek a fatimai, garabandali, San-damiano-i és turzovkai üzenetekkel, és a háromnapos sötétséggel kapcsolatos tűzviharról szóló jövendölésekkel, amelyeket az elmúlt száz év alatt nagyon sok helyen hoztak már az emberiség tudomására.

A Szűzanyáról „készült” egyetlen hiteles képét ajándékozza az emberiségnek a mexikói Guadalupe. Az Úr Jézusról az egyetlen hiteles képünk a torinói lepel. A Mária-jelenés anyagának és az emberiséghez intézett üzeneteinek méltóságát emeli a torinói lepel rövid ismertetése Mária tanulmányunkban.

1978. Torinói lepel (Olaszország)

1978 augusztus 27. és október 8. között Torinóban világkiállítás, 3 millió a látogatók száma.

Ezt megelőzőleg 1978. tavaszán Londonban van a Hallgatag Tanú c. film ősbemutatója. Az első filmdokumentáció arról, hogy volt és milyen volt Krisztus földi valóságában, emberi alkatában, istenemberi külsejében.

A torinói lepel világkiállításának időszerűségét elsősorban az adta, hogy a francia Chambéryből, a Savoyai uralkodó család egykori fővárosából Torinóba, az olasz Piemont-tartomány fővárosába került az emberiség legértékesebb reliquiája.

A halotti lepel titkát feltáró fény már kétezer évvel ezelőtt annyi információt adott, hogy a mai napig sem merítettük ki ezt a fény-tájékoztatót. A betlehemi születés az angyalok asszisztenciájával fényben volt. Húsvétvasárnapra virradóan a feltámadás fényben volt. Ebben a dicsőséges fényben keletkezett a torinói lepel. És a megdicsőült Istenember fényben távozott a földről, örökre köztünk maradván az Oltáriszentségben.

A világegyetem fényéből, az anyagi fényből lépünk át a természetfeletti fénybe.

A világ első hologramja a torinói lepel, amely természetfeletti fény hatására keletkezett.

Hogy mekkora fényhatás érte ezt az 1200 gr súlyú, 436 cm hosszú és 110 cm széles gyolcsdarabot, melybe egy keresztalárra ítélt és kiszendvedett férfiholttestet göngyölték bele, – az a távolsággal fordítottan arányos.

Nagyon erős lézer-sugárral ma már olyan elváltozást tudunk létrehozni, mint amilyennek a feltámadáskor kellett létrejönnie. Elképzelhetetlenül erős lézer-sugárzás eszméletlenül rövid idő alatt hozta létre a torinói lepel vásznán egy szenvedő és megdicsőült test fényképét. A sírt őrző katonák a Húsvét hajnali feltámadáskor a kősziklába vájt sír körül olyan fényélménynek voltak részesei, melytől megrettentek. Thomas Dmuhallas, a NASA egyik kutatócsoportjának vezetője 1982-ben közölte, hogy a Lepel lenyomatát nagyenergiájú kisugárzás hozta létre, a foltok u.i. nem beivódások, hanem a feltámadás pillanatában a test minden részéből egyidejűleg kisugárzó energia fotónyomatai. Az a vér, amely már a testen kívül volt, nem tudott a feltámadásban részt venni és olyan átalakuláson ment át, amely megfelel az ilyen nagyságrendű sugárzásnak kitett proteinek elváltozásainak. A feltámadás titkát hordozó Lepel kimeríthetetlen kódolt irattára az elkövetkező évszázadokban bizonyára tudományos magyarázatot is megközelítő misztériumnak.

1982. Soufanieh-Damaszkusz

Nem az Ezeregyéjszaka mohamedán mesevilágának új fejezete az 1982-es damaszkuszi olajat csepegtető ikon-csoda.

A 18 esztendő Myrna és a néhány évvel idősebb Nicolaus, házasságuk hetedik hónapjában vannak; szerény családi otthonuk egyetlen keresztény díszé olyan Bulgáriában vásárolt szentképcske, amelyből százak és ezrek készültek vásári olcsó árusításra.

1982. november 22-től számítva a keresztények és mohamedánok találkozó helye Damaszkusz keresztény kerülete, név szerint – magyar kiejtéssel – Szufánie. Az ikonon, az isteni Gyermeket a bal karján tartó Máriával ábrázolják. Az ikon megmagyarázhatatlanul könnyalakjában olajat ajándékoz, mely testileg-lelkileg gyógyít.

1982. december 18-án a Szent Szűz fehér ruhában, köntösben és kék övvel a derekán, fátýolszerúséggel jobb vállán, üzeneteket – korábban stigmákat – adott Myrnának, egy piciny damaszkuszi gyermek édesanyjának. Mindez a mennyei látogatás egy nagyon szerény és szegény damaszkuszi keresztény arab család otthonában történik.

Bűnbánatra és hitvallásra szólít fel az üzenet, de mindenek felett szeretetre, mert semmit sem ér a szeretet nélküli adakozás és jócselekedet, az antikrisztusi, szemfényvesztő szabadkőműves „karitás”.

Ortodox a férj, görög katolikus a szíriai arab feleség. A férj bulgáriai útján egy mindent árusító piacon egy kegytárgy bódében bulgár ikont vásárol és ezt feleségének adja. A házasságkötés előtt egybekelésük elején a fiatal pár sem a damaszkuszi ortodox, sem a görög katolikus templomot nem látogatta. Az ikont elhelyezték szobájukban. Az ortodoxok ősi lelkülete az ikonban a templomot látja és tiszteli. A Szűzanya által kiválasztott, 1968-ban született Myrna, a szíve alatt kisgyermeket váró, áldott állapotú édesanya a szentelmények, az ikonok iránti érzékenységgel örül a természetfeletti világot képviselő ajándéknak. Damaszkuszban, ebben az ősi arab kultúrájú városban születik az ikonból folyó olajcsoda, amely gyógyítja a betegeket és békét hoz a gyűlölködő emberi szívekbe.

Teológusok és laikusok szemöldök felhúzással reagálnak az eseményekre: minő jelenség ez? a száraz fára festett ikonból cseppenként csepeg az olaj egy csészébe.

Az olajnak keresztény és profán kultusza mélyebben gyökerezik a földközi tengeri hagyományban, mint bárhol másutt a világon. Az olajhoz az Ószövetség és a kereszténység nyelvével közelíthetünk legmélyebben⁵⁶.

⁵⁶ Az olajat az Ószövetségben is kultikus célokra használták fel. Alabástrom edényben őrizték. Az olaj a keresztény egyházban egyes szentségek és szentelmények anyaga. Háromféle szent olajat ismerünk: a hitújoncok (katechumenek), a betegek olaját és a krizmát (olaj és balzsam keveréke).

Az olaj tehát a keresztységben, a katekumenátusban, a bérmlás és betegek szentségénél szerepel, továbbá az áldozó papi rendnél, a diakónusoknál, ahol a felszentelendő kezét olajjal kenik meg. A püspökszentelésben a püspök fejét és kezét szintén krizmával kenik meg. Ott a szent olaj az Oltár és templomszentelésnél is; a harang, a kehely és a patena szentelést a püspök végzi krizmával. Csakis a tiszta olajfa olaját használja fel az egyház, és a szentelést minden évben nagycsütörtökön püspöki mise keretében végzi a főpásztor.

Az Istenanya damaszkuszi ikon-olajának természetfeletti és a dél-koreai Nadzsú Madonnájának szobortestéből 300 napon át gyöngyöző illatárt árasztó olaját a Máriás világban az olajszentelmények új anyagaként tartják nyilván. Természetesen az újkor más olajcsodáit is ismerjük.

Damaszkuszban a rendőrség természetesen elutasította még feltételezését is annak, hogy a mennyország láthatatlan világának ingyenes ajándéka az egyszerű szegény szufánieni család ikonjából folydogáló olaj. Átvizsgálták a szerény lakószoba falait, bútordarabjait, majd szigorú őrizet mellett a rendőrség központi épületébe szállították a csodás ikont. A vizsgálat hitetlenek körében megdöbbenést eredményező elemzése után, mint tudományosan megmagyarázhatatlan „CORPUS DELICTI”-t, visszavitték a családhoz, ahol folytatódott a csoda és nemcsak az ikonból, hanem az édesanya testéből is olaj csepegett.

Ebben az esetben is, mint minden csodánál az ész sötétsége az értelem számára ismeretlen földön túli világgal áll szemben.

A hit nem homály, hanem Krisztus ajándéka minden embernek. Erre a talán legnagyobb emberi kérdésre, az örök Tamások kételkedésére válaszol maga az isteni Mester feltámadása után megdicsőült testének és értelmének fenséges eleganciájával: „Boldogok, akik nem látnak és hisznek.” Itt nincs keresnivalója az informatikának, az internetnek. A *sensus fidelium*, a hívő emberek megérezése, kegyelmi fénye segíti az egyszerű zarándokokat, máriás újkorunk egyszerű apostolait, a kicsiny lelkeket, Mária kis apostolait, a mariológusok nagyon kis létszámú nyáját. Hála Istennek, a Damaszkuszi Notre Dame templom plébánosa személyében apostola lett az ikon-csodának. Elias Zahlaoui a plébános neve. Minden jelenés izgalmas, az ember-univerzum forradalmi természetfeletti kalandja.

1983. február 21-én adja első üzenetét az Istenanya: „Rövid, egyszerű mondatnyi a kérésem hozzád és általad minden emberhez. Ezt könnyen megjegyezed és állandóan ismételni fogod:

Isten megment engem.

Jézus megvilágosít.

Életem a Szentlélek.

Ezért semmitől sem félek.”

Ennek a rövidke üzenetnek minden helyzetben élő hittel ismétlése nagy kegyelmek forrása.

A Notre Dame templom plébániája 1983 októberét a szent olaj hónapjának nevezte. Az ikonos Szűz Mária képeinek 100.000-ei terjedtek el a világon és egyre nagyobb tömegeket hódítanak a bűnös közöny áldozatainak tömegeiből.

A plébános atya adatai szerint 1983. október 20-án SALWA NAASSAN arab hölgy telefonált Soufanie otthonába, hogy az ikonról készült kép az ő otthonában is olajat izzad. – SAMIR ZAHER mérnök a kiváltságolt család ikonja előtt imádkozott és a kezében fogott kép másolata olajat engedett tenyerébe. Másnap október 21-én GHANNAGÉ asszonynak és IARALLAH arab hölgynek is az olajcseppek jelentkezését ajándékozta.

A plébános atya 1983. október 22. és 1983 november 6-a között hivatalosan az alábbi csodastatisztikát örökítette meg:

1983. október 22-én 15 fényképen jelentkeznek az olajcseppek,

1983. november 2-án 15 fényképen jelentkeznek az olajcseppek,

1983. november 3-án 9 fényképből csepeg az olaj,

1983. november 4-én 18 fényképből csepeg az olaj,

1983. november 5-én 10 fényképből csepeg az olaj,

1983. november 6-án 43 fényképből csepeg az olaj.

Ez a csak természetfelettiileg megközelíthető csoda-jelenség nem zárult le, folyamatosan ébreszt áhítatot akkor, amikor világszerte mámoros győzelemről álmodozik a szenny és a bűn alantas, sötét világa. A misztika nemcsak sejteti, de mutatja is az orientálódást, a kibontakozást a Mária-jelenések isteni marketingjének világ-hálójában. Új évezredünk

természetfeletti jeleiben kell meglátnunk a világosság túlvilágra nyitó, nem a távoli jövőben bekövetkező győzelmét az elszennyeződés világ-sötétsége felett.

A Szent Szűz arabul adja át Myrnának az üzenetét.

A szeretet, arabul al-mahabba és a mazaran szó jelentése zarándokszentély, zarándokhely.

„Soufanieh” a könyv címe, amely öt fejezetben tárgyalja a forrongó arab világ damaszkuszi mohamedán-keresztény jelenését. Christian Ravaz a könyv írója és a nagy tekintélyű – Párizsban élő – René Laurentin atya írt a könyvhöz előszót. (Mambré Editeur Diffuseur – Paris. PARVIS.)

1985. Nadzsú (Dél-Korea)

A Szovjetunió és a kommunista Kína erős támogatásával folyt a belső háború, a II. világháború befejezésekor még egységes Koreában a bolsevista és a nemzeti erők között. 1950-1953 között tombolt a testvérmészárlás. Az amerikai és japán diplomácia közbelépésével létrejött a kommunista és a nemzeti Korea ideiglenes fegyverszüneti megállapodása. Észak-Koreában radikális egypárt-rendszerű uralom Phenjan (ejtsd: Pjönjang) fővárossal képviseli a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot a világdiplomáciában. Dél-Koreában Szöul fővárossal a nemzeti Korea kormánya a 3 éves háború befejezésétől számított fél évszázad alatt bámulatos gazdasági és kulturális fejlődésen megy keresztül.

A tragikus koreai testvérháborút lezáró fegyverszüneti vonal a Kelet-Ázsiában elterülő 220.000 km² területű koreai félszigetet kettészakította: a 120000 km² területű 23 milliós nyomorgó népességű Észak-Koreára és a 99.000 km² területű, nagy többségében jó módban élő 44 millió lakosú Dél-Koreára.

A kommunista Észak-Koreát elmaradott politikai alapszerkezet és merev gazdaságirányítás mellett az esztelen felfegyverkezési politika irányítja. Ez a harci gépezet tragikus elszegényedést teremt. Ezzel szemben a déli demokratikus ország gazdasági, pénzügyi botrányok ellenére is jóléthez segíti a népet és dinamikusan növelt kivitelével a világgazdaság jelentős gazdasági és kulturális tényezőjévé vált.

Észak-Korea kegyetlen vallásüldöző politikája ellensúlyozásának kegyelmi ellenpontjaként tekinthetünk 1985 óta Nadzsura, a vért könnyező Mária szentélyére. Észak- és Dél-Korea között félszázada nincs sem telefon, sem postaközlekedés. Csak a jubileumi 2000. év nyitotta meg a határt rövid időre azoknak a családoknak tagjai számára, akik félszázada elszakítva élnek egymástól.

Paradoxnak tűnhet a ténymegállapítás, hogy eme egyedülálló keletázsiai kisvárosi Mária-szentély megismerésének és a vele való találkozásnak történelmiségében és természetfelettségében nyilvánvaló az isteni jelbeszéd – az élő Istenanyán keresztül – a nadzsui könnyek, vérkönnyek és olajillat-ár hármasságában. Éppen a kínai és szovjet szomszédságú Észak-Korea atomháborúra készülő, radikális, milliókat éheztető és döbbenetesen pokoli távlatában figyel fel Nadzsura az istenhívő, az imádkozó ember. Az 1998-as európai zarándoklat során – Párizsból kiindulva – Nadzsuban is hallható volt a kommunista Phenjan rádió-üzenete, hogy egyetlen gombnyomás félperc alatt romba dönti a 12 milliós Szöult. És ebben a drámában a vérző Oltáriszentség a kulcs a nadzsui könnyező Szűzanya emberiségmentő titkainak megértéséhez. – Isten-Atyánktól való teljes függő viszonyunk élteti reményünket...

1985-ben jelenik meg Szűz Mária Júlia Kim négygyermekes koreai édesanyjának Nadzsuban. Ennek az 50000 fős dél-koreai kisvárosnak rosszhírű negyedében, saját kis fodrászüzletében dolgozik reggeltől-estig Júlia. A bennünk és felettünk lévő titkok mélyéből ilyen jelentéktelen emberekkel keresztül kinyilvánította és kinyilváníthatja ma is önmagát a Mindenható Isten. Az Ég és föld kozmikus összefüggésében ki merészné megkötni Isten kezét, hogy térben és időben fel ne használja első helyen a Szűzanyát, vagy bármelyik más teremtményét a halhatatlan lelkek üdvözítésének, megmentésének munkájában és isteni stratégiájában.

Nadzsuban 1985. június 30. óta történelmet ír egy könnyező, öntött műkő-szobor. Az európai arcú Madonna olyan, mint a magyar kegytárgyüzletekben gipszből, vagy műkőből készült, sok száz példányban eladásra váró giccses ún. „kommersz” darab.

Júlia a Szűzanya kiválasztottja és üzenethozója. A jelenési hely Kwangdzsu érsekségéhez tartozik. Júliát özvegy édesanyja nehéz anyagi gondok közepette nevelte és taníttatta. Édesapja eltűnt Észak és Dél testvérháborújában. Júlia 25 éves korában ment férjhez. 4 gyermeke született: 2 lánya és 2 fia. Sokat betegeskedett. A katekizmussal csak férjhezmenetele után ismerkedett meg. – Betegségéből csodálatosan meggyógyult, majd családjával együtt megtért. – A jelenések során a Szent Szűz és Jézus is megjelenik Júliának, aki az anyaméhben megölt magzatok gyilkosainak bűneiért vállalja a vezeklő szenvedést⁵⁷. A szabadkőművesség elítéléséről az Istenanya Nadzsuban külön üzenetben beszél. – A magyar nyelven 3 kötetben megjelent nadzsui jelenésanyag 1999. év végével zárul. A könyvek részben az Ecclesia könyvkereskedésben, részben a Szent Család plébánián beszerezhetők, valamint a könyvek szerkesztőjénél is (Budapest, 1121. Mese u. 4.)

A jelenés Oltáriszentség-központú. Az utolsó vacsorán (Lk 22,19, valamint 1 Kor 11,23 stb.) Jézus saját testét és vérének adja eledelnek és italnak a kenyér és a bor elfogyasztásának tapasztalható, érzékelhető alakjában. A nadzsui eucharisztikus csoda-sorozatban a látható kenyér és a bor – test és vér – valóságos hús és vér élő drámájában percekig, sőt órákig láthatóan hangsúlyozza, hogy minden gondolatunk, szavunk és cselekedetünk kiinduló és középpontja az élő Istenember, aki a szentmise átlényegülésben születő feltétlen, az átlényegülés titkát hangsúlyozó központja és a tabernákulum lakója. Tizenhétszer vált hússá és vérré Júlia nyelvén a legszentebb Oltáriszentség.

A Szentséges Atya meghívására 1995. októberében Júlia részt vett vatikáni magánkápolnájának reggeli szentmiséjén. A Szentatya kezéből a szentáldozáshoz járuló Júlia nyelvére helyezett szentostya hússá és vérré vált, és közel egy óráig fényképezhetően ott jelen is maradt⁵⁸. – A jubileumi évben Halottak napján, november 2-án a közeli világeseményekre utaló üzenetet kapott Júlia a Szent Szűztől!

Amikor a szentmiseáldozat során az átlényegülés pillanatában a szó elhangzik, akkor a kimondás ténye adja a hallható szónak a Szentlélek erejét, amelyet belsőleg felfog az, aki azt meghallja s ez az erő kelti életre a hallottakat. Így testesül meg minden szentmisében az Ige.

Nadzsuban éveken keresztül természetes emberi és vérkönnyekkel sírt a Szűzanya.

⁵⁷ A 2000. esztendőben halottak napján kapta a Szűzanyától az évezred utolsó és a nagy eseményekre előkészítő, engesztelésre, imádságra serkentő, buzdító üzenetét. 2001-ben mindössze három üzenetet kapott Júlia.

⁵⁸ Az olasz Il Segno folyóirat 1997. februári száma gazdag, színes illusztrációk kíséretében közli, hogy a Szentatya vatikáni III. emeleti magánkápolnájában a reggel 1/8 órai szentmisén ismétlődött az Oltáriszentség hússá és vérré váló csodája.

Szőkefalva a Szűzanya 23 jelenésének fényében 1995-2005 között

Szőkefalva – Erdély közepén, Dicsőszentmárton és Vámosgálfalva között – a Kisküküllő mentén fekvő kis település. Ebben a parányi faluban – amely Vámosgálfalva községhez tartozik – 1995 és 2005 között, évenként alapvetően három alkalommal transcendens fényben jelent meg „állítólag” Szűz Mária a világtalan magyar nemzetiségű Marián Rózsikának. (A jelenés *Dr. Jakubinyi György* gyulafehérvári érsek atya állásfoglalása szerint mindaddig „állítólagos”, amíg a Katolikus Egyház nem nyilatkozik, nincsenek a jelenésről biztos, megcáfolhatatlan ismeretei. Az Egyház csak szigorú és alapos vizsgálat után szokott dönteni, mert a Tanítóhivatal – telve bölcsességgel és óvatossággal – nem szokott sietni.)

A falunak 1200 lakosa és 4 temploma van, 4 helyben szolgáló pappal. A lélekszám nagyságrend szerinti megoszlása: református 500, ortodox görög keleti 300, katolikus 220, unitárius 100-110 fő. A lakosok átlag keresztények, átlag vallásosak. A négy felekezet évszázadok óta békében él egymással, közöttük nem voltak és nincsenek különösebb torzsalkodások. A falunak a Mária-jelenéshez történő hozzáállása olyan, ahogyan az Úr Jézust fogadták Názáretben. Megoszlanak a vélemények. A jelenések kezdetekor azokról nem is akarnak hallani. Mondták egyesek: lehetetlenség, hogy „ilyen nagy dolog ilyen kis helyen megtörténjék”, ugyanis az, hogy egy olyan látnoknak, aki egészen egyszerű szegény, vakolatlan házban lakó családnak leánygyermeké, nem jelenhet meg a Szűzanya. Napjainkra – a jelenések befejeztével – azonban egyre inkább pozitív oldalára mozdul el a katolikusok és nem katolikusok véleménye.

A szőkefalvi „állítólagos” jelenés felbecsülhetetlen jelentőségű a népek, nemzetek és népcsoportok problémái egyetlen lehetséges természetfeletti útjának megmutatásával. Az üzenetekből levont következtetések alapján világosan lehet látni, hogy nemcsak a balkáni és romániai, hanem a világ minden részében, nyelvében, kultúrájában veszélyeztetett etnikumok megmentése (Európában, Afrikában, Ázsiában és a többi földrészen) csak a Szűzanya minden kegyelmet közvetítő feladatának végrehajtásával lehetséges. Szőkefalva világosan és egyértelműen bizonyítja, hogy a kisebbségben élők kibékülése, krisztusi békéje csak az evilág és a túlvilág szoros kegyelmi kölcsönhatásában, a földi problémákon felülemelkedő misztikában valósulhat meg. Az üzenetek sugalmazzák, hogy a Gondviselés terve szerint – az Európa történetére, de a kontinensekre is kiható jelenlegi tragikus valóságból – a természetfeletti erők számolják fel a romlást és az anarchiát. A máriás apokalipszis részét képező szőkefalvi előrejelzések láttatják azt is, hogy az újszövetségi krisztusi beavatkozás és a nagy figyelmeztetés próféciában előre jelzett roppant megrázkódtatás után – a Szent Szűz közeli és örvendetes fordulatot ígér a jelenések fénykultúrájából a világnak.

Az „állítólagos” Mária-jelenések tíz éve. A jelenések 1995-ben kezdődnek és 2005. június 17-én fejeződnek be. A Szűzanya a látnokot nagy hivatására az első három évben magánjelenései alatt készítette fel. A Szent Szűzzel való találkozás 1958. és 2005. között azonban már nem magánjellegű. A látnok az első nyilvános jelenésen csak néhány, a harmadikon már 350 jelenlévő nevében – szülői házában – köszönheti a Szűzanyát. A zarándokok ekkor már nem férnek a ház udvarán, ezért kérik a látnokot, közvetítse, hogy a következő jelenések a katolikus templomban legyenek. A Mennyei Édesanya a kérést elfogadja és a negyedik jelenéstől látogatásának a színhelye a Szőkefalvi Katolikus Templom. Ezzel egyidejűleg kéri azt is, hogy ez a templom a jövőben *imaközpont* legyen. A negyedik és az ötödik jelenés a templomban zajlik. A zarándokok száma minden alkalommal egyre nőtt, ezért a templomkertbe építettek szabadtéri oltárt, ahol a jelenési napokon 10.000-15.000 ezres nagyságú zarándoksereg – szentségimádással, virrasztással, szentolvasó imádkozásával,

keresztúti engeszteléssel, ájtatossággal – várja a Szűzanya érkezését. Jakubinyi érsek atya engedélyével az „állítólagos” Mária-jelenések napjain kezdetben 10-15, későbbiekben 25-30 pap koncelebrálásával, a Szűzanya érkezését megelőzően délután 3 órai kezdettel ünnepi szentmisét mutatnak be – tájékoztat mindezekről *György István plébános atya*.

Örvendetes, hogy nemcsak a zarándok hívek jönnek Szőkefalvára, hanem számos pap az egyházmegyéből és Magyarországról is. Minden „állítólagos” Mária-jelenésen 30-40, sőt 50 pap is megjelenik. Vannak közöttük katolikusok, görög katolikusok, ortodoxok. Általában reggeltől 20-30 római és görög katolikus pap gyóntat. A gyóntató atyáknak sokszor 3 órakor ott kell hagyniuk a gyónók véget nem érő sorát, mert szeretnének részt venni a közös koncelebrációs szentmisén. Nagyon sok visszajelzést, tanúságtételt ismernek –, tájékoztat a plébános atya: 20-30 éves korú zarándokok, akik nem végeztek szentgyónást, itt Szőkefalván indíttatást kapnak és a bűnbocsánat szentségéhez járulnak. Megtérések, gyógyulások is vannak, az Egyház ezeket ezután fogja kivizsgálni. Ahogyan eddig fel tudták mérni, a szentmiséken 4-6 ezer hívő áldozik meg. Boldogító látvány, hogy a plébániatemplomban és a fákkal beültetett impozáns templomkertben az Oltáriszentség jelenlétében a Mária-jelenés előtt, alatt és után a zarándoksereg közös éneklésében és a könyörgésekben az ortodox atyák és szerzetesnővérek is részt vesznek.

A kiválasztott. A Szűzanya – a Gondviselés terve szerint – *Marián Rózsikát* választotta ki szőkefalvai üzeneteinek továbbítására, aki 1962. november 4-én született Dicsőszentmártonban, mint a család első gyermeke. Testvére Edit Ildikó, aki jelenleg Rózsika segítője mindenben. Édesapja Marián János, édesanyja Gergely Katalin, akik a kétéves Rózsikával Szőkefalvára költöztek, ahol jelenleg is laknak. Rózsika itt végezte magyar nyelven elemi iskoláit. Itt volt elsősorú és bérmező is. A középiskolát Dicsőszentmártonban román nyelven fejezte be, majd egy gépírói tanfolyam után nagyon távolra kapta a kinevezését, ahová a szülők nem engedték el. Így 1981-ben a házasságot választotta. A nem sikerült dicsőszentmártoni házasság egyre elviselhetetlenebbé vált, amelyet úgy próbált megoldani, hogy 1989-ben gyermekével, Ferikével hazaköltözött szüleihez. 13 éves korában vették észre az orvosok, hogy cukorbeteg és ennek következményeként 1992-ben elvesztette látását.

Élete a szenvedések és a betegségek sorozata. Sokszor volt élet-halál között és az orvosok többször is lemondtak róla. Magyarországról a kórházból azért adták ki, hogy ne ott haljon meg. Életben maradt, mert Valakinek szüksége volt rá. 1999. május 2-án lépett be a ferences harmadrendbe. Napjainkban is nagyon sok a szenvedése. Küldetésének vállalása óta azonban nagy szeretettel, önátadással és boldog lélekkel fogadja el. Szüneteit följajánlja a jó Istennek és a Szűzanyának, és ezzel teszi értékessé azokat. György István plébános atya, lelki vezető a látnokot úgy ismeri, hogy ennek a magas hivatásnak az ő élete megfelel. Természetesen csak úgy kaphatta a számtalan kegyelmet, hogy a Szűzanya megjelent neki, nevelte és formálta, hiszen ő sem volt vallásosabb, mint a többi szőkefalvi ember.

Az „állítólagos” jelenés lefolyását Rózsika úgy mondja el, hogy – az előző jelenés befejezésekor meghatározott időpontban – egy 70-75 cm-nyi nagyságú fény-szobor jelenik meg az oltár előterében, amit csak ő észlel. A Mária-szobor fején 12 csillagból álló korona látható. A fényből „faragott” megkoronázott szobor felett egy mindent fénybe borító ragyogó csillag. Ekkor már nem látható többé a fény-szobor, mintha lassan visszavonulna. A jelenésben csak a mennyei fény látható. *„Ennek a fénynek a színe sárgás. Igazában azonban nem hasonlítható semmiféle gyermek-, fiatal lány vagy asszony koromban látott földi színhez. A természetfeletti fénynek a sárgája hullámszerű. A fényben a mennyei szín sajátos életét éli. Ebből az élő fényből lép ki az emberi hang, de ez a földöntúli és mégis földi hang olyan leírhatatlanul kellemes, bájos, varázslatos, hogy mindent elfelejtet, ami az ember körül van, még a fájdalom is.”*

„A Szent Szűzzel való találkozás nálam nem jár semmilyen elragadtatással, minden változatlan, érzékelhető körülöttem, minden természetes, a csend is, köhögésem és orrfűvásom is. Azt hiszem, a hőmérsékletem és a vérnyomásom is – meséli Rózsika, ágya szélén ülve – olyan, mint a jelenés előtt, amikor a szentolvasó tizedeiben a Miatyánk és az Üdvözlégy első részét imádkozom.”

A mennyei fényből, amelyet a jelenés idején a világtalan csodálatosan lát és az akusztikailag tüneményesen érzékelhető üzenet, amelyet emberi fülével hall, belelép az emberi létezésbe, Rózsika életébe. Ennek az eseménynek az időtartama 10-15 perc. Az Istenanya hangja, szózata megvilágítja a kiváltságolt értelmét a templomban vagy a szabadtéri oltáron. Szűz Mária a fényben tanít úgy, hogy ez a fényből érkező hang a látnok lelkében, szívében és értelmében földiesül, igeként, főnévként, határozószóként stb. él és visszhangzik.

„A jelenés után mindig könnyed vagyok, mintha repülnék – veszi át a szót ismét Rózsika. Sem végtagjaiban, sem szívében, sem vesémben vagy lélegzetemben nem érzek semmit, ami nehéz, keserves, vagy fájó. Mintha fájdalmamban, igen nagy fájdalmamban sohasem vergődtem volna, vagy nem vergődnék! Mintha a jelenés előtt nem kiabáltam, sikoltoztam volna szívében, újra és újra ismételve a kérdést: Anyám, mikor jön el szeplőtelen szíved győzelme?”

Az évi három, 2001-ben és 2004-ben a négy jelenés közötti hetekben, hétköznapokban vállalt szenvedésének, elfogadott fájdmának nappalaiban és éjjeleiben is egy-egy pillanatra meglátogatja, megerősíti, megvigasztalja a szobájában, legtöbbször az ágya fölött végigsuhanó mennyei fény, *„mely leírhatatlanul és kimondhatatlanul rövid ideig tart, de az égi fény hatása rövidségében is hatalmas. A fényben újra születek. Ez alatt a villanásnál sokkal gyorsabban eltűnő fény ajándékként semmi sem fáj és testemben-lelkemben minden örömmé lesz, szinte megdicsőül. Majd újra jön rámszakadva a fájdalom és újra kezdődik minden”* – folytatódik a vallomás. *„Szenvedek, de meg is gyógyulok. Ez nem kórházi gyógyulás. Ezzel teljesen tisztában vagyok. Amikor kórházi ágyamban alig elviselhetően szenvedek, az orvosok a legerősebb fájdalomcsillapítóval sem boldogulnak.”* A látnok testét teljesen birtokba vevő misztikus fájdalomnak az orvostudomány számára megközelíthetetlen kórképével állunk szemben.

Ebbe a jelenés ajándékként feltáruló természetfeletti világba behatolni nem lehet, és ezt a természetfeletti eseményt a kommunikációs, internetes hálózatnak közvetlenül átadni sem lehet. Az ember és a természetfelettség fény-találkozásában – mint minden Mária-jelenésben – csak közvetve vehetünk részt. A legválasztékosabb riport sem segít az ég és a föld misztikus találkozásának feltárásában. A „hogyan” az Isten titka, mint a torinoi lepel képeinek keletkezése a húsvéti feltámadás hajnalán vagy az Úr Jézus születésének körülményei, hogyanjai! A természetfelettség adminisztrációján keresztül ezt csak az angyalok látják a fény társaságában és a fény égi világában.

Rózsika nem tudja, hogy a zárt színes ablakok, a templom fehérre meszelt falai, a tetőszerkezet belső terébe vagy a szabadtéri oltár fölé hogyan érkezik a fény-jelenés, a fény-szobor és a „fény-hangszekrényből” a gyarló ember számára is hallható természetfeletti hang. Az emberiséghez intézett erdélyi üzenet az istenanyai áldás megszentelt kegyelem-ajándéka, mely fényével felemeli a szegényt a sárból és az elhagyottat a porból (112. zsoltár).

A fény hallgatásában is beszél és szózatában is hallgat!

Rejtély az is, hogyan hagyja el a jelenés a fény-együttesben a templom lépcsőterét, szentélyét vagy a szabadtéri oltárt. Az erős természetfeletti fény távozása sem egyszerre, hanem lassacskán, fokozatosan megy végbe. Boldog fény, mely fényként jön, fényben hozza Erdélybe Mária kérését, hogy akinek az egészsége engedi, bőjtöljön kenyéren és vízen hétfőn,

szerdán és pénteken. Boldog fény, amely fényként távozik, úgy, hogy a zarándokok szívében előbb helyet biztosít magának, a világ számára nem láthatóan. Egymást még anyanyelvünkön sem értjük meg, talán nem is akarjuk megérteni. Ezért közelít meg mindnyájunkat az Úr Jézus a Szentséges Szívével, Édesanyánk a Szeplőtelen Szívével és a szívekbe hatoló jelenés kegyelmi fényével a napi három rózsafüzér-imádkozások kérésével. – Andrea Bocelli, a vak olasz énekesnő is a szíveket mozgósítja a hangharmónia fényével anélkül, hogy látná a zeneakadémiai, vagy a világi koncertek hallgatóit.

Égi ajándékok és üzenetek a természetfelettség fényében. A Mária-jelenés gyümölcsei.

a. A Szűzanya kegyelmével az alább felsorolt felmérhetetlen **ajándékokat** osztotta ki a látnoknak, a falunak és plébánosának, egyházmegyéjének és nem utolsó sorban a sok tízezres zarándokseregnek: papoknak, a jelenlévő híveknek és otthon imádkozó családtagjaiknak:

- imameghallgatások ajándékaként – megmentette Szőkefalvát a környék példátlan jégverésétől (1999. május hónap),

- a látnok Rózsika lelki betegeket gyógyíthat (1999. június 17.),

- a vakolatlan szülői ház udvarán ásott kerekes kút vizét megáldotta, és kérte a látnokot, bárki inni kér, Jézus nevében adjanak belőle (1999. június 17.),

- a látnok Rózsika, – aki kéri tőle, annak a Szűzanya nevében áldást adhat (1999. június 17.),

- a Szűzanya jelenéseinek helye a Szőkefalvi Katolikus Templom legyen, alakuljon át imaközponttá (1999. november 4.),

- a Szőkefalvi Szűzanya portréját – a látnok Rózsika fény-élményre alapozott tájékoztatása szerint – Vida Zoltán az egyházi képzőművészet szolgálatába álló festőművész festette meg, amelyet a Szent Szűz hitelesített (2001. december 1.),

- a Szűzanya az utolsó jelenésén – a látnokon keresztül – magyarul szólt hozzánk. (Üzeneteit azonban most is román nyelven mondta el.) Nemcsak a kétfélmillió kisebbségi magyarság, hanem a világon élő minden magyar számára nagy öröm volt hallgatni Szűzanyánk magyarul kiejtett mondatait, amit Rózsika a fény útján a fény fenséges hierarchiájából kilépett szavakkal közvetített számunkra (2005. június 17.).

b. A jelenések alatt a Szűzanya – mint a jó Isten küldötte – mindig a Mennyei Atya, Szent Fia és a Szentlélek **kéréseit, figyelmeztetéseit** továbbítja nekünk:

- **imádkozzuk a szentolvasót** és a keresztyúti ájtatosságot, biztosak lehetünk benne, hogy a Szent Szűz mindig velünk van, és örömet okozunk Neki. Nehéz idők jönnek (1999. június 17.), de aki megtartja az üzeneteit, nem fog elveszni, mert Ő betakarja védőpalástjával (1999. november 4.),

- a Szűzanya azért jött, hogy **a nép megtérjen** és felkészítse a jó Isten iránt elkötelezett életre (1999. június 17.),

- **ima, gyónás, böjt** (kenyéren és vízen heti 3 alkalommal: hétfőn, szerdán és pénteken), áldozat: ezt kéri a Szűzanya, valamint azt, hogy töltsük meg a templomokat, ne hagyjuk Jézust egyedül (2000. június 17.), mind gyakrabban látogassuk **Őt az Oltáriszentségen** (2001. szeptember 22.),

- gyónjunk, áldozunk. **Közeledik a nagy figyelmeztetés.** „*Ne féljetek, mert Szent Fiam és Én veletek vagyok! Figyeljétek meg jól nagyon ezt az üzenetet és őrizzétek meg, mert rövid az idő. Ne legyetek szomorúak, mert közeledik az Én Szeplőtelen Szívem győzelme!*” (2000.

október 21.). „*Imádkozzatok és elmélkedjétek legalább egy negyedórát minden nap.*” (2001. február 11.),

- ismételten kéri a Szűzanya, hogy imádkozzuk a Rózsafüzért, mert ezzel az imával fogja **megkötözni a sátánt** (2001. június 17.). „*Ne féljétek semmitől, mert a sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével!*” (2003. február 22.). „*A Sátán ordítva körüljár, hogy minél több lelket elnyeljen. De ti imáitokkal és böjtötökkel segíteni tudtok. Annyira szeretlek titeket, ne féljétek. Legyetek nyitott szívűek, én veletek vagyok. Betakarlak titeket, és nem hagylok elveszni, ha megtartjátok üzeneteimet. Nehéz idők várnak reátok. Ne gondolkozzatok, nagyon közel van az idő. Kezdjétek el imádkozni szívből és szívvel*” (2005. március 10.),

- „*...kérjétek a **Szentlélek segítségét**, hogy a Szentlélek szálljon le reátok a hét ajándékával, mert nagyon kevesen tették meg ezt!*” (2002. október 12.),

- „*Mindnyájatokat az **ÉN palástom alá** akarlak helyezni, azokat is, akik nem akarnak engem. Kedves fiatal gyermekeim, szeretném, hogy május 17-én Szőkefalvára jöjjetek szentség-imádságra. Ti vagytok a jövő alapjai. Jöjjetek, hív az Én Szent Fiam.*” (2002. március 15.),

- „*Kérem, hogy imádkozzatok ... **a családban és a csoportokban**. Imádkozzatok az én szeretett fiamért, a pápáért. ... szeressétek egymást! A szeretettel lefegyverzitek a Sátánt. Az ég tele van szeretettel, szeretetből van alkotva*” (2003. október 2.),

- „***Ajánljátok fel magatokat** az én Szent Fiam legszentebb Szívének, és az én Szeplőtelen Szívemnek. Szeresse egyik a másikat, és ne gyűlölje! A szeretet mindenek fölött áll. Ne felejtsetek el ezt!*” (2004. február 26.),

- „***Az én Fiam Szent Szíve mindig nyitva áll és vár titeket.** De csak a Szentség által tudtok eljutni Hozzá. Többször mondtam már nektek, hogy ne féljétek, bármi is jönne rátok. Én veletek vagyok.*” (2004. június 17.),

- „***Kevés idő van még. Kérem, hogy mindnyájan térjétek meg.** Most kezdjétek, ettől a perctől!*” (2004. szeptember 4.),

- „***Imádkozzatok az ÉN szándékomra...** gyakoroljátok a szeretetet, a megbocsátást és szeressétek ellenségeiteket. Szeressetek és bocsássatok meg!*” (2004. december 11.)

- „***Imádkozzatok mindennap velem 5 percet délután 5 órakor. Ez a hely zarándokhely marad. Minden év június hónapjában (június 17.) kegyelmeket árasztok ki itt.** Ne felejtsetek el, amire tanítottalak eddig titeket, és amit mondtam eddig nektek. Az én Szent Fiam kéri tőletek, hogy cselekedjétek! Szeressétek felebarátotokat, mint önmagatokat. Imádkozzatok, mert imáitokkal sok örömet szereztek nekem. Ne feledkezzetek meg imádkozni, böjtölni és töltsétek meg a templomokat. Mindezt már mondtam nektek, de kevés lélek hallotta meg ezt az üzenetet, mert sok üres templomra találtam. Többször mondtam nektek, hogy ne féljétek semmitől, mert én veletek vagyok, és mindnyájatokat betakarlak védő palástommal. Mindnyájatokat szeretlek!*”

*A nevem itt, ezen a helyen „**A FÉNY KIRÁLYNŐJE**”.* (2005. június 17.)

c. A Szűzanya jelenései alatt – Szőkefalva térségében – a zarándokoknak rendszerint napcsodában volt részünk, amely esetenként kb. 10-15 percig tarthatott. Ennek a természetfeletti eseménynek alapvetően két jellemzője volt: a Nap tömege pulzált, forgott, korongja sok színben játszott és a színek változtak. A korong a pereméről különböző színekben sugározta fényét a környezetére és a földre. A zarándokok szabad szemmel, több percig – szemkárosodás nélkül – nézhették ezt a természetfeletti ajándékot. A másik jellemző, hogy a horizonton lévő felhők és hegyek sajátságosan sárga színben tükröződtek vissza.

A kétszázhusz katolikus hívővel rendelkező Szőkefalva – az „állítólagos” Mária-jelenések napjain – több tízezres zarándoktömegével új képet ad ennek a hegykoszorúta tájnak. A Szűzanya jelenése nemcsak egyházipolitikai esemény, hanem világpolitikai jelenség is. Az üzenetek jelzésértékűek, különösen a „nagy figyelmeztetés” előrejelzése: „Ember! Nézz magadba, térj meg, mert különben elkárhozol!” A Mennyei Édesanyánkkal Szőkefalvára érkező természetfeletti fény a magyar, a román, a balkáni békés jövőt készíti elő annak a lenyűgöző hatású szabadtéri szentmise áldozatnak a bemutatása során és azt követően, amelyen a zarándokokkal érkezett koncelebráló atyák csókolják meg az oltárasztalt, hogy együtt könyörögjenek a sok ezres zarándoksereggel.

Erdély politikai, kulturális, etnikai történelme – Szőkefalvával – emberibbé válik a nyilvános jelenések óta. A jelenés az egyes ember, a közösség a soknyelvű nemzet életében találkoztatja a civilizációkat és a kultúrákat, a mennyei civilizációt a földi civilizációval, az égi kultúrát az evilág kultúrájával és feloldja a politikai és diplomáciai tárgyalásokkal megoldhatatlan problémákat! Mária földi kiválasztottjainak eszközi felhasználásával segíti a küzdő Egyházat is, hogy az üdvösség egyetemes szakramentumán keresztül az embercsalád rátaláljon Isten emberszeretetének vigasztaló evangéliumára.

Baricz Lajos: Mária köszöntő

Köszöntlek, ha jöttél, Szőkefalvi Asszony,
Te Erdélyt járó Kegyes Szűzanya!
Köszöntelek miként hajdan Názáretben
csendes kis lakodban az Úr angyala.
Üdvözlégy! Ó, Szent Szűz, Erdély ősi földjén,
(számunkra e föld vérvő Kánaán).
Én mindig is hittem, jó égi Anyánk vagy,
és láttad bajunk a kánaai csodán.
Kiürült a serleg, – a miénk már betelt,
ím a bor után mi is elfogyunk.
Járj közbe Fiadnál, hogy legyünk még sokan
víg, mennyegzői nép, s éljünk boldogan.
Mária, Te az vagy, aki mindig voltál;
Betlehemben, majd fenn a Golgotán,
dúlt történelmünkben mindig benned bízunk,
majd hűtlenné váltunk, sajnos, már korán.
Hívő székely néped Csíksomlyóra vágyott,
térben is Hozzád közel kerüljön,
hogya már köszöntött imádság szárnyain...
Te jössz most hozzánk, tanúként, az úron.
Köszönöm, ha jöttél, Szőkefalvi Asszony,
Te Erdélyt járó égi Szűzanya,
és köszöntlek, mint hajdan Názáretben
csendes kis lakodban az Úr angyala:
„Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes.
Az Úr van Teveled!” Te meg velünk terhes.

Szőkefalván minden nyilvános jelenés során, tehát eddig 8-szor látóvá teszi Isten a világtalan látnokot, megajándékozta a láthatatlan világ fényének befogadásával, a természetfeletti világ élővé váló szobrával, valóságos meglátásának élményével, úgy mint földi életünkben, amikor otthonunk ajtaján belép egy hozzátartozó, vagy barát.

A szőkefalvi látnok nem részesül abban a gyógyításban, amellyel Jézus a vakon születetteknek megadja a látást (Jn. 9.10,21, 11,37 stb.) vagy ahogy a jerikói vakokat meggyógyítja, mint egy szemorvos (Mt. 21,14 és Mk.8,22-26).

A 10-15 percig tartó Mária-jelenés után Rózsika⁵⁹ – ismét vak asszony. Az Úr Jézus tehát Márián keresztül csak a jelenések negyedórás intervallumában helyezi Rózsikát a természetfeletti élet világosság-állapotába és minden földi gondot és szenvedést feledtető boldogságába. A jelenés véget ér és Szőkefalva látnoka a vaksági pótlékkal és gyógyíthatatlan betegséggel leszázalékolt erdélyi vak, aki a vele beszélgetőknek elmondja, hogy a Szűzanya az örök élet örömeinek részesévé akar tenni minden embert.

És mi más lehetne mindegyikünk búcsú-könyörgése: tégy sokunkat Jézus Mária édesanyád jelenéseinek tanújává és hírnökévé.

Mindennapjában Rózsika többször részesül ebben a másodpercnyi fény-ajándékban. Ennek a fény jelentkezésnek pozitív, tehát kegyelmi magyarázata talán arról árulkodik, hogy nemcsak a világra figyel Istenatyánk, hanem minden, a világba beleteremtett minden emberre, aki földünkön él. 2001. júniusi beszélgetésünk során néhányszor kapott a látnok – együttlétünk ideje alatt – fény-villanást. Pl. amikor közösen imádkoztunk egy tizedet a szentolvasóból. A könyörgés befejezésének pillanatában volt a fény-villanás, amelyet természetesen csak a látnok látott.

A Szűzanyával Szőkefalvára érkező mennyei fény a magyar, a román, a balkáni békés jövőt készíti elő annak a lenyűgöző szabadtéri szentmise áldozatnak a bemutatása után, amelyen 15 pap és egy diakónus csókolja meg az oltárasztalt, hogy együtt könyörögjön a több mint 15 ezer zarándokkal.

Miből él a 25 éve vakolatlan 2 szobás családi ház öt lakója? Két öreg szülő nagyon szerény nyugdíjából, egy leszázalékoltsági és vaksági pótlékkal megerősített járadékból és a vak Rózsikát éjjel-nappal kiszolgáló Edit testvérhúgának a 100 %-os rokkantnak minősülő nővére ápolása után járó egészségügyi szolgálati szociális segélyből.

A Kárpát-medence megtépett magyarságának mártír-öröme az ezer magyar esztendő fényében a Kárpátia népein örökös és ott kegyelmével vigasztaló Szent Szűz, aki a szeretet önálló gondolkodására, mindennapos gyakorlatára tanít. A szeretetben való gondolkodás második évezredünk új szervezkedésének és építésének ezer és ezer előnyét ajándékozza, ha szívünkbe fogadjuk Mária fényét, s színeit amely jelenlétében és távozásában, majd a 2001. február 11-i és június 17-i, 15 ezres zarándok tömeget mozgósító újra jövetelében Szőkefalva szentélyében mindnyájunkat megvilágít, megvilágosít és megerősít. Mária szőkefalvi jelenése, amit a budapesti televízió is ismertetett, 2000. októberében 2001-re előre jelezte újra jövetelét. Idézzük emlékezetünkbe, hogy a francia Gave folyócska közelében lévő sziklahasadékban 1858. februárjában fényben volt Szűz Máriának Soubirous Bernadettel való első lourdesi találkozása szintén 11-én és a nappali órákban.

A szőkefalvi látnok is nő, mint a Mária-jelenések legtöbbször. Általános iskolai végzettségű, szegény sorsú, imádkozó magyar asszony. A jelenések történetében az első kétnyelvű látnok, aki anyanyelvi szinten beszél a magyar és a román nyelvet. Ez mennyei kiválasztásának különleges küldetését is sejteti. 12 éves gyermeklány kora óta inzulinnal kezelt beteg. 10 esztendeje mindkét szemére megvakult. A magyar föld és az emberiség világtalanjai millióinak gettójából úgy emelte ki őt Isten, hogy bár a földi fényben már nem, de a

⁵⁹ Mindenki így szólítja őt, tehát alkalmazkodhatunk a zarándokok tízezreinek rokonszenves, baráti becéléséhez.

természetfeletti fényben lát és ebből a fényből meríti hitbéli bölcsességét és így is tanít. A világtalanok közül úgy emelte ki őt Mária, mint a siketek közül az akitai japán Sasagawát. A földön, amikor ágyából kikel, vezetik, csetlik botlik, 10-20 méteren túli útra nincs jártányi ereje. A természetfelettségben viszont fáradhatatlanul vezet, kalauzol, és a Szűzanya pedagógiai tanfolyamata több mint 5 esztendő stúdiójának vizsgaeredményeként nagyszerűen tájékozódik a hittudomány lényeges kérdéseinek anyagában. A természetfelettiiben nincs hiány és árnyék. – A jelenés több mint lehetséges. Az isteni Üdvözítő által ajándékozott erdélyi magyar és románnyelvű jelenése Szűz Máriának egyedülálló jelenés-csúcsnak minősíthető. Boldogító valóság, hogy e vak asszony útján 1999-2000- és 2001-ben a Mária-jelenések (eddig 8) üzenetei segítségével békésen és a feszült politikai légkör ellenére etnikai harmóniában éljük meg Krisztus végérvényes, békét hirdető kinyilatkoztatását.

Hangsúlyozzuk, hogy csak egyetlen jelenés hitletétemény, Szent Pálé Damaszkuszban.

Minden Mária-jelenésnél a hívő szabadságában áll a mellette vagy ellene való állásfoglalás. – Ami Szőkefalván tényszerűen végbemegy, nem más, mint az, hogy e vak asszony a jelenés 10-15 perces időtartama során 70 cm-es, fényben megjelenő Mária-szobrot lát, majd a fény-szobor eltűnése után természetfeletti fényből beszél hozzá Mária – akit nem lát –, nem egyszer párbeszédben. A világtalan látnokra ez a túlvilági fényben látott szobor úgy hat, mint egy kőszobrász faragott darabja, vagy egy gipsz, vagy pedig egy sorozatban gyárilag öntött műkő Madonna. Eltűnésével lép ki a fényből a beszéd, az üzenet, az imádság élete. A szobor könnyedén átlép vagy átlényegül a fénybe. Sehol nem marad fényképezhető vagy TV-vel rögzíthető nyoma ennek a világraszóló jelenés-rendkívüliségnek. Mintha valamiféle mindent megsemmisítő gátszakadás menne végbe az anyagvilágban, egy esztelen ideológiára épített materialista világszínpad utolsó fejezetében.

A XIX. és XX. század isteni ajándéka, hogy gipsz, bronz, fa, műkő, vas és gránit anyagú alkotások, festmények, ikonok „varázslatos” módon élővé válnak: sírnak, véreznek, beszélnek, figyelmeztetik az Úristen értékrendjétől eltávolodott világot! (Szirakuza, Japán, Nadzsú, Damaszkusz stb.) És a dél-koreai Nadzsú szentélyében vagy az írországi Mellerayben az élővé vált anyag ismét visszatér a szerves anyagok merevségébe. Az anyagok élőbe átmenő, majd a matériába visszatérő, egymást helyettesítő mókás játéka humorizál? Nem tárgyyszerű, azaz a templomban jelenlévő papság és világiak számára is követhető és ellenőrizhető folyamatok kapcsolódnak Szőkefalvához, hanem csak a rendkívüli belső kegyelmi, szentségi élmények: több ezres nagyságú szentgyónás, 15-20 paptestvér szünet nélküli gyóntató lélek-gondozásával és 2000-10000 lélek szentáldozásával 2000. október 21-én és 2001. június 17-én. Egyetlen napon reggel 8 óra és délután 3 óra között zajlik le ez az élményszerű, prédikációként ható pasztorációs eseménysorozat!

Abban minden hittudós megegyezik, hogy vannak természetfeletti jelenségek. Arra az illetékes gyulafehérvári érsek vizsgálata fog választ adni, hogy Szőkefalva is ezek közé tartozik-e. A természetfelettséget az egyházi főhatóság pártatlan vizsgálata igazolja majd, addig pedig az imádkozók szívének kívül – amibe csak Isten lát bele – minden „állítólagos”.

A Mária-jelenések skáláján talán a legnagyobb ellentétet Szőkefalva képviseli, emlékeztetve a festőművészet halhatatlan Rembrandtjának éles fény-árnyék, világos és sötét ellentétére és gyönyörűségére. Isten választása Márián Rózsikán keresztül az ellentétben mutatkozó nagyszerűségre irányítja figyelmünket: földi vakságunkra és a természetfeletti világosságra, vallási vaksötétségünkre és a természetfeletti színekre és éltető fényre, aminek részese a szőkefalvi világtalan, két nyelvű, járásában, mozgásában emberi segítségére szoruló Rózsika.

Szomorúan kell megállapítanunk, hogy az ég és a föld történéseinek párhuzamára, összefüggésére sem a sajtó, sem a rádió, sem a televízió nem mutat rá. Öreg kontinensünk

legkeletibb tömbjében, Erdély egy parányi falujában, Szőkefalván 1995 júniusa óta megjelenik Szűz Mária. Ebből az ötéves jelenésből három esztendő a csendes előkészítés a földön minden embert érintő isteni eseményre, amely a közeljövőben bekövetkezik. Századunk két világháborús három nemzedékét, a népeiségek balkáni és romániai sors-problémáit teljes mai rendezetlenségében közvetlenül érintik az Istenanyának szegénységben és világtalanságban élő 39 éves magyar asszonnyal való 1999-ben, 2000-ben, 2001-ben nyilvánosan ismertté vált találkozásai. A kiválasztott asszony mind magyar, mind román nyelven jól érthetően beszél, társalog, gondolkodik, énekel, és mindkét nemzet harmonikus együttéléséért szünet nélkül imádkozik és szakaszosan minden áldott nap fizikailag is szenved.

Magyarország és Románia – benne kétmillió magyarssággal Erdély – a börtönök, a koncentrációs táborok, a Gulágok, a kényszermunka-táborok, a Moszkva irányította diktátorok sötét világában élt az 1989-es váratlan, a történelem XX. századának legnagyobb szenzációjaként bekövetkezett kommunista összeomlásig, és egyidejűleg a szatellit államok szabadulásáig.

Gyulafehérvár érseke megértéssel, emberi, főpásztori szeretettel prudentiával=okossággal⁶⁰ figyeli az eseményeket és e tárgyban már 2000. januárjában kiadott körlevelében azt a bölcs álláspontot képviseli, hogy a látnok állításai szerint Mária Édesanyánk megjelenik neki. A falu plébánosa, aki szinte az események indulása óta lelki atyja, gyóntatója kiváltságolt hívének, érseke utasításának szigorú szemmel tartásával látja el rendkívüli elővigyázatosságot és megértést követelő lelkivezetői feladatait.

A Szűzanya nem az emberi diplomáciában használatos tárgyalási stílusban, nem térképekkel és statisztikákkal dolgozik, hanem az Úr Jézus, az ő Szent Fia evangéliumi tanácsaival és mindenegyes jelenésben újra és újra hangsúlyt kapó kéréseivel: Imádkozzatok, imádkozzatok, tartsatok bűnbánatot, böjtöljétek és Szent Fiam példája és tanácsa szerint virrasszatok!

Az államok, a kontinensek döbbenetesen felgyorsult tömeges eladósodását, fizetési-kép-telenségét, gazdasági és kulturális bomlását, a teljes feldarabolódást, szétesést követi a Szent Ágoston-i Civitas Dei, Isten országának humanizmusa, integrációja szellemében a dicsőséges Mária-korszakban dollárban is billió nagyságú stratégiai katonai-biztonsági beruházások felszámolása! Űtött a zsongító, semmitmondó közmesék órája!

Hangsúlyozzuk, hogy mindez a Szűzanya Szeplőtelen Szívének harmadik évezredes uralmában egyetemes megtisztulással köszönt majd ránk. Az égi üzenetek földünkre kiterjedő háztartásában a bizalmatlanság helyén a bizalom és az erkölcsi alapon nyugvó gazdasági, kulturális, és az evangélium egységében való szolidáris gondolkodás lesz jellemzője az új évezrednek. Ezt a meseszerű álmodat a Szőkefalván 2000. október 21-én közölt nagy figyelmeztetés bekövetkezése segíti majd megvalósulni! A nemzeti és nemzetközi új kapcsolatokat, folyamatokat és rendszereket átalakításával megy végbe a világrendezés. Az eredménytelen, ismételt sikertelen és a legtöbb esetben nem őszinte, inkább képmutató diplomáciai tárgyalások meddőségét az emberi szívek megtisztításával ajándékozza majd a világnak a Szűzanya Szeplőtelen Szívének boldog és dicsőséges közeli korszaka.

A szőkefalvi jelenés felbecsülhetetlen jelentőségű a népek, nemzetek és népcsoportok problémáinak egyetlen lehetséges természetfeletti megoldásához vezető kegyelmi út megmutatásával. Nemcsak a balkáni és romániai, hanem a világ minden részében, nyelvében, kultúrájában veszélyeztetett etnikumok megmentése (Európában, Afrikában, Ázsiában és a

⁶⁰ Aquino szent bölcsé ezt úgy mondaná, hogy „prudentia utitur” körültekintő okosságra van szükség.

többi földrészen) csak a történelemben kormányzó Mária pedagógiájának szeretetével, isteni távlatával és minden kegyelmet közvetítő feladatának végrehajtásával lehetséges. Boldogító látvány ortodox szerzetesnővérek és atyák részvétele az Oltáriszentség jelenlétében a Mária-jelenés előtt, alatt és után a közös éneklés és könyörgés idején a szőkefalvi katolikus plébániatemplomban és a fákkal beültetett impozáns templomkertben. A népcsoportok megmentése csak az evilág és a túlvilág szoros kegyelmi kölcsönhatásában a földi problémákon felülemelkedő misztika tárgyalóasztalánál – ahol láthatatlanul szívek sűgőjaként mennyei angyalbarátaink is jelen vannak –, a jelenések szolidaritásának jegyében lesz valóság! Gondolunk-e arra, hogy ebben a súlyos problémában milyen közeli és örvendetes fordulat előtt áll a világ?

A nemzetiségek, a kis népek evangéliumi egyenlőségének nemzetközi érvényesülése a III. évezred Mária-korszakában lelki tartalommal, az igazság befogadására alkalmas keretben megvalósul! Az Isten és emberszeretet beköltözik Erdély népcsoportjainak szívébe és egyidejűleg minden világrészbe.

Mindnyájan Istentől való függőségünk erővonalában élünk és csak a Szentháromság szeretetében maradhatunk meg a világ végéig!

Az október 21-i Mária-jelenés a harmadik és utolsó volt Szőkefalván 2000-ben. Ezt követte 2001-ben a február 11-i és a június 17-i.

Tizenöt fős koncelebrációval kezdődik 2000. október 21-én délután 3 órakor a szentmise a Szentháromság címére (nevére) felszentelt plébániatemplom főoltáránál. Az ötezer fős zarándoktábor imádkozik, énekel, és az októberi napsütésben 10 fős gyóntató papcsoport a bűnbánat szentségének büntörlő kegyelmében részesíti a gyónni kívánó tömeget. Az Oltáriszentséget 2000 hívőnek – nagy részben a dombon álló templomkertben – osztja ki 10 felszentelt lelkipásztor. Példátlan lelkiéleti jelenség ez nemcsak a század- és ezredzáró jelenési napon, hanem az egész környék ezeréves történetében is. – Az ember térden állva írhatja le csak azt a vidéket jellemző boldog statisztikát, hogy Erdélynek ezen a részén a vasár- és ünnepnap szentmisén 50-80 %-os a részvétel, a férfiak és a fiatalok részvételi aránya (Mikefalváról, Abosfalváról stb.) messze felülmúlja a magyarországiét.

Márián Rózsika a főoltár előtti első sorban a szentmise után előimádkozza a dicsőséges szentolvasó első, harmadik és ötödik tizedét magyarul, a második és negyedik tizedét románul. Majd énekek következnek felváltva magyarul és románul. 5 óra után néhány perccel – a hívek, a zarándokok számára nem láthatóan – megjelenik a Szűzanya. Ebben a pillanatban Rózsika hangja örömtelivé, szinte ujjongóvá változik és az égi és földi párbeszédben románul halljuk a papság és a hívek számára szóló üzenet rövidebb, hosszabb mondatait azokkal a megszakításokkal, amelyekben a Szűzanya beszél.

A szőkefalvi látnok hetenként háromszor kenyéren és vízen böjtöl úgy, hogy számára a hét csak négy nap! Hasonló matematikai rendkívüliséget végző engesztelők Budapesten is vannak, akiknek életében a szerda és péntek, vagyis a Szeretétláng hétfője és péntekje kiesik a főzés-sütés kalendáriumi napjaiból. Ebben az égi matematikában hét = öt.

Korábban már szoltunk arról, hogy a látnok a Szűzanyával 1995 június 17-én találkozik először otthonában. Három esztendőn keresztül minden nyilvánosságtól mentesen foglalkozik vele a Szent Szűz évente 3-4 alkalommal. Oktatja, tanítja a vallás, a hit elemeire: arra, hogyan imádkozzunk, és mit tanított az Úr Jézus földi életében. Lépésről lépésre ismeri meg Rózsika a lelki életet, az élet értelmét. A bevezető jelenésekről tájékoztatta első lelki atyját, Papp szőkefalvi plébánost, majd annak áthelyezése után György István atya lett 1995. késő ősztől mind a mai napig lelkivezetője, gyóntatója. Amikor kéri plébánosát, hogy szentmisére segítse el a lakásától számára távolabb lévő (2 km) templomba, akkor ezt az Úr Jézussal való

találkozást szentáldozás formájában mindennap lehetővé teszi számára György atya. Ha a szentmisen részt vett valami akadályozza, akkor a Szűzanya által is számos alkalommal látogatott családi otthonban fogadja az Úr Jézust a Legméltóságosabb Oltáriszentségben.

„Kizárólag azért megyek a templomba, hogy ott a szentmiseáldozatban Ővele: megdicsőült emberségével és istenségével találkozam. A templomba belépve keresztet vetek és hálát adok Istennek a kapott lelki sebekért. Hálaadásom mindig felvidít” – a látnok Rózsika vallomása 2001. május 13-án otthonában.

A jelenés lefolyása

Rózsika mondja, hogy egy 70-75 cm-nyi nagyságú fény-szobor jelenik meg a szentély előterében, amit csak ő lát. A Mária-szobor fején 12 csillagból álló korona látható. A megkoronázott fényből „faragott” szobor felett egy mindent fénybe borító ragyogó csillag. Ekkor már nem látható többé a fény-szobor, mintha lassan visszavonulna. A jelenésben csak a mennyei fény látható. „Ennek a fénynek a színe sárgás. Igazában azonban nem hasonlítható semmiféle gyermek-, fiatal lány vagy asszony koromban látott földi színhez. A természetfeletti fénynek a sárgája hullámzik. A fényben a mennyei szín sajátos életét éli. Ebből az élő fényből lép ki az emberi hang, de ez a földöntúli és mégis földi hang olyan leírhatatlanul kellemes, bájos, varázslatos, hogy mindent elfelejtet, ami az ember körül van, még a fájdalmat is.” (A látnok szavai.)

„A Szent Szűzzel való találkozás nálam nem jár semmilyen elragadtatással, minden változatlan, érzékelhető körülöttem, minden természetes, a csend is, köhögésem és orrfűvámom is. Azt hiszem, a hőmérsékletem és a vérnyomásom is – meséli Rózsika, ágya szélén ülve – olyan mint a jelenés előtt, amikor a szentolvasó tizedeiben a Miatyánk és az Üdvözlégy első részét imádkozom.”

A mennyei fényből, amelyet a jelenés idején a vak csodálatosan lát és az akusztikailag tüneményesen érzékelhető üzenet, amelyet emberi fülével hall, belep az emberi létezésbe, Rózsika életébe. Ennek az eseménynek az időtartama 10-15 perc. Az Istenanya hangja, szózata megvilágítja a kiváltságolt értelmét a szőkefalvi templomban. Szűz Mária a fényben tanít úgy, hogy ez a fényből érkező hang a látnok lelkében, szívében és értelmében földiesül, igeként, főnévként, határozószóként stb. él és visszhangzik.

Ebbe a természetfeletti világba behatolni nem lehet, és ezt a természetfeletti eseményt a kommunikációs, internetes hálózatnak közvetlenül átadni nem lehet. Az ember és a természetfelettség fény-találkozásában – mint minden Mária-jelenésben – csak közvetve vehetünk részt. A legbravúrosabb riport sem segít az ég és a föld misztikus találkozásának feltárásában. A „hogyan” az Isten titka, mint a torinoi lepel képének keletkezése a húsvéti feltámadás hajnalán vagy az Úr Jézus születésének szülészeti körülményei, hogyanjai! A természetfelettség adminisztrációján keresztül ezt csak az angyalok látják a fény társaságában és a fény égi társadalmában.

Földi dimenziók határai között feltárhatatlan, megközelíthetetlen az is, ami Szőkefalván eddig történt, s az is, ami két évtizeddel ezelőtt a japán Akitában történt, ahol az angyalok kórus-énekével ismerkedett meg az ember. És a mennyország bemutatta néhány fenséges „zeneakadémiai” percben a zene isteni remekének harmóniáját, az angyalok énekének virtuozitását számos hívőnek és a kiváltságolt japán egyházmegye püspökének jelenlétében.

Rózsika nem tudja, hogy a zárt színes ablakok, a templom fehérre meszelt falai, a tetőszerkezet belső terébe hogyan érkezik a fény-jelenés, a fény-szobor és a „fény-hangszek-

rényből” a gyarló ember számára is hallható természetfeletti hang. Az emberiséghez intézett erdélyi üzenet az istenanyai áldás megszentelt kegyelem-ajándéka.

Rejtély az is, hogyan hagyja el a jelenés a fény együttesében a templom lépcsőterét, szentélyét. Az erős fény távozása sem egyszerre, hanem lassacskán, fokozatosan megy végbe. Boldog fény, mely fényként jön, fényben hozza Erdélybe Mária kérését, hogy akinek az egészsége engedi, böjtöljön kenyéren és vízen hétfőn, szerdán és pénteken. Boldog fény, amely fényként távozik, úgy, hogy a zarándokok szívében is helyet biztosít magának, a világ számára nem láthatóan. Egymást még anyanyelvünkön sem értjük meg, talán nem is akarjuk megérteni. Ezért közelít meg mindnyájunkat az Úr Jézus Szentséges szívével, Édesanyánk Szeplőtelen szívével és Szőkefalván a szívekbe hatoló jelenés fényével. – Andrea Bocelli, a vak olasz énekesnő is a szíveket mozgósítja a hangharmónia fényével anélkül, hogy látná a zeneakadémiai, vagy a világi koncertek hallgatóit.

A fényforrás fénye 2000. október 21-én szombaton délután 5 óra 10 perckor közölte az igen közeli nagy figyelmeztetés érkezését, mely az egész emberiséget közvetlenül érinti. Erre a rendkívüli eseményre – amelynek előzménye a történelemben nincs! – bűnbánattal, szüntelen imádsággal, az Úr Jézus szentmise-áldozati, tabernákulumi imádásával, engeszteléssel, önmegtadással kell előkészülnünk.

Rendkívüli erőfeszítéssel dolgoznak a rádió-csillagászok azon, hogy kapcsolatot teremtsenek a világegyetem valamelyik csillagán talán létező olyan értékvilággal, olyan értelmes lényekkel, akik földön kívüli civilizációjukkal gazdagíthatnának minket, vagy mi őket. 168 millió hullámtartomány segítségével munkálkodnak! Analizátorokkal folyik a szerintünk reménytelen éjjel-nappali kísérlet, hogy bebizonyíthassák: nem vagyunk egyedül a világegyetemben. Ők, sajnos, nem hiszik, és a kinyilatkoztatást nem ismerve, nem tudják, hogy nem vagyunk egyedül, mert a láthatatlan angyalok társaságában élünk, akik lelkek, akiknek értelmük és szabad akaratuk van, csak éppen testük nincsen. A katolikus világhatekizmus, az Új- és az Ószövetség tanítása ezt sokszorosán jelentkező történelmi tényként valóságként kezeli. A szent Biblia és a katolikus szenthagyomány kétezer éves vigasztaló tanítása az angyalok élő világáról támadhatatlan!

Tudományos bizonyítás szempontjából az UFO próbálkozás is csődön kívüli kényszer-egyezséggel végződött. Tévedtek.

Az anyag háromlábú suszterszékéről nem válaszolhatók meg ezek a súlyos kérdések. A lélek embere elfogadja a fény-tényeket, bár értelemmel, ésszel, az emberi agyvelő gépezetének racionális mozgósításával nem közelíthetünk a titkokhoz. Áthatolhatatlanok a falak.

A Mária-jelenések során egy ajtó mindig feltárul, és megérkezik a transcendens fény.

A szőkefalvi „obszervatórium”-ban egy 39 éves alázatos, szenvedést vállaló vak magyar asszony tanít meg bennünket arra, hogy nem a fülekbe, – mert süketek vagyunk mindannyian – hanem a kegyelem szívekbe vezető hangosító berendezésével élhetünk csak. Ezen az úton segíti hozzá Mária Édesanyánk az emberiséget a fényből jövő evangéliumi hangok befogadásához, mert a nagy figyelmeztetés percében a szívekben jelenik meg egész életünk filmje, lelki tükre. Ez alkalommal a film „készítője” a Szűzanya a kegyelemközvetítésével bemutatja majd, milyenek vagyunk, milyenek lát minket az irgalmas Jézus. Ez az önismerethez segítő izgalmas film-kazetta minden egyes ember életében olyan megrendülést eredményez, amelyet a pszichológusok világkollégiuma is némasággal tud majd csak kommentálni – 6 milliárd ember igenlő asszisztenciájával. Az októberi jelenés után rövid időre egybegyűlt a miséző papság Rózsika köré a plébánia egyszerű szalonjában. Midőn e beszámoló írója a figyelmeztetés jelentőségét és a spanyol Pireneusok jelenés-párhuzamát említette meg, a látnok azonnal reagált és azt mondotta: nem figyelmeztetés, hanem nagy

figyelmeztetés⁶¹. Egyébként Mária, mint Kármelhegyi Boldogasszony ezt az – úgy látszik – közeli „aviso”-t (figyelmeztetés spanyol nyelven) idejekorán már 38 évvel ezelőtt, 1962-ben Garabandalban hírül adta a vezető szerepet játszó Conchita Gonzalez Gyermekek-naplónak nevezett forgatókönyvében. Egy mondat erejéig megemlékezünk a jelenleg 4 gyermekes Conchita lelki vezetőjéről a franciaországi Jassans-Riottier-ben (ejtsd: Zsásszan Riottyié) 8 évvel ezelőtt elhunyt Combe (ejtsd: Komb) atyáról, aki a Szűzanya mennyei udvarában imádkozik velünk. Ő volt az 1978-ban Lourdesban szervezett első garabandali világkongresszusnak szervezője és elnöke.

Romániában 1995-től napjainkig az erdélyi Szőkefalva rendkívüli eseménysorozatát nem lehet elhallgatni, meg-nemtörténtnek tekinteni, mert romániai és magyarországi napilapok cikkekben, tanulmányokban folyamatosan ismertetik a Mária-jelenést, különösen az 1988. november 4-i első nyilvános jelenés óta. A magyar és a román televízió 4 alkalommal helyszíni beszámolóban százezrek előtt higgadtan, tárgyilagos riport szintjén beszélt a láthatatlan világ, a természetfelettség kárpátmedencei misztériumáról, „csodájáról”.

Ennek a mariológia távlatában elhelyezkedő lelki jelenségnek írásbeli megismertetését jelentősen megkönnyíti, hogy a Szőkefalván történtek ügyében Dr. Jakobinyi György, Gyulafehérvár érseke két alkalommal személyesen jelent meg a helyszínen és 2001. februárjában látogatást tett a Vatikánban. Ezt a római Hittani Kongregációnál tett látogatását követően Potyó Ferenc érseki helynök nyilatkozott a Kolozsvárott megjelenő Krónikában. A gyulafehérvári érseknek Ratzinger bíborossal folytatott megbeszéléséről az alábbiakat nyilatkozta az érseki helynök: „Ratzinger bíboros álláspontja, hogy ahol emberek gyűlnek össze és fegyelmezetten imádkoznak, gyónnak, s áldozáshoz járulnak, szentmisén vesznek részt, igehirdetést hallgatnak, ott nem lehet a gonosz incselkedése a dolgok mögött.” Jézus mondta: gyümölcsseiről lehet megismerni a fát. E folyamat megfigyelhető, gyümölcse pedig teljesen pozitív. Eddig semmilyen érdekltséget, lobbizást nem észleltünk – állapítja meg az érseki helynök világos, mindenki számára közérthető nyilatkozata, a 120 katolikus lelket magáénak mondó Szőkefalva ügyében. A Romániával szomszédos országokban is élénk visszhangot keltett a három csendes és két esztendő nyilvánosság előtt, elsősorban spirituális szinten végbement esemény-sorozat.

György István Szőkefalva róm. kat. plébánosának és Márián Rozália látnoknak (édesanyja Gergely Katalin) közös szerkesztésében készült életrajzzal és az 1995. június 17-én este 11 órakor kezdetét vett magán-kinyilatkoztatás rövid ismertetésével tárjuk a nagy nyilvánosság elé a szigorú egyházi vizsgálat előtt álló esemény-anyag összefoglaló vázát.

A szőkefalvi jelenésről röviden

Márián Rózsika 1995-ben Dicsőszentmártonban, Gergely Piroska néninél – a nagymamánál – tartózkodott. Imádságai sokszor éjszakába nyúltak. 1995. januárjában, vakságának 3. évében egy vörös fényt látott, amelyet nem tudott semmiféle természetes fényhez hasonlítani. Ez a

⁶¹ Rózsika szóbeli tájékoztatása szerint a Szűzanya már 1997-ben, nem nyilvános üzenet formájában szólt az árvíz, a földrengés, a tűzhányók, a hurrikánok, a földcsuszamlások, az éhínség, a szárazság, a gyakori repülőgép szerencsétlenség, áradás, tájfun okozta károkról, és egy új, gyors elhalálozást okozó és gyógyíthatatlan betegségről, de a nagy figyelmeztetés az isteni Üdvözítő minden ember lelkében jelentkező, láthatatlan és közeli bűn-feltáró eljövételét csak most jövendöli meg. Azért, ami bekövetkezik, mint Jeruzsálem pusztulása, Rózsika vállalta, hogy minden nap az eddiginél nagyobb szenvedést vállal. És mint rendkívüliséget, - Szőkefalva-Budapest vonalán - telefonon közölte, hogy 2000. november 4-én, születésnapján egész nap minden fájdalom nélkül imádkozott és beszélgetett. Ez volt részére a drága Szűzanya születésnap ajándéka.

fény naponta többször is megjelent és tartott egészen június 17-ig. Június 17-én este 11 órakor imádság közben egy hang szólította meg, amelyről a beszélgetés során kiderült, hogy a Boldogságos Szűzanyáé volt. Ugyanazon év december 8-án este 11 órakor megjelent mennyei fényben egy Mária szobor (75 cm nagyságú). Mária fején 12 csillag volt, e fölött egy nagy csillag, amelyből olyan erős fény áradt a szoborra, hogy azt már nem is lehetett látni. Ekkor szólalt meg a Szűzanya. Ilyen fény-szobor formájában jelenik meg azóta is a Boldogságos Szűz Mária a látnoknak évente háromszor.

1995-től 1998-ig csak magánjelenése volt, amiről nyilvánosan nem beszélhetett. E három év alatt a Boldogságos Szűzanya tanította, fölkészítette látnoki hivatásának betöltésére.

1998. november 4-én este 11 órakor volt az első nyilvános jelenés Szőkefalván a családi házban. Ezen a jelenésen a családon kívül néhány szomszéd és barát is jelen volt.

1999. március 21-én este 11 órakor volt a második jelenés szintén a családi házban, kb. 35 személy jelenlétében. Ezen György István lelképásztor (aki öt esztendő óta gyóntatója) is jelen volt. Kérésünkre a Szűzanya elfogadta, hogy ezentúl délután öt órától jelenik meg a látnoknak.

1999. június 17-én már az udvaron volt a jelenés, kb. 200 személy jelenlétében.

Gyulaféhevár érsekének előzetes engedélyével a látnok megkérte a Szűzanyát, ha lehet, ezentúl a római katolikus templomban legyen a jelenés.

1999. november 4-én itt volt az első plébánia-templomi jelenés 1500 személy jelenlétében. Azóta háromszor van a Szűzanya állítólagos jelenése.

Márián Rózsika rövid életrajza

Márián Rózsika 1962. november 4-én született Dicsőszentmártonban, mint a család első gyermeke. Testvére Edit Ildikó, aki jelenleg Rózsika segítője mindenben. Édesapja Márián János, édesanyja Gergely Katalin, akik Kati néni szüleitől a két éves Rózsikával Szőkefalvára költöztek, ahol jelenleg is laknak. Rózsika itt végezte magyar nyelven elemi iskoláit. Itt volt elsőáldozó és bérmező is. Középkorait Dicsőszentmártonban végezte román nyelven, majd egy gépírói tanfolyam után nagyon távolra kapta a kinevezését, ahová a szülők nem engedték el. Így a házasságot választotta 1981-ben.

A nem sikerült házasság egyre elviselhetlenebbé vált, amelyet úgy próbált megoldani, hogy 1989-ben gyermekével, Ferikével hazaköltözött szüleihez.

13 éves korában vették észre az orvosok, hogy cukorbeteg és ebből kifolyólag 1992-ben elvesztette látását.

Élete a szenvedések és a betegségek sorozata. Sokszor volt élet-halál között és az orvosok többször is lemondtak róla. Magyarországról a kórházból azért adták ki, hogy ne ott haljon meg. Életben maradt, mert Valakinek szüksége volt rá. 1999. május 2-án lépett be a ferences harmadrendbe.

Napjainkban is nagyon sok a szenvedése. Küldetésének vállalása óta azonban nagy szeretettel, önátadással és boldog lélekkel fogadja el. Minden szenvedését följánlja valakiért és ezzel teszi értékessé azokat.

A jelenések rövid történeti krónikája

1998. november 4-én Rózsika szőkefalvi szülőotthonában kezdődik a jelenés nyilvánossága. A Szűzanya azt kéri, hogy a dicsőszentmártoni középiskola tanulói számára beszéljen egy konferencia keretében a hitről. Ez meg is történik.

1999. március 21-én ugyancsak szőkefalvi otthonában kéri a Szűzanya, hogy egy római katolikusokból álló héttagú engesztelő közösséget, valamint ugyancsak héttagú ortodox román nyelvű imacsoportot alakítsanak. Mindkét imádkozó közösségben szentolvasó könyörgésével egy falut veszélyeztető katasztrófa elhárításáért imádkozzanak – Isten irgalmát kérve.

Május végén példátlan jégverés tönkretette Szőkefalva kivételével a környék minden faluját. A termés elpusztult és legtöbb helyen a házak ablakait is bezúzta a jég. Gálfalva, Mikefalva, Sáros, Dicsőszentmárton, Domó, Ádámos, Botorka, Királyfa és Bogács 100 %-os károsodást szenvedtek.

Szőkefalván viszont nemcsak, hogy minden kártól mentesek maradtak, hanem a termés gazdagabb volt, mint valaha. A nagy részben még 2001-ben is hitetlenkedő szőkefalviak úgy emlegetik ezt az eseményt, hogy kell lennie valaminek ebben a Mária-jelenésben, mert a láthatatlan természetfeletti világ keze mutatkozott meg ebben a Szőkefalvát megóvó természeti katasztrófában.

Ugyancsak ebben a március 21-i jelenésben kéri a Szűzanya, hogy a Szentatyáért mindennap imádkozzanak el egy szentolvasót.

1999. június 17. du. 5.10.

Helyszín: Rózsika szülei házának udvara.

A Szűzanya bejelenti, hogy nehéz idők jönnek. Imával, szerdán és pénteken böjttel kell felkészülni. „Nem azért jöttem, hogy megijesszelek titeket, hanem hogy megtérjetelek”. A Szűzanya engedélye alapján a további jelenések helyszíne a római katolikus templom.

1999. november 4.

Rózsika születésnapján jelenik meg a Szűzanya és engedélyezi, hogy hosszú kék ruhát viseljen fehér övvel és fehér fátýollal a fején.

2000. március 8. du. 5.10.

Helyszín: a templom.

Napi három rózsafüzér imádkozását kéri a Szűzanya a pénteki keresztútval. A jelenés végén a Szűzanya különleges áldását adja a megjelentekre. A Miatyánkot együtt imádkozza a zarándokokkal, majd elhalkul a hangja, Rózsika számára eltűnik a fény és eltűnik a Szűzanya jelenésének fényszobra.

2000. június 17. du. 5.10.

Közeleg a nehéz idő, már az ajtónál kopog.

„Nyissátok ki szíveteket a Szentháromságnak”

2000. október 21. du. 5.10.

A Szűzanya kérése: „Minél gyakrabban keressétek az én Szent Fiamat az Oltáriszentségben. Végezzetek kilencedet. Közeledik Szeplőtelen Szívem győzelme. „

2001. február 11. du. 4. 50.

A bűn fekete mélysége nehéz időket jelez. A jelenés vége előtt a látnokot a Szűzanya kezének mennyei fénye érinti és ez a fényérintés olyan mint a cirógatás, a simogatás. Rózsika percekig örömkönnyeket sír és leírhatatlan boldogságot él át.

Elmélkedés a fényről

A fény történeti világtávlata a bölcsélet vonalán gondolkodókat, tudósokat, művészeket, alkotókat, misztikusokat, imádkozókat mutat be.

Már Szókratész előtt a bölcselek gondolkodása, töprengése az őket körülvevő világban ráirányult a fényre, az igazság világosságának meghatározhatatlan jelenségére.

Az igazság fényében Arisztotelész hangsúlyozza, hogy túl kell lépnünk a világ egyszerű fizikai magyarázatán és fel kell tárunk a világ fizikán túli összetevőit, az anyagi világ fényén túl magát a szellemi fényt, bár ő még nagyon távol van attól, hogy a kozmosz kezdetének tisztázatlan, megfejtethetlen, meghatározhatatlan fény-indulásáig visszanyúljon⁶².

Interjú a 2000-es konferencia előadójával 1997-ben

A közelmúltban másodízben rendeztek világ-összejövetelt a fényről az egri Kepes-Központban. A szokatlan téma megvitatására első ízben 1993-ban gyűltek össze neves művészek, természet- és társadalomtudósok – a kezdeményező Kepes György, Amerikában élő magyar festőművész, a Massachusetts Institute építészeti tanszékének nyugalmazott professzora. Kepes, akinek a fény és a forma az egyik nagy kutatási tárgyköre, 1930 óta él Nyugaton, és nemrég állandó művészeti kiállítási anyagot adományozott az egri Vizualis Művészeti Központnak. Az összejövetelek szervezője, Csáji Attila festőművész, a legutóbbi találkozót követően elhatározta, hogy ezentúl két évenként ismétlik meg a rendezvényt, sőt, fény-világközpontot is fognak létesíteni Magyarországon. Dr. Kiss István tudományos kutató és újságíró 1998-ban a legutóbbi egri találkozó résztvevőjét, Dr. Molnár Gyula mariológust és jelenés-kutatót kérdezte tapasztalatairól.

Magyarország élen jár a nemzetközi mezőnyben a színek világára vonatkozó kutatásokban. Jómagam mint „a fény teológusa” kaptam meghívást erre a három napos összejövetelre. Előadásom címe a következő volt: „A fény filozófiája és transzcendenciája”. Meg kell mondjam, hogy az előadásomra való felkészülés nehéz feladat elé állított, mivel a témához sehol nem találtam anyagot. A fény fizikájáról, persze, rendelkeztem történeti áttekintéssel: ilyenformán mertem állítani azt, hogy a világegyetem (világmindenség) létezése csak akkor értelmezhető, ha valamikor elkezdődött, és az Alkotó által ajándékozott fény előtt semmi nem létezett. Tíz-húsz milliárd évvel ezelőtt olyan állapotnak kellett lennie, amelyben valamennyi tárgy ugyanazon a helyen tartózkodott. Az „ősrobbanás” időpontjában a világegyetem végtelenül kis méretű és nagy sűrűségű lehetett.

Fénytől független világ nincs – a fénynek nincs válsága. Ez a felismerés gyakran felriaszt gondolkodásom csendjében, de titkos értelmű közlését soha nem tudom feljegyezni.

Miért nem?

Mert a szavak mankói nélkül beszélő angyalok nem tudnak velem teremtményi nyelven erről az izgalmas kérdéstről érintkezni. Ám mégis van kapcsolat anyagi és szellemi fény között. Most már minden valamire való gondolkodó felismerte, hogy mindenünkkel bele vagyunk

⁶² A fényjelenségek alapján elméleteket állíthatunk fel:

I. Talán legősibb az emanációs vagy emissziós (kisugárzás vagy kibocsátás) elmélet, mely szerint a fény súlytalan anyag. Ez az elmélet megdőlt, mihelyt olyan fényjelenségek váltak ismeretessé, amelyek ezzel az elmélettel ellentmondásban voltak.

II. Hullámelmélet: a fény rezgés, melyet a mindent betöltő rugalmas éter továbbít.

III. Az elektromágneses fényelmélet szerint a fény elektromágneses rezgések továbbterjedése.

ágyazva a fénybe. A fénytől elzárt fegyházéletemben minden reggeli ébredéssel kitörve cellámból, tizenhat milliárd fényévet száguldva a világegyetem átfogójának útján, gyakran faggattam a fényt – mind eredetére, mind végső céljára vonatkozóan. A Light, Lumière, Licht, Fény mint megnevezés mind az ember egységes alapot feltételező kísérlete arra vonatkozólag, amit észlel, de amelynek eredetét illetően majd csak az örökkévalóság fog minket embereket „megvilágosítani”.

Ezek elég talányos szavak. Miért ilyen nehéz bármit is tudni a Fény természetéről?

Az ember a fényben és a fény az emberben van. Az emberi agy, az emberi szív és az emberi tudat egyaránt be tudja fogadni a végtelen nagyot és a végtelen kicsit. Annak ellenére igaz ez, hogy Pascallal együtt valljuk: Semmik vagyunk a végtelenhez és minden a semmihez képest. Ez a felismerés kíséri az én életemet is; a határtalan és a végtelen közé szorítva élek.

Volt-e még valaki más is a résztvevők között, aki kapcsolatot tételezett fel a látható és a láthatatlan között?

Kiváló színelemző barátommal, Nemcsics Antallal való beszélgetésem során úgy láttam, hogy felvetésem az ő számára is egészen új és létkérdés. Talán sikerült megérintenem ezeknek a szaktudósoknak az érzékenységét, a reflexiókból legalább is ez derül ki.

Ha az emberiség szent könyvére, a Bibliára gondolunk, ott hogyan nyilvánul meg ez az anyagon túllépő (anyagot meghaladó) transzcendens fény?

Nincs a világnak sem Keleten, sem Nyugaton olyan filozófiája, amelyet ne hatna át a transzcendencia. És nincs az Ószövetségnek vagy az Újszövetségnek egyetlen olyan kinyilatkoztatása, amelyben ég és föld találkozása ne a fényben történnék meg. Gondoljunk itt akár az égő csipkebokorra, vagy a Hóreb-hegyi nagy színeváltozásra, vagy akár a damaszkuszi útra, ahol Krisztus ezzel a transzcendens fényvel, az örökkévalóság fényével, fényben megdicsőült testével jelent meg, beszélt és tanított. Nem véletlen, hogy Saul három napra belevakult ebbe a fénybe, és Jézus damaszkuszi csodája gyógyította meg vakságát. .

Vannak vallások, amelyek Ige-centrikusak, és mások, amelyek fény-centrikusak. Az egyik vallás, például Mózesé, inkább az Igére, a Hangra figyel, a másik vallás pedig a láthatatlan, a belső napra – ilyen Zarathustra vallása. Hogyan jönnek létre ezek a különbségek?

A fény az átfogóbb, mivel folyamatosságként van jelen az anyagi élet szüntelen teremtésében, és az egész anyagi világ rendfokozatos tagolódásának és egységben maradásának titka is. A fény az élet legelemibb jele és egyben az univerzumon, a világegyetemen túli „tartomány” állandó isteni jelensége, amelyet semmiféle tudomány nagyszerű Guinness-enciklopédiájában nem lehet paragrafusba szorítani, vagy megmagyarázni, mert a fényforrás Isten, a Legfeltétlenebb.

Mi a fény szerepe a huszadik századi nagy jelenés-sorban?

Az 1949-es politikai indítékú és a kommunista rendszer szempontjából természetes letartóztatásom után a börtönben, egy tizenkét négyzetméteres, meszelt ablaküveges kis területen éltem át azt az élményt, hogy ki tudok lépni ebből a térből. Felismertem, hogy nemcsak a cella a börtön: az ország is az, sőt; az egész teremtett mindenség börtön! Úgy törtem ki ebből a helyzetből, hogy mindennap tizenhat milliárdnyi fényévet futottam oda, és mire este lett, vissza, mert a teremtett világ fénye is börtönben mozog! Ezért tudtam túlélni mindent, mert a fény elvezetett engem a határig, amin túl már csak a három kiterjedésen túli világ létezik. A fény ugyanis nem léphetett ki a semmiből: a fénynek ide kellett jönnie valahonnan. A szemlélődésnek ilyen mélységéig, persze, nem jutottam volna el, ha nincsenek olyan derék „lelkigyakorlatos mestereim”, mint a büntetéseket tízezzrel kiszabó bírák, a

halhatatlan bakók és porkolábok. Ők „biztosították” számomra az isteni nevelő intézet fenséges szellemet nyitó és távlatot adó világát. Úgyhogy nem haragszom rájuk.

Milyen következtetések adódnak mindebből?

Ha a mindenség nem végtelen, csak határtalan, akkor a fény filozófiájának és a fény misztikájának kérdését miért tárgyalta központiként Stephen Hawking, a Cambridge-i egyetem világhírű fizikusa? Honnan jöttünk? Miért vagyunk itt? Hová tartunk? – kérdezte Newton mai utóda. A fény-filozófiának tehát óriási jelentősége van, ha ilyen alapvető kérdésekig vezet el. Goethe is azt kérte Istentől halála pillanatában: „Mehr Licht!” – vagyis „Több fényt!” Ekkor ugyanis a saját maga zsenije árasztotta fényt már elégtelennek látta. A fényjelenségek alapján jutunk el a fény történeti világtávján egy nagy magyar Nobel-díjas fizikus felfedezéséhez: a lézer-technikához. A mai technikával a fényből ki tudjuk venni a háromdimenziós információt. Hogyan lehetett a torinoi lepelről háromdimenziós „tűzrajzot” készíteni kétezer évvel ezelőtt? Lézertechnika segítségével már magyar szobrászok is elkészítették a torinoi lepel nyomán Krisztus szobrát. Arról nem is beszélve, hogy a kétezer éves kereszténységnek nincs semmilyen jelenése, ami ne fényben történt volna meg! Elég csak Fatimára vagy Garabandalra gondolnunk, vagy az erdélyi Szőkefalvára.

Hogyan látják ezt a fényt a látnokok?

Azt vallja az egyetlen fatimai túlélő, az immár kilencvenharmadik⁶³ életévébe lépő Lucia, hogy a kemény, tüzes portugál verőfényben minden elhomályosult körülöttük, amikor a Szűzanya – nem ugyan a Krisztus teremtetlen fényében, hanem az ő legkiválóbb teremtményének kijáró legnagyobb teremtett fényben megjelent neki és két unokatestvérének déli tizenkét órakor. Ezt a fényt látták az ottani egyszerű emberek is, akik 1917-ben egyre nagyobb tömegben lesték a fénygolyót, májustól októberig minden hónap tizenharmadik napján. Persze, ők a Szűzanya alakját nem láthatták, azt azonban igen, hogy a déli nap sütötte portugál ég csaknem homályba borult a magasságból érkező szűzmáriás fénytől.

Ez nem az ősi napisten megnyilvánulása, aki azt mondja, hogy sugaraival fon körül minket? Hiszen ez a megtapasztalás olyan idős, mint az emberiség!

Nem volt a kinyilatkoztatás előtt egyetlen nép sem, amelyik ne a Nap körül élte volna meg a legmélyebben ennek az anyagi világnak a legfinomabb őselemét, a fényt, amelyről ma sem tudjuk, hogy micsoda. Energia? Rezgés?

Ilyen megvilágosodás-élménye, mint amiről most beszélünk, nemcsak a keresztényeknek van, hanem más vallásúaknak is?

Hogyne! Vannak például a mohamedánok között is szentek. Van egy csodálatos, isteni nézőpont, amely megkegyelmez annak a kereszténységnek, amelyért a második isteni személy eljött ide, és kínhalálával váltott meg minket. Elviseli azt, hogy ma a milliárdos világ-kereszténységből csak néhány millió látja a kereszténység lényegét az Oltáriszentségben. Egy Eucharisztia nélküli kereszténység felé sodródik ugyanis ez az anarchiába süllyedt emberiség. Ezt az állapotot azonban meg fogja szüntetni az a még ismeretlen időpontú isteni beavatkozás, amelynek során – és erről szól a Szűzanya 1962-es garabandali ígérete – lesz egy figyelmeztetés minden ember szívének belső fényében. Ez egyidejűleg meg fog érinteni mindenkit, bármilyen kontinensen és napszakban érje is. Ennek során mindenki meg fogja tudni, milyen ő a megdicsőült Krisztus fényében. Ez az emberi

⁶³ 2001-ben Lúcia nővér már 93 éves. - Valószínűleg megéri a Monforti Grignon Szent Lajos által megjövendőlt, „Dicsőséges Mária korszak”, születését, közeli érkezését!

szívekbe érkező Krisztus eljövetele a Betlehem és a végső apokaliptikus események között foglal helyet. A láthatatlan második eljövetele.

Számíthatunk valamilyen kegyelemre az ítéletkor?

A megtérés bűnbánati és büntől oldó kegyelmi fénye emel be a mennyországba, de ebben a legnehezebb életproblémánkban, akármilyen groteszkül hangzik is, én a Golgotára fölfeszített Jézus jobboldalán lévő latorhoz fordulok, mert akkora kegyelmet a világtörténelemben ember nem kapott, mint ő. Ez a közönséges közbüntényes csavargó megértette ugyanis azt, hogy a golgotai szomszédja egy ártatlanul szenvedő próféta átszegezett kezével és lábával, lassú és kínos agóniában szenvedő, rendkívüli ember. A transzcendens fény világított be emberi szívébe és segítette a felismerésben, hogy a „büntársa” maga az Isten Fia. A bűnbánat, a szentgyónás nagy pillanatában nem térdeplő, hanem fára kötözött vertikális testhelyzetben azt mondta neki az Úr Jézus: „Még ma velem leszel a Paradicsomban!” Ennél nagyobb, félelmetesebb és tüneményesebb ígéretet senki sem kapott a kétezer éves hagiográfia tanúsága szerint: egyetlen szent nem üdvözült ennyire biztosan, mint ez a „bűnös” lator. Épp ezért én, mint bűnös magyar, ehhez a latorhoz fordulok népemért. Így fohászok: Tekints, Uram erre a rendkívüli kegyelemre, amit Te adtál, hiszen senki nem kényszerített arra, hogy magadhoz emeld a Golgotán melletted felfeszített gonosztevőt. Milyen kár, hogy Mártirosz Szárján, a XX. századi festészet világviszonylatban is kiemelkedő örmény személyisége a Golgota hegyének ezt a fenséges „gyóntatószékét” ebben a kettős függőségében nem örökítette meg. Odaáthoz az egyetlen út a hagyományban élő szentgyónás a szívekben szobrászoszt csodálatos keresztben.

Ez a legutóbbi egri találkozó mennyire tud sugározni a minket most Európa-szerte körülvevő nagy sötétben, káoszban és dekadenciában?

Az összejövetele anyagát az Egri Művelődési Intézet minden évben kiadja magyar és angol nyelven, szép kivitelben. A legnagyobb elismerésem ennek a történelmi városunknak, hogy most is ennyi megoldhatatlan kultúrfeladatot vállal!

A fény-jelenések színei

A Budapesti Műszaki egyetem színdinamikai tanszékének professzora Nemcsics Antal. A fizika, a matematika, a pszichológia, a logika, a művészetelmélet és -történet, az építészet és a művészi műfajok határain található a színek sokmillió rendezett együttese: a színország. Ez az ország azonban nem Morus Tamás Utópiája, bár hangsúlyozzuk, hogy csak képzeletbeli, s mégis nagyon valóságos. Ezeket a gondolatokat Nemcsics Antal „Színország törvényei” c. művéből vesszük⁶⁴.

Világhírű tudósunk 1980-ban tette közzé New-Yorkban, majd Budapesten, Tokióban, Londonban, Párizsban, Berlinben, Moszkvában, Buenos Airesben, Sydneyben: „Coloroid” cím alatt ismertté vált szín-rendszerét.

1974-ben megszervezi és vezeti a színoktatást a Budapesti Műszaki Egyetemen.

1985-ben színdinamikai környezetelméletéért a Magyar Tudományos Akadémia nagy doktora.

1992-ben a Nemzetközi Szín és Fény Alapítvány kuratóriumának elnöke.

⁶⁴ Nemcsics Antal: Színország törvényei. Kiadja a Nemzetközi Szín és Fény Alapítvány. 1996. Budapest.

Kiváló tudós-barátom mondja el a magyar Duna-partra néző Műegyetemének kutató szobájában, hogy a földi világ színei nem tartoznak a tárgyi világhoz, csak az emberi megismerés számára léteznek. A sugárzó energia egy aránylag szűk tartománya, szemünkbe jutva, színélményeket okoz. Ez az elektromágneses sugárzás származhat közvetlenül egy sugárforrásból, pl. a naptól, a karácsonyfán meggyújtott kicsiny gyertya lángjából, vagy bármely mesterséges fényforrásból, de szemünket érheti a körülöttünk lévő tárgyakról visszaverődve is. Agyunk állandóan más és más színélményt regisztrál. A szemünkbe jutó sugárzó energiát műszeresen mérni tudjuk, színélményeinket azonban nem.

A földi színélmények sokasága életünkhöz tartozik. Az alkonyat vörös árnyalatai, a fák lombjainak zöldjei, vagy a frissen szántott domboldalak barnái, a vízfelületek fényei és csillogó kékjei érzelmeket váltanak ki bennünk.

Az isteni Gondviselés Nemcsics Antallal az 1996-os Nemzetközi Fényösszejövetelen Egerben biztosította a megismerkedést, amikor érdeklődéssel figyelte a fény teológiájáról és misztikájáról a művészek és tudósok tanácskozásán első ízben szereplő napirendi pontot. Részben a nemzetközi tanácskozás színhelyén, részben a Műszaki Egyetem színdinamikai tanszékén mondta el, hogy a Budapesti Képzőművészeti Főiskolán 1950-ben szerzett diplomája óta éli és alkotásain keresztül hirdeti, hogy a képzőművészet nemcsak a látható világot, hanem a láthatatlant, a színcapcsolatok által kiváltott érzelmeket, a színcapcsolatok által képviselt összefüggéseket is megjeleníti. A képekkel, a színélmények közötti összefüggésekkel a láthatatlant mutatja be a láthatóval. A színország létezésének két feltétele van: egy tőlünk független elektromágneses sugárzás és az élő ember, az érzékelő és értékelő szervezet. Az ember azonban nemcsak élő szervezet, hanem önálló személyiség, lelke, szelleme, érzései, gondolatai vannak, társadalomba szerveződik, melyeket közös érzelmek hajtanak.

Az Úr Jézus a damaszkuszi úton fényességben megdicsőült testének dicsőséges színeiben jelent meg. Húsvét hajnali feltámadása után mennybemenetelig százak és ezrek láthatták ezt a megdicsőült Istenembert természetfeletti fényben, megdicsőült testében, színeiben, királyi tekintetében, szemének ragyogásában, hajának 33 éves pompájában.

Bernadette a mennyország fényében és színében látta tizennyolcszor a „Szép hölgyet”.

A La Salette-i két pásztor gyászruhában látta Máriát, aki szomorú volt és könnyezett. Egy, a vidék földbirtokos családjainak sötét ruháját hordozó asszonyt láttak maguk előtt a marha és libapásztorok.

Az erdőkerülő Lassuta Máté Turzovkában kék színben látta a tengereket és folyókat a föld térképén. Zöld színben jelölték az angyali térképészek azokat a helyeket, ahol imádják az Istent. Végül a sárga jelölte az ateizmus, a bűn városait kontinenseink Szodomáit, Gomorráit, Admáit és Ceboimait, országait, és emberi településeit.

A kiváltságoltak szinte kivétel nélkül állítják, hogy az Istenanya fehér ruhája nem a föld hófehére. Annál leírhatatlanul tündöklőbb a jelenés fehérsége, ezüst színe, arany palástja, vagy égi koronája. A láthatatlan világ színélménye mélyebb, lelkebb, végtelenül gazdagabb, mint a látható világé.

Az az elgondolkodtató, hogy ennek az égi fénynek „elektromágneses” kisugárzása olyan hatású, hogy bűnbánatot, megbocsátást ébreszt a szívekben. Érzékelő szervünk értékeli, befogadja, előtérbe engedi azt, ami benne természetfeletti, bár fizikailag újra előállítani, ismételni nem lehet.

A természetfeletti, az angyali színélmények rendszerét és összefüggéseit senki emberfia nem jegyezheti föl, nem összegezheti.

A jelenések kiváltságolt részesei arról számolnak be, hogy Mária érkezésekor a nap fénye is halványnak látszik. A földöntúli világ színországának földi példáját bizonyára állandó mennyei kiállításban egyedül a mexikói Guadalupe festménye képviseli, és talán egy kicsit árulkodik is az örökkévalóság élő szín-organizmusáról, létezéséről.

Imádkozunk, hogy Isten ajándékozza meg a magyar népet és a tudományos világot egy új Nemcsics Antallal, aki a természetfeletti világ színországának törvényeit mennyei „Coloroid” új alkotásban mutassa be, a misztika ismeretében és a Magyarok Nagyasszonyának kegyelmi segítségével.

A jelenések fényének apokaliptikája (végidős jelentése)

Rövid történelmi áttekintésben bemutattuk nemcsak öreg Európánk, hanem más kontinensek és kultúrák Mária-jelenéseit, könnyeit és üzeneteit is. A „Mária a történelemben” című tanulmány talán elég széles ívű monográfiává építhető tovább majd a III. évezredben.

A Mária-jelenések üzenetei – egybehangzóan a nagy misztikusok írásaival – a keleti egyház leltárából átmenti, újra hangsúlyozza azt az ősi hagyomány kincset, amely így tanít: elkárhozni lehet egyedül, üdvözülni azonban csak másokkal együtt. A jelenések kivétel nélkül találkoztatják a természetfeletti világot az érzékeny világával. Bolygónk emberközössége csodálatos megújulás, újjászületés előtt áll.

Az egyház történelmének tragikus fordulatait még körkörös formában is végignézhethetjük. Az első 500 év a nesztorianizmussal (arianizmus, manicheizmus), a második 500 év a keleti egyházszakadással (ortodoxia), a harmadik 500 év indulása jelentkezik a protestantizmussal, a szétszabdalt, szétszaggatott kereszténység 2000-nél több szektájával vagy eretnkségével. A 2001. év elgépiesedett társadalmunk – temérdek negatív mutatója ellenére – minden eddiginél jobban figyel a láthatatlan világ jeladásaira. Elég okunk van arra, hogy imádkozzunk, mert Krisztus csak egyetlen egyházat alapított, és sosem akart mást, minthogy egyek legyenek azok, akik benne hinni akarnak és mernek. Másrészt, sajnos, azt is meg kell mondani, hogy Jézus semmiféle állami, vagy világi hatalmat és egyént nem hatalmazott föl arra, hogy egyházat alapítson. Ha Johann Huizingát nagyszerű írása, 1938. évi első megjelenésének fél évszázada után, visszahívhatnánk közénk az örökkévalóságból, megdöbbenne, hogy mennyire felgyorsult az emberi kultúránkat tragikusan fenyegető bomlási folyamat. De azon is meglepődne, hogy a XX. század első felében még fehér emberek térítettek a fekete Afrikában, az ezred végén pedig már afrikaiak és ázsiaiak hirdetik az Igét Európában, hogy a történelemben dolgozó Istenanyával kivezessék a világot a szellemi és anyagi javak egyensúlyzavarából.

Szent Pálnak korintusiakhoz írt első levele segít és bátorít, mert helyettem ő mondja el, hogy

- az Úr Jézus édesanyja kivétel nélkül minden jelenésben
- azt választja ki, aki a világ szemében balga, hogy megszegyenítse a bölcseket,
- azt választja ki, aki a világ előtt gyöngé, hogy megszegyenítse az erőseket,
- azt választja ki, aki a világ előtt alacsonyrendű és lenézett,
- azt választja ki, aki semminek látszó a társadalom peremén, hogy megsemmisítse azokat, akik valaminek látszanak.

A jelenések üzeneteiben, a földrészeket átölelő máriás szellemi térben elérhető közelség az angyalok világa, a szívekben élő Isten országa és az imádság, az engesztelés, a böjtölés közegében reagálnak a szívek a kegyelem érintésére. Ez a korintusi levél apokaliptikájának üzenete századunk nyitányában is.

Kitüntetés, mennyei ajándék, hogy számosan élnek a földön, akik a Mária-jelenések szentélyeiben fizikailag is jelen lehetnek a jelenések fény-közösségében, ha nem is láthatják a természetfölötti fényt. De az engesztelő imádságot megérintő kegyelmi fényből senki sem lép ki, mert ez a fény a szívekbe hatol. Szent Ágoston elmékedése nyomán hirdethetjük, hogy az igazi, a tiszta fény lesz az intelligencia, az értelmiség kenyere. Különösképpen a jelenési helyek készítenek imára, hogy a teremtett világra mindent elárasztó isteni bőségben a túlvilág fény-harmata hulljon.

Sion, más kifejezéssel Hóreb hegyén a csipkebokorban az égő, de el nem égő tűz lángjaiban Mózes az Úr Isten szavát hallotta: „Én vagyok atyáid Istene, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene.” Az Úr utasítja Mózeset, hogy oldja le a sarut a lábáról, mert szent föld az a hely, amelyen az égő csipkebokor fényéből hallja az isteni üzenetet. A csipkebokorban angyal-jelenés közvetíti Isten és Mózes között (ApCsel 7,30-35).

A keresztény hagyomány az Úr Jézus színeváltozásának helyét Táborhegynek nevezi. Palesztinában Názárettől délkeletre már hegy számba megy ez a 600 méteres magaslat. Ősidők óta szent hegy. Máté evangéliuma 17. fejezetét a színeváltozással kezdi. Péter, Jakab és János voltak a csodálatos esemény résztvevői. „Urunk a magas hegyen” színében elváltozott. Arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig tündökölt, mint a fény. A színeváltozás koronatanúi egymás között beszélgettek. A felhő, amely eltakarta őket, fénné vált és a fényfelhőből szózat hallatszott: Az Atyaisten szózata.

Az Ó- és az Újszövetség ismerkedtet meg bennünket a fény-jelenséggel. Mindkét testamentum fényjelenései az Atya és a Fiú üzeneteit ajándékozzák. (Damaszkusz Szent Pált, a hittudomány legnagyobb emberi géniuszát!)

A Mária-jelenések is fény-jelenések

Az Ó- és az Újszövetség fényei túlvilági fények. Mária jelenései az Oltáriszentség fényeseményei. Péter, Jakab és János épp oly kiváltságoltak, mint boldog Juan Diego, Soubirous Szent Bernadett, boldog Jácinta és boldog Ferenc stb. stb. A jelenések Máriájának fényei „szent földde”⁶⁵ magasztosítják az égi üzenetek földrajzi pontjait öt földrészünkön!

A Szűzanya méhe a fogantatástól az univerzum természetfeletti fényének Szentháromság ajándékozta forrása. Az Ige isteni természetét parányka testben, és 9 hónapos fejlődésben hordozó szeplőtelen asszony világossággá tette az eredeti bűn sötéttségét. Az eredeti bűn sötéttségéből isteni megváltást ajándékozó kicsinyke test tabernákuluma Mária szűz méhe. Szent Pál efezusi körlevelében már 2000 évvel ezelőtt interpellált az Istenben élő örök Egyház gyermekeihez: „Éljetek úgy, mint a világosság fiai.” (Ef. 5.8)

Szent Ágoston gondolatmenetének éles logikájával rámutat arra, hogy azzal a világossággal összehasonlítva, amelybe majd eljutunk, még a földi nappal is sötét éjszaka, amelyben élünk jelenleg. (IV. 475)

Szent Pál krisztusi első körlevelében úgy mondja, hogy Jézus Krisztus Urunk a nagy figyelmeztetésben „megvilágítja a sötétség titkait és földéri a szívek szándékait.” (1. Kor. 4,5)

A figyelmeztetés fényében nincs éjszakai, nincs hajnali derengés, nincs esthajnal és homály, csak a szívekbe beragyogó világosság: a lumen sacrum et sanctissimum, az immanenciát megdicsőítő transcendencia szentséges világossága. Ebben a fényben Urunk minden földi

⁶⁵ Kir. 3,2-4; ApCsel. 7,30, 35

tabernákulumának egységében világtalálkozót rendez. A Föld, ez a megváltással megszentelt csodálatos csillagunk, de maga a kozmosz is a fénybe dicsőül bele.

Ebben a fény-karizmában az Ó- és Újszövetség hívői leszünk, biblikusainkkal, dogmatikusainkkal és bölcselőinkkel együtt. Ebben a fény-távlatban a tudomány és a vallás között megépülő öröktől létező híd építőművészei leszünk, a világegyetem első és utolsó három percének hiteles történészei, és boldogan sepregetjük majd az Isten ellen lármázó eszmerendszerek összeomló falansztereinek pernyéjét. A tudományok által kisajátított hétköznapiak és a Szentháromság uralta vasárnapok egymásra találnak majd, szimbiózisát és a lét legmélyebb kérdéseinek empirikus módon, kívülről és egyoldalúan megválaszolhatatlan problémáinak megmagyarázását a fény biztosítja. Az evangélium 50 parabolája mennyei fényben világosabb lesz számunkra, halálunk után, mint Szent Ágoston, Szent Tamás és Pascal szívében a Miatyánk.

Világosságodat küldd el, Uram, amikor tolvaj módjára váratlanul jössz el közénk

A 42. zsoltár a megdöbbenő világesemények idejére fényért könyörög. „Világosságodat küldd el, Uram, amikor tolvaj módjára” váratlanul – kedvező vagy kedvezőtlen meteorológiai jelzésektől függetlenül – lepik meg az egész emberiséget az események.

Tűz hull majd az égből, és az emberiség – a turzovkai erdőkerülőnek, ennek az szlovák egyszerű kiválasztottnak prófétai közlése szerint – nagyobb része megsemmisül a nagy figyelmeztetést követő közeli világtisztulásban.

A fából faragott Madonnának szobrász kéz faragta élettelen jobb és bal füle, szobrászilag megmunkált élettelen szája, élettelen nyelve, élettelen szeme, a japán Akitában a szakorvosi klinikai jelentés szerint mindkét fülére süket Sasagawa nővért használja fel üzenetének közvetítésére. A szőkefalvi kedves világtalan asszony az örök világosság Istenének országából a látó embertestvérek földi milliőitől és milliárdjaitól kéri a sátánt megsemmisítő könyörgését és a kemény böjt alkalmazását.

Nem normálisan túli, ún. paranormális erők, hanem az isteni irgalmasság kegyelmi energiái láthatatlanul dolgoznak, de diadalmasan, hogy a bűnök sírjából, a bűnhalál börtönéből kiszabadítsák az örök boldogságra teremtett embert. Mert Isten öröktől szeret mindnyájunkat.

Ha harmadik krisztusi évezredünkre alkalmazzuk az előző bekezdésben elmondottakat, akkor ismét Damaszkuszhoz kell visszakanyarodnunk: a legismertebb megvilágosodás kegyelmi jelenség történetéhez, amelyben a megdicsőült Krisztus fényével való találkozás alakítja, formálja Pált három nap alatt, háromnapos világtalanság, vakság után, nagypéntek és húsvétvasárnap közti időben, a hittudomány zsenijévé. Bizonyára ez a transcendens fény érinti Czákó Gábort 2001-ben, amikor vallomásaiban így foglalja össze e páratlan találkozás lényegét az öt hallgató televíziós százezrek számára. „... Saul megvakul, vagyis érzéketlenné válik a szemmel látható káprázatok, a fényszennyezés jelenségei iránt. Három napig lekapcsolva tartja magát a külvilágról, ez alatt érik lelkében a látomás által sugárzott teljes tudás belső fényé.”

A láthatatlan világ koordinátái között is ott a tér és az idő

Henri Boulad (ejtsd: Anri Bulád) a jezsuita rend egyik legkiválóbb képviselője 1931-ben Alexandriában született. Budapesten a piarista atyák Duna-parti egykori főiskolájának újjáépített kápolnájában emlékezetes előadásában mutatkozott be. A mai Egyiptomban él és

szintézisbe fogja Kelet és Nyugat misztikáját. Egy Kairóban 1973-ban megjelent La Lumière (A fény) c. teológiai és bölcséleti elmélkedéséből vesszük sorozatos idézeteinket.

Minden jelenség kezdetén a fény De Broglie (ejtsd: Dö Brojji) Nobel-díjas francia fizikus „Fizika és mikrofizika” c. könyvében írja – félszázada immár –, hogy a fény és az anyag nem más, mint az energiának két különböző megnyilvánulása, ezek cserélhetik megjelenési formájukat.

Nem az illetékességi területéből lép ki a fizika tudósa, hanem találkoztatja a profán tudományt a láthatatlan hittudománnyal.

Árpádházi szentjeink a Szűzanya tenyerébe rajzolják – imádságos szívük mécs lángjának világításában – a magyar Szent Korona országát. Tartós életterünk fény-alapja Isten teremtő kegyelmének ajándéka. Ezen az alapkövön az irgalmas szeretet őrizi a szentistváni felajánlás transcendens eseményét, ezer esztendő történelmét és földrajzát Kárpátmedencéjével együtt. A láthatatlan világ koordinátái között is ott a tér és idő, mert a mennyek országa és az Atyaisten trónja is és a mennyekbe felvett Istenanya Mária helye is ebben az isteni földrajzban keresendő és található.

Bizonyára az az időbe belépő Világosság, amelyről János evangélista ír (1,9), amely az érintetlen anyagból formált Éva után a bűn nélkül fogant názáreti szent Szűz méhében öltött emberi testet. A betlehemi éjszakában a szentségimádó pásztorokra ragyog rá először ez a fény, majd a messze földről érkező napkeleti bölcsekre, akiknek hosszú zarándoklata idején utat mutat az egyetlen utcából álló Betlehem marha istállójáig. A földi fény a teremtéssel kezdődik. Ez által lett a világ, mely megváltóját közel 6 milliárdos tömegével napjainkig sem ismeri fel.

Fényszennyeződés – fénykosz, fénypiszok

A láthatatlan, megfoghatatlan, anyagtalan szellemi zónából érkezik a Mária-jelenések legrejtettebb, legismeretlenebb földrajzi pontjain élő kiválasztottakhoz a fény.

Isten nem a sötétséget teremtette, hanem a világosságot és a fényt nyomban elkülöníti a sötétségtől. A sötétség „nem teremtés, nem – lét.” Isten ezzel elválasztotta a semmitől... A fény, a világosság a lét feltörése a nem-létből. A fény a sötétség anyaméhéből születetett.

Czakó Gábor a televízióban gazdaságkorról szóló sorozatában „A fény meg a sötétség ára” címen tudománykritikai elmélkedésében emlékeztet arra, hogy a csillagvizsgálók világszerte azért építik a városoktól távol obszervatóriumait, hogy megkíméljék őket a fényszennyeződéstől. Korunk egyik szeme a fény-kosz, ami megzavarja a távcsöveket, de elhomályosítja a mi normális szemünket, látásunkat is.

Embermilliók álfényben élnek.

Az égitestek látható földi fénye és a jelenésekben hozzánk közel kerülő világosság elveszett harmónia egységének megteremtését célozza. Ez az örök haza felé zarándoklók álma, vágya. Segítségül hívjuk a fényváltás és fényváltozás bibliai színeváltozásának kegyelmi csodáit.

Hogyan lát a szőkefalvi asszony

„Nem testi szememmel látom a dolgokat s nem fülemmel hallom, sokkal inkább csak a lelkeimmel, lelki szemeimmel, belsőleg úgy, hogy sohasem élem meg az extázis tudatnélküliségét. Mind éjjel, mind nappal éberem ez a fény éltet. Az a fény, amit egyben látok, nem térbeli. Ez a fény sokkal-sokkal ragyogóbb, mint az a fényfelhő, amelyet a nap magában

hordoz. Sem magasságot, sem hosszúságot, se szélességet nem tudok rajta felismerni.” (A szőkefalvi látnok szavainak összefoglalása.)

Umbrā lucis viventis, az élő fény árnyékának lehet talán nevezni a szőkefalvi jelenés fényét. Ebben a fényben néha, de nem gyakran egy másik fényt is lát a szőkefalvi világtalan asszony. Ezt a fényt Lux vivens-nek, élő fénynek lehet nevezni.

Rózsika erre azt mondja, hogy „képtelen vagyok megmondani, hogyan látom azt, amit látok. Ám, miközben látok, minden szomorúságom és félelmem elmúlik úgy, hogy testi állapotomról elfeledkezve, egészséges, jókedvű lánynak érzem magam. Mintha a fényben kiléptem volna egy járásában is támogatásra szoruló vak asszony testéből, aki ha nem vezetnek neki meg az ágy szélének, az asztalnak, a székeknek, ami a sötétben éppen útjába kerül.”

Bingeni Szent Hildegárd írásaiból tudjuk, hogy 43 éves korában, 1141-ben, pontosan 42 éves és 7 hónapos korában, tüzes fény villámlott alá a derült égből. Áthatolt agyán, felizzította szívét és keblét, amiként a láng, amely azonban nem égette, hanem melegítette, mint a Nap melegíti azokat a tárgyakat, amelyeket sugarai érnek. Egyszerre megvilágosodott előtte a szentírás értelme, a zsoltároké, az evangéliumé, az Ó- és Újszövetség többi könyvéé.

Éjszaka nem lesz többé, sem fáklyafényre nem szorulnak, sem napfényre, mert Isten, az Úr maga lesz a fényük. (Jel. 22,5)

Minden létezés előtt éjszaka volt. Ebből az éjszakából lépett elő az isteni erő által gyengéden az első fény, de Isten védte a parttalan sötétségnek ettől a fenyegető erőszakától, mikor elhatárolta és szétválasztotta a kettőt. Így a fény kiterjedhetett, teljesen szétáradhatott és megerősödhetett, olyan erőssé, mint maga a sötétség. Ám a fény tovább gyarapodik, feltartóztathatatlanul, és egyszer majd sugárzó erejével felszívja a sötétséget és megsemmisíti. Az éjszaka vesztes lesz. Bibliánk utolsó oldala kinyilatkoztatást ad ennek a hosszú fényfolyamatnak a végéről, az egyértelmű győzelemről. (P. Henri Boudard: Az önátadás fényében, 39. oldal)

A neutrionokról, ezekről a szubatomi részecskékről írja Paul Davies, Templaton díjjal jutalmazott művében (Isten gondolatai. – Kultura Trade kiadása. 1996), hogy csaknem teljesen híján vannak fizikai sajátosságuknak: az átlagos kozmikus neutrino sok-sok fényévnnyi szilárd ólom-tömbön képes játszani könnyedséggel áthatolni. A fény fejezi ki a világ-egyetem egységét, rendezettségét és talán jellegtelenségétől megóvják a legmagasabbrendűen szabályozott, sok-sok rejtélyt hordozó és a kutatás elöl bujkáló elemi részecskéi. Ebben a tudomány tartományban nincs összevisszaság, mint a színek világának határtalanságában sem.

Ismerjük-e a fény mikrotörvényeit és oksági rendjét.

A 16 milliárdnyi fényév múltjának fényperspektívájában minden galaxissal közös az ember földrajz és az ember történelem. (Isten gondolatai 194.)

A fény a legkevésbé materiális és azáltal, hogy a negyedik dimenzióból színeket tudunk előállítani, a (Nemcsics Antal) fény összezúzza a XX. század materializmusának ideológiáját és irányított gazdaságpolitikájának áltudományát⁶⁶, vagy egyszerűen nincs érzékünk a fényhez, a színekhez és nem is gondolunk arra, hogy a fényen keresztül lehet a nem materiális világba betekintenünk.

⁶⁶ A materializmus az emberi, a luciferi önteltség vaksága.

Szőkefalva a látás és a vakság drámájában

Isten engedi, hogy legyen fény és árnyék, egymás mellett. Mindenki felteszi magának a kérdést, hogy Isten miért csak elválasztotta a sötétséget a fénytől, ahelyett, hogy megsemmisítette volna. Az emberiség egyik legmélyebb és legősibb kérdése! Ám én azt mondom, kell, hogy értelme legyen, ha Isten a teremtését valamennyi teremtményével mind a kettőbe bele állította: a fény és a sötétség drámájába.

Kell ez az erőteljes ütközés, mert a világegyetem ezzel megkapja az esélyt, hogy állja ezt a küzdelmet, és magasabb létre szülessék. A világ csodája ez, amelyben a kozmosz, az univerzum a determináltság helyett önmagát bontakoztathatja ki. A szabadságelv, mely választási lehetőségünk biztosítója, fontos elem a célravezető hosszú úton.

Ha Isten egyhuzamban teremtette volna meg a világkezdetet és a világ befejezést, akkor csak valami pontról lehetne szó és nem fejlődéstörténetről. Egybeesnék a Genézis az Apokalipszissal, de világtörténelem és a teremtmény saját teljesítménye nélkül. A történelem viszont eseményekben, történésekben való létet jelent: a teremtett lét levési folyamatát. A világnak így részt kell vennie saját alkotó munkájában. Ez a nagy teremtés-misztérium! A Genézis és az Apokalipszis között bontakozik ki a mi történelmünk, itt van a játéktere a választásnak és szabadságnak, meg a személyes érdemnek. Ez a mi küzdelmünk, a mi örökségünk, a mi ütközésünk és kockázatunk.

A Teremtő és teremtmény folyamatos összjátékáról van szó, egy munkaközösségről, amely együtt épít és sző, és törekszik és remél. A Teremtő a szabad cselekvés, a szabad döntés lehetőségét ajándékozza oda a szellemmel megáldott embernek, hogy a világot általa is teremtsen és alakítsa. Az ember cselekvően szól bele a teremtésbe.

Úgy tűnik, hogy a sötétség kihívása hajtóerőként működik. A fény és a sötétség egymás mellett játssza a maga szerepét... Az isteni Bölcsesség megengedi a világban a jó mellett a rosszat, a fény mellett a sötétséget... egy meghatározott napig. A sötétségnek kell, hogy értelmes helye legyen a teremtés-misztérium szerkezetében, különben Isten régen kikapcsolta volna.

(P. Henri Bouldad)

I.m. 46-47 l.

A Lumen Sacrum

A Budagyöngyi otthonom falán egy karácsonyi születést ábrázoló XIX. századi olasz festmény. Kis Jézus a bölcsőben. Az olasz mester az isteni Kisdedből, minden fény forrásából teríti be a tablót a fény színeivel. A karácsony misztériuma fénybe öltözik. Itt minden látogató és imádkozó élő kapcsolatba kerül a fényvel, mint a szőkefalvi Mária-jelenés zarándok ezrei, akiket betölt a fény kegyelme.

1993. október 29, 30 és 31-én Eger városa háromnapos nemzetközi fényszimpoziumot rendezett. Első Európában, de talán a világon is. Az I. Fényszimpozium a tudomány és a művészet kapcsolatára épült, beleépülve a teológia is a technika humanizálásának művébe. „Lumen Sacrum” címmel Kuklay Antal tudománybölcseleti előadásában háromdimenziós világunk fényén túl ráirányította a tudósok és művészek figyelmét a transcendens fényre. Az Ó- és Újszövetség teofániáin színeváltozásain (Sínai hegy, Égő csipkebokor, prófétai látomások, Damaszkuszi Krisztus-jelenés stb.) ott a transcendens fény.